

พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา

ฉบับความสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส

เล่มหนึ่ง

ตั้งแต่สร้างกรุงศรีอยุธยาถึง สิ้นรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

โปรดให้พิมพ์พระราชทานในงานเมรุ

นายพลเอก อุ่ม พิษเขนทรโยธิน

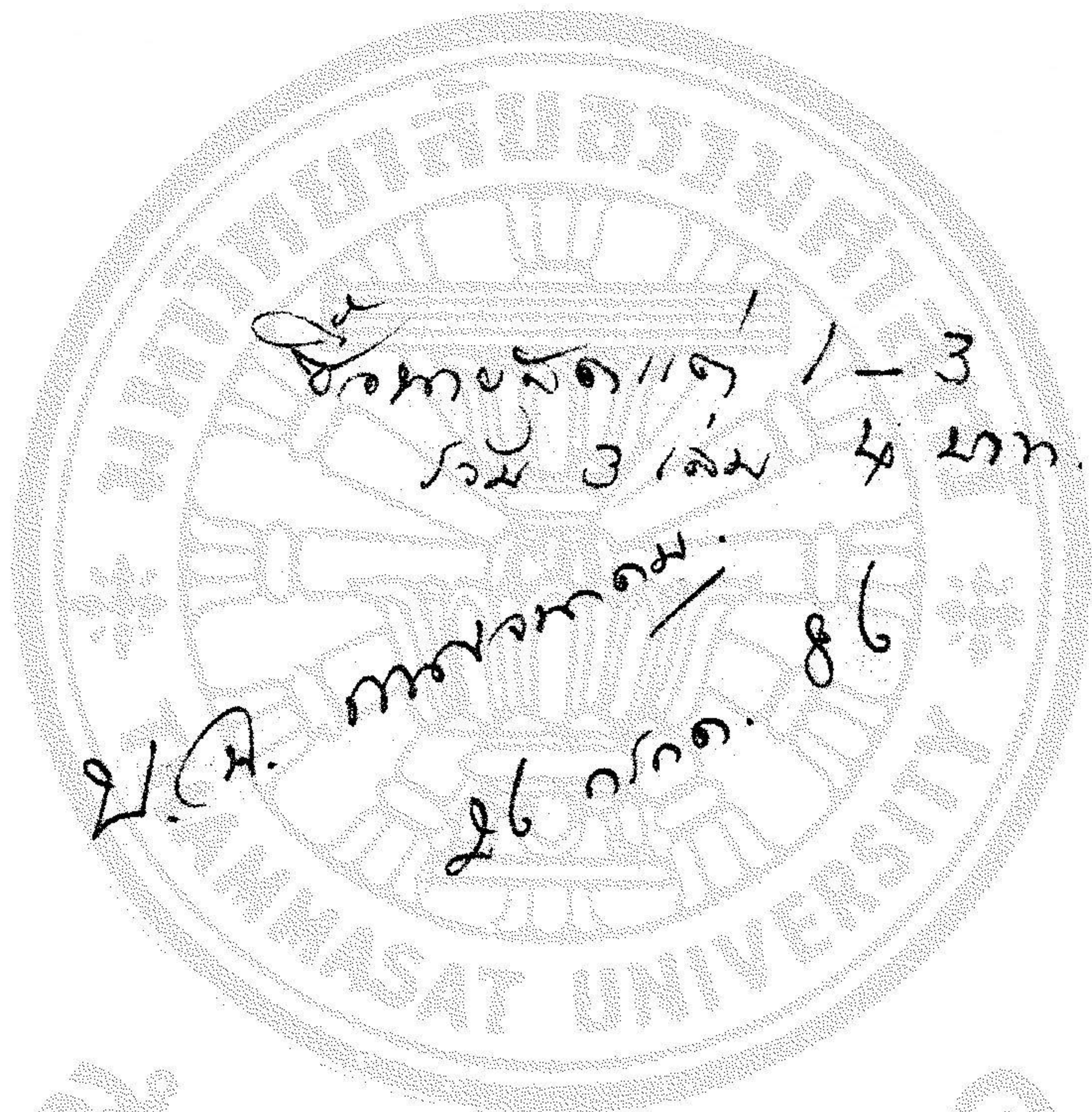
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

เมษายน 16 ธันวาคม พ.ศ. 2485

พระเมรุวัดเทพศิรินทราวาส

01085

สำนักหอสมุด

พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา
ฉบับความสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส
เล่มหนึ่ง

ตั้งแต่สร้างกรุงศรีอยุธยา ถึง สิ้นรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

โปรดให้พิมพ์พระราชทานในงานเมรุ

นายพลเอก อ้อม พิชเยนทร โยธิน

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

เมื่อนท 16 ธันวาคม พ.ศ. 2485

พระเมรุวัดเทพศิรินทราวาส

คำนำ

ด้านกษัตริย์ ได้แจ้งความมายังกรมศิลปากร ให้ได้ศึกษา
เรื่องหนังสือสำหรับพิมพ์แจกเป็นของพระราชทานในงานเมรุ ทานนา
พลเอก อุ่ม พิษเขนทรโยธิน ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ฯ กรม
ศิลปากรจึงจัดให้พิมพ์พระราชพงศาวดารความ ทนเกล้า ฯ ถวาย
สนองพระราชประสงค์

พระราชพงศาวดารความที่ใดพิมพ์ใด นึกเรียกกันมาในพวก
นักพงศาวดารแต่ก่อนว่า พระราชพงศาวดารฉบับพิมพ์ 2 เล่มบ้าง
พระราชพงศาวดารฉบับหมอบรัดเลบ้าง ทั้งนี้ เพราะพระราชพงศาวดาร
ความ หมอบรัดเล หมอสอนดำสนาชาตอเมริกัน ซึ่งตั้งบ้านเรือน
และโรงพิมพ์ขึ้นปากคลองบางหลวง จังหวัดธนบุรี ได้พิมพ์ขึ้น
หน้าเป็นครั้งแรก และพิมพ์เย็บเล่มเป็นหนังสือ 2 เล่มจบ จึง
เรียกชอกกันมาดังนี้ แต่ตามที่ใดเรียกกันมาในชนท้องถิ่น พระราชพง-
ศาวดารความ เป็นด้านจนที่สมเด็จพระบรมราชาธิราชในรัชกาล
เรียบเรียง จึงเรียกเป็นทหมายเรียกในหมู่นักพงศาวดารชนท้องถิ่นว่า
พระราชพงศาวดารฉบับกรมสมเด็จพระบรมราชาธิราช พระราชพงศาวดารความ
ฉบับหมอบรัดเลได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2407 มาจนถึงบัดนี้ ก็เป็น
เวลาถึง 78 ปีแล้ว เวลานี้ฉบับที่หายาก กรมศิลปากรได้เคยได้
ตรวจดูฉบับที่เก็บไว้แห่งเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เห็นว่าไม่สู้จะสะอาด
และชำรุดมาก จึงจัดพิมพ์ขึ้นอีก เพื่อเป็นคู่มือของนักศึกษาด้าน

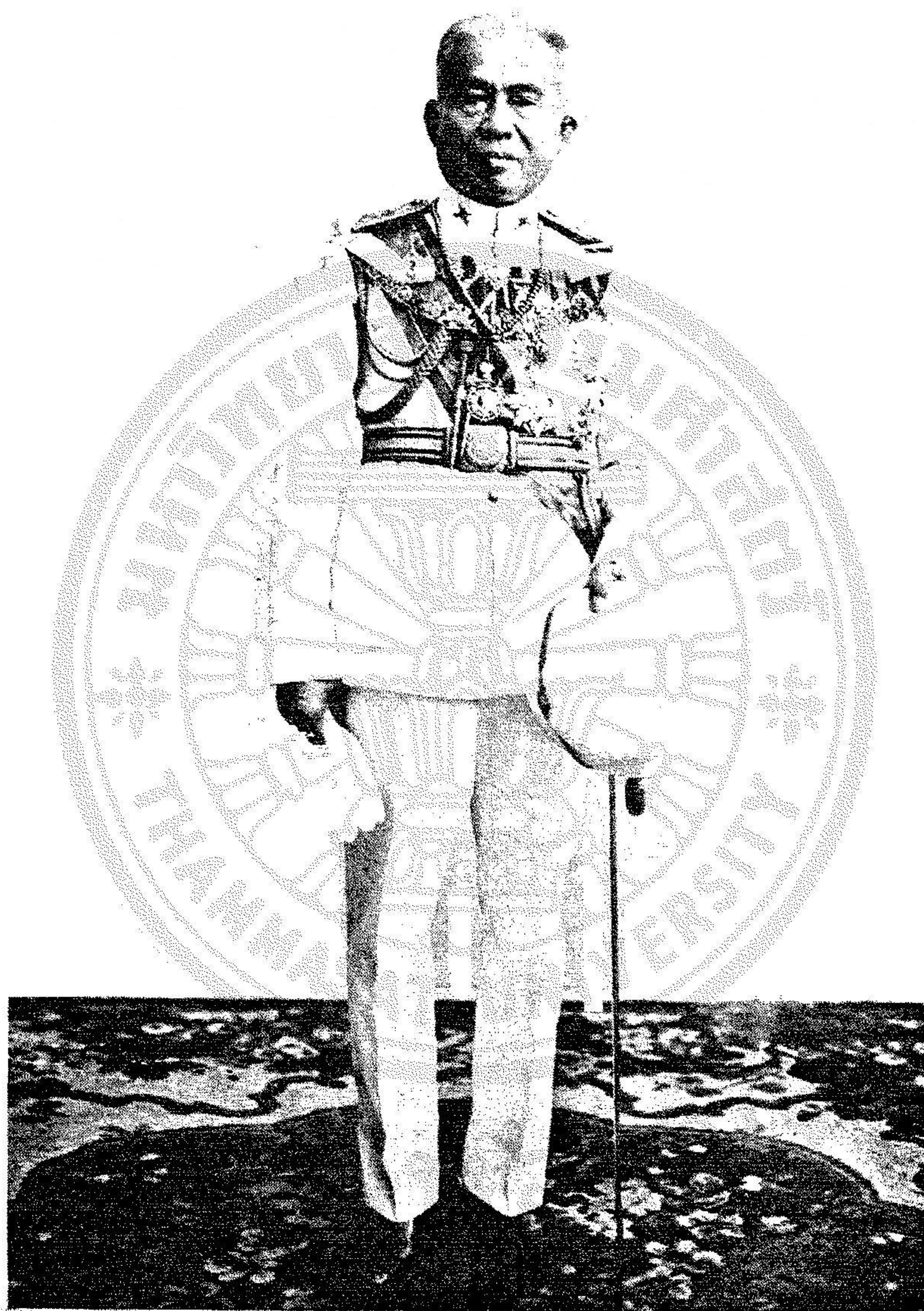
ประวัติศาสตร ^๑ที่จะไร้อบอดจนคนควาหลงถานที่ปรากฏจากความ
หลาย ๆ ฉบับด้วยกัน

กรมศิลปากรขอถวายอนุโมทนาในพระราชกุศลราตรี ซึ่งสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวไต่โปรดให้พิมพ์หนังสือพระราชทาน เนื่องในงานเมรุ
ทานนายพลเอก อุ่ม พิษเยนทรโยธิน ผู้ดำเหรัตราชการแทนพระองค์
เป็นมณูญพานสั่งต้นบเนื่องในทกถันานูปทาน ขอพระราชกุศลจูงตั้ง
วิธิผลตบนั้นทานให้ทานนายพลเอก อุ่ม พิษเยนทรโยธิน ผู้ดำเหรัตราช-
การแทนพระองค์ ๑ จงเดวยอิกคุณมณูญผลตามถานนิยม ส้มดงพระ
ราชปนิธานทุกประการ เทอน.

กรมศิลปากร

5 ธันวาคม 2485

สำนักหอสมุด

นายพลเอก อุ่ม พิชยนทรโยธิน

เกิด วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2414

ตาย วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2485

พระราชพงสาวดารพม่า

ตั้งแต่พระเจ้าอุทองสร้างกรุงศรีอยุธยา

ปฐมกษัตริย์ราช 712 ปีสานโถง, วันศุกร์เดือนห้าชนทศ, เพื่อด่านนาถกแก้วบาท, สถาปนารุงพระมหานครศรีอยุธยา ๓พอ
พราหมณ์ให้เรกต์ตั้งพระกตปบาท, โคตั้งขกตต้นวัดโคตหมนชอนหนง
แต่ต่างพระทงไฟทรมหาปราสาททองคหนง, ต่างพระทงไฟชนคมหา
ปราสาททองคหนง, ต่างพระทงไฟอัครมหาปราสาททองคหนง, แต่
พระเจ้าอุทองได้เคตเขามาครองราชสมบัติ ๓พอพราหมณ์ถวายพระนาม
ว่า ส้มเคตพระรามาชบดร์สุนทรบรมบศรพระพุทธเจ้าหนุส, กรุงเท
พวราวดศรีอยุธยามหาดลกภพพรตพระราชานบรมม. จึงให้เคต
พระเจ้าดกเทอพระรามเด้วรงนไปครองราชสมบัติในเมืองดพบู ครง
นพระยาประเทศราชชน 16 เมือง, คือเมืองมตากา, เมืองชวา, เมือง
คระนาดร์, เมืองนครวัดราช, เมืองทวาย, เมืองเมระคมะ, เมืองเมระ
ตาแดง, เมืองดงชดา, เมืองจันทบุรี, เมืองพัสณุโลก, เมืองสุโขทัย, เมือง
พิไชย, เมืองสุวรรณคโลก, เมืองพิจิต, เมืองกาแพงเพชร, เมืองนครสุวรรณ
แต่ให้ชนไปเชนส้มเคตพระเจ้าดกเทอพระรามเด้วรงนมาเคเมืองดพบู
ซึ่งพระกรุนาตรคควาชมแปรพักตรจะให้ออกไปกระทำเคย. พระรามเด้ว
โคเรกต์ชกพดทพน, ไปตั้งกรุงกมพูชาชบคเพดพดบค. พระยคปราช
ราชบุตรพระเจ้ากมพูชาชบคคณคว, ทพเจวชงยกมาเคชยตาหย, ยงม
โคพรอมมม, ๓ระชอออกโคมทพ พระเจวกมพูชาชบคเคนคช. พระยา

อุปราชก็ออกโจมตี, ทพนายงไม่ทนคงกาย, ก็แตกฉานมาปะทะทัพหลวง,
ได้ยพระสร้อยดีด เกษากกรมพุชาธิบดี, มขาวเขามาถงพระนคร มีพระ
ราชโองการให้ขุนค้ำหวดออกไปอนเซ็นด้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า, ผู้
เป็นพระเชษฐาหยัง นะเมืองดพรนบุรี. ครนดเค็ดเขามาถงพระนครแดง,
พระเจ้าหยังหวดครดว่า, ให้อนเซ็นท่านออกไปช่วยหตามท่าน. ด้มเค็ด
พระบรมราชาธิราชเจ้าจึงยกทัพออกไปถงกรุงกมพูชาธิบดี, ได้รบเอา
ชัยชนะได้, ให้กวาดเขากวศวชาวกมพูชาธิบดี, เขาในพระนครเป็น
อนมาก.

ดกราช 715 ปีมะเด่งเบญจจก, วนพรหัดเค็ดอนัดชนคานง
เพดาดองนวดกาห่าบาท, ชงพระกรุนาครดว่า, ทคานกเวียงเด็กนนให้
ดถาปนาพระวิหาร, แดพระมหาธาตุเป็นพระอารามแดง, ให้นามชอวด
พุทธไสถรรย มาขุนดจรรนพินใจยตกดุกดัดเดียด, ควเป็นดองคว
แปลทาชงดัดระกัน. ไกพระสร้อยโหดถพักฟองคกถูกควเดียดดองดัดระ.

ดกราช 725 ปีเถาะเบญจจก, ชงพระกรุนาครดว่า, เจ้าแกว
เจ้าไทยออกอหิวาคทโรคตาย, ให้ชคชนเผาเดียด, ทปลดงดพนน, ให้
ดถาปนาพระเจดีย์แดงพระวิหารเป็นพระอารามแดง, ให้นามชอวด
บวแกว

แผ่นดินสมเด็จพระราเมศวร

ดกราช 731 ปีระกาเอกจก, ด้มเค็ดพระบรมมาธิบดีเค็ดดจรรค,
หยังในราชดมบศ 20 ปี, ด้มเค็ดพระราเมศวรเค็ดมาจากเมืองถพบุรี,
ชนกรอกราชดมบศ.

แผ่นดินสมเด็จพระบรมราชาธิราช

ครนถงด้กราช 732 บัจจโถด้ก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า
 เขามาแต่เมืองสุพรรณบุรี, เถ่นาบตีกราบทู่นว่า, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิ-
 ราชเจ้าด้เค็ดเขามา, ส้มเค็ดพระราเมด้วรกออกไปอนเซนต์เค็ดเขามาพระ
 นครถวายราชด้มบค, แดวถวายบังคมตากตบชนไปดพบุดงเกา.

ด้กราช 733 บักน ครด้ก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า, ส้มเค็ด
 ไปเอาเมืองฝ้ายเหนือแะไคเมืองเหนือทงปวง.

ด้กราช 734 บัชวด จควด้ก, ส้มเค็ดไปเอาเมืองนครพงคาแะ
 เมืองแข่งเซา

ด้กราช 735 บัฉดู เบฉจด้ก, ส้มเค็ดไปเอาเมืองชากงราว, แะ
 พระยาไชยแกว พระยาเก่าแห่งเจ้าเมือง, ออกคอรบท่าน ๆ ได้คัว
 พระยาไชยแกวตาย, แะพระยาเก่าแห่งแะไพรพดทงปวงทนเซาเมืองไค,
 ทพทวดงกด้เค็ดกตบคนมาพระนคร.

ด้กราช 736 บัชาน ฉด้ก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้าพระมหา
 เถวมกตฉาน, แะกตฉานาพระสรรัตนมหาธาตุฝ้ายบรพทด้, หน้าพระ
 บนชนตั้งทด้ง 19 ฉา, ยอคนพด้นยตั้ง 3 ฉา.

ด้กราช 737 บัแะระด้ปตด้ก, ส้มเค็ดไปเอาเมืองพระพิด้มโลก, แะ
 ไคคอรบด้นแะกเจ้าเมือง, กวาคครวอพพมากรงนหมาก.

ด้กราช 738 บัมะโรงอด้ก, ส้มเค็ดไปเอาเมืองชากงราวไค
 พระยาเก่าแห่งแะทาดฝากองคคกนว่า จะยกคทพทด้ง, ครนทามไคทาด
 ฝากองเดกททด้, ส้มเค็ดยกทพทด้งคทพททาดฝากองแะก, ไคทาด
 พระยาแะนาคอหมิงรงนหมาก, แะวทพทด้งด้เค็ดกตบคนพระนคร.

ดํกรวษ 740 บัษเมษัฒนรทษดํก, ٱุเอษเมอองษกษกรวษเด้ษ,
ครงนหมหษษมรชษอออกมษภษษบงคคม.

ดํกรวษ 742 บัษวอกทอศก, ดํเด้ศٱุเอษเมอองเชอองหมุ, แดะ
ٱุเอษษปดณเมอองนครวษปษงมไศ, จงดั่งทงดอٱุเอษษไป. ทมณนครว
ٱุเอษษเมอองนครวษปษงออกมษภษษบงคคม, แดะทพทหวงดํเด้ศกตบคณ
พระนครว.

แผ่นดินเจษทอองลน

แดะลัษเด้ศพระรษเมลัษว

ดํกรวษ 744 บัษจอ จศวษดํก, ลัษเด้ศพระบรรมรชษษรชษเจษ
ดํเด้ศลัษวรวคทหุในรชษลัษบค 13 บัษ, จงเจษทอองลนรชษกษมรชษนครวอง
รชษลัษบคไศเจศวณ ลัษเด้ศพระรษเมลัษวรวดํเด้ศดงมษแศเมอองดพษว,
เอษในพระรชษองกษมเอษศวเจษทอองลนไศทพคษศลัษษนระวคคอกพระษษ.

ดํกรวษ 746 บัษชวค ฉลัษก, ลัษเด้ศพระรษเมลัษวไรศเดษบพด
โดยคชนไปเมอองเชอองหมุ, ดงคษษทหวงทอศคเมออง 150 เด้น,
ٱุเอษษทพษษยคองดงคษษดอสมแศดั่งคกรปดณเอษจงไศ. ฝษยเจษทง
ทษษษนทษษออกมษภษษภษษเมอองพงประมษนทษษว, พระเจษเชอองหมุ
ชษนษนทษษนทษษนชงทงนทษษทษนเอษทงดอสมกษลษษนษษดงมษ. ใน
ทงดอสนษวษอพระรชษทษนทษษดลัษกเจศวณ, คระนษคระอองพระรชษ
บรรมษกษรออกไปจษเรณพระรชษมศค. พระเจษทษษทงจงปรกษศษวษษมุช
มณครวษพระเจษเชอองหมุทษษทงดอสมกษลษษนครวนคจทษษคไวทษษอประ
กษวไศ. มุชมณครวษษทษษนทษษนทษษกษษปรกษศษวษ, เกศษษกษพระเจษเชอองหมุ

ดัดยงพระทนต์มังกตภาณิเศก, เพศ 10 ทัพทอดพระเนตรไปโดยฝ่ายทิศ
 บูรพ, เห็นพระดำริกรบรมชาติปาติหารย, เรียกปลัดดวงไทเอาพระราชยาน
 ชงส์เค็ดออกไป, ไทกรุยบักชนไวด์สถาปนาพระมหาชาติคุณนึ่ง 19 ฉา
 ยอดนพลัยนึ่งสำมาวา. แลวชานานนามให้ชอวคมหาชาติ, แลวให้ทำ
 พระราชพิธีประเวศพระนครและเฉลิมพระราชมณฑล. ชนระนนพระยา
 กมพูชากเข้ามาถมเมืองชดบุรี, กวาดครวอพยพหยิงชายในเมือชดบุรี
 แลวเมือจันทบุรี, คนประมาณหกพันเจ็ดพันถบไปเมือกมพูชาธิบดี.
 ดมเค็ดพระพุทชเจ้าหยู่หิวให้พระยาไชยณรงค์เปันทพหนา, ยกไปถิงสำพาน
 แยก. ชาวกมพูชาออกมาถทพระยาไชยณรงค์, ไทรบพุงกันเปนสำมาถ,
 พระยากมพูชากแตกฉาน. พระเจ้าหยู่หิวให้ตั้งค่ายประจำทพหยู่สำมาถ,
 แลวยกเขาดแตกฉานเขาเมือชดบุรีพระยากมพูชาถเวือหนี. พระเจ้าหยู่หิว
 ถงจากชางไทหยิงบับนถบถบไปถองหมอดินเปนเพิงตุกชน. พระยากม-
 พูชาหนีไปรอด. จมไคเค็ดพระยาอปราชบุตรพระยากมพูชา. ให้พระยาไชย
 ณรงค์หยู่เมือกมพูชาไวคณหาพน, พระเจ้าหยู่หิวเค็ดคนพระนครดร์
 อัยชยา. ครนหยู่มาชอนยกมารบ, ถามานอัยชาวกมพูชาเปนไจรบ,
 ถามามากถเรวถไป. พระยาไชยณรงค์บอถนงถอมากถรบถน. ดมเค็ด
 พระเจ้าหยู่หิวใหม่ถนงถอถบไป, ให้กวาดครวอพยพยกมาถพระนคร
 แลว, ให้ทาทพระราชพิธีประเวศพระนคร, แลวปุนบำเหน็ดรางวัลนาย
 ทนายถอง.

แผ่นดินพระเจ้าราม

และล้มเค็ดพระอินทราชา

ด้กรราช 749 ปีเถาะนพศก, ด้ถาปนาวัดพะเชาทอง, เพตยาเย็น
 ด้เค็ดไปนะพระทงนงมกตภาลิเก้. ทาวมนเทยรชงกงอนจกมแตกอนน
 นานงชวางทางด้เค็ดหุ้แถวแถะหายไป. ล้มเค็ดพระรามเด้อรรบรบพิตร
 กัด้เค็ดด้อรรคต, หุ้ในราชด้มบคหคปี จังพระยารามญุเป็นพระราชบค
 ไคครองราชด้มบคไคหคปี, ล้มเค็ดพระยารามเจม้ความพิโรธแก้เจ้า
 พระยามหาเด้นาบค, ด้าหคด้งโห้กมเอาควไป, เจ้าพระยามหาเด้นาบค
 หนรคตไปหุ้ฟากประทาคูจาม. จังให้เสนด้เค็ดล้มเค็ดพระอินทราชา
 นระเมองด้พรนบรด้เค็ดเขามาถง, จังเจ้าพระยามหาเด้นาบคยคเขาปถน
 เขาพระนคร์ด้รยชยาไค, จังเสนล้มเค็ดพระอินทราชาชนครองราชด้มบค
 ในด้กรราช 763 ปีมะเส็งคร์คก, ให้ล้มเค็ดพระยารามไปกนเมองประท
 คูจาม, แถวพระราชทานเป็นบ่าเห็นดแก้เจ้าพระยามหาเด้นาบค, บค
 พระด้นมองคหนง, เจยคทงคหนง, พานทงคหนง, เคานาททง, กะม
 กนหยน, ด้ดยงงา, ด้ดยงกตบบว.

ด้กรราช 765 ปีมะแมเบยจคก, มีชาวพระมหารมราชราชเจ้า
 เมองพด้นุโถกด้เค็ดด้อรรคต, แถะเมองเห็นทงปองเป็นจตาคต, จัง
 ด้เค็ดนไปกนเมองพระนางพระยาดาเมอง พระยารามออกมากวาชบังค
 พระเจทหุ้ทกด้เค็ดกตบยงพระนคร์, แถวจังให้ล้มเค็ดพระเจคก
 เจายายพระยาคครองเมองด้พรนบร, เจายพระยาคครองเมองแพกค
 ราช, เจาดามพระยาคครองเมองชยนาท.

แผ่นดินสมเด็จพระบรมราชาธิราช.

ด้กราช 780 ปีจอตรีศก, ด้มเด็จพระอินทราชาด้ด้
 ด้วรคตหยู่ในราชด้มบค 15 ปี, เจอายพระยา, เจอายพระยายกเขามา
 ด้งราชด้มบคแกกน, เจอายพระยามาดงหยู่คานนป้ามะพร้าวระวัดพลบ
 พตาศย, เจอายพระยามาดงระวัดชยม, เจอเขาทางตตาดเจอพรม, ช้าง
 ด้นมาปะทะกนเขาทเซงด้พานป้ากน, ทงด้องพระองคชงพระเล้งชองอ
 ด้องพระด้อชากพรอมกนทงด้องพระองค. มชมนตรอกไปเฝ้าเจอด้ม
 พระยา, ทนอการชงพระเซตถาธิราชชากคชางทงด้องพระองค, ด้แ
 เซนด้ด้เคอมาในพระนครครองราชด้มบค, ชงพระนามชอด้มเด็จพระ
 บรมราชาธิราชเจอ, ด้มพระราชาทหคให้ชคพระด้พเจอายพระยาเจอ
 พระยาไปถววยพระเพ็ง, ทถววยพระเพ็งนนให้ถกปนาพระมหาชค
 ด้แระวิหารเปนพระอารามแด้, ให้นามชอด้มราชบูรณะ ทเจอายพระยา,
 เจอายพระยาชนชางกนถงทงคตน, ให้อพระเจดยด้องพระองคไว้ท
 เซงด้พานป้ากน.

ด้กราช 783 ปีฉดตรีศก, ด้มเด็จพระบรมราชาธิราชเจอ
 ด้ด้ไปเจอเมืองนครทดองค, ด้มให้พระราชบุตรหยู่ครองเมือง, พระ-
 นครอินทเจกครองราชด้มบคนเมืองพระนครทดอง, ทานจ้ให้เจอพระยา
 ด้แระพระยาทยแด้ครอบครวกบทงรูปพระโครูป ด้งทด้ตทงปวงมาคย,
 ด้มคกงพระนครด้มอยุธยา ด้มให้เจอปด้ตทงปองไปบูชาไว้ระวัดพระ
 ด้มรัตนมหาชค, ไม้ไวดคพระด้มวรรเพชอนบาง.

ดังกราช 786 ปีมะโรงฉก, ดมเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้าดัง
 วมเหยงคน, ดมเค็ดพระรามเมธวณูเปนพระราชกุมาร, ดเค็ดไปเมือง
 พระพิณุโดก. ครงนเห็นนำพระเนตรพระพุทชินราชตอกอกเปนโดทิต.

ดังกราช 788 ปีมะเมียฉก, ครงนเกิดเพลิงไหม้พระราช
 มนเทียรสถาน.

ดังกราช 789 ปีมะแมฉก, ครงนเกิดเพลิงไหม้พระที่นั่ง
 ตรีมุข.

ดังกราช 790 ปีวอกฉก, ดมเค็ดพระบรมราชาธิราช-
 เจ้าเค็ดไปเอาเมืองเชียงใหม่. แะเขาปถนเมืองมิไค, พอชงประจว
 ทพหดวงดเค็ดกตบคน.

ดังกราช 792 ปีจอฉก, ดเค็ดขนไปคเมืองเชียงใหมอกครงทง,
 แะตงทพทวงคาบนทายกเดม, ครงนโตชเดยเด่นดองหม่น, ทพ
 หดวงดเค็ดกตบคน.

แผ่นดินพระบรมไตรโลกนาถเจ้า

ดังกราช 796 ปีชานฉก, ดมเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้าเค็ด
 ดอรรค, หยในราชสมบัติ 16 ปี. ดมเค็ดพระรามเมธวณูเปน
 พระราชกุมาร, ชนครองราชสมบัติ, ชงพระนามชอพระบรมไตร โลกย
 นาถ, ยกวงทาเปนวคพระร้ดรมเพชฌ, ดเค็ดตงไปตงพระราชนิเวศ
 ประทบหยรมนา, ดงให้ดางพระทงเบญจรัตนมหาปราสาทของคทง,
 ดางพระทงดรรเพชฌปราสาทของคทง, แะอพระราชทานชอขุนนาง
 เหน่งนา, ให้เขตททานเปนดมุหพระस्ताโหม เขาพตเสชฌเปนตมท

นายก. เขาขุนเมืองเป็นพระนครบาดเมือง. เขาขุนวงเป็นพระธรรมา
 ชกรณ. เขาขุนนาเป็นพระเกตุตรา. เขาขุนคดงเป็นโกธำชบด. ถอดักค
 นามหนง. แดทถวายพระเพลิงสมเด็จพระเจารามาชบด, ทพระองค
 ดังกรงหน. ให้อาปนาพระมหาธาตุ, แดพระวิหารเป็นพระอาราม,
 แดวโหนามชอดพระราม.

ดักราช 802 บัดอกโทดัก, ครงนคนออกทรพิศตายมาคณัก.

ดักราช 803 บัดระกาดัก, แดงทพไปเอาเมืองมดาคา.

ดักราช 804 บัดจจควาดัก, แดงทพไปเอาเมืองดัดพะณ, ครง
 นนดัดคณนทพทไป, คังทพหวงคายนบ้านโคน.

ดักราช 805 บัดกนเบมจัดัก, เขาเปดอกแพงเปนทนาณะ 800
 เมย, เมยเพองดะเปดรอยเมย, เกวณหนงเปนงนดามชงคณดบบาท.

ดักราช 806 บัดชวคณดัก, ใหบารุงพระพุทชดัดนามบริบูรณแเด
 หอดรูปพระโพธิศคว 550 พระชาติ.

ดักราช 808 บัดชานอกดัก, เดนการมทรศพนดองพระแเดพระ
 ราชทานดมนชพรหมน, แดวณพททงปวง. ครงนนพระชาชระเดียงคคทบด,
 พคทวทงปวงไปแเดมหาราช.

ดักราช 809 บัดเอารนพดัก, พระชาชระเดียงนามหาราชมาเอาเมือง
 พระพิศนุโลก, เขาปดนเมืองเปนดามกณได. จึงยกทพไปเอาเมือง
 ก้าแพงเพชร, เขาปดนเมืองถงเจตควณมได. สมนคคตพระบรมโคร โดทย
 นาดเจา, แดดมนคคตพระอนทวราช, คัดคตชนไปชวยเมืองก้าแพงเพชร
 ทน. แดดมนคคตพระอนทวราช, คทพพระยาเกยรคคค. ทพทานมา
 ประทพทหมนกรโคชนราชคคยหมนนคร. แดชวดักถวทงดักชาง, เขา

๗

กรมเอชางพระทนต์ข้างเศียร. ครงนนพระอินทราชาเจ้าคองบชนะพระ
พกตร, ทพมหาราชนนเด็กกตบคนไป.

ดักราช 810 บีมะโรงดัมภรตัก, ส้มเค็ดพระบรมไตรโดกย
นากเจ้า, ดำงพระวิหารวดจุตามน.

ดักราช 811 บีมะเล่งเอกดัก, ส้มเค็ดพระบรมไตรโดกยนากเจ้า,
ซงณนวดนระวดจุตามนไคแปดเคอน, แดงดาณนวด.

ดักราช 813 บีมะแมตรดัก, ครงนนทาวณหาบุงเมืองเซียงใหม่
กนแกทาวตัก.

ดักราช 815 บีมะกาเบณจตัก, ส้มเค็ดพระเจ้าหยูหุดไคซางเผอก.

ดักราช 816 บีมะจอนดัก, ส้มกพพระราชโอรสทาน.

ดักราช 818 บีมะชวดอถดัก, ดักเค็ดไปเมืองเซเดียง.

ดักราช 821 บีมะเกาะเอกดัก, แรกตงเมืองนครไทย.

ดักราช 822 บีมะโรงไทดัก, พระด้ทราชเตโชถึงแกกม

ดักราช 824 บีมะเมยจตวตัก, พระยาดานซางถงแกกม. พระ
ราชทานให้อภิเณกพระยาสาวชวา, เปนพระยาดานซาง.

ดักราช 826 บีมะจอกดัก, ซงพระกรุณาใหเณกกรมไทรตพ,
นดองพระด้รวตนมหาชาติ 15 วัน.

ดักราช 828 บีมะจอนดัก, พระบรมราชานุเปนพระราชโอรสซง
ณนวด.

ดักราช 829 บีมะกุนนพดัก, ส้มเค็ดพระราชโอรสเจ้าณนวด,
พระราชทานอภิเณกพระบรมราชาราชบุตรไดในทพระมหากษัตริราช.

ดั่งราช 830 ปีชวดส้มทชดก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า
ไปวังข้างตำบณส้มทชชบรณ.

ดั่งราช 831 ปีฉลูเอกดก, มหาราชทาดดุกดงแกพรวดย.

ดั่งราช 832 ปีชานโทดก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า, ส้มเค็ด
ยททฟไปคเมืองทววย. เดเมอเมืองทววยจะเดียนน, เกิดอุบาทว
เปนหลายประการ. โคคกตูกตวหนงเปนแปดเทว, ไก่ฟักฟองตคตูก
ตวหนงเปนสี่เทว, ไก่ฟักฟองคชอนตคตูกเปนหกตว. อนิงชาวสาร
งอกเปนไบชนไนปีน. ส้มเค็ดพระบรมไตร โดกยนาถส้มเค็ดสุวรรณคค
หยุไนราชส้มบค 38 ปี

ดั่งราช 834 ปีมะโรงจคดก, แรกให้กอกำแพงเมืองพิไชย.

แผ่นดินส้มเค็ดพระรามธิบดี

ดั่งราช 835 ปีมะเด็งเบณจคก, ส้มเค็ดพระบรมราชาธิราชเจ้า,
ขนครองราชส้มบค, ชงพระนามชยส้มเค็ดพระรามธิบดี.

ดั่งราช 836 ปีมะเมียดก, ประดิธถานพระอถกษาคุส้มเค็ด
พระบรมไตร โดกยนาถเจ้าไนพระมหาศกูป.

ดั่งราช 838 ปีวอกออดก, ทานประพรตการเบณจเพด, พระองค์
ให้เดนการคคคาบรพ.

ดั่งราช 839 ปีระกานพดก, ให้ทาคารปลมกน.

ดั่งราช 841 ปีกุนเอกดก, แรกด้างพระอทว, อดพระสร
สุวรรณเพชฌ ส้มเค็ดพระรามธิบดี, แรกหตอพระสรสุวรรณเพชฌ, ไนอน
อวทจเคอนทกจนแปดคา.

หม่อมประคัลถนสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช, ไว้ในที่มหาอุปราช,
ให้ชนครองเมืองพระพิบูลย์โลก.

แผ่นดินสมเด็จพระบรมราชาหน่อพุทธางกูร

ศักราช 871 ปีมะเส็งเอกฉก, ในเพดราตฤภาคเห็นอากาศนิมิต
เป็นอันธนู, แดทศหฤคณามาทศพยพ, มีพรรนถั่วขาว. หยุมาหระวัน
อาทิตย์เดือนดับของชนแปดคา, สมเด็จพระรามาริบัติ, สักเคตต์ฉวรกต
หยุในราชสมบัติ 40 ปี. สมเด็จพระอาทิตย์วงศ์เจ้าชนเดื่อราชสมบัติ
ซึ่งพระนามสมเด็จพระบรมราชาหน่อพุทธางกูร.

แผ่นดินพระรศีดาธิราชกุมาร

ศักราช 875 ปีระกาเบบจฉก, สมเด็จพระบรมราชาสัดเคต
สฉวรกต, หยุในราชสมบัติ 5 ปี. สมเด็จพระรศีดาธิราชกุมาร, ได้
ครองราชสมบัติ.

แผ่นดินพระไชยราชาธิราชเจ้า

ศักราช 876 ปีจอฉก, สมเด็จพระรศีดาธิราชกุมารสัดเคตสฉวรกต.
แต่สมเด็จพระไชยราชาธิราชเจ้า, ได้โดยราชสมบัติ

ศักราช 880 ปีชานต์มรทฉก, แรกให้พุนดินฉดษเชียง. ถึง
เดือนดับเข็ดเคตไปเชียงไตรเชียงตราณ ถึงเดือนดับชนเกาศา, เพด
ปริมาณยามทง, เกิดตมพายพดทง, คชเรอชอมแกดแดนเมืองมา
นนทก. เรอไทรแกงนนแกก. อนงตเคตมาเคตเมืองกาแพงเพชรนน,

พระยานารายณ์เป็นกบด, ให้กุมเอาพระยานารายณ์, คำเดียวในเมือง
กำแพงเพชร.

ฉักราช 887 ปีระกาตีปดสัก, หนระจนพรหัดเคอนเจดชนัดคา,
ดัมเด็ดพระไชยราชาธิราชเจ้าสัดเค็ดไปเชียงใหม่, ให้พระยาพระพิณุโลก
เปนมแม่ทัพ, ยกพลออกตงทัพไชยคาบนางบาท.

จนเดวารเคอนเจดชนัดคา, จงยกทัพหลวงจากทัพไชย, ไป
ถึงเมืองกำแพงเพชร.

จนอาทิจเคอนเจดแรมสัดคา, ยกทัพไปตงเมืองเชียงทอง. แดว
ชกไปถึงเมืองเชียงใหม่.

ครนหนระจนอาทิจเคอนเกาชนัดคา, สัดเคดยกพยุหยาตราทัพหลวง,
กตบคณยงพระนครสร้อยชยา.

หยุหนระจนพรเคอนดามชนัดคา, เกิดเพลิงไหม้ในพระนคร, แด
ทำกตาโหมตงไปถึงพระราชวงทายทอชตาดยอด. ตมหอบเอาตูกเพลิง
ไปตกตะแดงแกง, ไหม้ตามตงไปป่าตองโรงความระไกรย, ดามจนจิง
ตบ, มบณชเวอนดาดากุดวหารใหม่แด้นหาดับ.

ฉักราช 888 ปีจออกดสัก, หนระจนอาทิจเคอนยชนัดบเฮดคา,
ดัมเด็ดพระไชยราชาธิราชเจ้า, สัดเคดยกพยุหยาตราทัพไปเมืองเชียงใหม่.
ด้าหวัดให้พระยาพระพิณุโลก, ถอพลตองหมนเปนกองหน้า. สัดเคดยก
พยุหแด้นขกรรอนแรมไปโดยระยะทางตีบตองแจนถึงเมืองกำแพงเพชร,
สัดเค็ดประทบแรมหยุดบหวอน.

ครนหนระจนพรหัดเคอนดามชนทกคา, สัดเค็ดตงทัพไชย ถึงหนระจน
เดวารเคอนดามแแปดคา, จงยกทัพหลวงสัดเค็ดจากทนน.

ครุฑนระของกรมเดือนต้นด้ามคำ, ไต่เมืองดำพูนไชย. ถึงนระวัน
จันทเดือนต้นเกาศา, ไต่เมืองเชียงใหม่.

นระวันศุกร์เดือนต้นด้ามคำ, บังเกิดอุบาทวมิตร, เห็น
โศกิตคกหย่นประตูปาน, และเรือนชนทงปวง, ไต่เมืองนอกเมืองทุก
ตำบล.

ครุฑนระจันทเดือนต้นแรมด้ามคำ, สดัดเคยกพยุหยาตราทพหดวง
จากเมืองเชียงใหม่, จะมายงพระนครด้วยยุธา.

แผ่นดินพระยอดฟ้า

และขุนวรวงศาธิราช

ดั่งกราช 889 ปีกุนนพตก. สดัดเค็ดพระไชยราชาธิราชเจ้า, สดัดเค็ด
สอรรคตนะมชชมวถประเทศ, มุขมนตรีเช่นพระบรมลพเชาพระนคร
ด้วยยุธา สดัดเค็ดพระไชยราชาธิราชเจ้า, หยุ่นในราชด้อมดิมโหดอรรย
ด้อมด้อมพรธา, มีพระราชโอรสสองพระองค์, และพระราชโอรสผู้พี่, ชง
พระนามพระยอดฟ้า, พระชนม์โหดบเฮ็ดพรธา. พระราชโอรสผู้น้อง,
ชงพระนามชอพระสรัดด้อม, พระชนม์โหดหาพรธา. ครนถวายพระเพลิง
พระไชยราชาเด็ดเด็ด, ฝ่ายพระเทษวราชา, ชงเป็นเชอพระวงสัดด้อมเค็ด
พระไชยราชานน, จงดงหรือว่า, ครนถุจะหยุ่นในคราวด้อมด้อม, เห็นภย
จะบังเกิดมเป็นมคอง, ไม่เห็นดั่งใดทจะเป็นทพงโค. เห็นเค็ดพระพุท
ธาธนา, และนากวธาอพัค, อันเป็นทงชยแห่งพระอรหันต, จะเป็นท
พานกพนภยอุมทอชนตราช. ครนลาหรือเด็ด, กอชอกไปอูปด้อมบท, เป็น
ภิกษุภายจะหยุ่นนระวันประดิดถาน ฝ่ายด้อมนพรทมณาจวรับ, มุขมนตรี

าวราชนักปราชญ์ราชบัณฑิตโหราราชครู, ตโมธรรพ้อมกันประชุมเซ็น
พระยอดฟ้า, พระชนม์ได้สิบเอ็ดพรรษา, ได้เกิดผ่านพิภพกษัตริย์ราช
ประเวณี, ดับสร้อยวงส์ต่อไป. แด่นางพระยาแม่หยู่หัวสร้อยดาจันท,
ผู้เป็นต้นเกิดพระชนนีช่วยทำนุบำรุงปกครองราชการแผ่นดิน, ในบั้น
แผ่นดินไหว.

ครนดังกล่าว 890 ปีชวดสัมฤทธิ์, หน่วนเสาร์เดือนหาชน
หาคา, ดมเกิดพระยอดฟ้าได้คอกทองดนาม, พรอมด้วยหม่อมมาจ
มนตรี, เฝ้าพระบาทยุคตเป็นอนมาก. ดาหรดตั้งให้เอาช่างคนพระ
ฉททนต์บารุงากน, บงเกิดทจริตนิมิตราง่างพระยาไพนทกเป็นดาม
ทอน. ครนเพดาคาช่างคนพระฉททนต์ได้รองเป็นเตียงคนรองให้
ประการหนึ่งประกุไพชยนตรองเป็นอุบาทว. ครนหยูมานางพระยาแม่
หยู่หัวสร้อยดาจันท, ได้เกิดไปประพาดเดิน, หนพระทงพมานรตยาทศ
พระช่างหน้า, ทอดพระเนตรเห็นพนักตรสรุเทพผู้เฝ้าหออพระ, กมความ
เดินหารกใครพนักตรสรุเทพ, จึงตั้งสาวไซให้เอาเมียงหมากห่อผ้าเชด
หน้า, ไปพระราชทานพนักตรสรุเทพ ทุ ริมแถวกรพระอรชชาด้วยวา, นาง
พระยามพระทยยนตรกใคร, พนักตรสรุเทพจึงเอวดอกจ่าปดั่งให้สาวไซ,
ให้เอาไปถวายแก่นางพระยา, นางพระยากยงมความกำหนดในพนักตร
สรุเทพเป็นอนมาก. จึงมีพระเดวณั่งพระยาราชภักดีวา, พนักตร
สรุเทพเป็นชาหดวงเคม. ให้เอามาเป็นทูนชินราช, รกดาหออพระช่าง
ไน, ให้เป็ดยชุนชินราชออกไป, เป็นพนักตรสรุเทพรกดาหออพระ
ช่างหน้า. ครนพนักตรสรุเทพเป็นชุนชินราช, เอาไปหยูรกดาหออพระ
ช่างไนแล้ว, นางพระยากอดชดกตั้งมคั่งวาดกับทวยชุนชินราชมาชานาน,

ภวดีร์อัยยา, จงเอานายจันผูนองขุนวรวงดำธราช. บ้านหยมท
 โลก, เปนมหาอุปราช, แด่ขุนวรวงดำธราชผู้เป็นเจ้าแผ่นดิน, ครัด
 ปรีก้าแก่นางพระยาว่า, บदनขาราชการมูไทยผูนอยรักเราบางซงเราบาง,
 หวเมืองเหนือทงปวงกยงกระดางกะเคองหุย, เราจาจะให้หาตงมาตต
 เปดยงเดี่ยใหม่ จงจะจงรักภักคตอเรา, นางพระยากเห็นดวย. ครน
 รุงษนตเคิดออกขุนนางตั้งดมุหนายกใหม่ตราชนไปหาเมืองเหนือทงเจดท
 เมืองตงมา.

ครนดำธราช 891 บณตุเอกถก หนะ วนอาทจเคอนแปดชนทากท,
 ขุนวรวงดำธราชเจ้าแผ่นดิน, คคกนกับแม่หุยหวดีร์ดำจันท, ให้เอา
 พระยอตพาไปประหารชวคเดี่ยนระด โคกพระยา. แด่พระดีร์ตปนอง
 ชายพระชนมโตเจดพรวรล้านนเดยงไว. ดมเคิดพระยอตพาหุยในราช
 ดมบคโตดองบกกตเคอน. ฝ่ายขุนพิเรนทรเทพเชอพระวงด, กบขุน
 อินทรเทพ, หมนราชเด่นหา, หดวงดำธราช, ดคนไวไ
 กนเขาไปในทตบ, แด่ปรีก้ากนว่า, เมอแผ่นดินเป็นทวยดตงนเราจะ
 ตะไวคู้ไมควน, จาจะกุมเอาตอขุนวรวงดำธราชประหารชวคเดี่ย. ขุน
 ทรเทพ, หมนราชเด่นหา, หดวงดำธราช, จงวถาเราทาโตดบหรีดเดื่อจะ
 เห็นมโตเตาทจะปกบองครองประหารราชดำธราชคตไป. ขุนพิเรนทรเทพจง
 ว่า, เห็นแด่พระเทยวราชทบวคหยน, จงเป็นเจ้าแผ่นดินได้. ขุนพิเรน
 ทรเทพ, หมนราชเด่นหา, หดวงดำธราชจงว่า, ถาตงนเราจาจะไปเฝ้า
 พระเทยวราชปรีก้าให้เทอจะไดทาคอยกน. แด่ขุนพิเรนทรเทพ, ขุน
 อินทรเทพ, หมนราชเด่นหา, หดวงดำธราชทกนไปขงอควารปรีก้าถน,
 เขาไปเฝ้าพระเทยวราชมถัสการ, จงแรงคความว่า, ทุกอนนแผ่นดินกต

ได้ราชสมบัติครอง, ดวยโดยจิตจะใคร่เป็นไทย, จะได้จัดแจงราชการ
 กิจงานทุก, ให้สถิตย์ไยคตขม, จะได้เป็นทพวงพวงในนกรราชบรรพ
 ด้ศวใหม่ด้ชด้มบรรณ, ตามบรรณราชประเพณ, เป็นความด้จแห่งชา
 พระพุทธเจ้าณะนถวนเคารบด้อง. แดยงมความด้งด้ยหุ้จะด้มด้ง
 มโนรถแด้วหรือ, หรือมีด้มด้ประการไคมีไคแด้ง. ชาพระพุทธเจ้าขอพระ
 บวรคูนภาพพระมหาเจดยถานเจาทงหา, มพุทธปติมากรเจ้าเป็นอาท,
 อนพระพุทธองค์ชงประคิด้ถานไคตางพระองค์, แด้จด้จจาถานทง
 ด้องด้จแห่งชาพระพุทธเจ้า, จงเป็นทพวงกตคความด้งด้ย. ชาพระพุทธ-
 เจ้าจะกระทำด้จด้ยงเทยทของชาพระองค์แด้มหนึ่ง, ของชุนวรวงด้จราช
 ด้มหนึ่ง. ถาพระองค์จะด้มด้งมโนรถความปรารถนาด้วยบุญบาริการ
 บรรณ, แด้บัจจุบหนักมควนจะไคมีหาแด้วคตคร์กถรรคถาชิปไคยจะไค
 ริงบทรยด้ยคเชนเป็นจถาจต, แด้งด้มพระพรหมนด้นาคไฟรพาวระชา
 ราชด้วไคความเคอทรอน, แด้ไคเป็นมหาอถานทายก, อุปถมถก
 พระบวรพุทธด้จณา, ไคจรวาไชยด้จวรวยด้บไป, ขอไคเทยทชุนวรวงด้จ
 ราชคตบถอน. ถามีด้มด้งมโนรถความปรารถนาแด้ว, ขอไคเทยทชา
 พระองค์คตบถอน. ขอพระบวรคูนภาพแด้จความด้งด้งแห่งชาพระเจ้า
 จงมาคคความด้งด้ยไคปรารถคามแด้ยงจด้จจาถาน, อนชาพระพุทธเจ้า
 อถด้เทยทด้องแด้ม, เป็นพุทธด้กการบชาแด้จแด้ยงกระทำด้วยด้จเคารพ
 นถ. ครนอชถานแด้คแด้ว, ถจคเทยททงด้องแด้มทชเา, ฉายชุนพเวท
 ทวเทพไคถงเห็นเทยทชุนวรวงด้จราช, ยวอถาเทยทพระเทยทราชก
 ไคท. จงอถหมมไททด้ชทาแด้ว, ถคายชานหมถคตบทงไป, จะไค
 ด้จไคทงเอาเทยทชุนวรวงด้จราชบรรณนทามไค. เป็นด้กถมคทเหตุพทง

ไปตองเทยนขุนวรวงศาธิราชคบถ. คนทงหากบงเกิดได้มณต์ยนคยง
 นก. ขณะนมพระดังคองคทงครองไตรงจรคอบถตาตบครเคินเข้าไป
 ในพระอุโบสถไทพรว่า, ท่านทงทานจะได้อ่าเห็ดมโนรคความปราณา
 เปนแท. ทงหากนกนมส์การบพร, พระดังคนนกดบออกมากก็หายไป,
 ต่างคนกต่างกตบมายงทหย. ครนประมาณดับทาดน, กรมการเมืองตบพร
 บอกตงมาว่า, ช่างพตายดังหงส์ออกถนอหวางด้รวพตองตกถันคิตโฆตง,
 ส่มทนายกราบทนครควา, เราจจะชนไปจับ. หยอกถองวเราจะด้เค็ด.
 แดวดังใหม่ตราชนไปว่าให้กรมการจับเดยเกิด. ครนหยมาประมาณเค็ด
 วนโฆตงชกปกเกอน, เขามาทางจุดเมินางปตมเขาพระเนยควดชอง
 ส่มทนายกราบทนครควา, พรุ่งเราจะไปจับ. ครนเพตาคาชุนพิเรน-
 ทรเทพจดังหมนราชเส่นทานอกราชการ, ให้ออกไปคอยทำรายมหา
 อูปราชหยททาเด้อ, ดังแดวพอพระยาพิไชย, พระยาด้วรวคโลกตงมา
 ถิง, ชนพิเรนทรเทพจให้ไปบอกโดยความดับ. พระยาพิไชย, พระยา
 ด้วรวคโลกกิดใจ, จึงไปช่มหยที่คตองบางปดาหมอ, กบด้วยชนพิเรน-
 ทรเทพ, หตองด้รยด์, หมนราชเส่นทานอกราชการชเรอคนดะตา, พด
 พายมส์ตราวอชกรบมอ, ฝ่ายหมนราชเส่นทานอกราชการถอนไปเอบ
 คอยหยทำอาการคุดทงทนายเดอก, ครนเห็นมหาอูปราชชางจะไป
 พระเนยค หมนราชเส่นทานกยงถกมหาอูปราชคตชางตงตาย. ครนเขาตร
 ขุนวรวงศาธิราชกบเมหยหวงด้รคจกนท, แดวราชบครชงเกิดควยกน
 นน, ทงพระด้รตปถตงเรอพระทงนงดาเคยวกัน, นาครงคตองด้รเบง.
 ชนอินทรเทพกคความประจมา.

ฝ่ายขุนพิเรนทรเทพ, พระยาพิไชย, พระยาด้วรวคโลก, หตอง

ลัทธิ, หมนราชเด้นหาในราชการ, ครนเห็นเรือพระที่นั่งขนมมา, พร้อมกัน
ออกสกัด. ขุนวรวงศาธิราชร้องไปว่า, เรือใครตรงเข้ามา. ขุนพิเรนทรเทพ
ร้องตอบไปว่า, กูจะมาเอาชีวิตเองทั้งสอง. ฝ่ายขุนอินทรวเทพให้พายเรือ
กระหนาบเรือพระที่นั่งขนมมาแล้ว, ช่วยกันกดปุ่มรวมจับขุนวรวงศาธิราช, กับ
แม่หยู่หิวเจ้าสร้อยด้ายจันท, และบุตรซึ่งเกิดด้วยกนหนนคาแต่ย. แล้วให้เอา
ลัทธิไปเลี้ยงประจานไว้ในระหวดแรง แต่พระสร้อยด้ายปนนเอาไว้. ขุนวรวงศา
ธิราชหุ่ยในราชลัมบคหาคือน. ขุนพิเรนทรเทพ, ขุนอินทรวเทพ, กับขุนนาง
ทงปวง, กตบเขามารกด้าพระราชาวง.

แผ่นดินพระมหากษัตริย์

ฝ่ายขุนพิเรนทรเทพจึงให้หุดวงราชชนกุด พระวักถ่มนเทยว, และเจ้า
พนกงานทงปวง เขาเรือพระที่นั่งไชยพระสร้อยพรหมหงส์, ไปยงวุดราชประคต
ถาน, อันเช่นพระเทยวราชาให้ปรวคตามนวดแล้วเช่นลัดเคดตงเรือพระ
ที่นั่งไชยพระสร้อยพรหมหงส์, อดงการประคตด้วยเครองสูง, มยวคตพด โบก
จามรมาดด้วยเครองถางกน, แท้แทนเป็นชนคเนนโดยชดมารคกต.
ลัดเคดตงประทพณวนนา, แดงเช่นลัดเคดเขาดูพระราชาวง. ครนโคมทา
มทิดวาร์ลภเวกต พไชยคต, จึงประชุมลัมเคดพระสร้อยควราช, พระราชาคนะ,
คานวาลอวณวาล, มุขมาคยามนคตทก ไทวราชควทหมพวาทมนนป ไวท
ควราชย, กโอมถนอธอวเวกตลัมมค, พร้อมทงพุทธจกรอานาจกร,
มอบเครองเบณจวราชกุงกนทลจวยอภเดโกทกมูรชวว ปวบคากลัด
ถจตยวราชประเพนลัมบสร้อยของลัดกต, ค่างงแผ่นดินพิภพนทกเดมา
อานาจกร, กุงเทพทวาวาลลัม อยชยามทาตลภพทตนราชชานนป

องคฺชนง, เจียดทองคฺชนง, เคานาทอง, กระบถนพยน, เล็ดยงงา, เล็ดยง
 กถบบบงเครองตั้ง. เอาหวงสรยศเปนเจาพระยามหาเสนาบดี. เอาหมน
 ราชเสนาเปนเจาพระยามหาเทพ, พระราชทานตูกถนหมและเครองตั้งเครอง
 ทอง, เล็ดยงงา, เล็ดยงกถบบบงเจาพระยามหาเสนาเจาพระยามหาเทพ,
 เหมอนกนกกบเจาพระยาศรรมโลกราช. หมนราชเสนาออกราชการ,
 ทงมหาอุปราชตกชางคายนน, ปนบาเหนดใหเปนพระยาคคณชค, เจียด
 ทองชางชว, กระบบงทอง, เคานาทอง, พระราชทานตูกถนหมเปนภรรยา.
 ฉายพระยาพิไชยพระยาศรรมโลก, พระราชทานโปรดใหเปนเจา,
 เจาพระยาพิไชยเจาพระยาศรรมโลก, พระราชทานเจียดทองชางชว,
 กระบบงทองเคานาทอง. พระหวงชนหมนออกน, พระราชทานบาเหนด
 ความชอบโดยอนุกรมตาคบ. แลวดมเคดพระเจ้าหยหุ, ชงพระตาทวด
 แชนางานไววา, กถศกรพระองคโคโคเครองพภพพายหนา, หยาใหกะท
 ราชแกแภาตพนองพวกพงสดมเคดพระมหาชมราชาธิราชเจา, และเจา
 พระยาศรรมโลกราช, เจาพระยามหาเสนา, เจาพระยามหาเทพ. ใหโดดคิด
 ตกในแผนดินเคย. ถากถศกรพระองคโคโคเคทาตามเราดานไว, หยา
 ใหถศกรพระองคคนนคงหยาในเสดคณศร. ครวงนโตชางเผอกชางนง. ชน
 เมอแผนดินพระนครสรอยชยาเปนทรยศ, กปรากคชนไปถงกรงหงสาวดี.
 สดมเคดพระเจ้าหงสาวดีแองประพรตเทคไปวา, สดมเคดพระไชยรชาราช
 เจาแผนดินนครสรอยชยาศรรมโลกแดว. เสนาบคบกพระยอกพาราชกุมาร
 พระชนมถบเอคขอบ. ชนคองราชตมบค. แมหยหวลรสดาจนทมารค
 พระยอกพา, กะทาทวรดตามคกรตั้งวางถดถนชนราช, ใหคพา
 ยอกพาดย, ยกชนรราชชมนนพภ, กรงเทพทวารวดีสรอยชยา

๕๐๒๐๕๕

๔

ให้นำพรทตามาจากความพิโรธเคืองแค้น, คัดกนกาศุนทรราช, และแม่
 หยุทวิธร์ธูคาจนทได้ย. แม่นิดหเป็นจดาจด. ด่มเดดพระเจ้าหงส์อวด
 ชงพระราษดำหริววา, พระนครธร์ธูชยาเป็นตงนจงเหเนา, หิวเมอง
 ชบชนทได้มา, และให้นำพรทตามาตงปวงกระตางกระเดองมปรกต. ถา
 ยกกองทพรตไปโจมค้เอา, เห็นจะได้พระนครธร์ธูชยาโดยง่าย. ชง
 พระดำหริแเดว, ถัดวดไท่จตพตททานรบด้ามหมน, ชางเควองด้ามรอย,
 มาดองพนได้ด, ด่มเดดพระเจ้าหงส์อวดก้เดดยกทพรตรบมาโดยทาง
 ด่านพระเจดยด้ามองค. ตเมองกาณจนบุรี, จบโดกรรมการถามให้การววา,
 พระนครเป็นจดาจดกจง. แดบคนพระเทยรราชได้ครองราชด่มบต,
 ให้นำพรทตามาจ, แดหวเมองตงปวงเป็นปรกตพรอมมุดหย์แเดว.
 ด่มเดดพระเจ้าหงส์อวดตรวดว่า, ไต่ดงเกินมาดงนแเดว, จะกตบได้ยพน,
 ตูไมเกยวตยด้เดย. จ่าจะเขาไปเหยยบไท่ถงชานเมอง, พอเห็นพระนคร
 แเดวจะกตบ. ประการหนงจะได้มอททานกรงธร์ธูชยา, ฐโดจะออก
 มารบทพรบวง. ตรวดแเดวยกทพไปตเมองดู่พรนบุรี, แเดวเดิน
 คัดกุงเขาป่าไมก, ชามพตเขาไปตงคายทดวงตาบดมพต.
 นรอนชงการเคอนยชนทาคา, ถัดกรวช 892 บชานไท่ถก, ชุนรนน
 มหนงด้อเมองดู่พรนบุรี, บอกรวราชการเขาไปถงกรง. พอทพพระเจ้า
 หงส์อวดกถงตงมพตพรอมกน. ด่มเดดพระมหาจกรพตราชราชเจวตก
 พระทย, ตรวดไท่เว่งคนใหม่เมองนอกเมอง, ชนรกดถงหนาทเป็นโกถาหต.
 ด่มเดดพระเจ้าหงส์อวดคตงหยุตมพตด้ามอน, พอทอคพระเนตรคก้าแพง
 พระนครธร์ธูชยา, แดบปราด้าทราชมนเทยรแเดว, กเดกทพกตบไป
 กรงหงส์อวดโดยทางมา. ชนระมอพระเจ้าหงส์อวดยกทพมานน, ฝ้าย

ไปโดยทางบตของถึงเมืองตเวก. ฝ่ายทัพเรือไปปากน้ำพุทไธมาศ, เข้า
 คตองเชิงกรชุม, แดกกองหน้าตงห่างเมืองดบเด็น, ทพหดวงตงไทด
 เมืองรอยทาดบเด็น. ฝ่ายพระยาดเวกเห็นรบของกนมไต, จึงใหม่
 ลุกอกรั้งแคงเด้นาบค, ถอมากราบถวายบังคมลุ่มเคตพระเจ้าหยุทหว,
 ไนดกัสนะนนวนาพระองคญกรองกรุงกมพูชาชบค, ขอถวายบังคมมา
 แทบพระบาทบงกษมาศ, ลุ่มเคตพระนงเกตาพระองคญชงอด้ระภาพ, เปน
 ปืนกรุงเทพทวารวดี ลุ่มอชยามทาดคภพนพรตทราชธานบูรรมยอตุม
 พระราชมหาสถาน, คอยชาพระองคเปนคนโมหะจริต, มิได้คคเกรง
 พระเดชานภาพ, แดยกทัพเข้าไปกวาดเอาชาวปราจันบุรี, อันเปนชา
 ขอบขันทได้มากรุงเทพมหานครมานน, ผดนทหน้าหย้แเดว ขอลุ่มเคตพระ
 นงเกตาได้ไปรคอดโศสแก่ชาพระองคเคต. หย้าเพอชกพยุหะโยชาเข้า
 ทกเมืองกอนเดย, งดลุ่มควนชาพระองคจะแคงเควองราชบรรณาการออก
 ไปถวาย, ขอเปนชาพระบาทลุ่มเคตพระนงเกตาไปตราบเทากดปาวล่าน.
 ลุ่มเคตพระมหาจักรพดีราชาพระเจ้า, กชงพระกรณภาพแก่พระยา
 ตเวก. ครบกำหนดนายทพนายกองโห่งคการชงจะเขาทกเอาเมืองโดย
 ลุ่มอกรั้งพระยาดเวก. ครนถนกำหนดลุ่มควนพระยาดเวกถนาคเรอง
 บรรณาการกับนทพระสุโท, นทพระสุทน, อันเปนราชบุตรออกมาเผ่า
 ทูนเกตาทูนกะหม่อมถวายเปนชาพระบาท. ลุ่มเคตพระมหาจักรพดี
 ราชาพระเจ้ากัสนความพิโรช, จึงตรคแก่พระยาดเวกฉ่า, ท่านจง
 วัลลัคนคนกรุงกมพูชาชบค, โดยยตุคกรมราชประเพนดบมาเคในถาด
 กอนนนถศ. แดวพระเจ้าหยุทหวตรคฉ่า, นทพระสุโทนทพระสุทนนน,
 เราขอไปเดยงเปนโอรส, พระยาดเวกถนาคทจะชคเค, กโดยบนช

พระเจ้าหยู่หว. แดวพระยาดเวกกลววยบังคมตาเขาไปเมือง, จดแจ้ง
เครื่องราชูปโภคชายหญิงไห้แก่ราชบุตร, แดวกพามาถววยทูนฝาก.
ด้มเตดพระเจ้าหยู่หวตรดว่า, ท่านหยิวตกเดย, อินบตรทานทงดองน
กัเหมือนไอรด์แห่งเวา. พระยาดเวกมึความยินคั่นก, ไห้ได้นาบค้ไป
คองครวอพยพชาวปราชญ์บรมาียงคายทลวง. ด้มเตดพระเจ้าหยู่หวก
ด้เตดยกทพบกทพเวอ, แดครวอพยพทงนทกตบมายงกรุงพระนครสร
อยุธยา. จังซงพระกรุณาไห้พระสุทนต์, ซนไปครองเมืองสุวรรณคโคก.

ดุดักราช 895 บีมะเล้งเบบเจดัก, ครวงนพระเจ้าหยู่หวไห้เบดง
เวอแซ่เปนเวอชย, แดเวอด้ดัดควตาง ๆ.

ดุดักราช 896 บีมะเมยเบบเจดักเคอนเปด, ทากการพระราชพิ
มชยม, ด้มเตดพระมหาจักรพดิราชาธิราชเจ้า, คานชชนาทบวี.

ดุดักราช 897 บีมะเมดปัดคัก, ด้มเตดพระเจ้าหยู่หวด้เตดไป
วงซางคานนบางตมุง, ไคซางพตายพง 60 ซาง อนงไนเคอนด้บดองน
ไคซางเผอกพตายคานนทาจนบวี, ดุงด้ดอกดัดชอพระคเชนทโรคม.
ครวงนมหาควาเมืองดเวกเดยแกยอน, ด้มเตดพระเจ้าหยู่หวแจงว
นทพระด้ทชายกมารบเมืองดเวก, เดยบคานกพระสุโทนทพระสุทนต์แก
ยอนเดว, จ้าจะไห้ออกไปก้าจคเอาเมืองคั่นไห้จังได ชงพระกรุณา
ทรดแกมุขมนตรีว่า, จะออกไปเมืองดเวกครวง, จะเห็นใครทจะเป็น
แม่ทพออกไป มุขมนตรีปรักดำพรอมกนกราบทูนว่า, เห็นแต่ด้มเตด
พระเจ้าดุกเทอบตรบุณชม, ทไปครองเมืองสุวรรณคโคกออกไป, จะได
เอาใจแก่ชาวดเวก. จังมพระราชกำหนดไห้หาพระองค้สุวรรณคโคกของ
มาเฝ้า, ด้มเตดพระเจ้าหยู่หวตรดว่า, จะไห้เจ้าเปนแม่ทพออกไปครวง

244113

พระองค์สุวรรณโลกจึงกราบทูลว่า, พระชนนีราชายิ่งภาค. ต้มเค็ด
พระเจ้ายุทธทศรควา, มุขมนตรีปรักดำพรอมกันแล้ว. ประการหนึ่ง
แผ่นดินกรุงกัมพูชาธิบดีเป็นของเจ้าหยู่จำจะไป.

ศักราช 898 ปีวอกออกธกเดือนสิบสอง, พระองค์สุวรรณโลก
เป็นแม่กองถอพดตามหม่น, พระมหามนตรีถออาณาตติ, พระมหาเทพ
ถอดวเกวณ ฝ่ายทพเรือพระยาเขวเป็นนายกอง, ครงนหมตมชตทพเรือ
มทททพบก, ทพบกไกลถึงเมืองดเวก. แดพระยารวมดกذنซงเกนท
เซากองทพบกน, เซาบกนทพในกตางคน, ทพจนแตงรบเป็นดำมาถ
แดทพพระยารวมดกذنแตกมาปะทะทพไทย, ครงนนเศยพระองค์สุวรรณ
โลกกบคอซางเศยซางมารพตเป็นอนมาก.

ศักราช 899 ปีระกานพธก หนวอนาทจเดือนหาชนคานง,
เกิดเพลิงไหม้ในพระราชวง อนงเดือนดำมหนทการพระราชพรจรยา
ภิดก, แดกระทำพระราชพรอนทราภิดกในพระราชวง อนงในเดือน
ทานนดมเคดพระมหากวพตราชราชเจ้า, พระราชทานดัดคกมหา-
ทาน, แดให้ซางเศอกมกรองเซงเงนดเถาซาง, เป็นพนทกรอยซง.
ราชวถเจดเดมเทยมดวยมา, มีนางดำหรับรถเดมอรถเศเจดนาง, อนง
ในเดือนเจดดเค็ดไปวงซางคานนโครกพระ, ไดซางพตายพงหดบซาง.

ศักราช 900 ปีจอต้นมรทธก, ดเค็ดไปวงซางคานนแต่นคช,
ไดซางพตายพงหดบซาง.

ศักราช 902 ปีชวดโทธก, ดเค็ดไปวงซางคานนวัดกะโต, ได
ซางพตายพงหดบซาง

ศักราช 904 ปีชานงควธก, ต้มเค็ดพระเจ้ายุทธทศรเค็ดไป

วงช้างคาบมไซย้อย, ไคซางพตายพงเจ็ดสิบซาง.

ตุลักราช 905 ปีเถาะเบบจจก, ดั้มเค็ดพระเจ้าหงสาวดีซง
พระราชดำหริว่า, ครงกอนเวรายกกองทพุดไปพระนครสร้อยชญา, พด
แต่ด้ามหมนดวงเขาตงตงชานเมืองคาบมตมพด, หามมูไคมาปะทะมือไม้,
แต่หากทว่าพตนอยจะทำการมกนต, ครงนจะยกไปไคมากดักดบเทา, กเห็น
จะไคพระนครสร้อยชญา. ดั้มเค็ดพระเจ้าหงสาวดีซงพระราชดำหริเตว,
ไคเกนทพดด้ามดบหมน, ซางเครื่องเจดรอย, มาด้ามพน. ไคพระมหาอุป-
ราชาเปนกองหนา, พระเจ้าแปรเปนเกยกกาย, พระยาพดิมเปนกองตง.

ครนระวนอาทจเคอนด้ามชนดองค้ำ, เพลาอด้โยค, ดั้มเค็ดพระเจ้า
หงสาวดี, กซงเครื่องดรัราชบัตนชนาดงการนบวรมหาดังจวนเนา
รัตนดพกพระองด้าอตงกตองคัพพหย่างอคราชรามนดด้ย, ด้าหรมมหา
พชยรนรงคเค็ด ดั้เค็ดซางพระทงนพตายปรายทอเปป็นราชพาหนะ, ประ
คบเครื่องคเชนทวดงการนบวรมหาดังวาหนเนาจวน, พรอมควยเด้นาง
คณกรพริยโยธาหาร. พดคาบเชนชนค้แน้น, แด้นเด้โตหิโตมรมาดทอนทอง
ทิวแถวค้ำดา, คุมโหดงเร็ดพนดกชกคดวยชวทงฉานทงไซย, รุจิด
ไฟโรจนอมพรวก, เคยระค้ำดคดวยทพทาวพระยารามนรายเรียงเป่นระยะ,
ไคยกะบวณพยหะบาตราหนาดงทงปวงพรอมเค็ด, ไคเพตามหวดุกเรกด์
โหรราชบคดนคองไซย, เจาพนกงงานประโคมเคตรตั้งชกงดคาน, คนค
ดัพทคองกตองกองด้นนรนาท, คัวเนนทงคตัพพหะโยธาทพออกจก
กรุงหงสาวดีรอนแรมมาเจคจน, ซามเมนาเมะตะมะเคิน ไคยทางดั้ม
ชมนนหมทงด้อยอกเมืองกาฉนบรเขมมว, ซางคานไปลงคานตง
คาบมจอยยะไค เนอความว่า ดั้มเค็ดพระเจ้าหงสาวดีชกมาชานพตมของ

เมาระตะมะถิงเจดวนจึงตั้ง. ถ่มเศตพระมหาจกพตราชา, บันชาตริค
 ไทเทครวมเมืองตราชวา, แดะแขวงจังหวัดเซาพระนคร. แดวมพระราช
 กำหนดชนไปถิงเมืองพระพิณุโดกวา, ถัดกหงด้าวคมาตตพระนครสร-
 อยชยาเมื่อใดให้ถ่มเศตพระมหาชมวราชาเอาทพเหนือเปันทพชนาบ. แดว
 ตริคให้พระยาจกรออกตงคายตายนตมพตพตหมนห่าพน, ถวนได้เดื่อ
 แดงหมวกแดง ฝ่ายพระมหานาคบอดหย่นะวตพเซาทอง, ถัดออกกรับ
 ตงคายกนทพเรือ, ตงคายแคววพเซาทองตงมาจนวคป่าพต. พวกถ่ม
 ก่าตงญาติโยมทาดช่ายหยง ของมหานาค ชวยกนชุตคนอกคายกนทพเรือ,
 จึงเรียกวาคตองมหานาค. เจาพระยามหาเด่นากอพตหมนหนง, ออก
 ตงคายบ้านคอกไมบอมทองนาหั้นตรา, พตได้เดื่อชวยหมวกเขียว
 พระยาพระคตงถอพตหมนหนง, ตงบอมท่ายค, พตได้เดื่อเหตอง
 หมวกเหตอง. พระสุนทรตั้งครวมถอพตหมนหนง, ตงคายบอมจาป่าพต
 ได้เดื่อคาทหมวกค. แดบหนักการพระนครน, กตคกแดงบองกนเป
 ถ่ามาก ฝ่ายถ่มเศตพระเจ้าหงด้าวคยทพชามกายจนบุรีถิงพระนครสร
 อยชยา, หนวนเดื่อวเดอนถ์ชนหาคา, ตงคายหตวงตายนกมตองทพพระมหา
 อูปราชาตงคายตายนพะเนยต. ทพพระเจ้าแปรตงคายตายนบ้านใหม่
 มระฆาพของ. ทพพระยาพถ่มตงคายตายนท่งประเทศ. ครนรังชนนระ-
 ถนอทจเดอนถ์ ชนหกค, ถ่มเศตพระมหาจกพตราชาธิราชเจ้า, จจะ
 ถัดเศตคพพุทธโยธาทวยหวนออกไปคูกัดระชาถักนระท่งพเซาทอง. จึงชง
 เควอวราชอตงการยุช, ถัดเศตชงชวงคนพตายแควจกรวตน, ถิ่งหลถัดอก
 คบทานถเป็นพระคชาว, ประคบคชาตงการอาภวนเควอมนมมกตางชาง
 แดคงาน ฝ่ายพระสุริโยทัยถเป็นพระอคมเทถ, ประคบองคเป็น

พระยามหาอุปราชซึ่งเครื่องสำหรับราชชนก, ผู้เค็ดซึ่งข้างพตายนาค
 พิณายด้วยสำหรับกัศตร, ผู้หัดอกเป็นพระราชา, ประดับชาราภรณ์
 เครื่องมณเฑศมถางข้างแตรควาน, พระราเมศวรซึ่งเครื่องสำหรับราชบิดน-
 ชนาวราภรณ์, สำหรับพิไชยยุทธสงครามเค็ดเค็ดซึ่งข้างคณพตายนมถด
 จกรพาด ผู้หัดอกคืบคืบ, ประดับชาราภรณ์เครื่องมณมถางข้างแตร
 ควาน. พระมหินทรราชซึ่งราชภูษณาดังภรณ์สำหรับพระมหาพิไชย
 ยุทธนรงค์, ผู้เค็ดซึ่งข้างคณพตายนมถดผู้หัดอกคืบคืบแปดนิ้ว
 ประดับด้วยกฤษณชรดงกตเครื่องมณมถางข้างแตรควาน. ครั้นได้มหา
 ฤๅษีวราเวกัศรราชตถ, พระโหราธิบดีซึ่งไชยประ โคมอ โศคเศวตซึ่ง
 อินทเทร. ผู้เค็ดพระมหาจักรพรรดิราชราชเจ้ากษัตราพระราชา,
 พระอคมเทส, แดพระเจาดุกเทอทองส่องพระองค์โดยผู้เค็ด. เสด็จฯ
 พยุหะคกงนแซกแซงค้ำไป, บ้างโดดเด่นเด่นวาระบ่าไป, มีททาน
 ประจักษ์กรกุ่มบินปตายนขอประจักษ์ทุกคิ้วดาร ความประจักษ์ทวยดอมเป็น
 กนกงโดยชนิด, แดวงงหมู่พยุหะเด่นนยากรโยธาหาคินเทอ, ถอยคย
 คิงเสโดทโคมรหอกไหยหอกค, ทงทวนนูนบนนกดคืบคืบคยชวาทนาทง
 โดยชบวนคชพยุหะสงคราม. เดีงเทอพตแตรซึ่งดเทอนคิงพตราชค
 จะชด. ผู้เค็ดพระมหาจักรพรรดิราชราชเจ้า, ผู้เค็ดคยนพระราชา
 ประมณพต, แดคชพยุหะโดยชบวนคิงหุณะ โศคพระยา, ฝ่ายกษ-
 ตรีเวณรามนเห็นคงน, ก็เข้าไปกรวยทวนพระเจาทงดาวคโดยโคเห็น
 ทุกประการ, ผู้เค็ดพระเจาทงดาวคค, ชรอยจะเป็นทพพระมหา-
 จกรพรรดิราชราชเจ้า. ยกชอกมถระทวาคชพยุหะสงครามกมม
 พระองค์คตไทยกพตทงออกจากคายคง โดยชบวน, ผู้เค็ดพระเจ้า

หงส์ว่าดซึ่งเกราะเครื่องพิไชยยุรยอมทบถมควยวชาดำครเวทคาลา, แดง
 ลอดใต้พระมหาสุพรรณตั้งวานประคบบเพชรพนม, ด้รพคณวทคาลา
 ทาง ๆ ซึ่งพระมหา มาตาดลงเดชยตกนด้รพดำตราอุทกษณัตระยดำหรับ
 ราชนรงคยุรเด็ด, ด้เด็ดซึ่งชางตนพตายมงคตปราวทอปลั่งเจ็ดศอกเป้น
 พระคชาธาร, ประคบบคชาภรณเครื่องมนมกตางชางแตกวาน, เครื่อง
 ด้งดำหรับราชนรงคเห้โดยขนาด, มห่มททานถอตาบดงหมนหนงตอม
 พระคชาธาร. พระเจาแปรประคบบเครื่องอตงการเครื่องพิไชยยุช, ซึ่ง
 ชางตนพตายเทวานาคพนายด้งหกดศอกคบเจ็ดนอเป้นพระคชาธาร, ประคบบ
 คชาภรณเครื่องมนมควานแตกตางชางเป้นกองหนา, มททานตาบดงมอ
 พนหารอยตอมพระคชาธาร. ชางทาวพระยารามนคบคองตงโดยชบวน
 กนกงเป้นชนด, เหตพยหะโยธาเดินเทาทอด้รพดำตราคาลาด้โดย
 ชบวน. ด้มเค็ดพระเจาหงส์ว่าดกยกพยหะโยธาทวยทานออกตงชงทอง
 ทง, ด้วงหนาทพด้มเค็ดพระมหาจักรพรรดิราชาราชเจาหางนประมาณรอย
 ด้น, ด้เด็ดยนพระคชาธารคอยเรกด้, ด้งครดให้พตมาราทจนชกชง
 คตองกนไปให้เวงหนาทพ. ผายพตเครื่องเตนเตนรารองเฮ้ช่าเป้นโกตาคด,
 ผายพตตามตงตาบดงมอกรวดอเดยอกนไปมา. ชนระนนพระเจาหงส์ว่า-
 ดคทอคพระเนตวคอุากาด้, ด้นพระชาทจแจมตวงหมคเมคหมอกแเดว
 คชราชบนนาหนาทพ. ด้วงเห็นด้งนมตวราชเรกด้ตงน, ด้เห็ดนคองไชย
 ด้โคด้แตรด้งชองอนทเวรชนพรอมกน, ด้กครดให้ชบพตเขาโคมคทพ
 ด้มเค็ดพระมหาจักรพรรดิราชาราช. ผายด้มเค็ดพระมหาจักรพรรดิราชา
 ด้รารคาคทให้แบกพตเป้นบคกา, พตโยธาทงด้งผายบางเห้ให้โกตาคด
 ด้มประประคบบคพนแทงแยงยุช, ด้มบระตมดำตราชมากทวคระพต,

ไปทงอากาศ, พดทงดองมายบางตายบางตาบากกตงกตาดเกิดอนทอง
 ทุงเปอนนมาก. ดมเคตพระมหากจรพตราชาธิราชเจ้า, กชบพระคชา
 ธารเชาชนชางกองหนาพระเจ้าหงสาวดี, พระคชาธารเดยทให้ตงแกชาดีก
 เอาไวไม่หยุ. พระเจ้าแปรไตทายชาติกตงน, กชบพระคชาธารตาม
 ได้ชางพระมหากจรพตราชาธิราชเจ้า. พระสุริโยทยเห็นพระราชดำ
 เดยทไมพนมอชาติก, ชงพระคคณญภาพกชบพระคชาธารพตายชงสุริย
 กตควดอกอกรบ, พระคชาธารพระเจ้าแปรไตดางแบกนค, พระคชา
 ธารพระสุริโยทยเหงนหงายเดยท, พระเจ้าแปรจวงพนคด้วยพระแสง
 ของาก, คองพระองค์เจ้าพระสุริโยทยชาคทงทงราวพระถนประเทศ,
 พระรามเดวรบพระมหินทราชาธิราช, กชบพระคชาธารถนจะเขาแกพระ-
 มารดาไมทนท, พอดมเคตพระชนน็ดนพระชนมกบคชาง. พระรามเดว
 พระมหินทราชาธิราชพนองทงดององคถอยรบชาติก, กนพระสุปดมเคต
 พระราชมารดาเขาพระนครไต, โยชาชาวพระนครแตกพายชาติกพต
 ตายเปอนนมาก. ดมเคตพระมหากจรพตราชาธิราชเจ้า, จึงให้เชน
 พระสุป พระสุริโยทยผู้เปอนคคมเห็ดมาไวคานนดองทวง. ครนรุ่ง
 ชนพระมหาอุปราชาแดงพตเขาตคายพระสุณทรตั้งกรม, พระสุณทรตั้ง-
 กรมคอรบชาติกเปอนดามาตคเพตเขาจอนพตบคา ชาติกทนนเขาทก
 คายพระสุณทรตั้งกรมแตก, เดยคายเดบอมจำปา, พตคายบาง
 ตวบางบางเปอนนมาก. ครนเพตารุงชนดมเคตพระเจ้าหงสาวดีชงชาง
 คนพตายกมถนตั้งเจดอออกคตวทแดง, ดเคคยกพตมาทงถนพต,
 ให้ททาน เดน ทานชงคตมทว ไมไปดองฟากทุง, ดเคคอนชงให้
 ททานนาหารชยเขาจอนทาคายพระยาจกร, พระยาจกรกชบททานออก

รม. ฝ่ายนายทหารหงส์ขาวซึ่งเข้มแข็งต้องชายทุ่งน, เห็นได้ทกยก
 ออกโจมตีโอบตงไปเป็นทพกระหนาบจนใกล้ค่าย, ททานก็ดาได้ระดม-
 บอนคาพันททานพระยาจักรีตมตายเป็นอนมาก, พระยาจักรีแตกทานทง
 ปองได้ยทกถาทพเขาพระนคร. ครนโตคายพระยาจักรีแตก, ต้มเค็ด
 พระเจ้าหงส์ขาวก็แตกถบขงกายหลวง. ททานมาทได้ตั้งระชาวพระนคร
 ไปประมาณสี่พันทมได้ตั้งประมาณสี่พันทง. ต้มเค็ดพระเจ้าหงส์ขาว
 ครัวใหญ่ถวานชน, แต่งเครื่องมจระม่งดำดำวามนไหรับพระราชทาน.
 ทไม่ไดตั้งระชนไหรับพระราชทานโคถนราน, ไททานขงรบพระราชทาน
 บนรานนรคณาถางมอถงมา, ครอบดำมวนไพนโทด. ฝ่ายต้มเค็ด
 พระมหาจักรีพดรวชาวราชเจ้าครัวแก่มุขมนตรีว, ททานหงส์ขาวคยง
 กัดถถถวเรงทย, ทงตั้งเบยงอาหารกยงไมชดถน, จาเราจระกดำม
 ไวศตการเคอน, คอยทพเมืองพระพิศนโตก, ขงจะถงมากระหนาบ
 คอย แตจจะคิดเขาบนไทยถางคายทถายคคาคคให้ออนถง, จงจะคอย
 คคการขยขานระเมอพายทถงเห็นจะไดโดยง่าย, มุขมนตรีทงทถายกเห็น
 คอย. จงรบบนนารายนตั้งทวถงดำเพาชนอนชนไปทางบ้านบอม, แต่ง
 ทพปกบองกนตั้งองฝงฟากชนไปถงชนอนปากค. ททานขยบมาถงกองรบ
 คอยเหตุทย, ก็เฮาธางไปกราบทูนแกต้มเค็ดพระเจ้าหงส์ขาว, ชาว
 พระนครขนดอตำเพาชนมา, มีแม่ทพกบองกนตั้งองฝงฟาก, เห็นจะ
 บนทกบนไทยขมมาถางคาย. ทูนขงมชาคค, ชาวพระนครขงบนนารายน
 ตั้งทวไป, ครอบคถงในคายใกล้พดบพดต้มเค็ดพระเจ้าหงส์ขาว,
 ต้มเค็ดพระเจ้าหงส์ขาวใหเฮาครอบตั้งมบวถงถงพด, แตดไทแตกไปถง
 คายหลวงงระทงทพเจาทยู่ดำมวน. ต้มเค็ดพระเจ้าหงส์ขาว, ตั้งเค็ดขง

ดัดเดย ปล่อยให้ไปให้ท่านพระมหาธรรมาจารย์ว่า, ซึ่งจะลงมาเป็น
 ทพระหนานนเรศวรน้อย. ถ้าลงมาใหม่ในใจจะลงไปหา. ดั่งจคราน
 รมดังสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี, ก็เอาคนนายมนบนายคองหนวดไป
 โทนต์เดย, คุมขึ้นไปปล่อยถึงแควงตั้งขบรี. นายมนนายคองกชน
 ไปถึงชยนาท, ให้ชนนางนาเฝ้ากราบทูนเนื้อความ, ซึ่งสมเด็จพระเจ้า
 หงสาวดีลงมาในให้ทราบทุกประการ สมเด็จพระมหาธรรมาจารย์ตรัสถามว่า,
 เองเขาไปถึงสมเด็จพระเจ้าหงสาวดีเห็นพระพรหมเท่าใด, นายมน
 บนายคองหนวดกราบทูลว่า, ข้าพเจ้ามีเดยเห็นแต่ดวงกายหุดวง
 นน, พอเห็นท่งพุทธ. สมเด็จพระมหาธรรมาจารย์ตรัสถามว่า, ซึ่ง
 สมเด็จพระเจ้าหงสาวดีตรัสลงมาทูลเห็นจะจริงหรือ, มชมนครท่งปวง
 กราบทูลว่า, สมเด็จพระเจ้าหงสาวดีทูลว่า, ไฉนเจ้าดอกหนว่า,
 ตรัสได้เป็นดังจริง. สมเด็จพระมหาธรรมาจารย์ตรัสว่า, อินการดังกรรม
 จะพึงเอาเป็นดังจริงนยากนัก, เกิดอกเกรงเรากระหนาบ แต่หากดำทบ
 ใจจะเลิกทไปโดยทางมา, จะจาแต่ทพตงไปคองรอยใดก็ท. แล้วตรัสให้
 ทพระยาจักรีโลก, พระยาสุโขทัย, ด้องทพคนด้องหมนยคองไป
 เมืองอนทขร. ฝ่ายสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี, ตรัสให้ส่งมหาอุปราชให้
 คคายท่งหนครวเลียบ, จะโคคคการบเพชรเมือง. รุ่งวันพระวันของครเดือน
 ดัแรมด้านคาเพตเจ้าคร, พระมหาอุปราชยกพตทพานไปคคายเจ้า
 พระยามทเงิน, นายทพนายคองคองต่อเป็นด้ามาก, ขวตั้งเขวมไต,
 พระมหาอุปราชโกรธ, ดัดคคายขวงไปยืนตรงหน้าคคายหางกนประมาณ
 ด้ามเส้น, ให้ประกาศแก่นายทพนายคองว่า, มิได้คคายเพตทจะคคดัดเดย
 เดยบเดย. นายทพนายคองคอง, ก็คชนพตททานตามคคทพนแนกน

เขาไปพนาคายหูกเขาได้. เจ้าพระยามหาเสนา นายทนายกองไพร่พดแตก,
ก็ตาดลงคดองนาขามไปปากวตมเหยงคน, ทบวยเจบตมตายในนากมาก.
พระมหาอุปราชากยกทพกดบไปค้าย, จึงได้เกิดไปเผ่าส้มเค็ดพระเจ้าหงส์
วคกราบทูนซงมชยได้ค้ายให้ซาบทุกประการ ซนะนนไพร่พดไนกองทพ
ซดล่เบยง, แตงกองทพออกดาดหากมเค็ด, ทโคบวงซอชยายแกกนเปทนทาน
ดะเพอง, ทาอพระยาพระหตวงหวเมืองเอาเนอความกราบทูน, ด้มเค็ด
พระเจ้าหงส์วคตรดปรกสาดคความคิตทาอพระยา นายทนายกองทงปวง
ว่า ด้มเบยงอาหารซอซดล่หนยุแเดว, แตวกจวนเท็ดกาดพ่าฝนจะทาการมิ
ได้, จ้าจะคิตเค็ดทพกดบไป, แตทว่าจะไปโดยทางโค็ด, ทาอพระยามุขมนตรี
ปรกสาดกราบทูนว่า, ถาดเค็ดไปทางเมืองก้าแพงเพชร, ออกค่านแม่ดะ
เมาเต่า, กองทพฉายเหนอกตงมนรบหยุ่นะเมืองชยนาท, เกดอกราชการ
คิตพนซาไป, ไพร่พดจะซดล่นโดยด้มเบยงอาหารเห็นจะเดยทวงท. แมน
ดเค็ดไปทางกาณจนบุรีแรกมาเห็นจะดวก. ด้มเค็ดพระเจ้าหงส์วค
ตรดว่า, ซงจะกดบไปทางกาณจนบุรีนเห็นจะดล่นอก, ดวยเหตุว่า
กองทพเรายกเหยยบเมืองมา, ด้มเบยงอาหารยบเยนด้นหนยุแเดว, ประ
การหนงโค็ดส่งไปถงพระมหาธมราชาว่าให้ดงมา, ถามดงมาเราจธนไปค,
แเดพระมหาธมราชามดงมานน, ดวยจะตงมนรบ, แดม่อนด้มเบยง
อกรดงมาไว้มาก, เห็นด้มคเนเราหยุแเดว, ท้าไมกบทพพระมหาธม-
ราชาเทกนน, เพดเดยวคจะแแตก, จะโค็ดเบยงอาหารพอไพร่พดเราไม
ซดล่น ทาอพระยานายทนายกองกบงคทูนว่า, ซงพระราชาทวคอง
นคทาทศคมิโค็ด. ด้มเค็ดพระเจ้าหงส์วคตรดว่า, ซงเราจะด้าทไป
คองน, จะคองททงหนาทงทตง, ดวยเหตุว่าทพพระมหาธมราชามาตง

หุ้ยชยนาทบุร, เหนจรูถงพระมหาจักรพด, ดมเดดพระมหาจักรพดชย
 พระทยว, ทพระรชบุทรเขยมาถดกกระหนาบหุ้ยแถว, ตรายจะแดงทพ
 ตามคองพดเราเปนมก. เราจะคดเอชชชานะทงหนาทงหดงใหได
 ทรดแถวใหม่พระรชกำหนดใหทพระยาพดม, พระยาตะเคง, ทพระยา
 ดะเบง, ทพระยาตองอ, ทพระยาจตองหาทพ, ทพระดามหมน,
 เปนคนหาถบหมน, ใหพระเจ้าเปแเป็นแม่กองยกไป, ถาพทพระ
 มหารมรชางรบแหงไตคานไต, ใหคจงแตกแถในเพดาเดยว. ถา
 ดองวาควไปจะเอาถดระนายทพนายกองเดยแทนชเดย. แถใหทพระ
 มหาอปรารางทาย, ถามทพระนกวรยชยตามมา, ใหมทพดอ
 ทพชมหมจบเอาควนายทพนายกองใหไดเปนมกนหนงดองคน. ถาม
 ทาไตคองจะเอาควมหวอปรารางเปนโตถงถนชวค, แถใหนายทพ
 นยกองจตแเจงใหพรอม, อถถวมวจะเดกทพจากพระนกวรยชย.

ผายพระมหาจักรพดราชารชเจาแเจงว, ดมเดดพระมหาชมราชา
 ยกกองทพเมองพระพดนุไต, เมองดวรวคไต, เมองตุชทย, เมอง
 พเชน, เมองพจค, คนหาหมนมาคองหุ้ยชยนาทบุร, ทพหนวดงม
 คองเมองอนทบุร, ดมเดดพระเจ้าหุยหวดพระทยนถ, กตรดแกมุชมนคว
 จากดมเดดพระเจ้าหงดาดวว, ทพดมเดดพระมหาชมราชายกมพเพ
 จวไมทชช, ตรายจตอถไป ถวไปทงเหนอถมคเนเราจะไดคทชทพ
 ทองชชเทมกนค, เกชชคจะทถกไปทงถุพรน, ถาณจนบุร, จระดถกชช
 เตมไมเตมก, พระถุนทระถงกรวมกรายทพถว, อนดมเดดพระเจ้าหงดาด
 ประกอบคองกาถงถามปรชท, คชกาถงปโยณาทง, คควมคคทง.
 มททานกชทง, เหนไมไปทงถุพรน ถาณจนบุร, คจยเหตุจวเป

คนทางมา, ดั่งเบียงอาหารยบเย็นดั้นแถว. เห็นจะเดินทางเหนือหมายค
 เอาดั่งเบียงอาหารในกองทัพสมเด็จพระมหาธรรมราชาหนอก. ดั่งเม็ดพระ
 เจ้าหยู่หอกไม่เห็นด้วย, จึงตรวดวาถาดน, พระสุนทรสงครามดีเป็น
 เจ้าเมืองสุพรรณบุรี, จดเจนนำทางให้คุมทัพหาพน, ดอบออกไปเพดา
 ค่ำพรงัน, ไทตงซุ่มดักคอยโจมตีทพพระเจ้าหงส์วดีให้ไตเป็นบ้ำเห็นค
 มอมา, ถามไตได้ดักดำคนมาจะเอาควเป็นโทษ. พระสุนทรสงครามก็
 โดยพระราชบ้นชาถวยทานบ้นไว้. ดั่งเม็ดพระเจ้าหยู่หอกจึงตรวดวา, ถา
 พระเจ้าหงส์วดีแตกทไปทางเหนือคจกพระเจ้าสุนทรสงครามวณ, ผู้ไต
 จะไปตาม. จึงพระเจ้าถุกเทอพระรามเด็ว, พระมหินทรราชกราบท
 วา, ข้าพเจ้าทงต้องขอตามตทพพระเจ้าหงส์วดีให้ไตเป็นบ้ำเห็นคมอ.
 ดั่งเม็ดพระเจ้าหยู่หอกบ้นชาคาม.

ครนนวนอนาทจเคอนด์แวมเกากา, เพดาต้องยามถกกำหนด, พระ
 เจ้าแปร, แดพระยาพิณ, พระยาตะเคิง, พระยาดีเวียง, พระยาตองอ,
 พระยาจคตองกแตกทเดินเป็นกองหนาทพหลวง. ดั่งเม็ดพระเจ้าหงส์วดี
 กเดินเป็นอนคบ, แดทพพระมหาอุปราชากเดินกองหง. พระมหาอุปราช
 แต่งมา 500 ไทหยรงทายคอยเหตุ, ถาเห็นทพตามมาประมาณพนทง,
 ไทมาไปบอกมาทง. ถาพดประมาณดองพน, ไทมาไปบอกดองมา, ถา
 พดประมาณดามพนดพนทพ, ก็ไทมาไปบอกดามมาดมาหามาเอามา
 เป็นกำหนด

ผวยทพหนานาเดินจวมคตองบงแกว, ไปตามทงทงตงเมนาไทย
 เพอพดขางมาจจะโคฮาดยนา. ครนเพดาเร่งเอาพระนครวคท
 ดั่งเม็ดพระเจ้าหงส์วดีแตกไป, มุขมนตรีกนาชากกราบทงดั่งเม็ดพระ

พุทธเจ้าหยู่ทว่า, ทพพระเจ้าหงส์ดำดมยกไปทางเมืองสุพรรณ, กาญจนบุรี, ไปทางแนวแม่น้ำใหญ่. ต้มเค็ดพระเจ้าหยู่ทว่า, ก็ตรัดให้ต้มเค็ดพระเจ้าตอกทองดองพระองค์, คุมทพหมื่นหนึ่งยกตาม. จึงพระราเมศวรพระมหินทราธิราชปรกต่างทว่า, ซึ่งทพดำไปในวหนงดองวณ, เห็นจระหวงนกจะคิดเอากองทพรบเราเป็นด้ามาก, อนจระบจโจอมเขาคนนเห็นจระเอาไชยช้านะยาก, จระคอยดักตามไปวหนงดองวณให้ประมาทดังก่อนประการหนึ่งจะได้จวนกระทบต้มเค็ดพระมหาสมรราชาพระวองเป็นดองฝ่าย, เราจึงจะเอาโจอมเห็นจะได้ไชยช้านะโดยง่าย, ครนปรกต่างกนแฉวก็ยกดักตามไปแต่ห่าง ๆ ทางประมาณกึงวณ. ฝ่ายทพกองหน้าไปถึงเมืองอินทบุรี, เห็นค่ายไทยสองค่าย, ก็กดบมาแจ้งกับนายทพนายกอง. พระยาพิถม, พระยาตระเคง, พระยาด์เรียง, พระยาตองอู, พระยาจิตตองคังใจ, คางคนแคงคองชางพลายกนดบประทนคองพดเขาคคาย, พระเจ้าแปรชงชางมณคตร, กนพระกตดไปยื่นไทททานเขาคคาย. เหล่าททานหงส์ดำดกแก้ให้ถนบันแกวงหอกดาบตาเซงกนกรเขาคคองชากหนามบันบายหักคายเป็นโกดาทด. ททานในคายกวางบันไหย่นอยออกคองพระยามอนพม่าตมคายเป็นอนมาก, กยงหนนเอนงกนหนกเขามา, เขอคายแหกคยจณงไดแทงฟันกนเป็นด้ามาก. พดพม่ามอชกเขาคายไดได้คตมบอชค่านกนคายเป็นอนมาก. ซึ่งเทดอนนทนกระจคกระจาย, ชนมากรบทนมเค็ดพระมหาสมรราชาโดยชงเสี้ยแกชาดกนทกประการ.

พอผู้ลงไปสอดแนมฟังราชการนกรุงเทพพระมหานครกตบขมมาทว่า, ทพพระเจ้าหงส์ดำดกเดกขมมาทางเหนือต้นแฉว. ต้มเค็ดพระมหาสมรราชาแจ้งจว่า, ถาดงดักถวมมากเทดอถาดงดงนเห็นจระบมทพ, คต

จะเด็กทพเดียให้พหนาดัก, ชุ่มหุ่ยเนบ้านเนนฟากครวนออกเดอ, จะ
 คอยตามลัดกต. จึงตรัดกำหนดให้นายทพนายกองเด็กออกจากค้าย, ให้
 เปนหมวดเปนกองกัน. นายทพนายกองก็ทำโดยพระราชบัญญัติทุกประ-
 การ. พอกองทัพพระเจ้าแปรยกมาถึงเห็นค้ายเปตา, กตงหุ่ยเนเมือง
 ชยนาท, แดวกบอกตงมายงทพทดวง. ขณะเมอวกองทัพหนาคายพระ
 ยาดัวร์คโดก, พระยาดุไชยหนะเมืองอินทบุรีน, พระมหาอุปราชาครด
 ปริงล้ากบตวยนายทพนายกองว่า, ทพเรามาตงตองวันล้ามวัน, ซึ่ง
 ทพพระนครล้อยุชยามไคตามคณ, ชรอยจะคิดเกรงว่าเราแตงทพของ
 กนระวงหุ่ยมิไคประมาณ, จะคอยลัดกตตามตองวันล้ามวันให้เราประมาณ
 กอน. ประการหนงจะให้ปะทะทพผายเหนอ, ซึ่งตงหุ่ยเนเมืองชยนาท,
 เมืองอินทบุรีจจะโจมตี, ให้เราพะวาทะวงเหนจะคิดตงนมนคง. จาจะชอน
 ความคิตชาวพระนครล้อยุชยา, จบเอานายทพแต่ไพรไปถวยลัดกต
 พระราชบิดา, ให้เปนน้าเหนคมือจได้. ครตมทนชาคคาคาเหนมาเวอชน
 มาล้าบมา, พระมหาอุปราชากแจงว่า, มทพตามมาประมาณหมนหนง,
 จึงให้ลัดกตเบค, ลัดกตบะคุมทพทพ, มาลัดองรอยยกไปตงชุม
 ตงบหุ่ยตามทวไมฟากทงกำหนดว่า, ถาเหนทพตามมาทพเพื่อไทคกอนให้
 ตวงถาชนมา, คอไคยเนลัดยงบทรบจให้โจมตี กยกชุ่มหุ่ยตามรบตง,
 แดวกคตทพชนไปตงหุ่ยทางประมาณลัดองรอยเด้น ผายพระรามลัดอว
 พระมหนทรราชราชดาหรวา, วนนเหนทพทงล้าวคจเรงเมืองอินทบุรี, จะ
 ไคคตคทพผายเหนอหุ่ยเดอ, กเรงรบคตทพทดวงโจมตี. ขณะน
 ลัดกตเบค, ลัดกตบะคุมทพทพมากตงบตงเกตค, เหนชางทงนทงคค
 ทองตองชางกแจงว่า, เปนนายพด. พอไคยเนลัดยงบทรบจพระมหาอุป-

ราชา, ถึยกออกโคมค้เขาตรงซางทง, ทพชาวพระนครไมทนรุดอกแตก
 งาม, เสดรามนกลตอมจยเขาพระรามเสว, พระมหินทราชาธิราช, กับ
 มหาดเล็กทายซางตองคนไปถววยพระมหาอุปราชา ๆ ก็พาไปถววยล้มเด็ค
 พระราชบิดา, พรอมกนกับคนพระเจ้าแปรซงให้ตงมาทูนว่า, ค่าย
 เมืองชยนาทบุรกแตกหนีไปแลว.

ล้มเด็คพระเจ้าหงส์ลาวคึดพระทย, กัดเด็คไปตงประทบแรมหญ
 ณะเมืองชยนาท, จึงให้เขาพระรามเสว, พระมหินทราชาธิราชเขามา,
 แลวตรควา, เจ้าทงตองดีเป็นชาติกกับเรา, บคนเราจับได้แลวจะคึด
 ประการใดเดา. พระรามเสว, พระมหินทราชาธิราชกราบบังคมทูนว่า,
 ชกพระองคนจนหญแลว. จะคาเดัยกจะตาย. ถ้าพระองค้ไปรดพระราช
 ทานช้จคไวกจะรอด. ล้มเด็คพระเจ้าหงส์ลาวคึดชงฟังกแย้มพระโอถ.
 แลวตรควให้พระมหาอุปราชาเขาพระรามเสว, พระมหินทราชาธิราชไป
 คุมไว้.

ฝ่ายนายทพนายกองซงแตกจากทพพระรามเสว, พระมหินทรา-
 ธิราชก็ถับไปพระนคร, เขาเหตุกรายทูน, ล้มเด็คพระมหาจักรพดี
 ราชาธิราชเจ้าโคแจงคองน, กัดกพระทยโทมันตงล้มเด็คพระราชโอรส
 ทง องพระองคองน. แลวแต่งพระราชล้าถให้พระมหาราชาครปโรหิต
 ชุนทถองพระกเด้ม, ชุนทถองพระไกรสร, ถอมาทางเรือชนไปถงเมือง
 ชยนาทบุรี ทถวพระยารามนนำเขาเผาทูนถววยพระราชล้าถนแต่พระเจ้า
 หงส์ลาวค้ แลในถัดถันระล้าถนนั้นว่า, พระราชล้าถนล้มเด็คพระมหา
 จักรพดีราชาธิราชเจ้าพระนครล้มชยชยา, ขอจ้าเรนทางพระราชไมศร้มา
 ยงล้มเด็ค พระเจ้าหงส์ลาวค้ มอธระภาพไทย ยิ่งกว่าชตคยราช ล้ามนค้ใน

ชมพุก่อป, ด้วยพระองค์ยกพยุหโยธาทัพมากระทำยุทธนากรกับพระนคร
 ด้ร้อยชญา, เป็นที่ดำริ่งราชหัตถ์ในบรมกัศราธิราชโดยบุรพประเพณ,
 แดเด็กทัพไปโดยปรกคิมโตแพพ่าย ฝ่ายโอรสแห่งขามได้รู้ในเชิงชยยุทธ,
 ยกติดตามมาตกองทัพพระองค์จบไว้นั้น, โอรสทั้งต้องถึงซึ่งปราชัยหุ
 แดว, อุปมาจุดจตุโกนไปคก, อนตองแรวพเนจรได้กรงขังไว้. ขอ
 พระองค์หย้าได้มอาคาตจองเวรเดย, จงปล่อยโอรสแห่งขามให้คนพระ
 นครกจะเปนเกียรติยศแห่งพระองค์สืบไปตราบเทากตปอด้าน. ส้มเค็ด
 พระเจ้าหงส์จาดไตแจงในตถกัษณะพระราชดำถนตงนกกแยมพระโอรส, แดว
 ตริตแกมูจาทนพระราชดำถนว่า, ส้มเค็ดพระเจ้าพเราให้มาอองนงอ
 ขอราชโอรสแดวเราอนูมาตให้, จังดาหริดตั้งพระราเมถวร, พระ
 มหินทรราชราชว่า, เจาทงต้องจงไปทูนแก่พระราชบิดาว่า, เราขอชางพตาย
 ด้รมงคต, ชางพตายมงคตทอวปทงต้องชางไปชนเด่นกรงหงสจาดไต

พระราเมถวร, พระมหินทรราช, แดมูจาทนพระราชดำถน
 กกราบบังคมตาส้มเค็ดพระเจ้าหงส์จาดไต, มายงพระนครด้ร้อยชญา, ต้อง
 พระองค์กกราบทูนพระราชบิดาว่า, ซึ่งตามตกกองทัพกตบให้ชาติกคยไป
 ใต้, ให้ได้ยพระยด์พระเกียรติ, โทสผัดถงถนชวตหุญแดว, ขอพระราช
 ทานโทสครงหนงกอน. ส้มเค็ดพระราชบิดากัปรทานโทสให้, พระรา-
 เมถวร, พระมหินทรราชกราบทูนว่า, ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์จาดไตตั้งชา
 พระองค์มาขอชางพตายด้รมงคต, พตายมงคตทอวปชงชนะรา ส้มเค็ด
 พระมหาจกรพตราชราชกตริตปรกดำถนยมนนตทงปองว่า, พระ
 ใต้เจาทงด้วคขอชางพตายด้รมงคต, พตายมงคตทอวปต้องชางคจนครให้
 หรือปรกาวไต ทาพพระยมนนตทกราบทูนว่า, พระเจาทงด้วค

เมืองนนทบุรี. ให้แบ่งเอาแขวงเมืองราชบุรี, แขวงเมืองสุพรรณบุรี, ตั้งเป็นเมืองนครไชยศรี. แล้วยกคำว่ากำแพงเมืองสุพรรณบุรี, เมืองนครนายก, เมืองสุพรรณบุรี, ตามเมืองนครจะตางเดี่ยวหรือจะเอาไว้. ดมเด็ดพระเจ้าตากเทพพระรามเดชะ, พระมหินทราธิราช, กบมขมนตรี, พรอมกนปรีกดำกราบทูลว่า, จะให้ไปรบทัพพะหน่องเมืองนน, ถاربไตก็จะเป็นคุณ, ถاربมไตชาตักจะอาตย์, ให้รอกำแพงเดี่ยวดีกว่า ดมเด็ดพระเจ้าหยหัวกบหน้าตาม, แลวให้คงพิจารณาเดชะดมดังกตพนดักนรธาเครื่องดองแด่นเดด.

ตุลักราช 906 ปีมะโรงฉลก, ฝ่ายพระสร้อยดัดบิณของพระยอดฟ้า พระองค์เอามาเตงไว้, จนอายุได้สามสิบสี่ปี, จึงให้ออกไปบวชเป็นสามเณรหุ่ณะวัดราชประดิศถาน, พระสร้อยดัดบิณได้คงหุ่ในกตบิณดัดองตุ้มพวกพดคตการกบด. ครนชาบจึงดำหริดตั้งเจ้าพระยามหาเดชะให้เอาตวพระสร้อยดัดบิณมาพิจารณาได้ความเปนดัก, หาประหารชดเตงไม้, ให้แต่คุมเอาตวไฉนวัดธรรมิกราช, หมั้นจ่ายบวชเปนคนผู้คุม. ครนจนเข้าพรรษา, ชงพระมหากษัตริศดา, พระสร้อยดัดบิณชงเปนโหดคุมไฉนน. อายุได้อุปถัมบตเปนภิกษุภาวหุ่เดด, ให้เอามาอุปถัมบต, จึงชาบดำพระสร้อยดัดบิณกอนนกกดามวัน, ไปชุ่มพดหุ่ณะมวงมตแดง ชงพระกรรณาคำหริดให้เจ้าพระยามหาเดชะไปตวม.

ฝ่ายพระสร้อยดัดบิณไปขอเรกต์พระพรพรตน นระดบิณแกด ๆ กให้เรกต์ว่า, นระจนเดวเคอนแบคชนกว่าหนงเรกต์คไทยกชามาเถด. แดพระยาเดโช, พระยาทายนา, พระยาพิไชยรณรท, หมนภกตดอรรค, หมนไพณรินทร, ชงเปนโหดหุ่กอนจวไว้ในทตงค, ให้หนงดออกไปจน

แรมสิบสามค่ำกลางพระสร้อยปิ่นว่า, ต้มเค็ดพระเจ้าหยู่หวัดหวัดรุ่งชนวน
 สิบห้า, จะให้เอาซาพเจาทงทาคคนไปค้าเค็ด, ขอให้พระองค์เข้ามาเค็ด
 ในกตางคนนวนนหย่าไหทนรุ่ง. พระสร้อยปิ่นยกเข้ามาทางหอรัตนชัย
 เจาพระยามหาเสนาว่าพระสร้อยปิ่นเข้ามา, ถัดตามเข้ามาซามทาคอยพอ
 ซางเผอกดงอาบนา, เจาพระยามหาเสนาถ ซางเผอกออกมารบพระสร้อย-
 ปิ่นนระถนนหนาบางตรา. พระสร้อยปิ่นกรองว่าเจาพระยามหาเสนาจะตั้ง
 เราทรอ. เจาพระยามหาเสนาว่า, พระราชกำหนดโทษพระองค์นใด,
 โทษซาพเจาคุดจนน, ได้ซางเขาชนกน. พระสร้อยปิ่นคดวยขอ, เจา
 พระยามหาเสนาคซางดง พระสร้อยปิ่นยกเข้าไปทางประตูเค็ดทางชัย, เข้า
 พระราชวงโค. ต้มเค็ดพระมหาจักรพตราชราชเจ้าไมทนรุพระองค์,
 ดงเวอพระทงนงนชไปเกาะมหาพราม. พระสร้อยปิ่นไหทอดพระยาเคโซ,
 พระยาทายน, พระยาพชรนวิท, หมนภกตดวรวค, หมนไพนวิท
 ออก. ฝ่ายพระราเมศว, พระมหินทราชราชกับเสนาบดี, พรอมกน
 เขารบพระสร้อยปิ่นกตงตมบอน, ตมคายเป็นอนมากคดกนทงดองฝ่าย,
 เค็ดพระสร้อยปิ่นนคองบนคาย. ต้มเค็ดพระมหาจักรพตราชราชเจ้า,
 กัดเค็ดคนเขาพระราชวง. ครนว่าพระพรนรัตนอดบาแกวไหเวกส์พระ
 สร้อยปิ่นเป็นเท, ก็ไหเอาพระพรนรัตนอดบาแกว, แดพระยาเคโซ
 พระยาทายน, พระยาพชรนวิท, หมนภกตดวรวค, หมนไพนวิท
 ค้าเค็ด, เขาไปเค็ดบโงนระดแดงแกง, กบดพระสร้อยปิ่น.

ครนนเมยนอยชุนนางโจทว่า, ผดเขาคดวยพระสร้อยปิ่น, แดคช
 รบพระสร้อยปิ่น. ถามเป็นสัจครตไหคค้าเค็ดเป็นอนมาก.

อุฎการาช 907 บัมระตั้งดปดก, ต้มเค็ดพระเจ้าหยู่หวัดเค็ดไป

วงศ์ช้างค้ำบนไชย้อย, ไคช้างเผือกพตายุ่งตั้งตั้งอกตั้งบพวชางหนึ่ง, ไทชอ
พระรัตนากาด.

ตุตถักรวช 908 บีมะเม็ยอถลัด, ดัดไคไปว้างค้ำบนบ้ำเพชบรณ,
ไคช้างเผือกพตายุ่งตั้งตั้งอกตั้ง, ไทชอพระแก้วชงบาท. แต่ในเดือน
ตั้งบีมะเม็ยน, ดัดไคไปไคช้างเผือกค้ำบนบ้ำมหาโพธิ, ตุกเปนเผือก
แม่เปนเผือกตั้งชาง.

ตุตถักรวช 909 บีมะเม็ยพลัด, ดัดไคไปว้างค้ำบัทเดชูปถ, เปน
เผือกตั้งตั้งอกทวนวเซอทหนึ่ง, ไทชอพระบรมโกธธ. ครนณะเคอนอาย
ปถายบ, ดัดไคไปไคช้างเผือกค้ำบนบ้ำชาง, ตั้งตั้งอกตั้ง, ไทชอ
พระธัญกบช. ครนณะพระนครธอชญาโพธาดตั้งบรณ, ดอชมชาง
เผือกตั้งเจดชาง. พระเกยวคัยตั้งปรากคไปไคนานาประเทศตั้งปถ, มี
ก้ำบตั้งค้ำเมอตั้งตั้ง, เมอตั้งองกรต, เมอตั้งอถนค, เมอตั้งอถต,
แต่ด้าเพาตั้งนาคาชายเปนอ้นมาก. ตั้งเมคตั้งพระตั้งควาชพระราชาคณะ,
ตั้งนาวพธชามาตยบไคทคถวชพระนามพระเจ้าแผ่นดิน, ตั้งเมคตั้งพระมหา
จักรพธชาราชพระเจ้าชางเผือก. กคตั้งพถอไปตั้งกรงตั้งอถอตั้ง
พระนครธอชญาชางเผือกตั้งเจดชาง.

มายตั้งเมคตั้งพระเจ้าตั้งอถอตั้งพระกชจะไคไคตั้งตั้งชาง, ตั้งมี
พระราชาตั้งนตั้งให้ตั้งมโยคชางกับโพธิชอหนึ่ง, ตั้งอมาพระนครธอ
อชญา, มุชมนคตั้งนาค. แต่ในตั้งตั้งตั้งตั้งตั้ง, พระราชาตั้ง
ตั้งเมคตั้งพระเจ้าตั้งอถอ, ตั้งมีเมคตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้ง
ไทยให้ตั้งชางไปตั้งตั้งตั้ง, ชนทอตั้งพระชางตั้งนคชาง ออ ไมตั้งตั้งตั้งตั้ง
ทวชตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้ง. ชนตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้งตั้ง

ยังดั้นเด็ดพระเชศตาธราชผู้ผ่านพิภพกรุงเทพทวารวดีร้อยยชยา, ด้วย
 แจงกตัญญูไปว่า, ดั้นเด็ดพระเจ้าเชศตาเรา, ประกอบด้วยบุญบารมี
 เป็นอนมกมแล้วศกขยชาติพลายพงถึงเจดขาง. พระอนุชาทานประดังค
 จะขอขางเผอกพลายสองขางมาไว้เป็นสร้กรงหงส์าวดี, ให้ดั้นเด็ดพระ
 เชศตาเราเห็นแก่ทางพระราชไมตรีอนุชาทานเกิด, กรงหงส์าวดีกับพระมหา
 นครร้อยยชยา, จะได้เป็นสร้กษมมิตรไมตรีสนิขเด็นหา, เป็นมหาพัสชา
 ทองแผนเดยวกันไปตราบเทากดปาวล้าน. ถัดมเด็ดพระเชศตาเราจะถอ
 ทศถมานะ, แดกรกขางสองขางยงกว่าทางพระราชไมตรี, ก็เห็นว่ากรง
 หงส์าวดีกับกรงร้อยยชยาขาดจากกันแล้ว, หนาทจะได้รอนอกด้นนพราหม
 นามาตยประชาวราตรี.

ดั้นเด็ดพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชพระเจ้าขางเผอก, ได้แจ้งใน
 ดกถนพระราชดำนดงนน ตรกใหม่ขมนครปรักดำ. มขมนครปรักดำ
 ว่า, ดั้นเด็ดพระเจ้าหงส์าวดีดกนคา, อนเป็นไทยในรามนประเทศพระ
 องค์น, มีกรัดคาชการมานแม่เคชเคชานภาพไปทงดบทิศ, แดใหม่
 พระราชดำนเป็นทางพระราชไมตรี. มาขอพระยากระภูตต์องขางโดย
 ด้นทรภาพดัด. แดดั้นเด็ดพระเจ้าหงส์าวดี, ก็ไว้ทางพระราชไมตรี,
 ครงให้ดั้นเด็ดพระเจ้าตูกเทอทงดองพระองคมา, พระเคชพระคูนมากมาย
 หย, คอมนจะให้ขางจะได้เป็นพระเกียรติยศไปในนานาประเทศ.

ฝ่ายพระราเมตรี, พระยาจักร, พระด้นทว่งครามเคาเมืองดพรน
 บูรปรักดำ, ขางเผอกเป็นด้นมกคดดำหรบเมืองพระนคร, ซึ่งจะให้
 ไปนนิไมคอน. ถัดมเด็ดพระเจ้าหงส์าวดีมไมตรีกรงน, กขอขางพลาย
 สร้กษมมิตร. แดพลายมกคดทอปรังชระงาทงดองขาง, ดั้นเด็ดพระเจ้า

หุ้หูกให้แล้ว. หากทว่าเขาไปมิได้, แลซึ่งจะตั้งพระยาข้างตระกูล
 ไปนั้นจะเสียดพระเกียรติยศไป, นานาประเทศจะว่า, ให้โดยเกรงอำนาจ
 พระเจ้าหงส์วดี. เขาค่าปรีก่าทางสองฉบับกราบทูลพระเจ้าหงส์วดีว่า,
 ถ้าเรามิให้ช่างเผือกไป, พระเจ้าหงส์วดียกทัพใหญ่มา, ยิงจะบ่ยิงกันพระ
 นครได้หรือ. ส้มเด็คพระเจ้าตูกเทอพระรามเด้ว, พระยาจกร, พระ
 สุนทรสังครามกราบทูลว่า, ถัดกหงส์วดียกทัพใหญ่หลวงมาประการได
 กต, ขาพเจ้าทงล้ามนน, จะขอประกนพระนครได้.

ส้มเด็คพระเจ้าหุ้หูกกับนชาตาม, จึงใหม่พระราชดำนคอบ
 ไป, ในตกสนะพระราชดำนนวน, ส้มเด็คพระมหากกรพตราชาราช,
 รามินทรธิบดินทราเซน สุริเยนทรยไค้คมาไซไค้ดวรายาธิบค ถวดียราช
 ทวารวดีสรอยรยามหาดี ดกภพนพรตพระราชานบรวรมยอตมคดวยมหาเด็ค
 กุณชราชคิอิสรพงดีพล่นพงดีอนประเด็ค, ด่นองทางพระราชไมตรีมา
 ยงส้มเด็คพระอนชวเรา, ผูฉานพภกกรงหงส์วดี, อนมอ้ดวราชวิทธิ
 ราชนรงค์ไนวนามันประเทศที่ล่อตงคค, คดวยมพระราชดำนมานนได
 แจงแล้ว, แต่ทว่าเป็นบุรพประเพน, ผู้ไค้มด้มการบารมถบมจกร
 แดว, กมจกรแกวดวงแกวมนนางแกวชางแกวมาแกวชนพตแกวชน
 คตงแกว. ถ้าหาบญบารมไม, ถิมูชนจะหาไค้กรกด้ามิไค้, ชิมดา
 ประเทศชานไค้มนางรูบงาม, มีชางเผือกชางเนยมบอแกวบอทอง, ก็เปน
 ประเพนทจะไค้เกิดยุชนากกร, หยาไค้พระอนชวเรานอยพระทัยเดย.

ทศรบพระราชดำนแตวกรายถวายบงคมาไปยงกรงหงส์วดี
 ถวายพระราชดำน, ทนประพตเหตุทกประการ. ส้มเด็คพระเจ้า
 หงส์วดีแจงในพระราชดำนแตกจจกนกกจทงปวงกตริคว, ขอบใจ

พระมหาจักรพรรดิ, เราชองประสงค์ข้างเผือกแต่ต้องช้าง, คณหรือขจัด
 ทางพระราชไมตรีได้, อันพระนครสร้อยขยา, กับกรุงหงสาวดี, ตงแต่
 วนนไปจะเป็นปรกติกันแล้ว, แลควรตรึงปรักสาด้วยท้าวพระยามุขมนตรี
 ว่า, เรายกไปพระนครสร้อยขยามิได้นั้น, ด้วยเหตุสามประการ, ประการ
 หนึ่งพระนครสร้อยขยา, มีนาตอมรอบตจเขาพระดีเนรราช, อันมี
 ดัชนีคร่อมทแถมตอมเป็นชนๆ ประการหนึ่งซึ่งโดยดีเบียงอาหารจะทำ
 การมิได้. อนึ่งเมืองพระพิศนโลก, เมืองสุวรรณโลก, เมืองสุโขทัย,
 เมืองกาแพงเพชร, เมืองพิษณุ, ห้าเมืองนักษยเป็นกำลังกรุงเทพมหานคร
 นครหุ, ทงดีเบียงอาหารกับบริบูรณ์, ถ้าใดเมืองฝ่ายเหนือทงนควยแล้ว,
 พระนครสร้อยขยาไม่พนเงอมมือเรา, จะเห็นประการได้. มุขมนตรี
 ทงปวงก็เห็นโดยพระราชบริหาร, ส้มเค็ดพระเจ้าหงสาวดีตรัดว่า, เรา
 จะยกกรงจะให้มากกว่าก่อนสามเท่า, จึงให้พระราชกำหนดไปถึง
 พระเจ้าองคระราชบุตรเขย, พระเจ้าแปรผู้เป็นราชนัดดา, พระเจ้า
 เชียงใหม่, แลท้าวพระยาหัวเมืองนคยไทยทงปวงว่า, จะยกไปค
 กรุงพระนครสร้อยขยา, ให้เร่งบำรุงช่างมารพดไว้, ออกพรรดำแล้ว
 ไทยจะมาพร้อมกันนะกรุงหงสาวดี.

ฝ่ายพระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปร, พระเจ้าเชียงใหม่, แลท้าว
 พระยาหัวเมืองทงปวง, แจงในพระราชกำหนดแล้ว, ก็เกณฑ์ทพบำรุง
 ช่างมารพดไว้ค, ครนออกพรรดำแล้ว, ก็ยกทพมาพร้อมกัน นะกรุง
 หงสาวดี.

อดีตราช 910 บังออกดั้มริทธิค, ส้มเค็ดพระเจ้ากรุงหงสาวดี,
 เกณฑ์ทพกรุงหงสาวดี, กรุงองวะ, เมืองเชียงใหม่, เมือง

พุกาม, เมืองปรวน, เมืองแปว, เมืองตะเคิง, เมืองจิคตอง, เมือง
 คองอ, เมืองพลิม, เมืองบวเอน, เมืองเตวียง, เมืองตราง, เมือง
 เมระตมะ, เมืองเมระตาเตง, เมืองทวอย, เป็นคนเกาดับหมน. ซาง
 เครื่องเจดพน, มาหมนหาพน, ใ้พระมหาอุปราชาเปนกองหน้า, ถอพด
 ยดับหมน, มาดามพน, ซางเครื่องพนทวอย, พระเจาองวะเปน
 ปกษา, ถอพดดับหมน, มาพนหนง, ซางเครื่องทวอย, พระเจาแปร
 เปนปักชาย, ถอพดดับหมน, มาพนหนง, ซางเครื่องทวอย, พระเจา
 เซยงใหม่เปนกองหลัง, ถอพดดับหมน, ซางเครื่องทวอย, มาพน
 หนงพรอมเด็ดเดี่ยว.

ถึงพระนพคุณเคอนดับตองชนดองคา, เพดรุงแตวดองนาติกาก
 บาท, ไ้สุภวารเวกต์ตถ ด่มเด็ดพระเจ้าหงสาวด์ก่อดไ้ذنอง
 พระองค์ซงสุวรรณมหาตงวานเจตดา, เถวียงพระองดำซงกามจนา
 ไมยมาตาดอตงกตวจครพชภูติตาทกามจนาจรตถ โดยชคตยเวดัดย,
 ดำหรับวไซยราชรณชเด็ด ดเด็ดซงซางพระทงพตยเทวนาคพนาย
 ตุงหกต์อกคบทาน, เปนบรมอควราชยานประดับเครื่องนาเคนทราตงกา-
 ราภรณบวรต์ตพชรตถ, พรอมด้วยหมี่สร้างคพตากรโยชาทวยทาน,
 เปนชนคแนนแล่นสาร ดินชพพาชชาติราชมุตถากกรบวร องครกต์กนงซง
 ตร์รพดำตราตงการานานาวชภูติต พพชทวนทงเปนทวทองรตยางค
 เดยรดาต, คูโองาดพนตอกชกตวยทวชกตงกรคอกกรมบงต์รยต์องจาหริต
 คคณมพรประเทศไฟโรจนดาตดา, ดวยท้าวพระยาเด่นามาตยานกรพริย
 พรนทเวียงรายระตบโดยชบวนพยหบาตราชายชวาหนาหลังทงปลงเด็ด ไ้
 เพตามหามหุคเวกต์ไ้ราตคองไซ, ปโรทิกาทจรายเฝ้าตงชยระโคม

คังกตอง, กาทดคนครัดพทุโคัดนรนาทนสนนดาเนนกะบวณชชะโบก
 โบาย, เกิดอพยพโยธาพทดวงออกจากกรุงหงสาวดีประทบรอนแรม
 มาเจดองตงเมืองเมาระตะมา ตาหรดให้อามพดเหนือเมืองเมาระตะมาหวน
 จงถัน. แดวดยกมายดับเวณตงเมืองกาแพงเพชร, ส้มเต็ดพระเจ้า
 หงสาวดี, ตรดให้อพระยาเชียงใหม่, ตงหยัดอเวอรบกระจิงเหตาคา
 ตองรอยดำ. ให้อพระยาทรภูณไชย, พระยานครดาปาง, ชนไปเอาเรือ
 เมืองเชียงใหม่, เมืองนคร, เมืองสาพน, ภายตาเดยงตงมาไว้อาบน
 ทรแห่งให้อพรอมแเดว. ส้มเต็ดพระเจ้าหงสาวดี, กัดเตดยกทพทดวง
 ไปทางเมือง สุโขทัย ตงคาย ประทบแรม ให้อา พระยา สุโขทัย, พระยา
 สวรรคโลกมาเฝ้า, ตรดปราดัยแเดงให้อเตรียมทพ, แดวด้เตดยก
 ไปเมืองพระพิสันโลก, ตงคายทดวงตาบนโทก, แดคายทงนกกตงโดย
 ทรบวณ. ชนะเมือกองทพพระเจ้าหงสาวดียกมากตงปตายเตน.

ส้มเต็ด พระมหาจรรยาเจ้าแจงเหต กบอกรชอราชการ, ให้อ
 เรือเว็ดงไปกรุงพระนครสรอยชยาชอกองทพชวย, แดวให้อกวาดครว
 อพยพแขวงเมืองเขาเมืองพระพิสันโลก, แดแแต่งการบองกนเมืองเป
 ่นามาก. ส้มเต็ดพระเจ้าหงสาวดี, ยงมโตตั้งให้อเขาตอมเมือง, ให้อ
 แดบั้นโคทกบั้นโคพาตไว้อเป็นอนมาก, แดวชุดดินบั้นกอนได้ชระตอม
 กองไว, แดตกรองตั้งกวักกาแพงเมือง. แดวพระเจ้าหงสาวดีแแต่ง
 เปนรบตั้งเขาไปอ่า, ส้มเต็ดพระเจ้าชนะสิบทิศ, ส้มเตดยกพทโยธามา
 ทงน, จรตงไปพระนครสรอยชยา. บคนด้เตดมาเขอนเมืองพระพิสันโลก
 ให้ออนเชนส้มเต็ดพระมหาจรรยาของเรา, ออกมาหาเราจะได้เจรจา
 ความเมืองกน. ส้มเต็ดพระมหาจรรยาเจ้าแจงตงน, กัดอบอชก

ไปว่า, แผ่นดินเป็นของพระมหากษัตริษาราชพระเจ้าช้างเผือก,
 แลเจ้าพระองค์จะออกไปเผ่านมคน, ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ว่าดัดไว้
 ทูตกลับไปอกว่า, ถานองเรามาออกมาหาเรา, เมืองพระพิศณุโลกน้อย
 นก, แดทหานกองหนากคบเมือง. ส้มเค็ดพระมหาขมราชาเจ้าจมนนต
 พระสังข์รูปออกไปฟังราชการ, พระสังข์ออกไป. ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ว่าด
 ให้นำพระสังข์ไปดูมุตดิน, แดบันโคกบันโคกพาด. แดวให้เอา
 ชาวไปแจ้งแก่นองเรา. ถานองเรามาออกมา, จะให้ทหานถอมุตดิน
 แดคนตระกอนมเมืองเลยให้เต็มแควในชวนาตกาเดียว. พระสังข์ไปดู
 แดวกลับมาแจ้งแก่พระมหาขมราชาเจ้าโดยได้เห็น, แดพระเจ้าหงส์ว่าด
 แจ้งมาทุกประการ. ส้มเค็ดพระมหาขมราชาเจ้าจึงปรักสามขมนตรว่า,
 เราคอยกองทัพกรุงเทพมหานคร, ชาวพกาหนคหยแเดวไมยกขนมมา,
 อนงค์พระเจ้าหงส์ว่าดยกมาครงนเปนอนมาก, แดียงพดแด้ยงข้างแด้ยง
 มาตงเกดพายุไทย, เห็นเหตอกาดงเรานก. ถ้าเราจะมออกไป,
 พระเจ้าหงส์ว่าดจะให้ทหานเขาหกเหยยบเอาเมือง, ส้มนระชพรหมน
 อานาประชาราดทรงงพงาณันบหายสัน, ทงพระพุทชดำนากจะเจ้า
 หมองคูนิกอนเลย, จำเราจะออกไป. ถึงส้มเค็ดพระมหากษัตริษาราช
 ษาราชเจ้าพระเจ้าช้างเผือกจะชงพระพิโรชประการใดกิด, ก็ตายแตคว,
 จะแเดกเอาชวคดัดคว ไทรอดไว้.

ครนรุงชนนระวนอาทจเดือนยแรมห้าคา ส้มเค็ดพระมหาขมราชา
 เจ้า, กัดเค็ดออกไปเผ่า ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ว่าดัดว่า นองเรา
 ไปด้วยเรา, ให้เรงเตรยมพดให้พร้อมในเจ็ดวัน. ส้มเค็ดพระมหา
 ขมราชาเจ้ากจคพดสามหมนมมาโดยดัดเค็ดในทพทดวง, ส้มเค็ดพระเจ้า

หงส์วาศ, ถัดเค็ดยกกลงมาประชุมทพนะเมืองนครสวรรค์. ขณะ
 เมื่อพระมหากษัตริย์เจ้า, บอกขอราชการตั้งไปถึงกรุงเทพมหานครน,
 ถัดเค็ดพระมหากษัตริย์ราชราชพระเจ้าข้างเือก, ตรัดให้พระยาพิไชย
 รัตนทิ, พระยาวิชิตณรงค์ ถัดพดหม่นหนง. ไทรบชนไปช่วยเมือง
 พระพิศณุโลก, แดว พระเจ้าหย่หัว ไทกวาด ครว หงเมือง ตรัดควาเช่า
 พระนคร, แดทพระยาพิไชยรัตนทิ, ทพพระยาวิชิตณรงค์, ยก
 ไปถึงแดนเมืองนครสวรรค์, ไทข่าวว่าเมืองพระพิศณุโลก, แดทหัวเมือง
 ฝ่ายเหนือทงปวง, พระเจ้าหงส์วาศได้สนแเดว. แดทกองทัพพมามอน
 ถัดลงมาถึงเมืองนครสวรรค์. พระยาพิไชยรัตนทิ, พระยาวิชิตณรงค์จะ
 ถัดรบกันเห็นไมได้. จึงปรกถัดกันถอยลงไปทูนประเทศเขต, ถัดเค็ด
 พระเจ้าหย่หัวว่า, บคนเมืองพระพิศณุโลกแเดเมือง ฝ่ายเหนือทงปวง
 ถัดนแเดว. กองทัพพมามอนถัดถ่วงมาตงหยุดนะเมืองนครสวรรค์ ถัดม-
 ถัดเค็ดพระมหากษัตริย์เจ้าตงมาด้วย.

ถัดมเค็ดพระมหากษัตริย์ราชราชพระเจ้าข้างเือกเจงตงหนักถัด
 พระทัยนถ. จึงตรัดแกพระราเมถว, พระยาจักร, พระสุนทรถ่งคราม
 ถัด, ถัดทพระเจ้าหงส์วาศถัดยกมาแเดว, ถัดทงานทงถัดมคณนจะคตทำ
 ปรกการไถ. พระราเมถว, พระยาจักร, พระสุนทรถ่งคราม, บงคม
 ทูนา, บคนกองทัพพมามอน. ยงประชุมปรอมมุดกันหยุดไมรุกถัด,
 ถัดถัดมาถัดพระนครไทร์พดบอบบางแเดวเมื่อไถจะยกออกถัด. ถัดมเค็ด
 พระเจ้าหย่หัวถัดบชนชาดาม, ตรัดให้จถทงานเบนเขต่าเบนกอง, ตงไถ
 ถัดถัดเมืองเบนถัดมกอง, แดทให้เวงรคตรวจตราช้อมแปลตงการชิ่ง
 จรภัด่าพระนครทงถัดถ่วงนถัดถัดกันเบนถัดมถัด.

เรอรับฝ่ายพระเจ้าเชียงใหม่ซึ่งตั้งคอกเรอกระจงเหลดาคา, หยุ่นเมือง
 กำแพงเพชรนนเด็ดแดง, กียกทพเรอรับเรอตาแดง, ดงมาบนจบ
 ทพหลวงพะเมืองนครสวรรค์. เมอด้มเด็ดพระเจ้าหงส์ดำดจิดแจงทพก
 ทพเรอหยุ่นเมืองนครสวรรค์, ทาวพระยานายทพนายกองเฝ้าพร้อม,
 จงตรัดถามด้มเด็ดพระมหาธมราชาว่า, เราใหม่ราชดำนมาขอพระยา-
 ชางตระกูลด้อง ชาง, ควน หรือ ด้มเด็ด พระ มหา จกรพดี ราช ธิราช
 พระเจ้าชางเฝอกไม้ให้. รกชางยังกวดเล็ดคณิตรอกเตา, หรือว่ามี
 ผู้ใดทตทาน. พระเจาของเราหรือหาไม้. ด้มเด็ดพระมหาธมราชา
 กราบทูลว่า, ชางหยุ่น. เดิมพระเจ้าแผ่นดินใหม่ปรักดำว่า, พระองค์ใหม่
 พระราชดำนมาขอพระยาชางนควนให้หรือไมควน, เด่นาบตีปรักดำว่า
 ควนให้. แต่พระราเมด้วร, พระยาจักร, พระสุนทรด้งครามปรักดำว่า,
 ชางเป็นด้รพระนกรไมควนให้. พระเจ้าแผ่นดินใหม่ได้ตรัดคอกว่า, แม่ม
 ให้ชางไป. ถ้าพระองค์ยกทพให้มา, ยังจะบ้องกนพระนกรได้หรือ.
 พระราเมด้วร, พระยาจักร, พระสุนทรด้งคราม, รับประกันพระนกร
 ไว้, แต่เหตุดงพระเจ้าแผ่นดินจึงมิได้ดงชางไปถวายพระองค์. ด้มเด็ด
 พระเจ้าหงส์ดำดไตซึ่งพงดงนน, กชงพระด้วนแดงตรัดว่า, เป็นข้มคาน
 โมหะจิต, มรุจกกาตงคณกาดงทาน, เหมือนด้ตวัดด้องจาพวง, คอนกนอยค
 กะต่าย, แดกะต่ายชาตวัดนเทานนหมายว่า, จะหยงทองพระมหาด้มทุ
 ไต่, แดววายนาออกไปยังมทนไต่หยงกจมนาดงกาดกรียาตาย. นกนอย
 เดาบหักกเทานน, ชวนพระยาครุขบขันชามพระมหาด้มทุ, แดบีนไป
 เดิมพกของคอกยังมีได้กวกแห่งพระยาครุข, กัดกนาทากาดกรียาตาย, แดะ
 ด้ตวัดด้องจาพวงน, เหมือนกับผู้ปรักดำเดรบประกันพระนกรไว้.

ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ดำดัดรดแก้ว, รุ่งชนนวนพุกเดอนยแรมดื่บคา,
 ดักราช 911 บัระกาเอกฉก, กัดเค็ดยาคราทพดงมาพระนครสร
 อยุธยา, แดทพพระมหาอุปราชากองหนา, ตงคายนบพระเนยด.
 ค่ายพระเจ้าแปรบักชายตงคายนท่งวัดโพธารามไปคตองเกาะแก้ว. ทพ
 พระเจ้าองวะบักชวาทงคายนท่งวัดโพธิ์ศรีรรมมาคตองตะเคียน. ทพ
 พระยาตองอ, ทพพระยาจตอง, ทพพระยาตะเคิงเกยภกายตงคายนเค
 วัดทาการองตงไปวัดไชยวชนาราม. ทพพระยาพดัม, ทพพระยาดีเวียง
 กองหนาทพทวงตงคายนท่งมพด. ทพทวงตงคายนท่งโพธิ์เผือก
 ท่งชนอนปากคู. แดทพดัมเค็ดพระมหาสมราชาเจกตงคายนมะชาม
 หยองทงคายนท่ง. แดทพชงตงรอบพระนครนบนาเมนาทวย
 คตองทงปวง, กทาดพานเตอกเคินมาเคินพดคตองคตงกนตั้น, แต่ในวณ
 เคยวณนเค็ด. ฝ่ายชาทวงชาวพระนครผู้ตรวจการบหนาทเซิงเทนก้า-
 แพง, แดทพดัดกตงคายนท่งคายนท่ง, กเอาคคโดยไคเห็นกราบทูนว่า
 เห็นตงคองนมากกวาแต่กอนด้ามเทาด์เท่า, ส้มเค็ดพระมหาจกรพด
 ราชาราชพระเจ้าช่งเผือกไคเจงตงน, เห็นเทตอกกาดตงทจะตงทพ
 อกคตชวตัก, กการบตรวจตรวจรกด้าหนาทไคเปนด้ามถ.

ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ดำดัด, ดัดเค็ดถึงกรุงพระมหานครสรอยุธยาได้
 เจ็ดวันแฉด, ไม่เห็นทพผู้ไคออกมาตอยุช.

จึงแต่งพระราชดำสันในตงคั่นระว่า, พระราชดำสันส้มเค็ดพระเจ้า
 หงส์ดำดัด, ผู้เปนนิตราธิปไตยกวดยราชมไห่จวรวยในรามันประเทศ,
 ชงพระราชกริดคเตชานุภาพผ่านแฉอานาจักร, ชจรวททถ่านท่งคตงภานุ-
 มาด. เมอมชชนตกถ่มยมาถงส้มเค็ดพระเจ้าเสกธาเวา, ผู้ผ่านพิภพกรุง

เทพทวารวดีร้อยรุษยา, ครวงหนงราชบุตรทงดองดมเดตพระเชคถายกพด
 โยชาททานไปคตทายพด, นองทานจบไดกมไดกะทาชวคภยนคราย, เพอ
 จะเผอแผ่ญุกราชดัมพนษมคตไมคตวิ รวมดามคคตคตมเปนสุมวรวนบถพ
 เดยวกนอสนนช, มิไดราวฉานจนพระเชคถายราชใหม่พระราชดำถนชน
 มาชอ. ฝ่ายนองทานกถงราชบุตรมายงพระเชคถา, แดวยกถบไปพระ
 นครหงดำวคตคตคตพไปฉา, พระเชคถายราชมกรัดคากนหารมาก,
 กอบคดวยเล่วคกมชรชาติสุมกถนระคตพดายถงเจคชาง, จงตั้งทฐา-
 นุทจาทุนถกถนระราชดำถนถนทรภาพลัดดี, มาชอเล่วคกมชรดอง
 ชางไปไวเปนสุมพระนครหงดำวค, พระเชคถามิไดชಾಯในราชดัมพนษ-
 มคตวิไมคต, กถบคถาวกะทบทาทาเหนยมาฉา, พระนครไดมนางรูปงาม,
 แดชางเผอกชางเหนยเปนทจะเกคตราชคตกร. นองทานไดเจงจาเปน
 จงคองยกพยทโยชาททาน, มาตามถกถนระพระราชดำถน, บคนกมา
 เหยยบชานเมองพระนครถงเจคฉวนแฉว, ในฉนจมิไดออกมารนวงค,
 โดยชคคยารมยดำเรงราชทพยบางเดย, ไหเรงยกพยทโยชาทออกมา
 กะทาสังครามกนคตเดนเปนฉวนคตา, หริอไมวรนวงคแฉว, กิเชนตเคค
 ออกมาฉนทนากน, ถามออกมากทหย้าไหพระเชคถาเรานอยพระทยเดย,
 นองทานจะชงเอาเล่วคคตคตวิไหจงได. ครนแฉงเลคแฉวไหทคถอเขาไป.

ดัมเดคตพระมหาจกรพคตราชาราชเจ้า, ครนไดเจงไนถกถนระ
 พระราชดำถน, จงชงคทาหริว, ถกคกรนไหยทถวง, เชนเหตอมอ
 เหดอกถางททานจะกฐพระนครไวได, ถาเราจะมีออกไป, ดัมชพรทมน
 อานาประชาราดคตไพโรพาชชอบชนทเดมา, จะถงแกพนาคฉนบหายฉน.
 ทงพระดำถนาคฉนจะเด้าหมอง จาเราจะออกไป. มาทว่าดัมเดคตพระเจ้าทง-

ล่าวมคงหยู่ในตั้งจกนุตั้งจกวางราชดำนเขามานนคตามเกิด, แต่เราจะ
 รักตั้งจกนุตั้งจกใหม่, ชงพระราชดำหริเทานนเดว, ก็ให้แต่งตั้งนระ
 ราชดำนกำหนดที่จะตั้งเดด, ให้ทูตานุทูตออกไปถวายพระเจ้าหงส์
 วด, แดวตรัดให้เจ้าพนักงานออกไปปลุกราชสันทาคารณะตามนัดเมว,
 ราชการาม, กบวคหัดดารามคอกน, มราชบดตงกฮาดนตั้งองทงสูง
 เต็มอกน, หวางพระทงหางกนตั้งอก, แดวให้แต่งรัตนตยาฮาดน,
 ตั้งกวาราฮาดนออกทงทง, ให้เซ่นพระตั้งรัตนตยาออกไปไคเป็น
 ประชาน. ครนรงขนตั้งมเดดพระเจ้าหยูกชงเวอพระทงตั้งพรทงตั้ง,
 พรอมควยมขนตกรกวดชาตราชครูโหราโยชาททาน ชามไปตั้งเดดขนบน
 พระทง.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์วดพรอมควยทวยพระยามขนตกรทงปวง ตั้งเดด
 มา. ตั้งมเดดพระมหากกรพตราชารราชเจารองอนเซ่นตั้งเดด. ตั้งมเดด
 พระเจ้าหงส์วดตั้งเดดขนบนพระทงแเดวตรัดวา, ตั้งมเดดพระเจ้า
 เราให้ฮาราชนาพระพุทชปติมากกรเจ้า, พระชมเจ้า, พระตั้งคเจ้า, มา
 เป็นประชานกตหยแเดว, ขอจงเป็นตั้งกชทพยานเกิด, อนแผนดินกรง-
 เทพมหานครตั้งรอยุชยานยกถวายไคแกตั้งมเดดพระเจ้าเรา, แต่ทว่า
 นองทานให้ชอชางเผอกตั้งองชางพระเจ้าพมไคให้, บदनนองทานตองยก
 พุทโยชาททานมาโดยวถุเวตกนคาร, จะชอชางเผอกตั้งองชางเป็น
 ตั้งชาง, พระเจ้าจะวาประการไค. ตั้งมเดดพระมหากกรพตราชารราช
 เจากตรคบนชวให้. ตั้งมเดดพระเจ้าหงส์วดตรัดวา, จะชอพระรามตั้งกว
 ไปตั้งองเป็นราชโอรตั้ง. ถ้าพระเจ้าเราให้เราแเดวจะยกทพกตบไป.
 ตั้งมเดดพระมหากกรพตราชารราชเจาตรคอบวา, ขอไคเกิดจะไคตั้งบประ

ยรวงศ์. ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดีศรีนคร, พระมหินทราธิราชขุนองหน,
 กจะส้มวงศ์ไคหุ, อนจะเอาไวคดวยกน, ถาพระเจ้าพรเวสักรวดคแถว,
 ติรายนองจระหมนหมองมคความพิโรชกน, สมนพรหมนหมุชมนครอานา
 ประชาวดีครจระไคความเคอติรอน. ส้มเค็ดพระมหาจักรพติราชาธิราช
 เจ้า, ขคมโคภนชาตาม. ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดีศรีนคร, จระขอพระยา
 จกร, พระสุนทรสังครามไปคดวยพระราชาโอรส. ส้มเค็ดพระมหาจักรพติ
 ราชาธิราชเจ้ากยอมให้แถวศรีนคร, อานาประชาราดีครหวเมือง, แถชา
 ขอบชนทเด้มา, ชงกกองทัพจบไวคดวยพระนครเกิด. ส้มเค็ดพระ
 เจ้าหงส์วดีศรีนครให้ ส้มเค็ดพระมหาจักรพติราชาธิราชเจ้ากตรตั้ง
 ส้มเค็ดพระเจ้าตูกเทอพระรามเด้อว, แถพระยาจักร, พระสุนทรสังคราม,
 กบชางพตยแถกดีชาง, คอพระคเชนทโรตม, พระบรมไกรสร, พระ
 รัตนากาส, พระแกวชงบาท, ให้ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดี, แถวดีเค็ด
 เขาพระราชอง.

ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดีศรีนครไปคดวยพต, ตั้งให้ประกาศแก่นาย
 ทพนายกองว่า, อานาประชาราดีครพระนครสรอยชยานนให้ปดอยเด้อย
 จงดีน, แถวให้ส้มเค็ดพระรามเด้อว, พระยาจักร, พระสุนทร
 สังคราม, เขาไปรบบุครภรรยา, ทงตั้งมกเขารบบุครภรรยา, จงถวย
 บังคมตาพระเจ้าแผ่นดินออกไปตามพระราชกำหนด. ฝ่ายพระเจ้าหงส์
 วดีศรีนครบริหารดาหรดตั้งให้กองทัพหน้าดวงไปกอนไคเจควณแถว, ก
 ดีเคดยกทัพหวองไปทางเมืองกาแพงเพชร, ส้มเค็ดพระมหาธิราชเจ้า,
 ก็ตามไปตั้งตั้งส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดีศรีนครเมืองกาแพงเพชร, แถวก
 กตบมาเมืองพระพิสนุโลก.

ตกฉนั้นพระราชดำณักใหม่ประชุมท้าวพระยามุขมนตรีปรึกษากันว่า, กรุง
 พระมหานครตั้งอยู่ชุกชุมกับกรุงหงสาวดี, ก็เป็นอริชอกชาติจวนโรคนั้นใน
 พระชวงจะรึกษาเป็นอันยาก, แดพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต, ก็เป็น
 กรุงกัศัตร์อันใหญ่, ได้มีพระราชดำณอบนอมมาแต่, ควณทจะ
 ชงพระกรุณาประทานให้, จะได้เป็นทางพระราชสัมพันธ์ไมตรี, เกตอก
 มีราชการงานพระราชสงครามพายหน้า, จะได้เป็นมหากำตังยชนาการ,
 ต้มเค็ดพระมหาจักรพตราชาราชพระเจ้าหยทกเห็นด้วย, คาทรัดให้ตอบ
 พระราชดำณชนไปว่า, ชงต้มเค็ดพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต, มีพระทย
 จะร่วมพระราชโถกิตเป็นมหาดมพันธมิตรไมตรีนน, ต้มเค็ดพระมหา
 จกรพตพระเจ้าชางเผอก, อนุญาติแต่ให้แตงมารบเถด.

ฝ่ายทูตานุทูตรบพระราชดำณ, กราบถวายบังคมตาคดบไปยัง
 กรุงศรีสัตนาคนหุต, ถวายพระราชดำณทูนประพริตเหตุทุกประการ,
 พระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุตชางคณนตพระทยนง, ก็แตงทูตานุทูตกับไพร่
 ทารอย, แดท้าวพระยานางเถานางเถดงมารบ, ชนะเมื่อทูตตงมาถึงนน,
 พอดต้มเค็ดพระเจ้าตูกเทอพระเทพกัศัตร์ชงพระประชวรทง, ต้มเค็ด
 พระมหาจักรพตพระเจ้าชางเผอก, มรทจะผอนผนนไคเตย, จงชงพระ
 ราชจินตนาการว่า, แมนจะมราชดำณบอกชนไปโดยตจไซ้, ไหนพระเจ้า
 กรุงศรีสัตนาคนหุตจะเห็นจง, ก็จจะว่าเราเจรจาเป็นตอง, จะหม่นหมอง
 คดองพระราชไมตรีไป, ได้ออกทวาจาแต่จะให้เตยคามบังคณน, พระองค
 กัยกพระแกวพาพระราชธิดา, ให้เทนองคพระเทพกัศัตร์, พระราชทาน
 เครื่องราชูปโภคสำหรับคณนเหล็กกรุงกัศัตร์, พรอมคด้วยตนมตาวไร
 ทาตงมกรทวอยทงทวอยไปคด, ทูตกราบถวายบังคมตา เชนตเค็ด

พระแก้วพาราชิกบุตรชนไปถวาย. ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุตแจ้งว่า,
 ไซ้ของคพระเทพกษัตริย์พระชนกจึงตรัสว่า, เดิมเราจำนงขอพระเทพ
 กษัตริย์, ซึ่งเป็พระราชธิดาพระสุริโยไทย, อันเดี่ยพระชนม์แทนพระราชด้าม
 กับคอช้าง, เป็ตระกูลวงศ์กษัตริย์ประเด็ด, ครัดแจวกแต่งให้
 พระยาแค้นพระยานครพระทพมนตรี, เป็ทูตานุทูตให้มาตั้งพระแก้วพา
 ราชบุตรคนยงกรุงพระนครศรีอยุธยา, แด่มพระราชดำเน็นเค็วองราชบรร
 ณาการมาถวายสั้เด็ดพระมหาจักรพดพระเจ้าช้างเผือกถวาย. ในถกถัน
 พระราชดำเน็นว่า, เด็มพระองค์ประเด็ดาทพระเทพกษัตริย์ให้, กัดถัพทน
 ทวไปใ้ในคณชนบทขอชนทเล็มากรุงศรีสัตนาคนหุตถันเด็ด, บคน
 พระองค์ตั้งพระแก้วพาราชิกบุตร, เป็เด็ยให้แทนนถมาทว่า, พระแก้วพา
 ราชบุตรมถรรพถกถันได้ถายถว่าพระเทพกษัตริย์รอยเทอพทถกถ, ยง
 ไมถายกถัดพทพระเทพกษัตริย์เด็ยใด, กเป็นทอปรยถวชกถปาวถัน,
 ชาพระองค์ขอตั้งพระแก้วพาราชิกถัน, จงพระราชทานพระเทพกษัตริ
 แถชาพระองค์, ถจมีพระราชดำเน็นอนุมาถมาถกถัน. สั้เด็ดพระมหา
 จกถพดพระเจ้าช้างเผือก, แจงในถกถันพระราชดำเน็น, แถตั้งพระ
 แถพาคณมาถนถ, กถะถายพระชนก, พอพระเทพกษัตริย์ทหายประชว
 พระโรค, จงคบถกถการทจตั้งพระราชธิดา, แถถกถถกถันถาวไซ้
 ทถชหายทหายถยถย.

ครนถถเด็ยหน้าถกถราช 913 ปถกถถถถ, จงมีพระราชโองการ
 ถาถถให้พระยาเม็นคุมไพ่วพถนถิงไปตั้ง. พระยาเม็นคุมทูตานุทูต
 ถกถนถถเด็ดพระเทพกษัตริย์, ชนชงถถถถถถถถถถถ, ไปโดย
 ถถถถถถถถถถ. ฝ่ายพระมหาชมราชาแจ้งถว่า, พระมหาจักรพดพระเจ้า

ช่างเผือก, จะตั้งพระเทพกษัตริย์ขึ้นไปตั้งคนาคนาค, ก็ให้มาเร็วก็อ
 หนงส์อไปถวายส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดีๆ ซาบก็แต่งให้พระตะบะเป็นนาย
 กอง, ฟ่าเื้ออตามมังกดอกหม้อคุมพดหมนหนง, รุดมาตงซ่มคอยหย
 ค้านนมเว้งนอกตำนเพชบูรณ, ออกส่งกตศชาวกรงส์ตั้งคนาคนาคุคณนแตก
 ฉาน, ได้พระเทพกษัตริย์ไปถวายส้มเค็ดพระเจ้าหงส์วดี. ฝ่ายพระยา
 ดาวซังมารบพระเทพกษัตริย์, ก็เอาคตทงปองไปกราบทูนพระเจ้ากรงส์
 ตั้งคนาคนาคทุกประการ. พระเจ้ากรงส์ตั้งคนาคนาคทุกซงพระพิโรธว่า,
 ซงพระเจ้าหงส์วดีแต่งรพตมาล้กกรบซงเขาพระเทพกษัตริย์ไปทงน, ก็
 เพราะเมืองพระพิณูโลกเป็นตน, จำจะแกแค้นไทถงขนาด. พระองค
 ก็ให้บารุงซางมารพตจะยกไปเอาเมืองพระพิณูโลก. ฝ่ายส้มเค็ดพระมหา
 จกรพดพระเจ้าซางเผือกแจงกตทหาม. พระเจ้ากรงส์ตั้งคนาคนาคก
 งดโดยพระราษ โองการมิได้ยกไป.

แผ่นดินพระมหินทราธิราช

ครนตั้งกราช 914 บิซวดจควาล้กเดือนดับบตั้ง, ส้มเค็ดพระ
 มหากกรพดพระเจ้าซางเผือก, ก็ยกพระเจ้าตูกเทอพระมหินทราธิราช,
 ตั้งเค็ดชนผานพภพไธ้รยตั้งรยราชบคกวดยราชประเพณ, กรอบครอง
 แผ่นดินกรงพระมหานครตั้งรยชยา. ส้มเค็ดพระมหากกรพดพระเจ้า
 ซางเผือกตั้งเค็ดไปหยวงหลง, ชนหนพระชนม์ไ้ 59 พรรด้า. ตั้งน
 ส้มเค็ดพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน, เมอตั้งเค็ดชนเสอด้วยราชสมบัติ,
 พระชนม์ไ้ 25 พรรด้าส้มเค็ดพระมหากกรพดพระเจ้าซางเผือก, เจน
 ราชสมบัติเสอกลงเดือนตั้งมกตั้งเค็ดชนไปเมืองตพน, ครกไทยตั้งรณ

ธรรมพระสัตว์รัตนมหาชาติให้บริบูรณ์, แด่แด่เงษชาวนางซึ่งต้องรอช
 กับข้าพระ, ให้หยั่งรึกดาพระมหาชาติ. แด่ก็ด้เด็ดตงมายังกรุงพระมหา
 นครศรีอยุธยา. ครงหนเมืองเหนือทงปวงเป้นตั้งทชแก่พระมหาขัมราชา
 เจ้า. อนึ่งการแผ่นดินในกรุงพระมหานครศรีอยุธยา, พระมหาขัมราชา
 บังคบบชาดงมาประการใด, ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน
 ของกระทำตามทุกประการ, ก็ช่นเคอองพระราชหฤทัย, จึงเอาความ
 นนกราบทูนส้มเด็ดพระราชบิดา, ส้มเด็ดพระมหาจักรพรรดิพระเจ้าช้าง
 เผือกกนอยพระทัย. ชนชนพระยารามออกจากทกาแพงเพชร, เอา
 มาเป้นพระยาจันทบุรี. ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชกัตรวดกักราชการ
 ทงปวงดวยพระยารามเป้นความดับ. แด่ก็ด้ส่งข่าวไปกรุงศรีสัตนา
 คนหุต, ให้ยกมาเอาเมืองพระพิศณุโลก. จึงพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต,
 ก็ให้บารุงช้างมารพดด้พะยกมาเอาเมืองพระพิศณุโลก. พระมหา
 ขัมราชาตรวดว่าพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุตจะยกทัพมามีได้แจ้งในกตก็ด้
 ข่าวมาทูนแก่ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน ๆ ก็ให้พระยาศรีราช
 เเคไซ, พระยาทายนาชนไปช่วย. แต่ด้เป้นความดับไปว่า, ถ้าทัพ
 กรุงศรีสัตนาคนหุตด้อมเมืองพิศณุโลกเมื่อใด, ก็ให้กุมเอาพระมหาขั
 มราชางได้, ด้ตราขการแด้จะเตยงทานให้ถึงขนาด. พระยาศรีราช
 เเคไซไปถึงเมืองพระพิศณุโลกมิไ้ความดับ, กตบเอาค้ดพระยารามกับ
 ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน, คึลการเป้นความดับนั้น, ทูน
 แด่ดงแก่พระมหาขัมราชาทุกประการ. พระมหาขัมราชาแจ้งตระหนัก, ก็ให้
 ข่าหตวงเอาข่าวรุดชนไปทูนแก่พระเจ้าหงสาวดี.

ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต, กษัตริย์มารพดยดับแด้นมา

โดยทางเมืองนครทณ, มายังเมืองพิศณุโลก, พระมหาขมราชาให้
 กวาดครัวเมืองนอกทงปวงเขาเมืองพระพิศณุโลก, แดแต่งการที่จะกิน
 เมืองไวให้พร้อมเด็ด. ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีรัตนาคณหุต, ยกมาถงเมือง
 พระพิศณุโลก, หนวันเดือนยแรมดับล้ามาบิณดูเบบจลก, กตงทพพตบ
 พลาชัยในค้ำบนโพเวียงตรงประคุดจวรก, โกลออกไปประมาณห้าสิบเต็น.
 ทพพระยาดุริทควางพาดตงค้ำบนเคาหาย, ทพพระยามอไฟตงค้ำบนวด
 เขาพราม, ทพพระยานครตงค้ำบนสระแกว, ทพพระยามอเหตุกตงค้ำบน
 บางสแก. ฝ่ายสมเด็จพระมหินทราธิราชเจ้า กำหนดว่า, ทพกรุงศรี
 รัตนาคณหุตยกมายังเมืองพระพิศณุโลกแล้ว, พระองค์ก็กรีธาพล ดัดเคต
 ขนไปทางชดมารค, ตงทพหตวงค้ำบนปากนาพง. พระยาราม, แดะ
 พระยาจักรเป็นกองหน้าขนไปตงค้ำบนวดจตุตามน, แดทพเรือจอดแควด
 จตุตามน, ทงต้องฟากนาตอดตงไปจนทพหตวงนระปากนาพง. แดวก
 บอกขนไปว่า, จะยกขนไปช่วยกนเมืองพระพิศณุโลก. พระมหาขมราชา
 ตริตซาบการหยุดแล้ว, ก็ให้นกการออกมาห้ามวามให้เขาไป.

ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีรัตนาคณหุตแจ้งว่า, ดัดมเด็ดพระมหินทรา
 ธิราชยกกองทพเรือขนมาเหมือนกำหนดกตทพทย, ตริตให้ยกพตเขาบิ
 เมือง, แดแต่งททานหมเดือเหตุองล้ามาพนหนุนพตเขาไป. เจาหน้าท
 เชิงเทนกัถาคบิไฟเหตุนหิตวอดองชาวดานชางตายมากนก. พระเจ้ากรุง
 รัตนาคณหุตเห็นคงน, ก็ดัดเคตยกพตเขาขนชางพระทงงแ่งวหาร
 หยุแทบคูเมือง, ให้เจาหน้าททบทงควด, ขามคูเขาไปชุดตงกาแพงเมือง
 พระพิศณุโลก. ผู้รกดักกาแพงพุงอวดูชตงนามิไดคอง. จึงพระมหาขม
 ราชาดัดเคตไปขนชางพระทงง, ตริตให้ขุนสัตว์เอาพตอถ่าหารอยออก

ทอดวงพัน, พดตวอกพ่ายออกไป. พระเจ้ากรุงศรีวัดตนาคนหุดกถอยไป
 มงคายทอดวง, แดบन्छาไ้หน้ายทพนายกองตงบนชเมือง. ฝ่ายสมเด็จพระ
 พระมหาธรรมราชาดาหริการทจะทาดายทพรอ, ก็ตรกให้เอาไม้ไผ่ผูกแพ
 กวางสบวา, ยาวยสบวาห้าสบแพ, แดวเอาเชอเพดงใต้เคมบนหงแพ
 ชนนามนยงราดรททวไปทงนน, แดให้แแต่งเรือเร็วไว้อองดำสำหรับ
 จะไ้จุดเพดง. ครนจตุการเส็ดนระเคอนส์ชนดบค้ำเพดาเคอนตก, ก็ให้
 ปดอยแพตดกนลงไปกุงเห็นอวดจตุตามน. เรือเร็วอองดำกเอาเพดง
 จุดเชอไฟบนหงแพตดอชนมาทงอองชาง, เพดงกตดรุงโรจนเป็นอน
 หนงอนเคยอ. ทนนาคนเชยวทพดเร็วองไป, กองทพเรือมทนรทอ,
 เห็นแพไฟเคมเม้นาตงมากคกใจ, ตงเรือทนบางมทนบาง. เยยดยค
 คบคกนเปนโรดาท. แพไฟกใหม่เรือคอกนไป, เตยเรือแแต่ผู้คนตาย
 เปนอนมาก, เรือแแต่คนกองหนาทเหตอหุยน, กรนลงไปยังทพทวดง
 หนปากนาฟง.

ฝ่ายพระเจ้าหงด้าวดคเจงชาวดา, เมืองพระพิสันุโลกเกิดด็ก, ก็ใช้
 พระยาภุกาม, พระยาเด้อทานมาเป็นนายกอง, มาพนหนงพดพนหนง
 รุกมาชอวยกนเมืองพระพิสันุโลก, เห็นชาดกตอมแเดว, กตทกเขาดาน
 พระยามอเหตกชงตงนอบางดเก, ทพพระยามอเหตกคานมโตกพ่ายแยก
 ออกไป. พระยาภุกาม, พระยาเด้อทานกยกพดเขาเมืองพระพิสันุโลกไ้.
 พระยาภุกามพระยเด้อทานกบพดททานชาวดหงด้าวดค, ก็เขาไปถวายบงคม
 พระมหาธรรมราชา, พระมหาธรรมราชาไ้รางวัลแกผู้มาชอวทงปวงเป
 อนมาก. สมเคตพระมหินทราชาเจาแผนคณรว่า, พระเจ้าหงด้าวดค
 ไ้ถองทพมาชอวเมืองพระพิสันุโลก, เห็นการด็กไม่สมทมาย, แดจก

เด็กกองทัพดงมายังกรุงพระนครศรีอยุธยา ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุตเห็นว่า, จะเอาเมืองพระพิษณุโลกมิได้, ก็เด็กทพจากเมืองพระพิษณุโลกคืนไปโดยทางบางตวมุงดอนชมพู. จึงพระยาภูกาม, พระยาเดื่อหาญทูนแก้มเค็ดพระมหากรมราชว่า, ข้าพเจ้าทั้งสองจะขอออกไปตามตพพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต, ให้แตกฉานเป็นบัวเห็ดมอ. พระมหากรมราชว่า, ดักไหยมิได้แตกฉานดำไปลงน, อนจะยกตามนหน้าทำเนียบมิได้. พระยาทั้งสองทูลว่า, พระเจ้าหงส์วอดไซข้าพเจ้าทั้งสองมาคราวนี้ยังมีเดรบพุ่งเป็นดามาก. ครนข้าพเจ้ายกไปตามไซ, เห็นว่าพระเจ้าหงส์วอดไซจะเอาโทษ. พระมหากรมราชว่า, ท่านทั้งสองยกมากได้ทำการรบพุ่งมชยเหตุแล้ว. แต่ซึ่งว่าพระเจ้าหงส์วอดไซจะเอาโทษนั้นเป็นภาระของเรา, ถ้าท่านมพุ่งจะขยับไปให้โตเห็นจะเดยทชาติกเป็นมั่นคง. พระยาภูกาม, พระยาเดื่อหาญมิได้ฟังบ้นชา, กราบถวายบังคมดาแล้ว, ก็ยกพดออกไปตาม.

ฝ่ายพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุตเมื่อดำไปน, บ้นชาให้พระยาแสนร์นทคว่างฟ้า, พระยานคร, พระยามอไฟทั้งสามทพนหยุ่งทตง. ครนถึงตำบลนวารแดงทางนนเคบ, พระยาแสนร์นทคว่างฟ้า, พระยานคร, พระยามอไฟ, แต่งพตททานชุ่มใจสองข้างทาง, แต่งขยบมาตงพตหยุ่งห่างทางประมาณ 30 เค้น, แต่งมาไวคอยยงทพอนตามไป. พระยาภูกาม, พระยาเดื่อหาญ, ยกไปถึงตำบลนวารมทนรว่า, ทพไหยตงรบหยุ่งในทน, เห็นแต่มีานนก็ได้เข้าไป. ทพกรุงศรีสัตนาคนหุตก็ยกพดออกรบปะทะกันจนถึงอาวสุตัน. ฝ่ายททานชาวดานชางอนชุ่มใจเห็นโคท, ก็ออกโจมตีชนาบ, ทพพระยาภูกาม, ทพพระยาเดื่อหาญก็แตกฉาน. ทพดานชางได้

พันพดหงส์อาดตายมากนั้, นายมาผู้คตายหลายคน. ทพพระยาภูกาม,
 พระยาเดื่อทาน, เดี่ยวมาแต่เครื่องดำตราดูชเป็นอันมาก, ก็พายคนมา
 เมืองพระพิสันโลก. ครนแต่การตั้งพระยาตรีราชเดโซมิได้ลงไป, ก็
 หยุตวพระมหาชมราชา. แต่พระยาทายนานาหนึ่งไปยังพระนครสร้อยขุยา.
 ดงนระวนเดือนแปดขานนดสัก, ด่มเคตพระมหาจักรพตพระเจ้าข้างเผอก
 กัดเคตออกชงผนวด, ารราชการก็ออกผนวดโดยสัดเคตเป็นอันมาก.

ฝ่ายพระมหาชมราชาชาบพระทัยครหนักว่า, พระมหินทราราช
 เป็นเจ้าแผ่นดินคคการทงปวงดวพระยารามยง, สดัดขญาแก่พระเจ้า
 ดานข้างไทยกมาเขาเมืองพระพิสันโลก. พระองค์คมหนึ่งดอรบดังตง
 ไปถึงด่มเคตพระมหินทราราชเจ้าแผ่นดินว่า, เมืองพชยหาเจ้าเมืองมิได้
 จะขอพระยารามชมาเป็นพระยาพิชย. ด่มเคตพระมหินทราราชเจ้า
 แผ่นดิน, ครนตรคชาบตงนหนกเคองพระทย. ฝ่ายพระยารามแจงตงน,
 กตวพระมหาชมราชาจะตั้งตัวไปหงส์อาด, ก็ทูนแก่ด่มเคตพระมหินทร
 าราชเจ้าแผ่นดินว่า, ข้าพเจ้าได้ฟังชงกิจการในเมืองพระพิสันโลกนหนว่า,
 พระมหาชมราชาคคการทงปวงเป็นฝ่ายพระเจ้าหงส์อาด, แต่เขาเมือง
 เหนือทงปวงไป ชนแก่พระเจ้าหงส์อาดแต่, บคนจะยายเอาทาวพระยาผู้
 ไทยไ้พระนครไปยงหงส์อาดเดว. แต่จงพระมหาชมราชาบงคบบนชา
 พระองค์ตงมาเป็นด้ทชตงนข้าพเจ้าเห็นมคณ. ถนเดดักหงส์อาดมาถง
 พระนครกค, ข้าพเจ้าขอประกนคบแต่งการบองกนพระนครไว้ให้ได้. ด่มเคต
 พระมหินทราราชเจ้าแผ่นดินเห็นชอบดวยกบนชาโดยพระยาราม. ด่มเคต
 พระมหินทราราชเจ้าแผ่นดิน, แต่พระยารามกเอาขุบคคชงคคทง
 ปวงน, กรวยทูนแก่พระมหาจักรพตพระเจ้าข้างเผอก, แดอนเรน

พระองค์ให้ซึ่งตามนวดออกครองราชสมบัติ พระเจ้าข้างเผือกกมไทรบ.
 จึงพระมหินทรราชเจ้าแผ่นดิน, แต่พระยารามกทูนึงวอนเป็นพถาย
 ครองว่า, บดินภยจะมาถึงอาณาประชาราษฎร์ทงปวงแดง, ขอซึ่งพระ
 กรุณาได้ตมาครองราชสมบัติ, ดำรงประชาราษฎร์ทงพถายไว้ให้รอด
 เกิด. พระเจ้าข้างเผือกกทรวบชชาติตามตมตเศพระโอรสราชกราบทูน
 นน. จึงได้ตตามนวดไ้เดือนนี้แรมดับด้ามคา.

แผ่นดินพระมหากษัตริราชธิราชวงศ์สอง

ตุงกราช 916 ปีชานฉดก, ฝ่ายพระเจ้าหงส์อวดแจ้งความว่า
 พระยาพุกาม, พระยาเดื่อห่านซึ่งให้มาชดยกันเมืองพระพิศณุโลก, กลับ
 เสียทพแกชาวดานชางกชงพระโอรส, แต่ให้มาใช้มาหาพระยาพุกาม,
 พระยาเดื่อห่าน ๆ กตวพระราชอาณาพระเจ้าหงส์อวด, กทูนึงวอนพระ
 มหาราชมราชา, เซนต์เศตชนไปชดยขอโทษ. พระมหาชมราชกชงพระ
 กรุณาแก่พระยาพุกามพระยาเดื่อห่าน, จึงพาพระนเรศวรราชบุตรเศตชน
 ไปถึงเมืองหงส์อวด, ทูนขอโทษพระยาพุกาม, พระยาเดื่อห่านแก่พระเจ้า
 หงส์อวด ๆ ตรวดว่า, มนทงตองนโทษถึงตายหย้แดง, แต่พระเจ้านอง
 เราได้ชนมาขอแดงเรายกโทษให้. พระมหาชมราชกได้มนต์รักไคว
 ไ้ในพระเจ้าหงส์อวดเป็นอนมาก. ขณะเมื่อพระมหาชมราชเศตไปกรุง
 หงส์อวดนน, ชางแจ้งตงไปถึงกรุงพระนครศรีอยุธยา. ตมเศตพระ
 มหินทรราชกราบทูนแก่ตมเศตพระราชบิดาว่า, พระมหาชมราชาน
 มิได้ตความภกตคตพระองค์แดง. ไปฝ่ายฝากไมตรีแก่พระเจ้าหงส์อวด
 ภายตยว, จ่าจะยกทพรบชนไปเซนต์เศตพระเจ้าพนาง, กบราชนคตตาง

มาไฉนพระนครสร้อยขยา, ถึงมาทว่าพระมหาสมรราชาจะคิดประการใด ก็จะเป็นทองชาติหย่อนพระมหาสมรราชาเห็นจะไม่พองเงอมพระทก. ด่ม เดดพระราชบิดาเห็นด้วย, จึงตรัดให้พระยารามหยุดแจรงรเกล้าพระนคร ด่มเดดพระเจ้าหยหัวกับพระมหินทราโอรดำธราช, ก็กรรชาพดัดเดดโดย ชตมารคองเมืองพระพิณโลก, ก็รบด่มเดดพระวิตุทกัศตร, กับเอกา- ทธรถอนเป็นพระพาคไยราช, แดครวอพยพชาหดวงเดมชงชนมาแต่ กอนน. แดวด่มเดดพระพุทเจ้าหยหัว, กับพระมหินทราธราช, กัดเดด ดวงมาจากเมืองพระพิณโลก, ไปประทบยงเมืองนครสร้อยขยา. จึงด่ม เดดพระมหินทราธราชกรรบทด่มเดดพระราชบิดา, เมืองกาแพงเพชร เปนทางดักกาดงดัก, จะขอทาดายเมืองกาแพงเพชร กวาดเทเอาครว อพยพดงไปไฉนกรงพระมหานครสร้อยขยา, ถึงดักมมากจะไดหย่อน กาดงดง. ด่มเดดพระเจ้าหยหัวครัดเห็นด้วย, ทพหดวงกตงหยนะ เมืองนครสร้อยขยา. ด่มเดดพระมหินทราธราชกยกทพชนไปเมืองกาแพง- เพชร, ทพหดวงตงคายแทบคูเมือง.

ฝ่ายขุนอินทเดนา, แดชุนนางคางใจชาหดวงชงดงไปแต่พระ พินโลกน, แดชุนนางครวครวตงดงนเมืองกาแพงเพชรเปน ต้ามาถครนกองทพชาตงแทบคูเมือง, ก็แตงพดททานออกหูกคายพระยา ดรรๆ กพายแกชาวเมืองกาแพงเพชร, จึงพระยาดรรกแตงการทจะปดน เมืองกาแพงเพชร, ก็จคชาวอาต้าในหมวดพนครไชยพนหนง, แตงการ ดัพกยกเขาปดนเมืองไยเพดากตางคน. เมอแรกยกเขาไปน, ชาวใน เมืองดงบหยู่ให้เขาไปตงเชงก่าแพงแดว, ก็วางบไฟแดพุงด้าตราวช มาคองชาวดรรๆ กพายออกมา. แดยกเขาปดนเมืองดงด้ามอน, รพต

ตายมากเห็นจะเขาเมืองมโหฬาร. ส้มเค็ดพระมหินทราธิราชเจ้า, ก็เด็กกพิ
 ทดวงคนตงมายังเมืองนครสวรรค์. ส้มเค็ดพระมหากษัตริย์พระเจ้าช้าง
 เผือก, แด่ส้มเค็ดพระมหินทราธิราช, ก็เค็ดตงมายังพระนครด้วย,
 ส่วนพระยารามหยาแต่งการซึ่งจะกันพระนคร. แด่ในหน้าทกาแพงรอบ
 พระนครนั้น, ให้แต่งข้อมเพชรแด่หอพระระโกดกนเด่นหนง, วางบน
 โห้ยไวระระแต่ดบัว, บนบารวยมจางมณฑกกระระโกดกนแต่หัวคา, อนง
 ก้าแพงพระนครนตงโดยชบวนเก่า, แด่ยังไปรอดตงในรามา, พระยา
 รามกให้ตงค้ายรายไปตามรามาชนหนง, แด่ไวยบจางมณฑก้าหรับ
 คายนนมาก, แด่ให้ตงหอโชนในกตางนา, โกลรมฝงออกไปหัวคา
 รอบพระนคร, มีให้ชาดักมาตรมพระนครได้.

ฝ่ายชาห์ดวงในเมืองพระพิสันโลก, ครนส้มเค็ดพระมหากษัตริย์
 พระเจ้าช้างเผือก, แด่ส้มเค็ดพระมหินทราธิราชเจ้าพระวดีทชกตกร, แด
 เอกาทศรกกกับครอบควอพยพชาห์ดวงเคิมตงไปแด่, กชนมารบไปยง
 กรุงหงส์วดีกรวบทนแก่พระมหากษัตริย์เจ้าทุกประการ, พระมหากษัตริย์
 ชาห์ได้แจงดงนงคตทพระทย จึงเขาไปเฝ้าพระเจ้าหงส์วดี, เขาเหตุซึ่งพระ
 ยารามกับส้มเค็ดพระมหินทราธิราช, คตการกนแต่คณจนาทกทานรบ
 พระวดีทชกตกร, ตงไปกรุงพระมหานครด้วยยานน, ทนแก่พระเจ้า
 หงส์วดีทุกประการ, พระเจ้าหงส์วดีแจงดงนงคตทพระราชทพทย
 จึงตรัดแก่พระมหากษัตริย์ชาห์, ซึ่งกรุงพระมหานครด้วยยาแต่ยต์จจา
 นุต์จ, กตบเปนปรปกตชาดักแก่พระเจ้านองเรานน จะระไวมได้, พระ
 เจ้านองเราร่งตงไปจตแจงกตทพเค็ดเมืองเหนือ, แด่แต่เมียงอาหารได้
 ให่ตพ, เคือนตบตงเราระยกลงไป, พระมหากษัตริย์ชาห์รบบนาพระ

เจ้าหงส์สาวดี, แดงกถาบายบังคมตามายังเมืองพระพิณโดก, จัดแจง
ตั้งเบียงอาหารข้างมารพตทงเจดเมืองเหนือไว้. ฝ่ายพระเจ้าหงส์สาวดีให้
บำรุงข้างมารพตลพ.

ตุลักราช 917 ปีเถาะสัปตศก, หนว่นพรหัดเดือนดับสงขลศก,
เพดรุงแถวตั้งนาถกาหกบาท, ด่มเค็ดพระเจ้าหงส์สาวดี, ดัดเค็ดชงปริก
โตทกชารากิเล็กเค็ด, ดัดเค็ดชงเครื่องดีรวาชอพนัดนาชารากาฉนอเชยร
มาดนมมาดมังกตสำหรับไชยยชราชรณภูมิเค็ด, ดัดเค็ดชงข้างตนพตาย
ชมพุดตตั้งทกถอกถองนอ, ผูกพระทงตั้งรรมหามนตปเปนบรมอศยาน
พาหนะพรอมด้วยแดนสุรชาติโยชวาพตากรเทียมหามน, พดโถให้เชนทวนชนุ
คุดิเรกมะเหตารนาถอชประพุดกิด, ดัดารตั้งนชพจตุงคพาชัยชาติพน
ดกชกชกด้วยกาฉน กดงกถดอกรมบงสุริยไพโรจนรูกิด, พัพชปะตการ
ทงไชยประตการ. เปนชนิดแน่นไถวเค็ดยระตาด, ด้วยทาวพระยาพตการ
กนกงรวายระชะโดยชบวน บทจรพยหะบาตราช่ายชวาหนาทงทงปวง
เค็ด, ไถเพดตามทาวไชยเรกิดโหราวตนคองไชย, ทอวิชาจารย์เบ้าตั้งช
ประโคมคองกถองกาทถกคองนรนาทนถันนพุดุชชาติ. คาเนนชอชตดา
พดพยหะแดนยากรทพทดวง, ออกจากหงส์สาวดี, รอนแรมยดับท่าเวณถง
แดนเมืองกาแพงเพชร, ดัดเค็ดประทบถัดถึงราชพตบพตไชยราชาอาฉน
ตั้งดาทรคไทพระเจ้าเปเรเปนนายกองทพรเอนระเมืองนครสุวรรณค, แดพต
พระเจ้าหงส์สาวดียกมาคองน, คอพตพมามอนไนหงส์สาวดี, อังวะคองอ
เมืองปรงนแดนเมืองประแดนทว เมืองกองเมืองมคเมืองคาตะ เมืองทนาย
เมืองอุมอง, เมืองตะพดบวแดนแดนเมืองสรอบเมืองไทยไทย. อนงทพ
เซียงโหมนนพระเจ้าเซียงโหมนประชวร. จึงแต่งให้พระแดนทดวงพิไชย

เป็นนายกองถอยพดดาวเซียงใหม่ทงปวง มาด้วยพระเจ้าหงส์วงศ์เป
 ทพหง. แดกกำหนดพดนมบนชรอยหมน ส้มเค็ดพระมหาสมราชา
 ธิราชเจ้าเป็นนายกอง, ถอยพดเมืองเหนือทงเจ็ดหัวเมือง, มาด้วย
 พระเจ้าหงส์วงศ์เปทพหง. ครนได้สุภวารเรกต์ถิตพระเจ้าหงส์วงศ์ ก
 กรัชาพยุหะโยธาทพทงปวงตงมายงพระนครสร้อยชยา. พระเจ้าข้างเผือก
 แดพระมหินทราราชเจงชาว, ก็ให้ชบพดเมืองนอกทงปวงเซาพระนคร,
 แดได้แต่ในแควงจังหวด, ซึ่งหยุไถดพระนครทงดีแควงนนประมาณ
 ส้วน, แดซึ่งมีไคเซานนอกหยุป่าเปอนนมาก. อนิงพดเมืองเดกนอย
 ทงปวงมีไคเซาพระนคร, แดออกหยุป่ามาก ไคแต่ควเจ้าเมืองแด
 พดสำหรับเจ้าเมืองนนเซามาพระนคร. ส้มเค็ดพระเจ้าหยุทวกไทพระยา
 รามตรวจคดพดสรวยชชนประจาหนาทกาแพงรอบพระนคร, แดค้าย
 ทงปวงกมนคองก. แดวกแตงกองแต่นไวทงดีดานรอบพระนครดานตะ
 หากอง. ส้วนพระยารามนคองทพในทองดีนามหวดวงเปนคองกต่าง,
 จะไคยกไปชวยทงดีดาน. อนิงหนาทไคเปนหนาทกวดชน, พระเจ้าหยุท
 กก็ไวพระกตวใหม่. แดพระพดเทพเมืองชยนาท, เมืองสุพรรณบุรี, เมือง
 ดบุรี, เมืองอินทบุรี, เมืองเพชรบุรี, เมืองราชบุรี, เมืองนครนายก,
 เมืองสระบุรี, เมืองพรหมบุรี, เมืองสระคบุรี, เมืองนครชัยศีร์, เมือง
 ชนบุรี, เมืองมรวัด, ทงนหยุประจาหนาทแต่มมทอรัตนชัยตงไปจนเกาะ
 แก้ว, ซึ่งมแตคหุหาเมนาคนมไค. แดหนาทตามดานไซ้แตในไกไป
 ตงประคุษย์, พระยาพระคตงเปนนายกองไทย. แต่ประคุษย์ไปตงวงชัย,
 พระอินทรานครบาลเปนนายกองไทย. แต่มมวงชัยไปตงประคุษชน,
 พระกัณหาเปนนายกองไทย. แต่มมตาดหวดวงมาพระราชวัง, แต่พระ

ราชวงศ์ไปขอหน้า, พระยาธรรมมาชิกวินเป็นนายกองไทย, ถือพดททานใน
ทองปวงรกด้าหน้าท.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดึกทพมาถกรุงพระนครศรีอยุธยา, ครนนะ
วนพุกเคอนอายชนคานง, ตงทพมนนะตาบนตุมพด. จังพระยารามก
ใหเอาบนนารายนั้งทานยาวล้ามวาลอก, กระตุนลี้บดองนวดากไปตงใน
ช่องมุดปลัดวรก, ใหจังกยงเอาถางทพพระเจ้าหงส์ดำด, คองชางมา
รพดตายมาก. แดกระตุนนงไปตงโกดพดบพดาพระเจ้าหงส์ดำด, พระ-
เจ้าหงส์ดำดกใหเอากระตุนชนล้งพด, แดวกดเคดเคดกของทพมาตงนะ
มหาพราม. พอทพบกทพรอถงพรอม, จังพระเจ้าหงส์ดำด, กตรด
กำหนดใหทพทองปวงเขาตอมพระนคร. ในขอหน้าทล้บรพาไซ, ทพ
พระมหาอุปราช, พระมหาขั้มราช, ทพพระเจ้าองวะ. ไปชางทกดิน
ทพพระยาทะระ, แดเจ้าฟ้าไทยไทย. แดพระยาเด่นหลดวงชาวเซียงใหม่
ไปชางประจิมทล้ทพพระยาปลิม, แดทพพระยาตองอู, ทพพระยาอภัย
คามนี. พระยาเตา, พระยาพระตะปะ. พระยาพระตะเบดตงทล้ศุคร. ฝ่าย
ทพหลดวงกยกมาตงนะวคมะเหยงคน. แดทพอนตอมพระนครทงดีตานน
เมอแรกยกเขาตอมน, ตงโกดริมน้าออกไปประมาณล้ามดืบเดิน.
แดเขาไมตาดทาคายพุนคินกนบ้นไทย, กว่าจะตงมนคตงได้. ชาว
พระนครวางบ้นไทยออกไป, คองพดพระเจ้าหงส์ดำดตายมากนง. ครน
ตงคายนกนบ้นไทยได้แเดว, ประมาณล้ามดืบวัน, กยกเขามาตงคาย
อกชนนง, ทางคายเคมดืบเดิน, ยังประมาณยดืบเดินจะถงรมนา.
ชาวพระนครแ่งพดอาล้าออกทลวงพัน, แดววางบ้นไทยออกไปคอง
พดพระเจ้าหงส์ดำด, เมอตงคายนนตายมากนง. แदनวยทพนายกอง

เห็นจะตงคายนอกตางวณมได, ให่ชอบเขาตงกตางคน, ชานานจตงค
 คายชนนหมนตงได. แดวพระเจ้าหงสาวดีก็ไหยกเขาตงคายนอกชนนห
 เตา, ให่ถรมนาคเมือง. แดคายนนตงยากนก, ดวยชาวพระนคร
 วางบหนีไหยแดบั้นจินดาจางคมทกถนตเตมแมนยา. พตทงปอง
 ตองบหนีไฟตายมากนก, จิงพระเจ้าหงสาวดีให่ชตุอโมงค, ให่พตทงปอง
 เคนเขามาเปนหลายแหงหลายดาย, ครนถรมแมนาทจตงคายนน,
 กชตุเปนอโมงคแต่นหากันโดยหน้าคายน. แดชอบตงคายนนในกตางคน,
 แดทามพตทงปองให่ตั้งบมิใหม่ฉาว ผ่ายในพระนครวว่าชาวหงสาวดี
 ชตุอโมงคเคน, ก็เขาบหนีไหยยังออกไปมไดคองชาตัก, กจคคองอาต่า
 ออกไปทตวงพัน, ไดทวเขามาถวยหลายครง, แดชาวหงสาวดีตง
 คายนนเปนเคอนเส็ดจตงได. แดพระเจ้าหงสาวดียกมาให่ตงคายน
 ตอมเปนดามครง, ประมาณดองเคอนจิงเขาตอมไดถรมแมนาคูเมยง.
 ผ่ายดัมเตจพระมหินทวราชเจ้า, จิงตรดแกพระยารามใหม่
 ดูกอกดรรชนไปถิงเมืองถานชาง, ชอกองทพมาชวย. พระยารามกแตง
 ดูกอกดรรโดยพระราชบริหารเส็ดแเดว, จิงแตงให่ขุนราชเด่นา, ชุน
 มทวชยกบไพรหาดับ, ถอนไปยงเมืองถานชาง เมอด้กหงสาวดีมา
 ตอมพระนคร, แดตงคายนนดามครง, พระเจ้าชางเผอกดัดเตดเตยบพระ
 นครมไดชาตแเดแตงชุนหมันททานอาต่า, ยกออกไปกองดระพนดองพน
 ทงตาดาน, เปนหลายหมหลายกอง. ไดรบชาวเมืองหงสาวดี, ชิงมา
 ตงคายนนทุกวน. แดได้ค่าพตชาวหงสาวดีตาย, ไดทวเขามาถวย
 กมาก. ผ่ายชาวหงสาวดีแมนตมตายเท่าได, พตทงปองกมิไดแตกฉาน,
 ยกหนุ่กนเขามาถกหนา, บองกนให่ตงคายน. ครนตงคายนนตอมทง

ด้วานแดง, พระเจ้าหงส์วดีกัศรตเกษมหาอุปราชา, พระเจ้าแปว,
 พระเจ้าองวะ, ท้าวพระยาทั้งหลายว่า, เราไปรบเมืองทุกแห่งไซ้,
 ครนยกเขาดอมโตแดงน, ก็แต่งการที่จะเข้าขับปล้นเอาได้ด้วย
 นขับปล้น. แม่นดินสร้อยชยานเป็นราชธานีใหญ่หลวง, เอาต์มุกเป็นคู
 ครอบ, ดุจเขาพระดีเมวราช. อนมแม่นาดันครนทรอบขอบแดง
 ที่จะปล้นได้ไซ้, เป็นแต่ขอหนาดานเดียว. ถึงดงนกกคจะปล้นเอา
 เหมือนนครทงปวงนมโต. แดชจะเอาอยุธยาครน, เราจะแต่งการ
 เป็นงานบั้งจะได. ให้ท้าวพระยาทั้งหลายกำหนดให้แก่นายทนายกอง
 ทงปวง, ให้รักษาแค้นใจหยาเพื่อรบพุ่ง. ให้แต่งการออกไล่ล่าหาข้าวไว
 เป็นดั่งเบียง, ไพรพลทงปวงให้ครบบริบูรณ์. แดจะให้ล่าหรวดเอาให้ถวน
 ด้วคนจกทุกหมู่ทกกอง, ถ้านายทนายกองผู้ใด, ด้เบียงพดนมครบ
 ถึงบั้งไซ้, จะให้ตงโต้งแก่นายทนายกองผู้นั้นถึงต้นชวด. จึงท้าวพระยา
 ทั้งหลายก็แต่งพลไพร่ประจำค่ายทงปวง, แดเพื่อรบพุ่งของกันหนาคาย-
 แดก็แต่งพลออกไปไล่ล่าหาข้าวทุกหมู่ทกกอง, โดยพระราชกำหนด,
 ก็ปลุกยุงนางด้ด้เบียงทงปวงไว. ครนถึงกำหนดที่จะล่าหรวด, พระ.
 เจ้าหงส์วดีล่าหรวดทุกทพทกกอง. แดด้เบียงพลทงปวงนกกครบ
 หนึ่งดุจราชกำหนด. แดห่มวดมะโตคชาหดวงเต็มนด้เบียงมครบปี,
 พระเจ้าหงส์วดีให้ตงโต้งถึงต้นชวด. ขณะนั้นพระเจ้าช้างเผือกชงพระ
 ประชวรหนัก, ประมาณยี่สิบห้าวัน, ก็ด้เด็ดด้วรโรคในด้กราช 917
 ปีแะด้ปีตงกหยู่ในราชด้มบศน 22 ปี.

แผ่นดินพระมหินทราธิราชครั้งที่สอง.

ครั้นพระเจ้าช้างเผือกสวรรคตแล้ว, ส้มเค็ดพระมหินทราธิราชพระเจ้าแผ่นดินมโหฬารด้วยการตั้ง, แดงเค็ดหทัยในพระราชวัง, ใต้การตั้งปวงแก่พระยารามโอบล้อมหน้าตาดวงทวารวดี, เป็นบุตรกำหนัดรอบพระนคร ขณะนั้นพระยารามชกานทามทอง, มมยรัตนประคอบชายขวา, แดงพดททานแห่หน้าตาดวงเป็นแน่มหา, แดงพดทอบ นนทงบนนเจตรอย, เทยอเลยบหน้าตาดวง, แดงเกนทพดททานออกมารบชาวหงส์วงศ์เป็นสำมาก. ขณะนั้นพระยาจักรรัตนกถพดททานออกไปทักทายราชสำนักนทายคุ, แดงเมาศายหน้าตาดวงพระยาเกียรติ ได้ประมาณแสนหนึ่ง. พดตก่อนประจำค่ายพ่ายลงไป, จึงพระยาเกียรติยกพดออกมารบ, พระยาจักรรัตนกถเข้าไปถึงเค็ดควดเดชาวดาสดาทองพดพ่ายเข้ามาพระนคร. พระยาเกียรติจับพระยาจักรรัตนไปถวายแก่พระเจ้าหงส์วงศ์, พระเจ้าหงส์วงศ์ซึ่งพระ โกรธแก่พระยาเกียรติ, ครัดแก่พระมหาอุปราชว่า, ซึ่งพระยาเกียรติมิได้รักษาค่ายใหม่, ให้ชาวพระนครออกมาเผ่าเสียได้. มตงโทษพระยาเกียรติด้วยประการใด. พระมหาอุปราชกราบทูลว่า, พระยาเกียรติเค็ดคายไต่ นายกองซึ่งกถพดออกมานั้น เห็นว่าโทษพระยาเกียรติกถมตมกันจึงมิได้ตงโทษ. พระเจ้าหงส์วงศ์ซึ่งพระ โกรธแก่พระมหาอุปราชว่า, ถึงพระยาเกียรติจับไต่ นายกองกถ, ยังมีคุมโทษ. แดงมหาอุปราชว่าคุมโทษแล้ว, แดงมิได้เอาโทษพระยาเกียรตินั้น, เห็นว่ามหาอุปราชมิได้เอาใจตงในการตั้ง. หย่าให้มหาอุปราชอยู่บังคับราชการตั้งในที่นั้นเลย, จะไปแห่งใดก็ตามใจเถิด. ให้มหาอุปราชเอาแต่ช้างคดหนึ่ง, คนชกท่ายกตงไปด้วย. นอกถว่านหย่าให้เอาไป. พระเจ้าหงส์วงศ์ให้ชมมหาอุปราช

กยทพคนมา. พระเจ้าหงส์ดำดกซึ่งพระโอรสแก่พระเจ้าแปรว่า, ถ้าเพา
จนเขามาถึงปากน้ำแคว, เดมีได้ติดตามออกไปเอาจงได้, ให้ดำเพาจับ
หนีไปรอดคนพระเจ้าแปรผิด. ครกให้เอาตัวพระเจ้าแปรตระเวนรอบ
ทัพแคว, ให้คงเป็นนายทัพเรือจตุรงค์แคว.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดก, ก็แต่งท้าวให้เขาหกดายรมนาดานประตู
หอรัตนไชย พระยาราม, แดพระยาตากาโหม, พระอินทรา, พระมหาเทพ,
พระมหามนตร, แดพระห้อมเมืองขุนหมื่นทงหลาย, ช่วยกันเอาใจลงใน
ราชการรบพุ่งบองกัน, มิให้ชาวหงส์ดำดกหกเข้ามาได้. แดพระมหาเทพ
แต่งพลอาสาออกทดวงพัน, ชาวหงส์ดำดกแตกฉานเป็นหลายครั้ง. แด
การตั้งนักชาหุย, พระเจ้าหงส์ดำดกซึ่งพระโอรส, ก็ให้เอานายทัพนายกอง
นนตงโถ้, แดบขุนชาการให้พระมหาอุปราชาไปตงคาย, ตานนวดเขาคิน
ตรงเกาะแก้ว. พระเจ้าองวะบุตรเขยนั้น, ตงคายตานนวดค้ำพานเกิดอ.
พระเจ้าแปรผู้หลาน, ตงคายตานนวดจันตรงบางเขย. ให้เร่งถมดินเป็น
ถนนข้ามแม่น้ำเขาไป, ให้คงพากทงตามค้ำนจงได้. พระมหาอุปราชา,
พระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปรก็มาเร่งให้ทาดามรบตั้ง. ชาวพระนคร
เจาหน้าทเห็นตงน, ก็เอาปืนใหญ่ขอยระตมยิงขาดค้อมตายเป็นอนมาก.
ตมเด็ดพระเจ้าหงส์ดำดกเด็ดไปทอดพระเนตร, เห็นยังไม่เป็นถนนชนได้
ก็ครคิดว่า, พระมหาอุปราชา, พระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปรด้ามคน,
จะให้พ้นแต่ถนนข้ามค้ำนขงมิได้, ที่ไหนจะได้กรุงสร้อยยุธาแคว, ถ้า
คายตงค้ำคนหนึ่งคนได้, จังจะเป็นถนนชนได้. ครกเทาดงนแควเด็ด
กดับไป. พระมหาอุปราชา, พระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปร, ยิงเกรง
พระราชาณา. จงค้ำให้เขาไม่โดนค้ำทาบทงบงพตชนค้ำเข้าไปม

ถนน. ชาวพระนครก็วางบันไหย่อยออกมาทำดาบทุบทุบ, พดล้มตายเป
 ็นมาก. ผู้ตรวจการเห็นดังนั้น, ก็ไปกราบทูลพระเจ้าหงส์ว่าทุกประการ.
 พระเจ้าหงส์ว่าจงตรัดถามผู้ตรวจการว่า, พดแบกมุดดินตายดงคนหนึ่ง,
 จะเปนมุดดินสักกก่อน. ผู้ตรวจการทูลว่า, คนตายคนหนึ่ง, เปนมุดดิน
 ประมาณเจดกอนแปดกอน. พระเจ้าหงส์ว่าจงตรัดถามเขาเถิด, จงไป
 บอกเจาหน้าทไฟเวงพดชนมุดดินมถนเขาไปหย่าให้ขาดได้. ผู้ตรวจ
 การก็มาทูลพระมหาอุปราช, พระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปร, ตามรับตั้ง
 ทุกประการ. พระมหาอุปราช, พระเจ้าองวะ, พระเจ้าแปร, ก็เวงให้พวก
 พดทงปวงชนมุดดินเขาไปมถนถนน, ทงสำตามนมได้ขาดทงกลางวัน
 กลางคน. แดการพนถนนทงสำเดือน. จึงถึงปากกำแพงพระนคร.

ฝ่ายพระยาราม, พระยาตากโหม พระมหาเทพ, เห็นเชิงลึกแถม
 เขามา, ก็ให้ตั้งค่ายในกำแพงพระนครชนหนึ่งเปนวงพาด, เอาบันไหย่อย
 บนมทกมาตงใจหน้าคายนน. ฝ่ายพดอหนยหน้าทกำแพงเซงเทนน,
 ก็ยงรบพุ่งบองกันหย. พระเจ้าหงส์ว่าให้ยกพดเขามาโดยถนนมูมเกาะ
 แก้ว, แดเอาทพเรือมากระหนาบ, เอาบันจาวรงคมนทกนกดบยงแยง
 ระดมเจาหน้าทตงหาฝนชงมูมเกาะแก้วน. ชาวทหานอาดำชงหยหน้าท
 มูมเกาะแก้วน, จะยงรบพุ่งบองกันมได้, ก็พ่ายดงมายงคายนชงตงไวนน.
 ชาวหงส์ว่าตรุกเขามาทดาบกำแพงมูมเกาะแก้วได้. ชนนพระยาราม
 ก็ตงใจ, จะบงคบบนชการัดกมได้เปนนดีทชดุกก่อน, กคคดวยทาว
 พระยามุขมนตรีทงทดาบว่า, จะบงกนดับไปเห็นพนกาตง, แดจะแตง
 ออกไปให้เจาจาเปนมไตรี. ทาวพระยามุขมนตรีทงทดาบกว่า ชงจะเป็น
 ไตรีไซแตงมไตรีบกันเปนน่ามถ. แดชงไตรีบพุ่งจนพระเจ้าหงส์ว่า

ได้ยรพตเป็นอนมากตงนแถว, พระเจ้าหงส์ดำดยงจะรบเป็นไมตรีหรือ.
 ทาวพระยาทางหลายกมดงควยพระยาราม. แตนนมาทาวพระยามุขมนตรี
 ดูกุขนททานทงปวง, มพงบงคบบนชาพระยาราม, ต่างคนต่างรบพุ่ง
 ซาดัก. ด่มเด็คพระมหินทราธิราชพระเจ้าแผ่นดิน, กีมเอาพระทยดง
 ใในการสงคราม, ดะให้เติมขมนครรบพุ่ง. ขนนวนพระมหาเทพถอพด
 อาดำ, หยรกล่าหนาคายมมเกาะแกกทกาแพงทดาขนน. ซาดักหงส์ดำด
 ยกเขามาปดนคายเป็นหลายครั้ง, แถพระมหาเทพกรบบองกนไว้,
 ซาดักหกเขาไมไค. อนงพระเจ้าดุกทอพระสร้เกล้าวราช, ด้เคคมาขนซา
 พระทงไทพดอาดำช่วยพระมหาเทพรบ, แถแต่งททานอาดำออกทตวง
 พน, แถดกวางบนไทยยงทแยงออกไไป, คองพดหงส์ดำดคายเป็นอน
 มาก, ซาดักจะปดนเขาคายนนมไค, กตงประชคกนหย.
 ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดซงพระดาหรีว, กรุงพระนครด้วอชชยาน
 บองกนเมืองเปนด้ามาก, ซงจะหกเขาโดยายนนยาก, แถดกจวนเท็ดกาด
 ฟาฝนจะต้าบากไพรพดนก. กิครคดควพระมหาขมราชดำ, จำเราจะ
 เพทุบายไทอหนงด้อเขาควพระยาราม, ผู้เปนเจ้าการบองกนพระนครน
 ไคแถดกจะเบามอดง, เห็นจะไคเมืองถายเคยว. พระมหาขมราชเห็น
 คว, กแต่งนายกอนทองชาหลวงเคม, ไทอหนงด้อดอบเขาไปกงขุน
 ด้นมหาหลวง, ซงด่มเด็คพระเจ้าซางเผอกไปเอาตงมาแต่เมืองพระ
 พิณูโดกกบควพระวิตุทชคดศทรน, ขุนด้นมกตั้งหนงด้อนนเขาไป,
 ถวายแก่พระเจ้าหยหัวฝ่ายไน. แถไนดกนระหนงด้อนนว, พระเจ้า
 ซางเผอกตรคคดควพระยาราม, จึงแต่งการรบพุ่งบองกนพระนคร
 ดะให้เดยด์จคดของพระราชาไมทรน. บคนพระเจ้าซางเผอกดเคคดศทรคค

แดวยังแต่พระยาราม, แต่พระทัยพระเจ้าหงส์วดียังไปเคียดคองพระ-
 ราชไมตรีคิดว่า, ถ้าพระเจ้าแผ่นดินตั้งตัวพระยารามผู้ก่อเหตุออกไป
 ถวายแล้ว, พระเจ้าหงส์วดีจะเป็นไมตรี, มิให้ยากแก่สมนพราหมณา
 จารย์ประชาราษฎรทางปวงจะเลิกทพกดบคนไปเมืองหงส์วดี. จึงล้มเคียด
 พระเจ้าหยู่ทงฝ่ายใน, ก็เอาหนังสือขึ้นมาแสดง, แก่พระมหินทราธิราช
 เจ้าแผ่นดิน. พระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน, ได้ฟังโดยดัดละหนังสือนั้น,
 ก็ให้หาท้าวพระยาพรทามาจทางปวง, มาประชุมกันปรึกษากันว่า, ซึ่งพระเจ้า
 หงส์วดี, จะให้ตั้งพระยารามออกไป, แต่จะเป็นไมตรีนอญเห็นควน
 จะตั้งพระยารามออกไปหรือ, หรือมอบจงท้าวพระยาพรทามาจทางปวง
 ปรึกษากันว่า, ถ้าพระเจ้าหงส์วดี, จะเป็นพระราชไมตรีจริง, ควนจะตั้ง
 พระยารามออกไป, หย่าให้ไต่ยากแก่ประชาราษฎรทางพิศาย. ล้มเคียด
 พระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน, ก็ครัดให้แต่งหนังสือตอบออกไปว่า, ถ้า
 พระเจ้าหงส์วดีจะเป็นไมตรีจริงจงดูใหม่หนังสือเขามาหนังสือ, ก็จะต้อง
 พระยารามออกไป. จึงนายกองของเอาหนังสือออกไปถวายแต่พระมหา
 ชัมราชา, พระมหาชัมราชาครัดให้นายกองของเขามาเดาว่า, พระเจ้า
 หงส์วดีจะเป็นพระราชไมตรีจริงจริง, ให้ตั้งตัวพระยารามออกไปเกิด.
 ซึ่งจะเอาพระยารามไว้จะให้ไต่ยากแก่อาณาประชาราษฎรทางปวงนั้นตมบัง
 คณ. ฝ่ายท้าวพระยาสมนครทางพิศายมิได้ รุกตพระเจ้าหงส์วดีล้าคั้น
 ว่าจริง, ก็พร้อมกันทูลพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดิน, ให้ตั้งพระยาราม
 ออกไปแก่พระเจ้าหงส์วดี. ล้มเคียดพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดินจึง
 ครัดตั้งนายกองของ, ให้ออกไปทูลแก่พระมหาชัมราชาว่า, จะตั้งพระ
 ยารามออกไปกำหนดใหม่กับ. ควนนายกองของไปแล้ว, พระเจ้า

แผ่นดินให้เจ้าพระยาราม, แต่งคนคุมออกไปตั้งอาราธนาพระสังคราช
 กับภักดีต้องคอยออกไปด้วย, ครั้นพระสังคราช, แต่ผู้คุมพระยารามไป
 ถึง, ดมเด็ดพระมหาธมราชาให้ถอดเจ้าพระยารามออก, แดงกพาเขา
 ไปถวายบังคมพระเจ้าหงส์วดี, ๆ ก็ให้เบกพระสังคราชเข้ามา, แดง
 ตรีคให้หาพระมหาอุปราชา, แดงท้าวพระยาผู้ใหญ่ทงปวงมาประชุมใน
 หน้าตบพด, พระเจ้าหงส์วดีตรัดแกท้าวพระยาทงหลายว่า, พระ
 เจากรุงพระมหานครร้อยชยา, ให้พระสังคราชเอาพระยารามผู้ก่อเหตุ
 มาตั้งแก้เรา, แดงว่าจะขอเป็นพระราชไมตรีด้วยเราดุกถน, ท้าวพระ
 ยาทงหลายจงพิพากษา, ยังจะขอรับเป็นพระราชไมตรีหรือประการใด.
 ท้าวพระยาทงหลายทงทว่า, ซึ่งได้พระยารามออกมาแเดงดงน, เด่มขอ
 ใต้แผ่นดินร้อยชยา, อนจะเป็นราชไมตรีนหน้าคองการไม, ขอใยก
 เขาหักเอากรุงจงได้. พระเจ้าหงส์วดีตรัดว่าเราเป็นกัตรีจะทำการ
 สงครามดับไป, ซึ่งจะทำคองนหน้าคองไม แดงตั้งนายทพนายคองทงปวง
 ไทรกษาแต่มนไคหยาให้ประชิดรบพุ่งเข้าไป ฝ่ายชาวพระนครกมิได้รบ,
 ค่างคนค่างสงบหยทงสงฝ่าย. จงพระเจ้าหงส์วดี, กตั้งพระสังคราช
 เขามาว่าถาพระเจากรุงพระมหานครร้อยชยา, จะเป็นพระราชไมตรี
 ด้วยเราจึงให้พระเจ้าแผ่นดิน, แดงท้าวพระยาผู้ใหญ่ทงปวงถวายบังคม,
 จงจะรับเป็นราชไมตรีด้วย.

ครั้นพระสังคราชเข้ามาถึงกรุง. ถวายพระพรแก่สมเด็จพระมหิน-
 ทราธิราชพระเจ้าแผ่นดิน, โดยคำพระเจ้าหงส์วดีตั้งเขามา. จงท้าว
 พระยาทงหลายทงพระมหินทราธิราชเจ้าแผ่นดินว่า, การทงนพระเจ้า
 หงส์วดีหากเพโทบายมาต่อดวงให้ออกไปแเดง, จะกุมเอาท้าวพระยา

ผู้ไทยทั้งปวงไว้, แลก็จะให้เข้ามาเทเอาครัวอานาประชาราษฎร์ทางหลาย
 ขอพยไปเป็นชดเชย แลตั้งกรงข้าพเจ้าทางหลายชอกว้ายชวด, รมพุง
 บ้องกนจนลงขนาด จึงล้มเศกพระมหินทราธิราชพระเจ้าแผ่นดิน, กตรัด
 ใ้ท้าวพระยาทางหลายพวักถ้าเป็นหลายยกหลายเกณฑ์, แลท้าวพระยา
 ทางปวงตงด้วยกันเป็นคำเดียวว่า, จะอาดำรบพุ่ง แต่พระยารวมมาชิกวัน
 ไซ้มีไต่ตงด้วยท้าวพระยาทางปวง. ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดกท้าวพทชงออก
 ไปแต่พระนครชยถึงเจดวน, จึงตรัดล้มเศกพระมหาธมราชาธิราชเจ้า
 ว่า, กรงพระมหานครสร้อยขยามให้ทศออกมาเจรจากความเมือง, แล
 ชยถึงนเห็นความเป็นพระราชไมตรีกันแล้ว, เราจะให้แต่งการที่จะปล้น
 นนค้เก่า. ล้มเศกพระมหาธมราชาทศแก่พระเจ้าหงส์ดำดกว่าขอใ้หังค
 ก่อน, ข้าพเจ้าจะเข้าไปแกลงการทางปวง, ใ้พระเจ้าแผ่นดินแลท้าว
 พระยาผู้ไทยเห็นแล้ว, จะเป็นทางพระราชไมตรี, หยาใ้หยากแก่ลมน
 พรหมนประชาราษฎร์ทางหลาย. พระเจ้าหงส์ดำดกตรัดบ้นชยโดยล้มเศก
 พระมหาธมราชาล้มเศกพระมหาธมราชาเจ้ากด์เศก ด้วยพระราชยาน,
 มายนหยุตรงหน้าทพระมหาเทพ, ร้องเรียกเจาหน้าทเขาไปว่า, เราจะ
 เขาไประงับการแผ่นดิน, พระมหาเทพเจาหน้าทมไว้ใจยงบ้นไทยนอย
 ออกไป. พระองค์ตงจากพระเศกตั้ง, ชนอินทรเศษแบกพระองค์วง
 กตบออกมา. ล้มเศกพระมหาธมราชา, ก็มาเฝ้าพระเจ้าหงส์ดำด, แล
 กกราบทศทุกประการ. ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดกตรัดว่า, อินชยพระนคร
 สร้อยขยามไว้ใจน, ก็เป็นดำหรับทจะให้พระนครเศก, ชงจะพน
 มอเราไปนนค้หาไม่. แลพระเจ้าหงส์ดำดกตั้งใ้หนายทพนายกองทง

ปวง, เริงประชิดทำการทวงกลางวงกลางคืน, ชาวพระนครกรบพุ่ง
บ้องกันเป็นด้ามาก.

ขณะนั้นพระเจ้าลูกเธอพระสร้อยเจ้าวราชน, ถอพลหมื่นหาพนดงเป็น
กองกลางห้วยหนองด้านามหลวง, ถาเจ้าหน้าทมาทหน้า, ชาตักเขาหูก
ห่านด้าไนโตหนัก, ก็มิได้กรบพุ่งพระราชาบิดาก่อน, แต่งทหานให้ไป
ช่วยรบพุ่งทุกครง. ด้าวันด้ามเค็ดพระมหินทราชาเจ้าแผ่นดิน, มิได้
เขาพระทัยได้ไนการด้าก, หยุ่มาคัดแคงพระเจ้าลูกเธอพระสร้อยเจ้าวราชน
ว่า, การด้ากหนักเบามิได้มาแจังก่อน, ท้าแเคโดยอ้าเพื่อใจ. จึงให้หา
พระสร้อยเจ้าวราชนเขามาแคว, ดั่งพระยาธรรมมาชิกกรนให้เขาควพระสร้อย
เจ้าวราชนไปด้างเดี่ยนระดศพระรามาวาด, ชาราชากรนายทพนายกอง
ทหานทงปวงก็เสี่ยใจแเคเหตุอ้ากรบพุ่งกรรยาหยุ่ม, ก็อู้ด้าหรบบ้องกัน
ไวททุกหน้าท. ฝ่ายขุนราชเด้นา, ขุนมหาวิไชย, กับไพร่ห้าด้าบคน,
พากันเตดตอชนไปถิงเมืองด้านข้าง, จึงเขาอู้ด้ากอู้ด้ากรนให้แกเด้นา-
บด. ไนดกถันระนนวน, ด้าอู้ด้ากอู้ด้ากรนบวรธกษัตริย์ด้ากษัตริย์,
วิจิตรคมภราชชาดัย, ไนท้านอกมหาเด้นาขบดินทรนรินทรามาจ, ยัน
ด้าวามีประวาดบาทมูติกการบวรยุคดเรณูนาถ, ไนพระบาทด้ามเค็ดบรม-
นาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหยุ่มหัว, นครุงเทพทวารวดีด้ารอยุชยามหา
คิตกภพพรตคนราชธานี บวรรมยอุมพระราชามหาเด้นาน, ม่มชूरจิต
ด้านิชเด้นาหมายงเด้นาขบดินระกรุงด้าร์ด้ากนาคนหุต, บดินกรุงพระนคร
ด้ารอยุชยามราชด้ากกร, คื่อพระเจ้าหงส์อู้ด้ากอู้ด้ากไปด้าวยโตภเจตนาหา
หิริโหดประมิได้. ยกกองทพตงมากระทาบได้ยหาการย้ายพระนครด้า-
รอยุชยา, ด้ามนพราทมนนาจรายไพร่ฟ้าประชาราถด้าวได้ด้าความเค็ดกรอน

แฉกรุงเทพมหานครร้อยชุกยา, ก็เป็นเชอนเพชรชนกแฉกรุงสัตว์ตนา
คนหุค, ถ้าพระนครร้อยชุกยาเดี่ยวแฉกกองทัพหงส์วาคแฉว, เห็นตั้ง
หงส์วาคจะตดองกรุงสัตว์ตนาคนหุคด้วย, เซนต์เตดพระเจ้ากรุงสัตว์
ตนาคนหุค, ยกพยหโยธาทัพตงมาช่วยรณยุชปราบปรามชาติกให้ปรา
ชยประดาลไปแฉวจะชวยกันดาหกรการตบแทนแฉ แคนพระเจ้าหงส์วาค
ไทกงขนาด เฉนาบคกรนแจ่งในตุ๊กอกตุ๊กแฉว, ก็พาขุนราชเฉนาขุน
มหาวิไชย, เขาเฉนาทูนโดยฉาเนาตุ๊กอกตุ๊กแฉวตั้งตงทุกประการ.

พระเจ้ากรุงสัตว์ตนาคนหุคแจ่งตงนงคชงพระเจ้าโกรชตรัตว, พระ
เจ้าหงส์วาคมไตตงหยในชตคยราชประเพณ, ประพรตพาดตุ๊กจัตไททหา
มาตักตชงพระเทพกตุ๊กตไปกรงหงแฉว, มีนายงมใจกาเรบยกมา
กาทายายพระนครร้อยชุกยาอกเตา, ฉาจะยกไปตเปนกะหนาบไปตหน้า
พระเจ้าหงส์วาคจะทาเปนประการไต. ประการหงทงทงทางพระราชไมตรี
กรุงร้อยชุกยากจกรวาวรชนาการตบไป, แฉวกรมพระราชกำหนดให้
เตรียมพดหาหมน, ชางเครองตุ๊กมรอยมาตุ๊กมพน. ครนนวนเฉารเตอน
ตุ๊กมแรมหาคา ไตตุ๊กวารตคกมามงคตเรกตุ๊กตอนประเตต, ก็ตั้งเตดชง
ชางพระทงพรอมตวยแฉนทาวพระยาดาว, แฉพดพิริยโยธาหานแห่โดย
กระบวณชางชวาหนาทตง, ตงชางเปนชนคเนนนวนตวยเครองตุ๊กรพตุ๊กตรา
ดูช, ยกออกจากรุงสัตว์ตนาคนหุครอนแรมมาโดยวถทางตุ๊กตมารค.

ฝายต่านเมืองนครไทยรชางวาค, เมืองตานชางยกตงมา, ก็บอก
ชอราชการตงไปไทกราบทูนพระมหาชมราชา. ตมเตดพระมหาชมราชา
แจ่งตงนง, จึงตั้งเตดไปเฉากราบทูนพระเจ้าหงส์วาควาค, บคนกองทัพ
พระเจ้ากรุงสัตว์ตนาคนหุคยกมาทางเมืองเพชรบุรี, จะตงเมืองตุ๊กระบุรี

เป็นทพขนาบ. พระเจ้าหงส์วดีชาวแควตรดกามพระยารามว่า, ทพกรุง
 ด้รดีตนาคนหุคยกมาน, มาช่วยเองหรือ ๆ ไปขอใ้มาช่วย. พระยาราม
 กราบทูลว่า, ด้มเค็ดพระมหินทรราชราชตั้งชาพะเจ้าใหม่ด้รอกด้ร, ขนไป
 ขอกองทพตงมาช่วย. พระเจ้าหงส์วดีครดา, ซงทพกรุงด้รดีตนาคนหุค
 ยกมาครงน, ครนจะต๊ะใ้มาไ้ถ้วชาวพระนครจะแรงมอชน, การทจะ
 ทำเอาพระนครจะซ่านไป, จำจะต๊ะใ้ให้แตกฉานเค็ดไ้ถ้ว, แถ้วใ้
 ด้มเค็ดพระมหามราชากับพระยาราม, เอาช่างทมผมอมมาแกะตราใ้
 เหมือนตราพระราชด้รห่ลัดแถ้ว, จงแถ่งเป็นด้รอกด้รว่า, ทพพระเจ้า
 หงส์วดียกมาครงน, กรุงพระมหานครด้รยอชญาแถ่งออกรบกหาหักหา
 ไ้ไม่, บदनรบแถ่มนไวแถ่งใ้ให้อกถาดตระเวณคดด้เบียง, กองทพเมือง
 หงส์วดีกษาดด้เบียงตง, จวนจะเล็กลอยไปหยุแถ้ว, ใ้เซนด์เค็ด
 พระเจ้ากรุงด้รดีตนาคนหุค, เร่งยกพยุหโยธาตงมาชนนากไ้ไชช่านะ
 โดยง่าย. ครนเค็ดแถ้วจงใ้ด้มเค็ดพระมหามราชา. แถ่งไทยซงม
 ด้รบฉณาไวใจไ้ถ้วรบไป, แถ้วตงใ้พระมหาอุปราชายกกองทพชน
 ไปคอยด้กต. พระมหาอุปราชากด้เค็ดยกพยุหะบาดราทพโดยด้ถดมาค
 แถ่นาแถ้วบ่าด้กฟากตระวนออก, พักพดซุ่มไวไ้ถ้วเมืองด้รบริทงด้อง
 ฟากนา.

ฝ่ายผู้กอดด้รอกด้ร, ไปพบกองทพกรุงด้รดีตนาคนหุคระเมือง
 เพชรบุรี, ด้่นายคณาเขาเผ่าทูนชอความตามด้รอกด้รทุกประการ.
 พระเจ้ากรุงด้รดีตนาคนหุคแจ่มไ้รงเกยคด้าคนควาจตพระทย, กยก
 กองทพด้รบตงมาเมืองด้รบุรี, ถงตาบนหมากด้องตง, กองทพยงม
 ทนพร้อม. พระมหาอุปราชากกำหนดใ้ททานเขาโ้จมต, กองทพกรุงด้ร

ตั้งคนทนต์ไม้ทนต์คอกแตก, รพตเจ็บป่วยล้มตายเป็นอันมาก, พระเจ้า
กรุงศรีรัตนาคณหตกชนช่างหนีไป, กองทัพพระมหาอุปราชาได้ติดตาม
ไปได้ช่างมาเป็นอันมาก, จับพตดาวเป็นได้ประมาณร้อยได้, แล้ว
ยกตงมาเฝ้าพระเจ้าหงส์วตทนต์ซึ่งได้ไชยชนะ, แล้วถวายช่างมากับ
ชเดยชาวตางช่างซึ่งได้มานั้น. พระเจ้าหงส์วตทนต์พระทย, จึงให้ปล่อย
ชาวตางช่างเขาไปแจ้งเหตุทงปองในพระนคร. ฝ่ายพระมหินทรราชราช
เจ้าแผ่นดิน. นายทพนายกองทแกตวททานทงปองแจ้งว่า, ได้ยทพ
กรุงศรีรัตนาคณหตกได้ใจ, พระเจ้าหงส์วตทนต์ซึ่งจะเขาทกเขา
พระนครให้ได้.

ฝ่ายสมเด็จพระมหาชมราชา, ครนเพตาคากให้หาพระยาจักร, ซึ่ง
พระเจ้าหงส์วตทนต์ไปครงพระรามเสถวรณ, มาเฝ้าแต่ตองให้ด่าบาน
แล้วจตตปรกต่าเป็นความตบว่า, แต่ก่อนทานกับเรากเป็นชาพระเจ้า
ช่างเผอก. ครงนมาเป็นชาพระเจ้าหงส์วตทนต์ด้วยกน, ฝ่ายพระเจ้าช่าง-
เผอกกส์วรตตแต่, ตอเรากได้ทาคความชอบ, แต่ตงทานห้ามความ
ชอบดังได้ไม่. เราคิดจะให้ทานมความชอบไว้ต่อพระเจ้าหงส์วต, เรา
เห็นขบายอนทงซึ่งจะเป็นความชอบทานตราบเทากตปาด้าน, ถ้าทาน
เป็นใจด้วยแล้วก็จะได้เมืองโดยง่าย. พระยาจักรกรบวจะสั่งองพระ
คุณไปกว่าจะสั่งชวต. สมเด็จพระมหาชมราชาเอาความตบทงน, ไป
กรวยทงแก่พระเจ้าหงส์วต ๆ ยนตงก. จึงขบายให้เอาพระยาจักรมา
ตงพระราชอาญา, แล้วให้จำไว้ให้พมามอนดาวคุมหญ่ด่ามตบคน.
ครนหญ่มาประมาณทวดนทกอน, สมเด็จพระมหาชมราชาแต่งคนให้
ตอมปลัดชยพระยาจักร, เขาไปในกรุงตั้งชตกพนชเขาทนาทพระยาชรรมา

ตรงวัดปลัดพรวรในเพลากลางคืน. ครนรุ่งชนพระเจ้าหงส์ดำดกทาเป็น
 ใ้คนหาพระยาจักร์ทุกกองทัพ, ไม่พบแฉกใ้เขาผู้คุมดำมลับคนไปตระ
 เวรรอบกองทัพ, แฉกประหารชวคเคียบไว้นาคายวัดธรรมมาในเพลา
 นน. พระยาธรรมมากพาดวพระยาจักร์เขาไปเฝ้า. ส้มเด็ดพระมหินทรา
 ธิราชเจ้าแผ่นดินดำคนว่า, พระยาจักร์หนมาจงมความย่นคนกักใ้ทอด
 เครื่องพขนากการออกแฉก, จงพระราชทานบำเหน็ดรางวัลเป็นอนมาก,
 ใ้พระยาจักร์บังคับการซึ่งจะป้องกันพระนคร. แฉกส้มเด็ดพระมหิน
 ทราชเจ้าแผ่นดิน, พระราชทานอาณัติทพระยาจักร์, ใ้แท่เครื่อง
 สุ่มบกดองชนะแฉกตั้งขประโคมเทยวดตรวจหนาท. แฉกพระยาจักร์
 นนจัดแจงค่ายคูประคหอบ, บำรุงทแฉกททานรบพุ่งโดยฉนอนจง
 มาได้ประมาณเดือนหนึ่ง, แฉกนไปเห็นเจาหนาทผู้ไ้รบพุ่งเข้มแข็ง
 กถาทาน, ก็พาดผดลงโทษว่า, ณะหนาทเคียบได้เป็นใจค้อราชการ,
 แฉกเอาพดเรือมาเป้นททาน, เอาททานไปเป้นพดเรือ, นายทัพ
 นายกองทงปวงเคียบใจ, การล้กถอยกาตั้งลง, แฉกใ้หนังสือดบ
 กำหนดออกไปว่า, ณะวันศุกร์เดือนเกาแรมดบค่ำไ้ยกเขามา.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดกแข็งแรงดงน, ก็กำหนดใ้ทาดพระยานายทัพ
 นายกองททานทงปวง, ซึ่งจะเขาหักเอาพระนคร, แต่งททานเป้นล้-
 เหล่า, ๆ หนึ่งได้เคียบดาถอบดง, เหล่าหนึ่งได้เคียบเขยวถอบดง
 มอ, เหล่าหนึ่งได้เคียบแดงถอบนกดบคาบชด, เหล่าหนึ่งได้เคียบดมวง
 ถอบถอกทงนดาบดพายแดง, ใ้พระมหาชมราชา, กับพระมหาอุปราชา,
 ถอบพดทงนยกเขาโดยถนนเกาะแกว. แฉกพระเจ้าองจะพระเจ้าแปรยก
 เขาตามหนาทพรอมกนทงดำมถน, เจาหนาทกดำดบไฟเหตงทาด

มา, ต้องพดททานตมตายเปอนมาก, พดชาดกกมไดถอยเยยคยค
 หนูนองกนเขาไปมิไดชาต, เดียงพดเดียงบนตงแผนดินจะไหว, แด
 กองทพพระมหาชมราชา, พระมหาอุปราชา, โจมตหักเขาไปไดคาย
 พระมหาเทพ, ๆ แดถอยเขาไปตงรบหยุตายนหนาวคโค, วดกระบือ,
 แดวกแดกเขามาตงรบตายนวดเผาชาว แดวกชาวแดกกะจตพตพราย,
 คุมกนไมคต, ชาดกกเขาเมืองได.

เมื่อเดียงกรงพระมหานครแกพระเจาหงสาวदन, หนวนเดาร
 เดือนเกาแรมสิบเอ็ดค, ลักราช 918 บมะโรงอถลคเพดาเขาต้าม
 นาดกา. ษะนนพระมหาอุปราชาคบตมเดตพระมหาชมราชาชราชเจา
 กัดเดตเขามาขางพระทงหนนาพระราชวง. จังตมเดตพระมหินทรา
 ธิราชเจาแผนดิน, กัดเดตควยพระราชยานออกไปขงพระมหาชมราชา
 ธิราชเจา. จังพระมหาอุปราชาไหรบตมเดตพระมหินทราธิราชเจา
 แผนดินออกไปถววยพระเจาหงสาวदनะพตบพดาวคตมเหยงค. ตมเดต
 พระเจาหงสาวดทอตพระเนตวเห็นจตบพระทกตงทราชอาذن, แดว
 เซินัดเดตพระมหินทราธิราชไหเขามาขง ตมเดตพระมหินทราธิราชเจา
 กัดถานเขาไปตามรบตง, แดทวาทากตบพระทกไม. ตมเดตพระเจ้า
 หงสาวดจขยกพานพระสรเดอนมา, ไหตมเดตพระมหินทราธิราชเจา
 เดว, ตมเดตพระมหินทราธิราชเจามไดเดว. พระเจาหงสาวดกหยบ
 เขาพระสรในพานประทานไห, ตมเดตพระมหินทราธิราชเจากรบมากาไว
 หนอยทงแเดวจเดว. ตมเดตพระเจ้าหงสาวดจขยบบวน โขถสงไห,
 ตมเดตพระมหินทราธิราชเจากมไดบวงตง. ตมเดตพระเจ้าหงสาวดจ
 ตรีถวา, ชงเรายกมากระทำการตงครามทงน, เปนประเพนกตตร

ขัตติยราชจะขอไชยไฉยเกียรติยศ, แล่ขอบขันธ์เดมาอาณาจักรไท่กว้าง
ขวางในทิศานุทิศทั้งปวง, เจ้าหย่าโคมณต์น้อยพระทยเตย, จะเข็นขันไป
หยู่กรุงหงส์वादด้วยกัน. แล่ด้อมเด็คพระเจ้าหงส์वादจงตรัดแกพระมหา
ษัมราชา, ให้นำด้อมเด็คพระมหินทรราชเจ้าไปทำนุบำรุงไว้, พระเจ้า
หงส์वादก็ให้เทเอาครัวอพยพชาวพระนคร แล่รูปภาพทั้งปวงในหน้า
พระบนชวชนตั้งหนนตั้งไปเมืองหงส์वाद, แล่ชงพระราชดาหกรกรชง
จะราชาภิเษกเด็คพระมหาษัมราชาเจ้า, ให้ครองกรุงพระมหานคร
สร้อยอยุธยา. จึงไว้พระยานครสร้อยมหาษ, พระสร้อยราช, ชุนกเด็ครา-
ชิบด, ชุนรอกัดมนเทียร, หมนนวนทรเด็ค. แล่ชุนหมนทงปวงรอยหนง,
แล่ไพร่พลชายหญิงอพยพหมนหนง, ให่หยู่สำหรับกรุงสร้อยอยุธยา.

**แผ่นดินพระมหาษัมราชาธิราชเจ้า
เป็นสัมเด็คพระสร้อยเพชฌ**

ตุลักราช 918 ปีมะโรงออกดก, หนวันศุกร์เดือนอาษาชนหกค่า พระ
เจ้าหงส์वादให้แต่งการพระราชพิธีปราบดาภิเษก, สัมเด็คพระมหาษั
ราชาธิราชเจ้า, สัเด็คชนเด็คยราชสัมบคผ่านพิภพกรุงเทพมหานคร
สร้อยอยุธยา, ชงพระนามเด็คพระสร้อยเพชฌยวงดักุรดูริโยตมบรมมหาษั
ราชาธิราชราเมดปวเรดษัมมิกราชเดโชไชยพรหมเทพาคิเทพ นริบดินทร
ภูมินทรเทพ สัมมิตีราชบรมพิตรเจ้ากรุง พระนครสร้อยชยามหาคิตกกภพ
นพรัตนราชธานีบรมย, เมอเด็คชนเด็คยราชสัมบคนพระชนม์ไต่ 54
พรรด้า, พระเจ้าหงส์वादก็ให้พระดุนทรดงคราม, อดังไปหงส์वाद
ชนะเมอกรงไต่พระราเมดวร, กบชางเมอกรงชางไปน, ให่เป็นพรทรา

มาลงตำหรับพระองค์ แลไฉนเมืองนครพมหมแดงตามพันให้ช่วยรกร้าง
พระนคร. ส้มเด็ดพระเจ้าหงสาวดี, ครัดแก้ส้มเด็ดพระมหินทราธิราช
เจ้าอา, จึงจัดพระสนมเสวยราชบริวารแตรเครื่องราชูปโภคทองปวงออก
มา, จะได้นอนไปด้วยกัน, แลความพระราชบัญชาครัดแก้ส้มเด็ดพระมหา
ธิราชอา, ให้จัดเครื่องราชูปโภคสำหรับชดชวยชด,
แลพระสนมราชบริวารตั้งให้ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชด้วย. ส้มเด็ด
พระมหาธิราชอาจัดให้ตามรับส่งทุกประการ. แลส้มเด็ดพระเจ้า
หงสาวดีก็ตั้งเด็กพดพยุหบาตราทพกตบไปทางเมืองกำแพงเพชร, ส้ม
เด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าอาโดยดีเด็ด, ครนถงแดนเมืองแครง, ส้ม
เด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าอาของพระประชวรหนัก, ตกใจทำมเหษา
การมากราบทนมเด็จพระเจ้าหงสาวดี ๆ จึงพระราชทานแพทย์ไปรักษา
แลงดครัดคาคโหดแพทย์มาว่า, ถาส้มเด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าอาทวงคค
จะตงโหดถึงสนชวด. ครนรุ่งชนส้มเด็ดพระเจ้าหงสาวดีเด็ดมาเยอน
จึงครัดว่า, อด้าที่เดด้วยยาแลพระกระยาหารหยาทอเทพระททยเราจะได้
ไปด้วยกัน, ครนพระราชทานโอดาทคตงนนแตร, กัดเด็ดกตบมาพดบ
พด. ส้มเด็ดพระเจ้าหงสาวดีแต่ประทับแรมหยุทนถงสืบเขตเวณ,
ส้มเด็ดพระมหินทราธิราชเจ้าอาถวดครด. ส้มเด็ดพระเจ้าหงสาวดีชงพระ
โกรชครัดให้ตงพระราชอาณาแก่แพทย์พมามอนไทยสืบเขตคนแตรพระ
ราชทานเพลิงเด็ดชงพระกรุณาให้เอาพระอติถิ แลพระสนมเครื่องรา
ชูปโภคทองปวง, ให้พมามอนลาวคุมตงมาตงยังพระนครสร้อยชยา
แลดส้มเด็ดพระเจ้าหงสาวดีก็เด็ดไปเมืองหงสาวดี.

ฝ่ายส้มเด็ดพระมหาธิราชอาธิราชเจ้าแผ่นดินนครเดาพระสุนทร

สังคราม, เป็นพระยาธรรมมาธิบดี. ครัตติเอาพระยาธรรม, เป็นพระยาพระ
 ด้เด็ด. ครัตติเอาพระยาเพทราชา, เป็นพระยาอินทราธิบดีพระนครบาล.
 ครัตติเอาพระยาเดออง, เป็นพระยาจักรี. ครัตติเอาขุนทดวงเด่นามาจ
 เป็นพระยาเด่นาบดีศรีมพุทธระกตาโหม. ครัตติเอาพระศรีเด่วราช, เป็น
 พระยาเดโซ. ครัตติเอาพระจันทบุรี, เป็นพระทายนนา. ครัตติเอาพระศรี
 อคราชคง, เป็นทพระคตง. ครัตติเอาขุนจันทรา, เป็นพระยาพดเทพ
 แดวกตงพระหวมองมนตรมขททานพดเรอหนทงปวงทูกกระชวงการ, แดว
 ให้ตั้งจุดไฟพดหมองครกตั้งจกรนารายนชาวดาบชาวเรอ, แดวมุ
 ททานอนกะจตพดพรายทงปวงประมุขเข้ามาโดยหมุโดยกรม, แดวก
 ให้ตั้งจุดไฟพดหมุตั้งบดองพระกานัน, แดวมุพดเรอหนทงปวงอนกะ
 จตพดพรายน, มาประมุขไว้โดยกรมบราชการทกพทงานแดว, ก
 ตงทาวพระยาลำมนตรราชแดพระหวมองทงทตาย, ให้ออกไปหุ้ครอง
 อานาประชาราดตททุกหวมองไทยนอยทงปวง, ถ้าหวับชอบชนชเด่มา
 กรุงพระมหานครวัดร้อยชยา, โดยบูรพประเวณพระเจ้าแผ่นดินสยามา-
 ธิราชเจ้าแตกอนมา.

ตุลักราช 919 บมะเด่งนพดักเดอนย, พระยาดเวกยกชางมาร
 พดมาทงนครนายก, แดไฟพดพระยาดเวกมาครงนประมานดาม
 หมน กรมการเมองนครนายกบอกราชการเข้ามาพระกรุง, มุขมนตรี
 จังเอาหนงตั้งบอกรบงคมทนต์มเดดพระเจ้าหยทว ๆ ครนครวัด
 ชาบ, กให้ทาวพระยาพระหวมองมุขมนตรีทงทตายพทากด่าว, เมอ
 พระยาดเวกยกชางมารพดมาตงน, ทาวพระยาทงทตายจจะคตประการ
 ใต้. จังพระยาเพทราชาเป็นพระยาอินทรานครบาลกทนต์ว, กรุง

พระมหานครไชยวงศ์เป็นอนครายรพดบอบบางยังมีได้สมบูรณ์, แดทहां
 ซึ่งจะชนประจําหน้าทรอบพระนครนเห็นมครบหน้าท. อนงบนไทยน้อย
 ดำหรับพระนครน, ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ดำวกเอาไปเป็นอนมาก. แดบน
 ซึ่งคงชองทงปวงนเป็นอนน้อยน, ทงกระสุนดินประดีก็ยังมีได้ประ-
 มุนไว้ดำหรับทจะกนพระนคร, แดซึ่งจะคงหยับพงบองกนพระนครกรง
 นเห็นเหตุอกาดง, ขอเชนส์เค็ดชนไปยงเมืองพระพัตน์โตกให้พนราช
 สัตร์กอน. ท้าวพระยาพระทวเมืองมนครทงหลายกดังเป็นคําเดียวพระ
 ยาเพชรราช, ส้มเค็ดพระพุทเจ้าหยหัวกครดบนช้ตามท้าวพระยาทง
 หลาย. จึงมีพระราชโองการครดตั้งแกชุนเทพวรชุนให้แตงเรือพระทง
 แดเรือพระประเทียบให้สพ. ในชนะนพระเพชรคนเจ้าเมืองเพชรบุรี
 มีความผด, ซึ่งพระกรุณาให้ยกออกเดี่ยวจากท. พระเพชรคนกคดเป็น
 กบด, แดต้องส้มชวนอกทงปวงไว้มากแเดว, คดจะปดนทพทดวงเมอ
 สดเค็ดชนไปน. จึงส้มเค็ดพระพุทเจ้าหยหัว, ครดกามชุนเทพวรชุน
 ดวยเรือพระทงทงปวง, แเดครดกามว่า, ซึ่งจะไปจากพระนครน,
 ชุนเทพวรชุนยงคดเห็นประการได้. จึงชุนเทพวรชุนกรบทญว่า, พระ
 ยาดแวกมาควานมได้เป็นส็กให้, ขอชงพระกรุณาด้เค็ดหย, แดให้
 รบพงบองกนพระนครให้รจกาดงดกกอน. ครนจะคดนระพระนครด้ย
 ไซ, พระเจ้าหงส์ดำวกจะครดคเคदनได้. ส้มเค็ดพระพุทเจ้าหยหัวครด
 เห็นชอบดวย, กมีพระราชโองการครดตั้งชุนเทพวรชุนให้เตรียมเรือพระ
 ทง แดครวดคจพดดำหรับเรือพระทงนไวให้สพ.

ฝ่ายพระยาดแวกกยกทพเข้ามาถงกรุงพระนครสร้อยชยา, แดคดง
 ทพคานนบ้านกะทม. ชนะนส้มเค็ดพระพุทเจ้าหยหัว, กครดให้เมือง

นครพรหม, แดพดชาวดังกล่าวด้วยประจําหนาทในชอหน้า. แดว
 ทาวพระยาพระหวเมืองทงปวงตรวจจุดพดททานชน ประจําหนาทกาแพง
 แดรายกนใหญ่รอบพระนคร. พระยาดเวกยกพดเขามายนข้างในวัด
 ดังามพิหาร, แดพดชาดักกรายกนมาถงวัดโรงคองแตรวดกุดทอง, แดว
 เอาชางมายนใหญ่ในวัดพระเมรุราชิการาม ประมาณดาม ดิบ ข้าง, พด
 ประมาณดพัน. พระยาดเวกให้พดททานดงเรือหาดาชามเขามาปดน
 ในมมเจ้าذنุก. ส้มเค็ดพระพุทชเจ้าหญูหูกัดเค็ดไปนพระราชยาน,
 แดให้พดทวยทานชนรบพุงชาดักกพายออกไป. จงครดไหยงบนจางรงค
 เอาชางชาดักชงยนใหญ่ในวัดดังามพิหารน, คองพระเจ้าปาศราช, ชง
 เปนคองหน้าคายกบคองชาง, พระยาดเวกยกยกลอยค่นไปยงทพบ้านป่า
 กะทุม, แดยกเขามาปดนถงดามครกมโต. พระยาดเวกกิดาทพ
 กดบไปจิงกวาดเอาครวดาบหน้านา, แदनครนากไปเมืองดเวก.

ในขณะน พระยาดเวกแต่งพดมาดาดทงทวงบกทางเรือเปนหลาย
 ครง, แดเดี่ยชางจนทบรู, แดชารวยอง, ชาวดระเซงเซา, ชาว
 นาเวงไปแกชาดักดเวกเปนอนมาก.

ดุดักราช 920 ปีมะเมียสัมรทชัสก, ส้มเค็ดพระพุทชเจ้าหญูหูก,
 กให้ส้มเค็ดพระนเรศวรบรมราชาธิราชบพิตรเปนเจ้า, อันเปนส้มเค็ด
 พระโอรสธิราชชนไปเสดวยราชสัมบคินะเมืองพระพิศนุโลก. ขณะน
 พระชนม์โตดสิบหกพรรด้า, แดส้มเค็ดเอกาทศรถผู้เปนพระราชอนุชา
 ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจาณ, ส้มเค็ดพระราชบิดาเอาไฉนพระมหา
 นครดวอยชยาดวย.

ดุดักราช 921 ปีมะแมเอกถัก, พระเจ้าหงสาวดดยกราจมารพดโยธา

ไปเอาเมืองด่านช้าง, กำหนดให้สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวกรุงเทพมหานครแต่งตั้งพระนเรศวรเป็นเจ้าผู้ครองเมืองไปด้วย, แต่งตั้งเอกาทศรถอนเป็นครุฑราชบุตร, พระราชบิดาคำหนดให้ยุบเกล้าพระนคร. ฝ่ายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, กับสมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า, ก็ยกขบวนมาพลไปถึงตำบลหนองบัว, ในจังหวัดเมืองด่านช้าง. ขณะนั้นสมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้าซึ่งพระประสูติที่. พระเจ้าหงสาวดีครัดให้ตั้งสมเด็จพระมหาธรรมราชา, กับพระนเรศวรเป็นเจ้าผู้ครองเมืองพระนครด้วย. ครั้นนั้นพระเจ้าด่านช้างของนครเก่าเมืองเป็นด้ามาถ, ทพหงสาวดีจะหักเอาพระนครมิได้, พอจนเท่งกาดวันครี, ก็ยกทัพกลับไป.

ฝ่ายพระยาตเวทียกมาจะใกล้ถึงปากน้ำพระประแดง, เจ้าเมืองธนบุรีแตกกรมการทงหลายราชว่า, พระยาตเวทียกมาบอกคนไปให้กรมทูน. ส่วนเรือทพหงสาวดีได้ตามเรือซึ่งตระเวนตเดนนตคเข้ามาเมืองธนบุรี, แดกรมการทงหลายมทนแตงการทจระบพุ่งของกันเมือง, ต่างคนต่างก็เอาครวหน. พระยาตเวทียกทัพเข้ามาตั้งในปากน้ำพระประแดง, ก็ให้ตาจขบชาวเมืองธนบุรี, ชาวเมืองชตบุรีไปเป็นขเดย. จึงตั้งสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ก็ครัดให้เอาเมืองยได้รราชธานีเป็นนายกองแควจตชนหินทงหลายาบพลทหนนสองพัน, แดเครื่องด้าตรวจขบทุกเรือสำด้าให้ยกลงไปยังเมืองธนบุรี, ก็พบเรือขาดกได้รบพุ่งกันเป็นด้ามาถ, ขาหดวงกพายแก่ขาดกตเวท, แดเดี่ยหมนราชามาจขาดกได้เป็นเอาไปถวษพระยาตเวท. เมืองยได้รราชธานีแควทตทงปลงกพายขมมายังพระนคร. พระยาตเวทียกให้

จับคนทั้งจังหวัดเมืองธนบุรีได้มากแล้ว, กษัตริย์มายังพระนคร, คงทัพ
 หนึ่งร้อยคนทางด่านวัด. ส้มแดงพระพุทธรูปเจ้าหนัดครัดให้ท้าวพระยา
 ทงหลายครวญครวญครวญหาหนชนประจําหนาทกาแพงพระนคร, แล้ว
 แต่งการทจระบพุ่งกันพระนคร. พระยาตแวกยกทัพเรือขึ้นมาเข้าฝั่ง
 หนชชางวัดพเนงเซง, ให้แต่งเรือรบเป็นทพหน้าประมาณสิบตา, เข้า
 มาปล้นหน้าตาหนายไ้ หนชนส้มแดงพระพุทธรูปเจ้าหนัดครัดในหอราช-
 ครหตรงเกาะแกง, แดท้าวพระยาเด่นาบตมนครมขทงหลายชุมนุมกัน
 ในทนน. ครนเรือซาดักเกือบเข้ามา, จึงวางปืนใหญ่ระบือมนายการ
 ของพดซาดักตายเป็นอนมาก. แดทครัดให้พดททานเอาเรือออกไป
 ตอซาดัก, ซาดักทงปวงกพายตงไป. พระยาตแวกเห็นจะปล้นพระนคร
 มิได้, ก็แตกทัพตงไปตงหนีปากน้ำพระประแดง. แดทงแต่งให้
 หนชไปตาดจับคนกิงสำกรบุรี, ได้ขุนหมนกรมการแดไพรชชายหญิงอพยพ
 มาเป็นอนมาก, จึงให้เอารูปเทพารักษ์สำกรตงสององค, ชื่อทาว
 แด่นตา, แดบาทตั้งคกงรอนมมเหร์วัดคานภาพ, ซึ่งทญุ่หนเมือง
 พระประแดง, ชุดใดแตกวงส้มแดงพระรามาชบคนนไปด้วย, พระยา
 ตแวกก็แตกทัพตงไปเมือง.

ดัดกราช 922 บิดอกโทตัก, พระยาตแวกแต่งพระยาอุเพศราช,
 แดพระยาจันจันตุยกทัพเรือมา, พดประมาณสามหมนจะเอาเมือง
 เพชรบุรี, พระยาสัตร์รัตนทตอไชยเจ้าเมืองเพชรบุรี, แดกรมการทง
 พดตงแต่งการรบพุ่งกันเป็นสำมาค, แดซาดักยกเขาปล้นเมืองเป็นสำ
 วน, รพดซาดักคองสำกรวจุ้เจ็บบวยเป็นอนมาก, จะปล้นเอาเมือง
 เพชรบุรีมิได้, พระยาอุเพศราช, แดพระยาจันจันตุก็แตกทัพตงไปเมือง

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช, ยกกองทัพมาพบสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่เมืองแครง
ทรงปลงให้ชาย. สมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราช, ที่
สมเด็จพระนเรศวรมหาราช.

ตุลาคม ๑๒๔ ปีจอจตุลาลก, สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวไท่เตง
พระนคร, ให้ขุดคูขื่อนา. ฝ่ายที่สืบบุรพบ้อมมหาไชยวงหนาดงไปนับจบ
บางกระจะ, กวางดีบวาดกล่ามวา, แดงไทยกักแวงออกไปตงรมนาขอบ
พอกพระนครนับจบบ้อมมหาไชย, แต่บ้อมมหาไชยดงไปนับจบบ้อมเพชร
ในบั้นเกิดกบศพระยาพิชัยรเป็นจตุลาลกในจังหวัดแครงหลวง, แดพระ
ยาพิชัยรนนด้าแดงคูนโกหก, กระทำการอนพิริตด้าแดงแก่ชาวชนบท
ประเทศนั้น, แดต้องสู้เอาเป็นพวกโตมาก, พระยาพิชัยรก็มาต้องสู้
คนในตำบลบ้านยดณ, ชุนสร่มกตแวงดงชาวคบคณเขามากวา,
จึงสมเด็จพระนเรศวรมหาราชพระพุทเจ้าหลวง, ก็พระราชโองการตรัดใช้เจ้า
พระยาจักร, ให้ยกพลทหารออกไปจับพระยาพิชัยรเป็นกบด. เจ้าพระยา
จักร, แดรหมันทงหลายยกออกไปตงทพระคานบ้านมหาดไทย.
พระยาพิชัยรตงนน, ก็คุมส่มคพคพวกทงปลงยกมารบเจ้าพระยาจักร.
ส่วนชาวมหาดไทยอนยหนาเจ้าพระยาจักรนน, ก็กตบเป็นพวกพระยา
พิชัยร. ครนโครบพุงกน, พนไชยทตบนทายชางชนพนเจ้าพระยาจักร
คายกบคชาง, ไพรพลอนไปด้วยเจ้าพระยาจักรนนกแตกฉาน, เดย
ชุนหมันคายในทรบนนเป็นหลายคน.

ครนเดยเจ้าพระยาจักรแแดงชาวชนบทนน, ก็เขาเป็นพวกพระยา
พิชัยร แต่ชายนคณเป็นคนประมาณด้ามพน. พระยาพิชัยรตงพนไชยทต
เป็นพระยาจักร, ตงหมันดร์ยดณ ซอพระยาเมือง, แดพระยาพิชัยรคตจะ

เอาเมืองดพบุรี, ก๊กไปยงเมืองดพบุรี. ฝ่ายพระยาสวรรค์เดโช, ซึ่ง
 พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ดำรงให้ขึ้นไปซ่อมแปดง่าแพง
 เมืองดพบุรี. ครั้นแจ้งข่าวว่าพวกกบตพระยาพิชัยยกมาเมืองดพบุรี,
 กตกแต่งทจรวบพุ่งของกนเมืองใด. ฝ่ายพระยาพิชัยยกไปถึงเมือง
 ดพบุรี ข้างเขาไปยงหนยตำบลหวดครแดงให้พวกพาเขาปดนทนน.
 พระยาสวรรค์เดโชก็มาขึ้นข้างไหวบพุ่งของกน. จึงชาวประเทศชื่อ
 อมรด, แฝงตนไปยิงปืนกตบไปคองพระยาพิชัย, ชบตงกับคอข้าง.
 พวกกบตทงปวงแตกนพ่ายออกไป, แดต่างคนต่างหนีจะจัดพดตพราย
 ไปทุกตำบล. พระยาสวรรค์เดโชก็เอาอมรดซึ่งยิงกบตตายนเขามา
 ถวาย. จึงดมเกิดพระพุทเจ้าอยู่หัวให้พระราชทานแก่อมรดนหมาก
 นก. แดตรดไทพดกราดตงออกไปจับพวกกบตทงปวงนโตมาก.
 บนตจะตงพระราชอาณาใช้เหตุคูดยพระองค์ชงทตพรราชชม, กมให้ตง
 พระราชอาณา, แดให้ตงหมายหมุเจ้าตงหมุโดยทต.

ครั้นตงเคอนตงมพระยาดแวกกยกทพเวอมมา, พดประมาณเจ็ด
 หน. มาเอาเมืองเพชรบุรี. ในชชนนตงมเกิดพระเจ้าอยู่หัวตรดให้
 เมืองยไธสวรรราชธานี, เมืองเทพราชธานี. ออกไปตงเมืองเพชรบุรี.
 จึงพระยาสวรรค์เดโชเจ้าเมืองเพชรบุรี, เมืองยไธสวรรราชธานี, เมือง
 เทพราชธานี, กชวยกนตงการทจรวบพุ่งของกนเมือง. ครนพระยา
 ดแวกยกมาตง, กไทยกพดตงตมเมืองเพชรบุรี, หยุตงมวณแวกไทยก
 เขาปดนเมืองเพชรบุรีให้พดททานเขาบนโตพดคบนก้าแพงเมือง. แด
 ชาวเมืองเพชรบุรีของกนเมืองเปนตงมาก. ชาตงชาวตแวกคองตตรา
 ฤตตายเปนนหมาก. จรมนนำยปดนเอาเมืองมโต, กพ่ายออกไป. แด

พระยาตเวทียกเขาไปปลงตงหนงสามครั้ง, กมโตเมือง. แดวดาท
 ว่าจะปลงนอกครงหนง, กามโตไซจะเดกทพคนไป. ษะนหนเมืองเพชรวบูร,
 แดเมืองยโสธรราชธานี, เมืองเทพราชธานี, มีไต่มกตมาดวยกัน,
 ตางคนตางบงคบบนชาเดวหุบบองกันหนาท ซึ่งไต่เป็นพนกงานบองกัน
 รกต่านน มีไต่พรอมมุดคค่านคดวยกันซึ่งจะแตงการบองกันชาตัก.
 ครง ษะนวนแปดคาพระยาตเวทียกเขาปลงคาบนคดองกระเซง, แด
 ประตูปางจาง ชาวมืองต่านทานเป็นด่ามาก. ชาตักเภาทอรบทลายดง
 แดว, บันกาแพงเขาไต่ไนทนน, กเตยเมืองเพชรวบูรแกพระยาตเวท,
 แดวเตยเจ้าเมืองเพชรวบูร. เมืองยโสธรราชธานี, เมืองเทพราชธานี
 ตายไนทนน. พระยาตเวทีกกวาดคววอพยพเดกทพคนไปเมือง.

ตุลักราช 925 บัคนเบบจตักเคอนดบเอ็ดตมเคตพระนเรศวร
 เป็นเจ้า, ตัดเคตตงมาแดเมืองพระพิสนุโตก, ตักทหุไนวงใหม่. ษะ
 นนพระยาตเวทแตงทพพระทตราช, พระตุรินทราชไทยกชางมา, แด
 พดประมาณหาพนมาดาคดงทวเมืองฝายคระวนออก. ตมเคตพระนเรศวร
 เป็นเจ้าตกรรชวดงหน, กเขาชางเรวมาเรวแดพดททานตอมพระราช
 วงด่ามพนตเคตไป, ครคไท่เมืองไชยบุรี, แดชนหมนเขามาเอาพด
 ททานหารอยไปเป็นทพหนาไทรคออกไปคดวยทพเมืองสรทมอรตน, เขา
 พดเขารมหยตองชางทางทชาตักจระมานน พดทวหนาดักกยกมาประมาณ
 พนหนงคดงทเมืองไชยบุรี, แดเมืองสรทมอรตนชมหมน. ครงชาตัก
 เกนเขามา เมืองสรทมอรตนเมืองไชยบุรียกพดออกมารบชาตัก, ชาตัก
 กนคตพายทนไป, จงเมืองไชยบุรี, เมืองสรทมอรตนตามคชาตักไป
 จนตงทพไทย. แดไต่พนแกงชาตักตายเป็นชนมาก. พระทตราช,

พระสุรินทราชาเด็กทพหนักนไปเมืองตเวก ส้มเค็ดพระนเรศวรเปน
 เจาศัดเค็ดไปถิงเมืองไชยบาคานแจงวา, ซาศักพายหนีไปตเวก, กัดเค็ด
 กตบคนมายงพระนคร, เฝ้าส้มเค็ดพระราชาบิดา, ทุนแจงเหตุซังเขมน
 พายไปนนเล็ดถันทุกประการ. แดงกถวยบงคมคนชนไปเมือง
 พระพิศนุโลก.

ตุตถกราช 926 บชวดนล็ก, ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ลาวตซงพระประชวร.
 ครนถนงนระจนเล้าเรือนทชนเจคคา, สัดเค็ดลวรวคต. พระชนมโต 65
 พรรษา เค็ดเค็ดหยู่ในราชสมบัติล้ามล้าหาพรรษา. มงเองราชบุตร
 ผู้เปนพระมหาอุปราชาโตถานล้ามบคกรงหงส์ลาวต. ครตใหม่งล้ามเกดยด
 ราชบุตรเปนมหาอุปราชา, ส้มเค็ดพระเจ้าหงส์ลาวตด้วยราชย์ใหม่,
 บ้านเมืองยงมปรกต. ฝ่ายเมืองรวมเมืองคกงกแจงเมือง ชาวอนนแจง
 มาถงส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, พระนเรศวรเปนเจ้ากัดเค็ดตงมา
 หนกรง กราบทูนส้มเค็ดพระบรมราชบิดาคามขอความซังแจงมานนทุก
 ประการ, จะขอถวยบงคมถานไปชวยการตั้งครามเมืองหงส์ลาวต,
 จะโตพงซังกการในเมืองหงส์ลาวตด้วย. ส้มเค็ดพระเจ้าหยทอกบนชา
 ทาม. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, กถวยบงคมถากลับคนมาเมือง
 พระพิศนุโลก, ใหตรวดเตรียมรพตซางมาโดยชบวนพยุหะบาตราทพพด
 นกนถาเกรองแถ้นหนง, ซางเกรองแปดรอยมาพนหารอย. ครนโต
 ตุฏเรกสัดกัดเค็ดซางพระทง, ยกทพตวงชนไปถิงคَابนพระคَاتหนก
 ไม้ไผ่ไกลเมืองหงส์ลาวต. ล้ามเวนกพทพทหยทนน จงบอกหนงลือเขาไป.
 พระเจ้าหงส์ลาวตแจงกตพระทข. จงไทเตงดเบยงอาหารแถเกรองลือย
 ตงมาถวย, แดงกนถัดเค็ดชนเฝ้าพระเจ้าหงส์ลาวต. พระเจ้าหงส์ลาวต

จงตรวดา, ซึ่งพระเจ้าหลานเธอทรงมาครอง, มีความยินดีนัก. แต่
 แจงการซึ่งเมืองรวมเมืองคงแขงเมืองนนให้ฟังทุกประการ. ส้มเด็ดพระ
 นเรศวรเป็นเจ้าทูลว่า, ข้าพเจ้านี้ไปหาพระองค์จงยกขบวนมาช่วยการ
 พระราชสงคราม. พระเจ้าหงส์ดำครัดให้พระนเรศวรเป็นเจ้า, กับพระมหา
 อุปราชา, แดพระดังขทด์, ยกไปเอาเมืองรวม, เมืองคงจงได้ ทงตาม
 พระองค์ยกมายังคมดา ยกไปถงเมืองรวม, เมืองคง. ให้ตั้งค่ายแแต่ปลง
 ดันถาคากระไว้นะทามกตาง ดัดเดปรักดำราชการพร้อมกันทงตามพระองค์
 พระมหาอุปราชาจงตรวดา, ซึ่งจะยกเขารบพร้อมกันทงตามทพนน,
 ไพ่พดจะตะดมบอณน, จะมดกนเขารบทพดระวน.

ครนปรักดำพร้อมกันแแต่, พระมหาอุปราชายกขบวนไปรบ, นระวัน
 จนนเดือนเจดชนเจดคาเพดาดัดบเดือนตก. ฝ่ายขาดกกดกอนัดดา
 ดงมาทบรพดตมตายเปนนมก, ขนไปมิได้เพดาจนวนรงกถอยดงมา.
 ครนนวนนองการเดือนหาชนแปดคา, ทพพระดังขทด์ยกขบวนไปรบ, ขาดก
 กกดกอนัดดาดงมาทบรพดตมตายเปนนมก, จะหกเขามได้กถอยดง
 มา. ครนนวนนพเดือนหาชนเกดคาเพดาดัดบเดือนตก, ส้มเด็ดพระ
 นเรศวรเป็นเจ้า, กยกททานบับนหนขนไป. ให้พดบับนเขาแขงทง
 ดองขาง, แแต่ทงกตางนนให้พดหยแแต่คินเขาให้หาง, แแต่ให้รองกระทำ
 อวการตจบบนชนทงนน. ชาวเมืองกดำคณาขาดกขนมาทงนน, ก
 กตงกอนัดดาดงมา, กมิได้ถูกมไค. ฝ่ายพดขงแขงขนไป, กยงระคม
 ไปคองชาวเมืองตมตายบ้วยเจบเปนนมก, แแต่กระดำระด้ายเพดกเข
 ดงมมิงกไคเมือง, จบไคควเจาเมืองรวมเจาเมืองคงดงมาคาย. ทงตาม
 พระองค์ยกมอกมเอาเจาเมืองรวมเมืองคงมายงเมืองทงดองค, แแต่

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำคิดเป็นกตอุบาย, ให้มิดุ๊กอัครไปถึงพระนเรศวรว่า,
 บดินทรบุรุษของอะเปกบตแข็งเมืองต่อพระนครหงส์ดำ, ให้เชิญ
 พระนเรศวรมาช่วยการสงครามตกรุงบดินทรของอะ. ดั้มเค็ดพระ
 นเรศวรเป็นเจ้าแจงตงนนดำคนอว้าง, กัดเค็ดตงไปทูนตดั้มเค็ดพระราช
 บิดา. ดั้มเค็ดพระเจ้าหย้หวกบณฑาตาม. ดั้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า,
 กกราบถวายบังคมลาขหมายงเมืองพระพิณโลก, จึงกำหนดให้ตรวจ
 เตรียมพตณกนตาเครื่องแค้นหง, ขางเครื่องแปตรวยมาพนทรวอย
 ใจให้พร้อม.

ครนระวนอกาตจเคอนดั้มแรมหกกคามณตุดปัดก, เพตาดับเค็ด
 ทุมเกาบาทกอบด้วยเพชรเร็ด, ดั้เค็ดขงพระคชาขารพร้อมด้วยพยุห
 แค้นยาก, ทอดพระเนตรเห็นพระดำริกรบรมชาติเค็ดปาดหารวยเค็ดบุรพ
 ทิต, ผ่านพระคชาขารไปโดยประจิมทิศเทามะพร้าวปกแถว, จึงดั้เค็ด
 ยাত্রาทพทดวงออกโดยประตูไชยแค้น, ไปถึงตายนวดคยมทายเมือง
 กำแพงเพชรเพตาย่าหาโง. เกิดวาศระพายฝนคกห้าไห้ยแค้นคินไหว
 เปนอดจรวย. ครนรุ่งขนกยกทพทดวงดั้เค็ดไปถึงเมืองกำแพงเพชร,
 ตงประทบแรมหย้ตายนทอนงปดิงดั้มแวน, แถวกั้ไปโดยทางเซียงกม
 ตระเหมาะ. ขนระนนพระยาคำแพงเพชรตั้งขาวไปถววยว่า, ไทยไทยเวียงเค็ด
 ตระวนเกยกกาย, ขนปลัดมิงขางมิงนวายตองกบนายมาทงปวง, อนหย
 เมืองกำแพงเพชรพวกรอพยพหนี, พม่าอนแตกแก่ไทยไทยทงปอง ๆ
 ยกไปทงเมืองพระพิณโลก. ดั้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้าขามตงนน, ก
 ใ้มาเรื่อไปบอกแก่ทดวงโกธา. แถดกขุนอนหย้รักดั้มเมืองพระพิณโลก
 ว่า, ซึ่งไทยไทยทนมานนเกดอกระไปเมืองอน ไ้แค้นถายคตายนเมือง

เพชรบูรณ์, เมืองนครราชสีมากระการแต่เข้าใหม่คงไว้, หย่าให้ไทย
 ไทยออกไปรอด. ทดวงโกธ่าแดงขุนทองปวงชาบดงน, ก็ออกไป
 กาชบคานทางทงปวงตามรบดง. ฝ่ายไทยให้ยกพาครอบครัว ครวงเข้า
 มายังเมืองพระพิสันโลก, ทดวงโกธ่าแดงขุนทองปวงกรบพทกด์ร
 ฐาไว้. นนทด์กับราชดงกรม, มีหนังสือมาให้ตั้งไทยไทย. ทดวง
 โกธ่าแดงขุนทองปวงผู้หยกรฐาเมืองพระพิสันโลกก็ไคดง. ฝ่ายสมเด็จพระ
 พระนเรศวรเปนเจ้า, ดัดเดยยกพยหะแดนยากรไปถงเมืองแครง, นะ
 วนพรทลเคอนทกชนดบค่า.

ชนะนรชวไปถงชกแซงยอลางเจ้าเมืองแครง, ให้ปิดเมือง
 ออกมาทวนว่า, ขอเซนต์เคดพกพดหุยก์เคนออกเมืองแครงก่อน. ดมเคด
 พระนเรศวรเปนเจ้ากให้พกพดหุยก์โกธอารามพระมหาเถรคณดง, แดว
 ทรตให้ชาวชนไปถงพระเจ้าหงด้าวคาว, ยกทพมาถงเมืองแครงแเดว.
 พระเจ้าหงด้าวคาวชงชาบดงนทกคณความยนคคว่า, ครวงนจะดมคคแเดว,
 ดงไทกองทพหมนทง, ออกไปช่มไว้คตอทางพระนเรศวรจะชนมานน,
 โทดเมืองหงด้าวคาวทง. แดวทรตให้พระยาเกยรค, พระยาพระราม
 ดงไปรบ, ถ้าพระนเรศวรยกชนมาแเดว, เราจะยกทพทอดงออกคททท,
 ให้พระยาเกยรคพระยาพระรามเอากองทพทงนคชนายทง, จบเคาคว
 พระนเรศวรประหารชวคเคยไทจงค. เมืองหงด้าวคาวจจะเปนอถ์
 ภาพไฟดาดกว่าพระนครทงปวง, พระยาเกยรค, พระยาพระรามกถว
 บงคคดายกทพไปชงเมืองแครง, ก็ทงดมเคดพระนเรศวรเปนเจ้าว่า,
 พระเจ้าหงด้าวคาวให้ชาวพระพทพระเจ้าทงดงนมารบดเคดชนไป. ทงทท
 ดงพมแเดวกถวบงคคตาไปนมถ์ถวพระมหาเถรคณดงผู้เปนพระอา-

จารย์, แจงความซึ่งพระเจ้าหงส์ดำดัดคิดทำการทงปองน, ให้พระมหา
 เกรคนน้องฟังทุกประการ. พระมหาเกรคนน้องแจงดงน, มีใจกรุณา
 แก่สมเด็จพระนเรศวรเปนเจ้า, เพื่อกาหาความผิดมิได้. อนึ่งพระราช
 กริธาพิณหารบรมสมเด็จพระนเรศวรเปนเจ้า, จะได้นำวังพระบวร
 พุทธสาสนาเดประชาธาต, ให้ถาวรจนการดับไป. ครนเพดาคา
 พระมหาเกรคนน้องกพาพระยาเกียรติ, พระยาพระรามเข้าไปเฝ้าสมเด็จพระ
 พระนเรศวรเปนเจ้า, แดถวายพระพรว่า, พระยาเกียรติ, พระยาพระราม
 นเป็นด้านดีรูปมาบอก, พระเจ้าหงส์ดำดัดคิดประทุรราชต่อพระองค์
 สมเด็จพระนเรศวรเปนเจ้าแจงดงน, กัตถกถามพระยาพระราม,
 พระยาเกียรติว่า, เหตุผลประการใดพระเจ้าหงส์ดำดัดจงคิดจะท้าวเรา,
 พระยาพระราม, พระยาเกียรติกราทนตามความซึ่งพระเจ้าหงส์ดำด
 คิดแต่ตั้งนถถวายทุกประการ. สมเด็จพระนเรศวรเปนเจ้าได้ซึ่งชาย
 ดงนทกนอยพระทัย, คิดอาคาศแก่พระเจ้าหงส์ดำด. จงตรัดแก่พระ
 มหาเกรคนน้องว่า, ซึ่งพระองค์เมตตามอกเหตุการณ์แก่ข้าพระเจ้าทง
 พระคุณนหาทสุดมิได้. อนึ่งพระองค์หยู่ในเมืองมอหนพระเจ้าหงส์ดำด
 แจง, อนตราขกมเปนมคง. ข้าพเจาจะนำพระองค์กับพระยาเกียรติ,
 พระยาพระราม. แดพาตีโยมทงปองดงไปหยู่ระกรงมहांทรวรือขยา,
 ปติการระดงนของคูนพระองค์. แดจะปลุกเดยงพระยาเกียรติ, พระยา
 พระรามโดยกตเวทขมประเวณ. พระมหาเกรคนน้อง, แดพระยา
 เกียรติ, พระยาพระรามกพรอมโดยพระราชบริหาร. สมเด็จพระนเร
 สวรรเปนเจากตรัดแก่มขมาตยาโยชวาททงปองว่า, ความผิดเราทมิได้.
 ซึ่งพระเจ้าหงส์ดำดัดท้าวเราคองน, อนแนตนพระมหาทนทรว

อยุรยา, กับแผ่นดินหงสาวดี, ซาดทางพระราชไมตรีกัน. เพราะอภุชฌ
 กมนิยมสำหรับที่จะให้สมนพรพราหมณา ประชากรได้ ความเดือดร้อน.
 แดง พระ หล ก ชง สุวรรน พิงคาร หลง อุทกขาราดง เหนอพน พัดขาดต,
 จึงออกพระโองการประกาศแก่เทพเจ้าทั้งหลาย อนันมัทธกรทชแด
 ทพิภักดีพิไลต์, ซึ่งสถิตอยู่ทุกทิศทุกแห่ง, จึงเป็นทพมาน. ด้วยพระเจ้า
 หงสาวดี มิ ได้ ตงหยู โดยคตอง สุจริตมิตรภาพชคตียประเพณเดี่ยด้ามคค
 รดชม, ประพตพาดทจรักคคจะทากษนตรายแก่เรา. ตงแดนไปกรง
 พระมหานครศรีอยุธยา, กับหงสาวดีมิได้เป็นสุวรรณปถพเคยวคคหง
 แดงอน, ซาดจากกันแควนนไปควรบเทากตปาวด้าน. ครนพระราช
 บริหารประกาศ, เป็นฉันทพากษนตรายเด็ดแดง, กับพระราช
 โองการตรัดตั้งแก่ท้าวพระยามุขมนตรีทงปองวา, เราจะยกกตบตงไป
 พระนครกรงน, จะพาพระมหาเถรคณฉอง, แดงชาติโยม, กับพระยา
 พระราม, พระยาเกียรติไป. แดงจะตกวาดคอบควรวามนหวนเมือง
 ราชทางไปด้วย.

ครนพระนรบดีกรเคอนทกแรมด้ามคา, เพดาดับเอ็ดทุมให้อาพระ
 ศษาชารเทียบเกย, ทอดพระเนตรเห็นพระส้าวรกับบรมชาคุดเดดปาดหารย
 แดंपระจิมทัด, ผ่านพระคษาชารไปโดยบูรพทิศ. จึงดัดเคดพยุหะบาดรา
 ทพออกจากเมืองแครง, พระมหาเถรคณฉอง, พระยาพระราม, พระ
 ยาเกียรติ, แดงชาติโยมก็มาโดยดัดเค็ด. ฝ่ายนายทพนายกองทงปอง
 กแยกขายกนคควดคอบควรวมาโดยประมาณหมนเด็ด. ครนถงมถแมนา
 ดัดโดง, ก็เทยวเกยเรอหาไมญกพวงเพเวงชามคอบควรวรพตชางมา
 ทงปองถงฟากนาดนทให้เผาวุธทาดายแพเสย. พอพระเจ้าหงสาวดีแครง,

ก็ให้พระมหาอุปราชาดอพลแด่นหนึ่ง, ดุ้ระกรรมาเป็นกองทัพหน้า,
 ตามมาถึงแม่น้ำโค่งฟากหนึ่ง. ดัมเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้าทอดพระ
 เนตรเห็นดังนั้น, ก็ให้นายทพนายกองนำพระมหาเถรคณเฑาะ, กับครอบครัว
 ครัวรบยกออกไปก่อน, แดพระองค์กับทหารล่าตของหมื่นหาพนน,
 ยิงรอกหุยมัง. ครัดให้ทหารปืนหามเดนนกดับคาบชุดยิงระดมไป,
 ทหารยิงระดมไปเป็นอันมากก็มิได้ถึง. ดัมเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า,
 ก็ซึ่งพระแสงปืนนกัศบยาวเกาศบ, ยิงไปตองดุ้ระกรรมาตายตกจาก
 คอช้าง. รพดมอหนองนเห็นกอดั้จรรย, แม่นานนกวางเหตอกาดงบน,
 กัดพระเศษเดชาภาพ, แดพระมหาอุปราชามีอาตจะตามมาเด็กทพ
 กัดไป. ดัมเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ก็ยกมาโดยทางเมืองกาญจนบุรี.
 ครนลงพระนครรั้อยุชยา, ก็กราบทูลเรื่องยุบดกจทางปวง, ถวาย
 ให้ชงชาบทุกประการ. ดัมเค็ดพระราชาธิบดีแจ้งคงนแเดกตรัดว่า,
 เราไม่ผิด, พระเจ้าหงส์ลาวคมิโคตงหุในคตองธมเดียดจจันตุ้,
 ประพิตพาดตุ้จจจนาเป็นวิตุ้โคตอเราฉน, ก็เพราะผลดิบากแห่ง
 สัตวเป็นล่าหรบกวดถตุ้, คิงคเนไปมอชกบไทยจะเปบปรบกัด
 แกน. ดัมเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้ากราทูลว่า, พระเจ้าหงส์ลาวคจะ
 ยกพหุระแด่นยากรชาตมาเทาดิโกมิโคเกรง, ขาพเจายมชคหุ
 จระดของพระคณมิให้เคองฝ่าพระบาท. ดัมเค็ดพระราชาธิบดีกับดั้เค็ด
 พระนเรศวรเป็นเจ้า, ค้าหริการเด็ดแเด. จึงโปรดให้พระมหาเถร
 คณเฑาะหุญระดคมหาชตุ้, พระราชทานดับปรทกนชงควนทามคณทาม,
 จนนนคพรเควองดั้มนบรกรารคาง ๆ. ฝ่ายพระยาเกษรค, พระยา
 พระรามน, ก็พระราชทานเคยคทอง, เคาบาททอง, กระบงทอง,

เงินตราแต่เอาพรรณงูห่ม, แต่เครื่องอุปโภคเป็นอันมาก. แต่ครอบครัว
 ครัวมอนซึ่งกวดตงมานน, ก็พระราชทานให้พระยาพระราม, พระยา
 เกียรติควบคุมจากดาวดวย. แต่พระยาเกียรติ, พระยาพระรามน,
 ให้หยาตามบ้านขมวดขุนเด่น. ญาติโยมพระมหาเถรคนของน,
 หยาตามบ้านหลังวัดน. แต่สมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า, ก็กราบ
 ถวายบังคมตากตบขนมายงเมืองพระพิษณุโลก, สักแต่เขาไปถวาย
 นมัสการพระชนราช, พระชนดี, จึงซึ่งพระราชสัตยาเปิดของเครื่อง
 ตูรวรนอดงกาชคตยาภรณ ออกจากองค์กะทาดักการบูชา, แต่แล้วแต่
 ออกพร้อมดวยนุขมาจนคร.

พระนพทวงโกศา, แต่ดกขนทงปวงมหารักดาเมืองน, กษาหน้า
 มินดาวยไทยไทยเขาเผา, จึงบังคมทูลว่า, มหณรงค์อนนทศ, ราช
 ดังคราม, ซึ่งมาตงหยาณะเมืองกาแพงเพชร, มาให้ตั้งไทยไทย, แต่ครัว
 ซึ่งหันมาหยาณะเมืองพระพิษณุโลก, พระเจ้าหยาหุมิได้แต่หยา, ซึ่งจะ
 ตั้งไปนมโค. สมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้าชาบดงน, ก็ตรัดใหม่หนงส์อ
 ตอบไปว่า, สมดาพระมหากัดตราราชมคางทศพรราชชนน, อุปมา
 ดงรมพระมหาโพชนไทย, แต่มธุมาพงพระราชสมภาร, หวังจะให้
 พนจากภยอนครายต่าง ๆ, ซึ่งนทศกบราชดังครามจะให้ตั้งไทยไทยไป
 นนไม่ควน, ดวยดองชคตยราชประเพณชม. ฝ่ายนทศกบราชดังคราม
 แฉงดงน, ก็ปรักดาทว่า, สมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า, ยกพยห
 ษาศราทพนไปเมืองหงสาวคคองน, เหตุใดจึงไม่กตบโดยทางเมือง
 กาแพงเพชรเจ้า. บคนทศกบราชดังครามเป็นคานกนของชาตมาคองน, เห็น
 ปลาดนกรายหุมโค. จาจะแต่กครอบครัวเมืองกาแพงเพชรอพยไป

เมืองหงสาวดี, จึงจะมีความชอบ แต่ชาวตองกเจงไปเมืองพระพิศนุ-
โลก. ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ให้ประชุมท้าวพระยามุขมนตรี
ปรึกษากัน, ซึ่งเราจะระให้เมืองกำแพงเพชรนิบหาย, พดศพรากจากภูมิ
ตำแหน่งชอบ. เราจะยกไปตั้งนันทบุรีราชสงคราม, มีให้เอาครัว
เมืองกำแพงเพชรไปได้. ท้าวพระยามุขมนตรีทงปองก็เห็นโดยพระราช
บริหาร. ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ก็ครัดให้ชาห์ดวงไปกุมเอาตัว
พม่ามอญ, ซึ่งมาหยับประจำหัวเมืองฝ่ายเหนือ, ตั้งตงไปนครกรุงเทพ
มหานครนั้น. แล้วกำหนดไปแก่พระยาสวรรคโลก, พระยาพิไชย,
ให้โดยสัดเค็ดจะยกไปเอานันทบุรี, กับราชสงคราม, ตั้งให้ตรวดครพด
ข้างมา. ครนนวนพรหัดเค็ดอนแปดชนเจดคาเพดาชายแฉวหาบาท,
ก็เค็ดพยุหะบาตราทพจากเมืองพระพิศนุโลก, ไปเมืองกำแพงเพชร.

ฝ่ายนันทบุรีราชสงครามราชวาทา, ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า
เค็ดเค็ดมา, ก็เค็ดพดขางมาหนไปจากเมืองกำแพงเพชร, ส้มเค็ดพระ
นเรศวรเป็นเจ้าชาย, ก็ครัดให้พระยาไชยบูรณ์พนธ์, แฉพระ
หวเมืองทงปอง, ยกกราพดขางมาเปนกองทพดวงหน้าตามไป, พระยา
ไชยบูรณ์ตามมาทงคายนนเมรกา. นนทศกับราชสงคราม, ก็ยกพด
ขางมารบพุงพระยาไชยบูรณ์ชาห์ดวงทงปองเปนสำมาก. ในขณะน
พระยาไชยบูรณ์ชางพดายนนพราราม, ไคชนชางนนทศ, ชางนนทศ
ไคถาง, ชางพระยาไชยบูรณ์เค็ดอกเค็ดยกเบนไป, นนทศจวงพนไปคดวย
ของาว, คองนอชพระยาไชยบูรณ์กะทบชอชาด. ชางพระยาไชยบูรณ์คดบ
ไคถางคาคนค, ชางนนทศทานถาดงไมคดชางพ่ายไป. ชุนพดชาง
พดายคทรุพนาถ, ไคชนคดบชางราชสงครามเปนสำมาก, ชางราชสงคราม

ก็พาแยกหาดวงทองดอง. แตนหน้ตักกับราชสงครามหนีไปโดยทางเมือง
 เชียงทอง. ครวงหนไทยไทย, ชาวแดนหัวอนนาหย่นะเมืองเชียงทอง
 ตกรรชแแตกวอพพมาประมาณสองหมื่นเส็ด. แต่ผุมบนคาคัดกิดเจ้าฟ้า
 เมืองจ, เจ้าฟ้าเมืองตองแจใหม่. เมืองปากดมิงตมาษาเยอ, แต่ไทย
 ไทยซาางมาทงปวง, ก็เอาครวอพพออกมามีพระราชสมภาร. จึงแต่ง
 ซางมารพตทแแตกวททานชวยตามคณนท, กับราชสงคราม, ถึงคาบ
 แมรางซาาง, แแตกตบคณมายงทพทดวงคาบนเชียงทอง.

ฝ่ายพระยาพิไชยหาดวงเดิมแจ้งว่า, ดมเด็ดพระนเรศวรเปนเจ้า,
 กับพระเจ้าหงสาวดีเปนปรบกัดแกกน, กิดคการกบด. ครนแจ้งพระ
 ราชกำหนดกมโดยกไปโดยสเด็ด, จึงต้องดมชาวเมืองกวาดครอบครว
 ของคว, แแตกวชาวเมืองทงปวง, ซงเขามาด้วยกนหน, ไปนะเมือง
 สวรรคโลก, แจ้งความทงปวงแก่พระยาสุวรรณคโลก ๆ กิดงใจด้วยกน,
 จระยกไปตเอาเมืองพระพิศนุโลก, แต่หาดวงปลัด, แดชุนยกบตร, ชุน
 นรนายกไซมิได้งใจด้วย. พระยาทงดองก็ให้คุมเอาหาดวงปลัด, แด
 ชุนยกบตร, ชุนนรนายกไว้. ฝ่ายดมเด็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, แจ้งว่า
 พระยาทงดองเปนกบด จึงยกทพทดวงสเด็ดจากเชียงทองไปเมืองสุวรรณ-
 คโลก, สเด็ดไปทางสุโขทัย, กิดงทพทดวงคาบนครอดชุม. จึงซง
 พระกรุนาบันชาตรีให้ชาวพอชุนนุพราหมณาจารย์, เอานาไบบ้อพระ
 สยมภูวนาก, แดเอานาตระพังโพยสรี, มาตงบูชาโดยกิจพิชกมเปนนา
 สัจจาธถาน, แดเอาพระสรีรัตนตรัยเจ้าเปนประธาน, ให้ทวดพระยา
 เสดนาคมชุนนทพททานทงหาดายกนนาสัจจาแแตก. ครนรุ่งทพทดวงก็
 สเด็ดชนไปโดยทางซาาง, ถึงเมืองสุวรรณคโลก นระวันสกรเดือนแปด

ชนหาคา, คงทพทดวงตาบอดไม้งาม. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า,
ซึ่งพระกรุณาแก่พระยาทั้งสอง, ตรัดให้ชาทดวงเขาไปร้องประกาศว่า.

ให้พระยาทั้งสองออกมาถวายบังคม, ซึ่งพระกรุณามีได้เอาโทษ.
แด่พระยาพิไชย, พระยาสุวรรณโลกิณีโดยพระราชโอรสาท, ทำออกอาค
ตรวดตราจศไพรพดเมืองชนรกด้าหนาทเชิงเทนบองกนเมืองไฉ. แด
พระยาทั้งสองกคาคาทดวงปลัด, ชุนยกบตร, ชุนนรนายก, ซึ่งมิดงใจ
ดวยนไน, คตเอาดีดะชตออกมาให้ชาทดวง. ส้มเค็ดพระนเรศวร
เปนเจ้าซึ่งพระพิโรธ. ครนเพดาคากตรัดไทยกพดททานเขาปลัดนเมือง,
คายนประตุตามเกิดแห่งหนึ่ง, ประตุมือแห่งหนึ่ง, ประตุคัพพานเงินแห่ง
หนึ่ง, ปลัดนเคคาคานเทยงคน, แดเผาบอมชนนอก, ประตุตามเกิดก
เซามไค. จึงมพระราชโองการตรัดถามโหรจารย์ว่า, ยิงจะไคเมือง
สุวรรณโลกหรือ, โหรจารย์บงคมทูนว่าจะไค, แดซึ่งปลัดนขางประตุ
ตามเกิดน, เห็นจะไคดวยยาก, ถ้าปลัดนขางทล้อยคมแหตมไซ, เห็นจะ
ไคโดยง่าย. เพราะทล้อยขางนนเปอรแกเมือง. จึงมพระราชโองการ
ตรัดให้พระยาไชยบูรณ์, ชุนทดวงธัมไตรโลก, ชุนราชวินทรยกพดจาก
ประตุคัพพานเงิน, มาตงขางประตุคอนแหตม. แดให้เว้งแตงการอันจะ
เขาปลัดนเขาเมือง. กนงทประตุตามเกิด, แดประตุมือ, แดให้ตงพด
ททานเขาบพงจนด้างกยงมไค.

ครนรุ่งชุนพระอนาทจเคือนแปดแรมดองค้ำ, กียกทพทดวงมา
ตงประตุขางคอนแหตม, แดเว้งแตงการให้เขาปลัดนเมืองนนเป
ด้ามาค. ชาคเมืองยงบับไฟพุงด้าตราคุดมาคองพดทดวงบ้วยเจบตมคาย
เปอนนมาก, จะบับก้าแพงชนมไค. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้ากตรัด

ให้ตั้ง โทษขุนอินทรี, ผู้เป็นยกบัตรอนึ่งคบคตชนพดเขาปดนเมือง,
 แตนายทพนายกองทงทตายนน ไหมคตระเวณรอบทพ. จงขุนอินทรี,
 แตนายทงทงปองถวายทานบ่นว่า, จระขอเขาปดนเมืองให้จงได้. พระ
 ยายไชยบุรณบงคมทพว่า, ซงมได้ตงคายประชิต, แตนจะบ่นปดนเขาเมือง
 ตงน, พดททานทงทตายจระทำกรรมลัดอก, เพวระชาวเมืองบองกนถนด,
 จระขอทำคายประชิต, แตนปลุกทอรบชนให้ตั้งเล้มอก่าแพง, แตนจะได
 ยิงบ่นไทยนอยลัดเขาไป, เจาทนทกจระระลัดระลัดยเห็นจะไดเมืองโดย
 ง่าย. ล้มเต็ดพระนเรศวรเป็นเจาเห็นชอบดวย, ก็ให้คดไม่ไทย้แตนไม
 โคนคมาทำตามพระยาไชยบุรณกราบทน.

ครนระวนจนทเคอนแปดแรมลัดมค้ำ, เพดชายแตนองนาคก
 หำบาท, ยกพดททานเขาเผาประคตคอนแตนมนทาดายดง. จงให้พด
 ททานกรุกนเขาเออนันไดพาดก่าแพงบ่นเขาไปในเมืองนนไต, แตนค
 พระยาลัดวรคโลกกหนีไปพงหยบนคุดพระลัดคระลัดไม้ไต, แตนชาวททาน
 ก็ตามไปกุมตัวไดเอามาถวาย ลัดนพระยาพิไชยหนีจากเมืองลัดวรคโลก,
 ไปถึงแดนเกาะจตุจะไปเชียงใหม่, ชาวคานักกุมเอาคุดพระยาพิไชยมา
 ถวาย, ล้มเต็ดพระนเรศวรเป็นเจา, คาทริคใหม่คุดพระยาลัดวรคโลก, พระ
 ยาพิไชยระเวณรอบทพแตนให้คาลัดย. จงครคให้เทครวอพพทงปอง
 มายงเมืองพระพิลันโลก, แตนให้เชนรูปพระยารวง, พระยารอ, อนรจน
 ดวยงาซางเผอกนนมาดวย. ถงระวนพรลัดเคอนแปดแรมหกค้ำ, เพด
 ลัดบเอ็ดทมแปดบาท, ให้เรียกซางพระทงประทบเกย, เห็นพระลัดวรค
 บรมชาคุดเต็ดปาดหารย, แตนคระวนคกมานซางพระทงมาคระวนออก, โดย
 ทงทจระลัดคตมานนเทณคตมะพราวปอกแตน, กยททพทงลัดคตคนมา

โดยทางนาขุนทางเมืองพิไชย, ดัดเตตมาเมืองพระพิบูลย์โลก.

ขณะนั้นพ่อจ๋มเตตพระราชบิดา, คำหรดไท้พระยาราชันกุล, หมื่นทพ
เสนา, หมื่นราชามาจนาเอาหนังสือ, กับขุนเทพโกส่า, หมื่นไชยสงคราม,
หมื่นเทพปรีชา, กับเขม่นสามนาย, ซึ่งพระยาดเวกแต่งให้เป็นทูตถือ
หนังสือมาขวางไว้ในระดานเมืองระยองจนไปถวาย.

ในหนังสือนั้นว่า, พระเจ้ากรุงกมพูชาธิบดีราชพงงังพระคุณสมเด็จพระ
บรมพิตรพระเจ้ากรุงพระนครสร้อยขยา, แดสมเด็จพระนเรศวรม
ราชาราชบิดาอันเป็นเจ้าเมืองพระพิบูลย์โลก, ได้โดยราชย์ครองพิภพ
กรุงสร้อยขยาโดยโบราณพระมหากษัตริราชราชัน, เห็นว่าพระบรมณภาพ
ประเลศนิก. ด้วยแต่ก่อนสมเด็จพระมหากษัตริราชราชพระเจ้าชาง
เผือก ซึ่งพระมหากษัตริราชราชเจ้าพระบาท, ซึ่งเป็นปรบกษัตริราช
องค์, แดสมเด็จพระนเรศวรม, ปลุกเตยงดำรงไท้คงหยู่ในเสด็จนคร
กรุงกมพูชาประเทศแฉวรบเขานกพระสุโชนกพระสุทิน, ไปชูปเตยงเป็น
ราชบุตรบรมชมนน, พระคุณไหย่หุดวงนิก. ฝ่ายชวาพระบาทนเดา, ก็เป็น
คนโมหิจคคิดประทุสราย, เป็นบัจจามครคตพระองค์มานน, โทสผิตนิก,
ขอพระองค์จงได้อภัยไท้. บิดาชวาพระบาทกับท้าวพระยาเสนาบคมนตรี
มุขสมนพราหมณาจารย์ทงหลาย, ขอเป็นพระราชไมตรีด้วยพระบาทสมเด็จพระ
บรมพิตรพระพุททเจ้าหยู่หุด, ทงต้องพระองค์ สมเด็จพระนเรศวรมเป็น
เจ้าชาบดำด้นดงนน, กมพระทขยนิต, พระราชทานทูตาทูต. แดคำหรด
ไท้แต่งหนังสือตอบไปเป็นใจความว่า, ซึ่งพระยาดเวกโมหิจ, แดคคิด
กตบใจได้, มาขอเป็นราชไมตรีนน, เราก้อภัยไท้ให้, อนเมืองตเวกโพ้น
จะถาวรบริบูรณ์, ทงสมนพราหมณาจารย์ไพร่ฟ้าชวาขอชนชเด่มากมพูชา

ประเทศ, จะเป็นผู้ขายผู้ซื้อไป. ถึงเดือนแปดบถมาสาร, จึงดำหริดให้หมื่น
 ตรีภมย, ขุนพล, หมื่นรามรงค์, ถอรบตั้งออกไปกับทูตานุทูตเมือง
 ถเวก.

ครั้นระหว่องการเดือนแปดแรมสิบเอ็ดค่ำขานอถดก, จึงครตให้
 ตั้งครอบครัวไทยไทยซึ่งมาฟังบรมโพธิ์สมภารน, ดงไปยังกรุงเทพ
 มหานคร ส้มเค็ดพระราชบิดากพระราชทานเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ไทย
 ไทยทงปวง, แดวกให้ตั้งบ้านหยุคานนวดบ้อม. ครนถึงเดือนแปดทุกียา
 สาร, ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ครตให้ขุนอินทรเทศเป็นนายกองทัพ
 ยกพลตามพน, ขางเครื่องตามพนมารอยหนึ่ง, ไปตาดถึงเมืองเชียงใหม่,
 ให้พวงชาวควาเมืองหงสาวคด้วย. ในฉนจะยกกองทัพน, พระมหาโพ
 ไทโยในกำแพงสนามหนาดงนนหาเหตุการนมไค, กงขวาขางตะวันออกน
 หักดง, กงไทยประมาณสามอ้อม. ถึงระหว่องอาทิตย์เดือนเก้าแรมห้าค่ำ,
 ขุนอินทรเทศกตบดงมาถึงเมืองพระพิศณุโลก. แต่ในเดือนเกานน, มี
 พระราชกำหนดส้มเค็ดพระราชบิดา, ให้ขนไปเทครัวอพยพชาวเมือง
 หนอทงปวง, ดงมายังพระนครสร้อยขยา. ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า,
 ครนแจ้งพระราชกำหนดดงน, ครตให้เทครัวอพยพในเมืองพระพิศณุโลก,
 เมืองสวรรคโลก, เมืองสุโขทัย, เมืองกำแพงเพชร, เมืองพิจิต
 เมืองเดกนอยทงน, ดงบนทุกเรือบางแพบาง, แดวแตงเรือคุมเปนมวด
 เปนกอง, แดวแตงกองทัพองกันต้องฝั่งฟากหน้าดงมา, มีให้ครัวหนไค,
 จนถึงกรุงเทพมหานคร.

ครั้นระหว่องการเดือนสิบเอ็ดแรมเก้าค่ำ, ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็น
 เจ้า, กัดเค็ดจากเมืองพระพิศณุโลก, ดงมายังกรุงพระนครสร้อยขยา.

พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ตรัสให้บำรุงการที่จะป้องกันพระนคร,
 แด่ซ่อมแปดกำแพงตายคายนอมทอรับทวงปวงรอบพระนคร. แด่ให้
 ขุดคูเมืองเบื้องบูรพทิศนั้น, ให้กวาดตักเป็นแม่น้ำประจวบพระนคร
 ได้ดี, ก็ถ้าชาวเทครัวอพยพเมืองนอกทวงปวงเข้ามาในพระนคร, ต้อง
 จัดทหานอาดำทงหลายทุกหมู่ทุกกรม, ตกแต่งเครื่องสรรพขไว้ดีพอ.
 ฝ่ายเมืองสระบุรี, ขุนรามณรงค์, ภูทองหล่อ, ขุนพรหม, ขุน
 ไป่ถึงกรมขุนพิษณุ, พระยาตเวทีกให้แต่งรบ แด่จงให้เบกเมือง
 สระบุรี, แด่ขุนพล, ขุนรามณรงค์เข้ามาเฝ้า. แด่ได้ฟังถนัดนระราช
 อภัย, พระยาตเวทีกยนิค, ซึ่งจะได้เป็นพระราชไมตรี. พระยาตเวทีก
 ให้รางวัลแก่เมืองสระบุรี, ขุนพล, ขุนรามณรงค์นั้นเป็นอนมาก,
 พระยาตเวทีกแต่งให้พระยาอภัย, พระอินทราเดโช, พระชงคเสนทร,
 หาดวงสระบุรี, หาดวงมณฑลเสนทร, หาดวงนเรนทร, จ้าง
 พระราชดำรัส, แด่เครื่องราชบรรณาการมาด้วยเมืองสระบุรี, ขุนพล,
 ขุนรามณรงค์, ครนทุดานทูตชาวตเวทีกมาถ้ำพระนคร, จึงพระบาท
 สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ก็ตรัสให้เบกทูตทูตเข้ามาถวาย
 บังคม, พระราชทานทูตทูตนั้นแล้ว, ก็ให้แต่งพระราชดำรัสตอบ
 พระยาตเวทีก, ให้พระสร้อยเจ้าราชขุนหลวงธรรมาทศ, ขุนมงคลรัตน,
 ขุนจันทราเทพ, ขุนเทษภรต, หมนชมเถย, จ้างพระราชดำรัส, แด่
 เครื่องราชบรรณาการ, ไปด้วยทูตทูตอันมานั้น.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ดำดคงแด่พระนเรศวรพาพระมหาเถรคณ้อง, แด่
 ชาติโยม, กับพระยาเกียรติ, พระยาพระราม, แด่กวาดเอาครัวอพยพ
 กตบไปยังพระนครสระบุรี, ทงนทศุ้แด่ราชสงครามเด่า, ก็มาแจ้ง

เหตุทุกประการ, ซึ่งพระพิโรชคิดอาคาศหมายจะเอาพระนครตั้งอยู่ชยา
ให้จงได้

ครั้นถึงรัชกาล 929 ปีเถาะนพศกเดือนดับชนกาศ, จึงตรัดให้
พระเจ้าเชียงใหม่ยกชาวพมทพบกทพเรือประมาณแสนหนึ่ง, ลงมา
โดยทางเมืองกำแพงเพชร. แต่ให้พระยาพดด้มผู้เป็นอายุกขางมารพด
ประมาณสามหมื่น, มาโดยทางเมืองกาญจนบุรี. ฝ่ายพระเจ้าเชียงใหม่
ให้เจตขางมารพดโดยขบวนทพบกทพเรือเล็ก. ครั้นระหว่นพรหัดเดือน
ดับสองชนดองคำ, เพดาเซาดำมโงมทกบาท, ไตมหาดำกวรตถไชย
เรกต้อนอกม, กัดเคดขงคชาขารพรมคดวยพดแสนยกรทวยทานมเท
ตารตเรกคดวยกตงกต, แดคองกตองแตรตั้งขดพทพรททรนาทกกของ
มาโดยรทขางคดวทงเมืองกำแพงเพชร แดทพพระยาพดด้มนน, ยกมาถง
เมืองสุพรรณบุรีระหว่นพรหัดเดือนอชชนคากนง. ฝ่ายทพพระเจ้าเชียงใหม่
ยังมีไตมาถงเมืองนครดวรท. พระบาทด้มเคดบรมบพตรพระพุทขเจ้า
ทยทว, ตรคชาบชาวดักอนยกมาตงดองทงนน, กตรัดให้ด้มเคดพระเจ้า
ลูกเทอพระนเรดวรเปนเจ้า, แดด้มเคดเอกาทสรถเครยมขางมารพด
ทพบกทพเรือไว้สพ. จึงตรัดให้พระยาจกรด้มรองครกด้มหนายกเปน
กองทพเรือ. ตรัดให้พระยาพระคดงเปนยกบตร, ไทยกทพเรือนนไป
เมืองสุพรรณบุรี, ครนทพเรือไปถงเมืองสุพรรณบุรี, พระยาพดด้มกยกทพ
ออกมารบคดวยกองทพกรง, ๆ กวางบ้นไทยขนไปแเดเวอรบคดองพดขาดัก
คายมากนท แดทพพระยาพดด้มจะตงทยุมไค, กัดอกออกไปโดยทง
ราชดงท, แดไปตงทพมในค่านเขาพระยาแมน, ถงระหว่นพชเคดอนย
ชนดองคำ, เพดาตองขามกบดองนาคกาเกบาท. จึงด้มเคดบรมโอรด่า

เป็นทัพข่มขู่ในมา ครนชาติกออกเกยวหาซาง, แดออกดาตหากนกด,
 พระราชมานุแดชุนรามเคชระ, ก็ออกโจมตีคัพนชาติกไปจนค้าย, ได้
 ชวงมาแดชเดยตั้งดงมาถายเปอนันมาก. ไชยกระยอตุแดนนทกระยอตุ
 เห็นเหตุอกาดง, ก็แตกทพชนไปหาทพไหยนระเมืองชยนาท. พระราชมานุ
 แดชุนรามเคชระ ตามคชาลัดชนไปถิงค้ายไหยนระเมืองชยนาทบุรี. ชนระนน
 พระเจาเซียงไหมรชวาอว, ทพพระยาพลัดมชงยกมาทางภาคจนบุรีนน,
 แดกฉานพ่ายหนีไปแดว, ก็ปรกดำควยทาวพระยาทงหลายอว, กำหนด
 พระเจาทงดำวคบบนชาไทพระยาพลัดมมาบนจบพรอมกบทพเรา, แดทพ
 พระยาพลัดมรบรดยกเขามากอนแดว, แดวแดกฉานไปดงน, ควนเรา
 จะแตกทพกตบคนไปฟงกำหนดพระเจาทงดำวคก่อน. อนงเราชกมาคราน
 ยงมไคบารุงการลัดกเปนดำมาก, ทงมไคคอบคุมทพพรอมมุดกนจงเสยท.
 บคนเราจะยกทพคนไปก่อน, จะบารุงการไคทาพระราชกำหนดพระเจา
 หงดำวค. ครนปรกดำพรอมกนแดว, พระเจาเซียงไหมก็แตกทพจาก
 ชยนาทบุรีคนไปเซียงไหม. ส้มเคตพระนเรศวรเปนเจา, กบส้มเคต
 พระอนุชาชราชแจงอว, ทพพระเจาเซียงไหมยกเด็กไปแดว, กัดเคตคน
 เขายงพระนครลัดรอยชยา, กราบทูนประพรคเหตุแก่ส้มเคตพระราชบิดา
 ทุกประการ.

ในเดือนดับเภาะนน, พระยาตแวกก็ไคพระยาอุไภยพงดำ, แดหลวง
 ลุดพาทิจำทูนพระราชดำذن, แดเครื่องราชบรรณาการมาควยพระลัด
 เด้าวราช, แดทูกานทูกทงหลายอนไปนน. ในถกถนระพระราชดำذنพระยา
 ตแวกควาฉนวนอว, ขอไคทงนาคโคทก, คงดมาจาร์ก, ดำหรับการพระ
 ราชไมคร์ตามประเพณโโบราณพระมหากัดราชาเจาไคก่อน พระบาท

ส้มเค็ดบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหยู่หัว, ก็แต่งท้าวพระยามุขมนตรี, แด
 สมนพราหมณาจารย์ทงหลายไปตงหน้าตีโตทก. ฝ่ายมุขมนตรีไซ้เจ้า
 พระจกักร์องครกัสดมฺุหนายก, เจ้าพระสุโขทัย, พระยาเทพนรงค์
 รือไชย, พระพดเทพ, พระสุริยปฏิษา, แดขุนหมื่นทงหลาย. ฝ่ายพระ
 ดงศ์ไช้, ส้มเค็ดพระสังคราษคามวาสี, อภิวัต, พระครูสระตา, พระครู
 เนวียง, แดพระสังคยดีบริบ. ฝ่ายพราหมณาจารย์ไซ้, พระมเหศวราชสุ
 ภาวดี, พระราชปโรหิตาจารย์, พระเทพาจารย์, พระโหราธิบดี, แดพรอ
 พราหมณาจารย์สิบคน. ฝ่ายพระยากรมพูชาธิบดี, ก็แต่งเจ้าพา
 ทระดะหะ, พระยาหมเดโช, พระยาจกักรรคน พระสุริยปฏิษา, แด
 ท้าวพระยาเสนาบดีสมนพราหมณาจารย์, ในกรุงกมพูชาประเทศนน,
 มาตงหน้าตีโตทก. จึงท้าวพระยาเสนาบดี, แดพราหมณาจารย์
 ทงสองฝ่าย, ก็ประชุมกันค้ำบหนทายสระเกส, ก็แต่งการทจะตงหน้า
 ตีโตทกไนทนน. ถึงนระวนพรหส์เคอนสิบสองชนแปดค่า, ประกอบ
 คอยสุภเรกต์จึงผั่งตีมาจกรกัสดจจาชถานตงไนตีดาบาค. แดวกก็ตง
 หน้าตีโตทกเหนือมหาปถพแปนตักขทพณวน, เพอจะไห้พระราชไมตรี
 สัมมานทตทงสองฝ่ายมนคองตรงเทากตปาวถาน. แดวกไห้อุปสมบท
 กมภักสุหกรูปไนทนน.

ขณะเมื่อพระเจ้าเชียงใหม่แตกทพชนไปตงเมืองเชียงใหม่, ฝ่าย
 พระเจ้าหงส์าวดีแจงกชงพระโกรชวา, พระเจ้าเชียงใหม่มิได้ยกตงไป
 โดยพระราชกำหนด, จึงไม้ทนกองทพพระยาพิสม, ๆ จึงเสยทแกชาดก
 ครงด์กราช 930 ปีมะโรงส้มรทชัสก, พระเจ้าหงส์าวดีคำหวด
 ไ้พระยาอภยคามณี, กบชกแซกยกยอถาง, สมิงโยคราชดามนาย, ไป

กากบทัพเชียงใหม่, ให้เร่งยกไปคเภาพระนครตั้งร้อยชยาให้ได. พระ
 เจ้าเชียงใหม่แจ้งพระราชกำหนด, กจัดช่างมารวดทพบกทัพเรือพร้อม
 ด้วยเครื่องสำตราวช. ให้พระยาเชียงใหม่แสนถอพดหมนหาพน, ช่าง
 เครื่องร้อยห้าสิบ, มาพนหน่งเป็นทพหนา. ครนเคอนดบดองกยกจาก
 เมืองเชียงใหม่มาโดยทางเมืองด, แดทพพระเจ้าเชียงใหม่ยกมาควว
 นนแด่นหน่ง, ช่างเครื่องสำมร้อย, มาสำมพน, เรอรวเรอตาเตยง
 พนตา, แดวเคอชอนทพบกเรอตงมาคองชมพดนะเมืองนครดอรรค ใน
 วนองการเคอนอายชนคากหน่ง. ฝ่ายพระบาทมเคตพระพุทชเจ้าหยหัว
 ชามชาวดกยกมาตงน, กคากทคให้ถายชาวเทควรเข้าในพระนคร
 แดว, ให้ทรวดจครวดแดเครองสำประยชไวดำหรบหนาทกาแพงรวบ
 พระนครแดว, จงมพระราชกำหนดให้นายททานอดำทงปวง, คม
 พดเปนทลายคองยกออกปด้องคนชงชานเช่นหุ่ยบัก แดวยกเปน
 กองโจรคอยกาวดกคคโดยทางชาดักจะยกมา, หย้าให้ออกถาดหากิน
 ได้ดวก.

ฝ่ายพระยาตแวกแจ้งข่าวออกไปว่า, กองทพเมืองหงดำดยค
 มลกระทำแก่พระนครตั้งร้อยชยา, จงคากทคปรกดำทาวพระยาเด่นามช
 มนควว, กรุงกมพูชาชบค, กบพระนครตั้งร้อยชยาพงเปนทางพระราช
 ไมครกน, บคนหมบจจามควชาดัก. ครนจจะมีไปช่วย, พระราชไมคว
 ก็ไมถาวรรชนำดบไป, จ่าจะให้กองทพยกไปช่วย. ทาวพระยาเด่นา
 ทงปวงกเหนพรอมคว. พระยาตแวกให้พระดำร์ดำพรมาชราช
 ญเปนพระอนุชา, ถอพดหมนหน่ง, ช่างเครื่องร้อยหน่ง, มา
 สำมร้อย, ยกเข้ามาช่วยทางคานเมืองปราชนบุรี. กรมการบอกเข้า

หัดได้, แดงให้ทำไร่นาดงยุงนางม่อนดั่งเบียงมะเมืองเชียงใหม่ลงไป
 ใจจงมาก. ประการหนึ่งให้แต่งออกสาดหย้าให้ทำไร่นาดงได้, พระ
 นครด้อยชยาจึงจะยอม, ออกพรรษาแล้วทพหดวงจรต์เด็ดลงไปพร้อม
 กันจะทกเอาทเดียว. พระเจ้าเชียงใหม่ได้แจ้งพระราชกำหนดพระเจ้า
 หงสาวคนน. ก็ให้ชยายค่ายชคคตงบอมพูนเซ่งเทนทอรัมมคตตาม
 รบดง, แดงแต่งกองทัพออกเที่ยวลาดเป็นหลายกอง. ได้รบกัน
 กับกองทัพระเวณชาวพระนครแตกไปเป็นหลายครั้ง, ที่จับได้เป็นกตั้ง
 เข้าไปถวาย, ตามได้เนื้อความแจ้งต้นทุกประการ.

สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, จึงค้ำหวัดแก่พระบรมราชโอรส
 ทงดองพระองค์วา พระเจ้าหงสาวคคตการบ, ให้พระมหาอุปราชา
 ผู้เป็นพระราชบุตร, ถอพตหาหมนยกมาตงทานาหย่นะเมืองกาแพง
 เพชร, พระเจ้าเชียงใหม่ถอพตแดนหนึ่ง, ยกมาตงมหญ่คายน
 สระเกด, ปดุกยุงนางถายดั่งเบียงอาหารมาไว้, ออกพรรษาแล้ว
 พระเจ้าหงสาวคคจะยกมาบ้นจบกัน. ซึ่งเราจะระไว้ให้ทพประชุมกัน
 เขาทงด้ามทพนน, กาดงดักกจะมากชน, จะหนกมอเหนอยแรง
 ททานนัถ, ทงไพร่ฟ้าประชากรกจะมได้ทำไร่นา, กาดงพระนครก
 จะถอยดง. เราจะยกไปตทพพระเจ้าเชียงใหม่เดยก่อนหย้าให้ตงหญ่
 ได้, ประการหนึ่งกจะโตชมมอททานทงปวงควย. สมเด็จพระนเรศวร
 เป็นเจ้า, กับสมเด็จพระอนุชาธิราชกราบถวยบงคมถดองพระราช
 โองการว่า, อนทพพระเจ้าเชียงใหม่ซึ่งมาตงหญ่คายนสระเกดน, สดต
 ชกพระเจ้าทงดองหญ่โตเบองบาท, หย้าชงวคกถอย, จะตเดยให้
 เดกไปจงได้. สมเด็จพระราชบิดาได้ชงฟังพระราชโอรสทงดองทูน

ดงนน, กั๋ยมั้พระโอด, จั้งดั้งไ้ทวอดพดเปัดหมัน, ชางเควอง
 ทารอย, มาพนหนง, เรอรวหารอยตาทพบกทพเรอด้พ.
 ครนนวนอาทจเคอนหาชนเจคคว, เพดาร์งแเดวด้นาตทากบ
 บาทหนง, ด้มเคัดพระนเรด้วรเป็นเจา, กบพระอนุชาธิราชกั๊ก
 ไปตงทพชยคาบณตมพด. กั้งนวนเด้วเคอนหาชนด้บคว, ด้มเคัด
 พระนเรด้วรเป็นเจา, กบด้มเคัดพระอนุชาธิราชกักรตไ้ทเทยบเรอรว
 เรอไ้ตงบวง, แเดวด้เคัดดวยพระชตวมานชนไปถ้งบ่าโมกนอย, เพอ
 จรดกาดงชาด้ก. ฝ่ายพระเจาเซยงไ้หมแจงคว, กอจกระเจนไ้ตรบ
 พุงกบกองทพกรงเป็นทลายครงแเดกชนมา, จั้งแแตงไ้หดเรนนทด้คุม
 ททานหาพน, ชางเควองด้ามด้บ, มาหารอยยกเซามาบ่าโมกนอย. แเดว
 ไ้พระยาเซยงแ่่นเป็นนายกของทพทหาคุมพดททานหมนหนง, ชาง
 เควองรอยหนง, มาหารอยยกตามดงมาอกทพหนง. ด้มเคัดพระ
 นเรด้วรเป็นเจา, กบด้มเคัดพระอนุชาธิราชแจงควชาด้กยกเซามา,
 กั้ทเทยบเรอรวเรอไ้ตงบวงเซาฝั้ง, ไ้พดททานอาด้าชนบกยกเซา
 ไปตงคอกชาด้ก, แเดวกด้เคัดชนจากพระชตวมานทงด้องพระองค.
 ชงด้พรวนรตนบ่าทูกา. จั้งครดไ้พดททานทงบวงชนยวชาด้ก, ด้มเคัด
 พระนเรด้วรเป็นเจาชงพระแ่่งบ>NNกด้บ, ยั้งถกนายมาผดหมเด็ช
 ด้กหดาดแแตงชตตามบงทอจกมาคาย. ฝ่ายชาด้กอนยกมานนทพาย
 ไป, ททานอาด้ากั้ไ้พ่นแแตงชนไปปะทะทพพระยาเซยงแ่่น ๓ เห็น
 ดงนน, กั้ไ้แยกพดออกรบตบระคางไป ททานกรงเห็นเทอช
 กาดงกถอยรอรบดงมา ด้มเคัดพระนเรด้วรเป็นเจา, กบพระอนุชา
 ธิราช, เห็นชาด้กยกไ้ยออกมากั้, ททานไ้ยทจระตงเรอมทน,

จงสดุดีด้วยเรือพระที่นั่งชนไปเห็นออกคลองป่าโมกน้อย, แดชนานเรือ
 พระที่นั่งทองดองดำ, สดุดีด้วยกับพดเรือรบแดทหานอนหยาภิรมานน,
 ชาดกกวางข้างมารพดมากรมแมนาน, แต่ได้รบพุ่งกันเป็นด้ามาก
 สดุดีด้วยพระนเรศวรเป็นเจ้า, กับสดุดีด้วยพระอนุชาธิราชซึ่งพระแสงปืน
 นกดับ, ยิ่งต้องชาดกตายเป็นอนมาก. ชาดกพงด้าตราวุธคกถ
 เรือพระที่นั่ง. จงพระบาทสมเด็จพระอนชา, ก็ให้สดุดีเรือพระที่นั่ง
 สดุดีด้วยเขาไปข้างฝั่ง, กับเรือพระที่นั่งสดุดีด้วยพระเชษฐาธิราชแดว
 ด้าหวดตั้งเหยงบนไทยในเรือรบเรือโตทงปวงชนไป, ต้องข้างมาชาดก,
 แดรพดตายมาก ชาดกทงปวงกพายไป.

สดุดีด้วยพระนเรศวรเป็นเจ้า, จงตรึกแก่สดุดีด้วยพระอนุชาธิราช
 แดท้าวพระยานายทพนายกองทงปวงว่า, พระเจ้าเชียงใหม่ยกทัพ
 แด่นหงดงมาตงหย่นะระเกดถึงสดุดีด้วยเดอนหาเดอนแดว, พงไตเห็น
 สมอกาดงทหานอน, ตรายจะเป้นบ้าดงคราม, ในดองวันด้ามวอน
 จะยกมาอก. ถายกตงมาเราจระตโหงค้ายระเกดทเคียว, ตริค
 เทาตงน, กับได้สดุดีด้วยกตบดงมาตมพดตงหย่นะป่าโมก. ฝ่าย
 พระเจ้าเชียงใหม่แจงว่า, สดุดีด้วยเรนทสุ, พระยาเชียงใหม่แดกชนไป,
 กซึ่งพระโกธตั้งให้ประหารชวดเดย. พระยาพะเยานองพระเจ้าเชียงใหม่,
 ใหม่, กับท้าวพระยาแด่นชุน, แด่นหม่น, ทูนขอโทษให้แกจว.
 พระเจ้าเชียงใหม่ก็ให้ยกโทษ, แต่ทว่าให้ไปตระเวนประจานรอบทพ.
 แดวครคปรกด้าแก่นายทพนายกองแด่นท้าวพระยาตวงทงปวงว่า, พระ
 ยาเชียงใหม่, สดุดีด้วยเรนทสุแดกชาดกชนมา, พระนเรศวรพนองจะ
 มีไถกาเรบจะยกชนมาตงค้ายเรา, เราคคจะยกตงไปทกเดยก่อน

ท้าวพระยานายทพนายกองทองปวงกเห็นด้วย. พระเจ้าเชียงใหม่ให้
 ไทรหาเรกส์, ไตเรกส์หนว่นพรหส์เดือนห้าแรมสองคา, เพดาค
 ดิบเอ็ดท่มห้าบาท, จงบนชาให้ตรวจเตรียมกองทัพ, ให้พระยา
 เชียงแสน, สเรนนทล่อกพดหมนหาพนเปันทพหนาแกคว. ทพ
 พระเจ้าเชียงใหม่พดหมนหนง, ซางเกรองล่ำมร้อย, มาพนหนง.

ครนถงว่น พรหส์ เดือน ห้าแรม ล่องคาเพดาคดบทุ่มห้าบาทกยก
 ดงมา. ขณะเมอพระเจ้าเชียงใหม่คตเตรียมทพจรงมาคณน. ฝ่าย
 ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, ครกแกท้าวพระยามุขมนตรีวา, เราคทพ
 เชียงใหม่แตกชนไป, เห็นประหนงวาจะยกเพมเคมกนมาอก. ถงล่อง
 ว่นด่ำมว่นแแตกมไดยกดงมา. หนว่นพรหส์เดือนห้าแรมสองคา, เรา
 จะยกชนไปไททหานยวดล่อกเพดาหนง. ท้าวพระยานายทพนายกอง
 ทองปวง, กเห็นพรอมกนโดยพระราชบริหาร. จงตั้งให้พระราชมานูกอ
 พดหมนหนง, ซซางคนพตายพทชกรร, ซางนายทพนายกองชยดบซาง,
 มทงด่ำมชายล่ำหรบทุกควซางเปันทพหนาซนหนง, ให้พระยาดุโรทย
 ซซางคนพตายล่งหารคชล่ท. ซางนายทพนายกองชยดบซาง, มทง
 ด่ำมชายล่ำหรบทุกควซางเปันทพหนาซนล่อง. ไหยกในเดือนห้าแรม
 สองคาเพดายาย, ไทคงหยุตันทาง. ครนเวดาคดบเอ็ดพระนเรศวรเปน
 เจ้า, กับส้มเค็ดพระอนุชาธิราชซงเครื่องดร์ราชปิตนทนาดงการยุช.
 ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้าซงซางคนพตายมกตทวป เปนพระคชาธาร,
 ส้มเค็ดพระอนุชาธิราชซง ซางคนเจ้าพระยาปราบไตรจักรเปน พระคชา
 ธาร. พรอมซางดงกนแซกแซงตอมวงพงคารอยหนง, กับพดทหาน
 ด่ำมหมนถัดเค็ดพยุหะบาตราทพโดยสถตมารควถ. พอแล่งทนกรเรือ

เรื่องพโยม, ทพหนาพระเจ้าเชียงใหม่กับทพพระราชมานุประทะรวกน
 คาบบางแก้ว. ทพหดวงค์เด็ดลงคาบดปานแห, ไดยนเดียงบรบ, ก
 มีไดยกหนุนพระราชมานุชนไป, เขาซุ่มทพหฺยในป่าจิก, ป่ากะทุม
 ฟากทางตะวันตก. จึงไซ้ให้หมนทพรกกล้าบมาเวรดบมาชนไปดั่งพระ
 ราชมานุให้ตาดตางมาตงทพหดวง. พระราชมานุกับออกตงมาให้กราบทูน
 ว่า, ดักไทรบตคพนกันหฺยแหว, ถาดอยกจะแตก. พระราชมานุกับไต่
 ทย. ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ก็ให้หมนทพรกกล้าชนไปดั่งอก.
 พระราชมานุกับไต่ทย. หมนทพรกกล้าตบตงมากราบทูนกชงพระโกธร
 ตรดตั้งว่า, ให้กตบชนไปอกครงหนง, กามนยงชตมทยให้เอาดัดระ
 ดงมาเถด, หมนทพรกกล้ากตบชนไปแจงคามรบดั่ง. พระราชมานุแจง
 รบดั่งกตคใจ. ให้โบทงฝ่ายซ้ายเป็นด้าคน. พระยาด้โชทยแเดททาน
 ทงปวงเห็นดงหน, ก็ชยายตาดทยดงมา. ฝ่ายททานเชียงใหม่ด้าคนว่า
 แดกกัไทรองไต่รุกโจมตีตงมา. ททานมากวางมาททานชางชบชาง.
 พระเจ้าเชียงใหม่ตพทยกเวงพตชบชางทงตาม, ปนกองหนาตงมาม
 เป็นชบวน. ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้าเห็นชาดกเดยชบวน, จึงให้
 ดนคอง โบทงเป็นด้าคน. ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, กับส้มเด็ด
 พระอนุชาราชกชบพระคชาธาร, แดงพตชางมาโยชาททาน, เขาชย
 กตางทพชาดกจนตงอาวุดัน. ฝ่ายพระราชมานุ, พระยาด้โชทยเห็นดง
 หน, กตอนพตเขาตชนาบชนมา. ทพพระเจ้าเชียงใหม่กแตกพ่ายไป.
 ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, กับส้มเด็ดพระอนุชาราชกเดดตตาม, ตทพ
 พระเจ้าเชียงใหม่, แดกถานยับเยนไปไม่คุมกันไต่. พตททานชาวกรุง
 ก็ไต่พันแทงพตชาดก, ทงนายแदैไพร่ตายริมทางแดกตางทงนหนมากน

แสดท้าวพระยาฝ่ายช้างศึกคชชาติในยุทธิมน, คอพระยาพเยนของพระเจ้า
 เชียงใหม่, พระยาตอ, พระยากาว, พระยานครदानช้าง, พระยาเชียงราย,
 มางยามงิปป, ส้มิงโยคราช, เจพระยะอากบุน, สัเรนทลู่เมืองเตริน.
 แสดนเชียงใหม่ตายในทนนประมาณพันแล็ด. ไตชางไทยยล็บชาง, มา
 รอยแล็ด. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราชเจ้า,
 ถัดเค็ดตามคตทพระเจ้าเชียงใหม่ไปถึงปากนาชะไว.

ฝ่ายส้มเค็ดพระราชาบิดา, คาทรดไทรยมรพดแเดเรือพระทงดง
 กน, เรือรบเรือไทรพรอมแล็ด. แเดวพระราชทานเรือพระทงรองแเดเรือ
 ทงปวง, ไทพระสรุฎพรมาธิราช, นองพระยาตแวกโดยดเค็ดควย, ครน
 นระวันเสาร์เดือนห้าแรมสี่คาค, เพตารุงแเดวห้าบาทไต่ฎกรีกส้มเค็ดพระ
 พุทธเจ้าหยูกว, กียกพยหะยาตราทพลเค็ดโดยชตมารคควยพระชตวิมาน
 ชนไป สัถนพระเจ้าเชียงใหม่กียกรุครบชนไปเขาในค้ายหดวงในวนน.
 เพตัจวนคาคส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช คต
 ทหดวงหยุนะปากนาชะไว. จังมพระราชกำหนดแกท้าวพระยาหัวเมือง
 ทงหดวงว่า, เพตายารุงจะยกพดททานเขาหิกค้ายพระเจ้าเชียงใหม่. ฝ่าย
 พระเจ้าเชียงใหม่แตกชนไปถึงค้าย, แลยพระทยมไคคคทจะรบ. ครน
 แจงวากองทพพระนเรศวรยกตามชนมาถึงปากนาชะไว, เกรงจระรัมหยุ,
 หนกมพน. ครนเพตาคากชนชางเรือเดกทพหนีไป.

ครนรุ่งชนนระวันเสาร์เดือนห้าแรมห้าคาคเพตาศ้าโมงแล็ด, ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช, สัเค็ดกพยหะโยธาทัพ
 ไกถถึงสระเก็ด, กแจงวาทพระเจ้าเชียงใหม่เดกทพหนีไปถึงค้ายปากนา
 บางพุดชา, มิไคทนพระเจ้าเชียงใหม่. ททานกองหน้าจับไต่พระยาเชียง

แค้น, ตูกพระยาเซียงแค้น, แค้นหุดวงดำมแขกมาจจอยดกแม่หม
 พระเจ้าเซียงใหม่, แค้นไคซางพงพตายไหย่ทกต์อกมวรอยยต์บซาง,
 ไคมาหารอยแค้น. แค้นซางไหย่ทกต์อกคัมแค้น, พตายจนาตต์กตหนง,
 พตายปองหุดรายภกตหนง, พตายตเกยนกระยอหนง, พตายพิไชยโตกาหนง,
 พตายมรกดของอหนง, พตายมณจกรพคหนง, พตายดิงคาหนง, พตาย
 มงคตชาตวหนง, พตายแซแมหนง, พตายเกวไกรดาส์หนง, พตายอโบตถ
 หนง, ซางพระทงพระเจ้าเซียงใหม่พตายมหาเมคหนง, พตายทศรราชา
 หนง, พตายเกิดต้วตตหนง, พตายภายพยาหนง, พตายยวตราหนง,
 พตายแปรหนง, พตายสรบญเวองหนง, พตายราชายหนง, พตายมหา
 กุนทตหนง, แค้นไคซางต้งไหย่ยต์บซาง, แค้นพม่ามอนดาวเซียงใหม่,
 แค้นชาวไทยไหย่, ซายหยิงหมนแค้น. ไคเรอวบเรอต์เบยงต์รอยแค้น.
 แค้นไคเครื่องสรพยช, แค้นเครื่องซางเครื่องมา, บันไหย่จางคมนทก
 นกต์บมาก แค้นไคเครื่องราชูปโภคพระเจ้าเซียงใหม่. แค้นเงินแค้นทอง,
 กระโจมหุ่มทงด่าบหนง. ส้มเค็ดพระนเรต์วรเปนเจ้า, กบต์มเค็ดพระ
 อนุชาธิราชแตงททานกำหนดให้ตามพระเจ้าเซียงใหม่, ให้กิงเมืองนคร
 สวรรค. แค้นพหุดวงตงหยู่บางพุดซา, ประทบแรมหยู่ทงทพบกทพเรอ
 เอนหนง.

ครนนะวอนชาทจเคอนหาแรมหาค่า, ฝ่ายส้มเค็ดพระราชาบิดาเค็ด
 ติงบางพุดซา, พระราชโอรสทงตองพระองค์มาเฝ้า, กราบถวายบังคม
 ทูลเรื่องยุดชงไครนรงคชาตักมไชยชานะ, ถวายเค็ดต้งทุกประการ.
 ส้มเค็ดพระราชาบิดาไคซางพ้ง, กิ่งพระไคมนต์ยนต์. เค็ดประทบ
 หยู่ตองเวน.

ครนรุ่งชนนระงนองการเดือนห้าแรมเจ็ดค่ำ, เพตบ้ายด้ามโงง,
 ส้มเค็ดพระราชบิดา, ก็เด็กทพคนเขาพระนครโดยชดมารค. ครนระ
 วนสุกกรเดือนห้าแรมสิบค่ำ, กองทัพจึงไปตามพระเจ้าเชียงใหม่กลับมา
 ถึง. ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, กับพระอนุชาธิราชก็เด็กทพ, ส้มเค็ด
 ด้วยพระชวลิตมานพร้อมด้วยดงกษณาตาม. ครนถึงตำบลโพธิ์ด้ามต้น,
 ทอดพระเนตรเห็นเรือพระสร้อยสุวรรณมาธิราช, กับเรือนายทัพนายกองเขม
 ทงปวง, จอดหย่นะฝั่งฟ้ากคะวันตก, แต่พระสร้อยสุวรรณมาธิราชนั้น, มิได้
 หมอบบังคูล์เค็ดห้วย, ก็ชงพระพิโรธ, ให้เรือพระทงงไว. แดวดาทรด
 ให้หัตถ์พิไชยบุรินทร์ทาคัดเอาสี่ดาวขเดยซึ่งจับไค่นน, ไปได้ขบไค้ตรง
 เรือพระสร้อยสุวรรณมาธิราช ทอดพิไชยบุรินทร์ทาก็ไปทาคโดยรับสั่ง. ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเป็นเจ้า, กับส้มเค็ดพระอนุชาธิราชก็เค็ดเขาพระนคร. ฝ่าย
 พระสร้อยสุวรรณมาธิราชเห็นดงนน, กนอยพระททย, คคิยาคาคมิไค้วาประการ
 ไค้, ก็ดองเรือมาทห้วย ครนรุ่งชนนส้มเค็ดพระพุททเจ้าห้วยทว, ส้มเค็ด
 ออกพร้อมด้วยทาดพระยาเส่นาพรททามาจทงปวง. จึงดาทรดวา, ชง
 พระยาดแวกให้พระสร้อยสุวรรณมาธิราชผู้เป็นพระอนุชา, เข้าม่าช่วยงาน
 พระราชสงครามจนได้ค่นนขอบใจ. ให้พระราชทานพานทองคำ, กับ
 ส่นองพระองคหียงเท็ดห้วยนอย. แด่นายทพนายกองเขมทงปวงนน,
 ก็พระราชทานเส่นาโดยส้มคควน. พระสร้อยสุวรรณมาธิราชกับพระยาเขม
 ทงปวงกราบถวายบังคมตา, ก็เด็กทพกลับไปยังพระนคร.

ฝ่ายพระเจ้าเชียงใหม่แตกชนไปถงเมืองกาแพงเพชร, ไปเฝ้าพระ
 มหาอุปราชา, แจงการชงไค้รับกับกองทัพพระนเรศวร, จนแตกชนมา
 นนเส็ดส่นทุกประการ พระมหาอุปราชาก็เส็ดพระททย, จึงแแต่งททานมอ

ออกกำลังกตคนทาง, ซึ่งพลชาวเชียงใหม่แตกกระจัดกระจายชนมามน,
 ประมวณกันเขาโค แดงกไฟพระเจ้าเชียงใหม่ตงหย่นะเมืองกาแพงเพชร,
 นนดวย, แดงบอกหนังสือตั้งตวพระยาอภัยคามน, ซักแซกยกยอถาง,
 ซึ่งกากบตพพระเจ้าเชียงใหม่, ให้พลกำกองรับไปนะ เมืองหงส์ลาด.
 พระมหาอุปราชากเกณฑ์กันให้รบท่าไรนา, ให้พระเจ้าเชียงใหม่ทำเรือ
 กระจิงเหตาคา.

ฝ่ายพระสร้อยพระมาราชชนนคคเคนหยมโคชาด. ครนไปถิงเมือง
 ตเวกชนเผ่ากราบทวนว่า, ซึ่งรบตั้งให้ซาพระบาทยกเขาไปช่วยการตั้ง-
 ครามพระนครสร้อยชยาครน, โคความอปลยสันกควยพระนเรศวรคห่มน
 หยาบซา, โหตคเอาดีละชเตยมาเดียบไวรมเรือตรงหน้าซาพระบาท, ความ
 แคน, ความชายปมจะไมเห็นพาคน พระยาดเวกแจงคองน, กชงพระ
 โกรชตรคิดว่า, เรากเปนกดีศร, เขากเปนกดีศรมาคห่มนคองน, เห็น
 กรงกมพูชาชบด, กับกรงสร้อยชยาจะเปนทางพระราชไมตรีกนลยไป
 ไมได้.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์ลาดแจงว่า, พระเจ้าเชียงใหม่แตกชนมาเดียบ
 ไพรพตมาก, กชงพระโกรช, คิคจะเอาโหดกเกรงจะเดียบเมืองดาว.
 จึงคอบดงมาว่า, ครงกอนกำหนดให้พระเจ้าเชียงใหม่ยกไปบ้นจกับ
 ทพระยาพลิม, กไมไปทน, จนเดียบทพระยาพลิมครงหงงแเดว ครง
 นยกพลตงไปถิงแฉ่นทง, กแตกแกชาดกชนมา, ทำการมโตมคองคจ
 ทารกโคบาดโหดยรพตมากมาย, ชาดกโตใจคองน. เมอพระเจ้าเชียงใหม่
 ใหม่มคองมคอง, ไมไวกเกียรติยศในแผ่นดินแเดว, กแเดวไปถิง,
 ออกพรวรดาแเดวทพทตวงจะยกไปกระทำ, หยาให้พระเจ้าเชียงใหม่ตง

หฺยนะเมืองกาแพงเพชรเดย ให้ไปนกงทพตาเดยชนไปจคเจงดเมียง
 ออาหารนะเมืองเซียงใหม่, ผอนตงมาไว้, ให้พอพตด้ามแด่นหยาให้
 ชดต้นได. ถาชดต้นควยด์เบียงอาหารมีพอพตด้ามแด่นจะมีโทษ. ครน
 แดงหงงล่อเด็ดเดว, กัดงไฟพดากองถอหงงล่อถบดงมานะเมือง
 ก้าแพงเพชร. ฝ่ายพระเจ้าเซียงใหม่โตเจงไนรบดงนน, กกดถพระ
 อาณา, ถาพระมหาอุปราชากตบชนไปนะเมืองเซียงใหม่, เร่งรตทำการ
 ดาเดยตามรบดง.

ครนถงเดือนดับสองบมะเด่งเอกถก, พระเจ้าหงงดาวด, ยกข้าง
 มารพตมาโดยทางเมืองเซียงทองแตชมพตทพกทพเรอทงปวงนะเมือง
 ก้าแพงเพชร, ฝ่ายพระเจ้าเซียงใหม่, ถยกทพตาเดยมาถงทพระเจ้า
 หงงดาวด. พดดองแด่น, ซ้างเครื่องพนทง, มาเจดพน, แดเวอ
 กะจงเหลดาคาพนตา. ฝ่ายทพพระมหาอุปราชา, ซ้างเครื่องดร์อย, มา
 ด้ามรอย, พดหาหมน. กองทพพระเจ้าเซียงใหม่เปนทพตาเดยเรอรบ,
 เรอตาเดยหารอย, พดดองหมน. พระเจ้าหงงดาวดยกข้างมารพตถง
 มาถงเมืองนครดร์วรรค, ให้ทพพระมหาอุปราชา, แดพระยาของอุยก
 มาทางฟากตะวันออก. ให้พระเจ้าเซียงใหม่คุมทพเรอ, ทพพระเจ้า
 หงงดาวดยกมาฟากตะวันตก.

ถงนะนวนพร หัดเดอนย ชนดองค้ำ, พระเจ้าหงงดาวดยกทพไทย
 เขามาถงมนตายนชนอนปากคุ, แดให้ม้งมอดถุกพระเจ้าหงงดาวดแด
 พระยาพระรามมาถงตายนมะชามหยองทพทง, ให้ถงค้ายชดคุเฮามุดดิน
 พนคายนเปนก้าแพงดิน. ให้พระยานครมาถงตายนปากทพทเรอ
 ทพทง, พดหมนหาพน. ให้นนทถูมาถงตายนชนอนบางดางฟาก

ชาวหนองคายเคอง, ทพพระมหาอุปราชตงหยุนน. พระมหาอุปราช
 แดงพดมาประมาณพันหนึ่งยกออกมารบ. ทพเจ้าพระยากำแพงเพชร
 ก็แตก. ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, กับส้มเด็ดพระอนุชาธิราช, ซึ่ง
 พระโอรสแก่เจ้าพระยากำแพงเพชรครัดให้ตั้งพระราชอาณาโดยโหดตาม
 พระอัยการศึก. ส้มเด็ดพระราชบิดาซึ่งพระกรุณาครัดว่า, เจ้าพระยากำ
 แพงเพชรเป็นแต่พดเรือน, มิได้เป็นท้าวท้าวหนอโหดเจ้าพระยา
 กำแพงเพชรไว้ครึ่งหนึ่งก่อน. ส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้ากับส้มเด็ด
 พระอนุชาธิราช, ก็มิได้ตั้งโหดเจ้าพระยากำแพงเพชร. แดงครัดปรัก
 ด้ด้วยท้าวพระยาเด่นอำ มาจโยธา ท้าวหน ทง หาดยว ซึ่งเจ้าพระยากำ
 แพงเพชรพาเข้ามาให้ขาดใจคิด. เราจะนั่งไวชามชอบ, ชอบเรา
 จะยกพยุหะยวาทพหุดวงออกตีทพมหาอุปราช, หย้าให้ตั้งชาหุณะ
 ชายเคองนนไต, ราชครทงปวงจึงจะได้เกยขาวในท้องทุ่งตดวก แดง
 ครัดให้ตรวจข้างมารพดท้าวหนอด้, ให้เอาเครื่องสรรพยุท, บันไหย
 แดงบจรวงคมนทกนกลับตงบนจุเรอบเรือได้, ส้มร้อยตงนสพ. จึง
 แต่งท้าวให้ลอบออกไปทางบกทางเรือทชอบกต, ชุ่มพดท้าวบันไหย
 น้อยไว้, จึงจะยวให้ขาดใจคิด, เห็นไตทแฉงจะออกทตวงต, ทงบน
 ไหยน้อยยงระดมตาดเอาขาดใจให้แตกถานหย้าให้คุ่มกันคิด ฝ่ายกอง
 ท้าวหนอด้ก็ไปชุ่มหยตามรบด้ง. จึงส้มเด็ดพระนเรศวรเป็นเจ้ากับส้ม
 เด็ดพระอนุชาธิราช, ก็ได้เกิดด้วยพระชวลิมานดำเดี่ยวกันไปโดยทางชลมารค
 แดงท้าวพระยาพระหวิเมือง ขุนหมันทท้าวทงปวงก็ไปโดยชบวน หน้าตง
 ครงตงคาบนชายเคองไถตทพมหาอุปราชตงหยุนน, จึงครัดให้ท้าว
 หนอด้ชไปยวทพขาดใจหนาคาย, แดงขาดกยกออกมาได้รบพุ่งกันเป็น

ด่ามาก. ฝ่ายกองทหารอาสาซึ่งข่มขู่หนี, ก็ยกพลออกทตวงคิงบนไทย
 น้อยดำดงไปคองชาติถล่มตายเปนนันมาก, ชาติก็ไ้ระดำระดำยก
 หนนวกดงมาทางวิมว. ฝ่ายทพกรุงกวางบนไทยแต่บจางคมทนทนก
 ดับชนไปแค้เรอรบ, คองพวามอนแดชางมาตายเปนนันมาก, แดพด
 ชาติกนยงคอรบหุ. ษนนด้มเคดพระนเรศวรเปนเจ้, กบด้มเคด
 พระอนุชาธิราชเคดออกยหนาพระทงทงดองพระองค, ชงบนนกลับ
 ยงคองชาติชางมาแดพดตายมาก. ทห่านชาวกรุงยงบนระคมไป. ฝ่าย
 ชาติกกดงมาด้กชางทงเรอพระทง, แดยงบนไฟคอบมาเปนด้ามาก
 แดเรอรบทงทงทงปวงทนามไตกพายมาด้น, ยงแดเรอพระทงแด
 เรอรบหาดาหุยงคอบกนไปมา. ฝ่ายชาติกยงบนไทยมาคองคองพระ
 องคด้มเคดเอกาทล้รล้ดวรบมพชอนชงน, แดปตายพระทล้ชาด
 ชนไปถงพระพาหุ. อนง ชาติกยงบนไฟมาคองคนนเรอคนน, เจบป้วย
 ด้ามาก. แดกระด้นบนนกลับ, ชาติกยงมาคกหุยหนาเรอพระทง
 นน ประมาณด้ามด้บกระด้น. พอเพดาคาดเคดคนเซาพระนคร.

ครนระวนอาทจเคอนทกแรมด้บเคดค้าเพดาด้บเคดท้ม, ด้มเคด
 พระนเรศวรเปนเจ้, กบด้มเคดพระอนุชาธิราชเคดยกพยุหะยาตราทพ
 ออกจกพระนครชามไป. ด้มเคดพระเชคถาธิราชชงชางคนเจาพระยา
 ปราวไ้ไตรจกรดूंทล้ดอกด้บเคदनวดคนามนหนาทง. ด้มเคดพระอนุชา
 ธิราชเจ้ดเคชงพระคชาธิราชกรมหมาดूंทล้ดอกคบคคนามนหนาทง.
 เจาพระยามทล้ดชางปราวไ้ไตรภพดूंทล้ดอกคบ เจาพระยาจกรชาง
 แกวดงหารดूंทล้ดอกด้น. เขาชุนหมนกองชางชงชางพกนทงทง
 ดระด้ชาง. ใ้หมนเขาไปร่อนหน้าค้ายพระเจ้ทงด้าด้า, มหนงด้อบออก

พระมหาอุปราช, ให้ชนมากกราบทูลให้เร่งเปิดประตูรับ. เจ้าหน้าทนาย
 ประตูองว่าจกรบาททูก่อน, จะเปิดยังมีได้. ถัดครู่หนึ่งใ้ในค้ายหงส์อวด
 วางบนจางคมณฑกนถกนถกบระดมา. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้ากบพระ
 อนุชาธิราชเห็นวาช้างกรวดแหว, ถัดเค็ดลงเรือพระที่นั่งคนเขาพระนคร.
 ครนนวนพุดเค็ดอนเจ็ดชนคากหง, ถัดเค็ดพระราชดำเนินออกไป
 ตงทพชยนระวดชองถม. ครนนวนพุดเค็ดอนเจ็ดชนแปดคา, เขยบ
 พระกาดมรดยราชตงดำเพาชนไป, ยิงค้ายพระเจ้างหงส์อวดคระชนอนปากค
 พระเจ้างหงส์อวดเห็นชาวพระนครเขยบตงดำเพามายิงคิงค้าย, ถัดเค็ด
 ทพไปตงป่าโมกไทย. ครนนวนถัดกรเค็ดอนเจ็ดชนสิบคา, ส้มเค็ดพระ
 นเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช, กยกชนไปตทพพระเจ้าง
 หงส์อวดคิงป่าโมกไทย, ถัดเค็ดทางชดมารค, แดงทพบกถองฟากฝั่ง. ช้างก
 ยกชนาบตทพบกถองฟากฝั่ง. ทพกรงแตกยนตงมาตงทพทดวง. แด
 กระสุนบนช้างคยงตงมาคองบอโชนเรือพระที่นั่ง, ส้มเค็ดพระนเรศวร
 เปนเจ้าถัดระวอดนออกไป. ส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ด
 พระอนุชาธิราช, กกรชาทพเรชชบกกทานตวงนถอชวชตง. ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช, ชงพระแดงคายตง
 พระหัก, แดทพบกชงยนตงมานน, กมนนาคกตบมาพรอมกน. ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช, ถัดคอนพดทดวงได้พ
 ช้างก ๆ ก็แตกฉานตายแเดถ่าบากเปนอนมาก. แดวส้มเค็ดพระนเรศวร
 เปนเจ้า, กบส้มเค็ดพระอนุชาธิราช, ถัดเค็ดเขาพระนคร. ฝายพระเจ้า
 หงส์อวดคยกมาคิตพระนครถงหกเค็ดอน, จนถงวถนตวคุดยพดททานเปน
 อนมาก. เห็นจะเขาพระนครมิได้, ถัดเค็ดทพกตบไป.

แล้วบอกเข้ามาว่า, กองทัพเขมรแตกออกไปแล้ว, จะขอเข้ามาทำราชการ
 การสนองพระเดชพระคุณ, ตั้งเขมรชดเชยแต่เจ้าตราวุชเข้ามาถวาย. พระ
 บาทสมเด็จพระเจ้าหยู่หัว, จึงให้ตอบบอกไปว่า ทพพระเจ้าหงส์วอดย
 มิได้แตกฉาน, จะไว้ใจแก่พระยาตเวทียังมิได้. เกตอกว่าจะแต่งกองทัพ
 ใหญ่เข้ามาอีก, จะเลยประจันตชนบท. ท้าเพื่อให้พระยาสรีไฉนรงค์,
 พระยาสหราชเดโชเดกทพเข้ามา. ให้หยูกงำหนเมืองแถบตะวันออกไว้
 ก่อนต่อเมื่อใดทพหงส์วอดยแตกไปแล้ว, จึงให้เดกทพกลับเข้ามา. ครั้น
 แจ้งไปว่าทพหงส์วอดยแตกไปแล้ว, พระยาสรีไฉนรงค์, พระยาสหราชเดโช
 กเดกทพกลับมาเฝ้า.

ฝ่ายพระเจ้าหงส์วอดยได้มาถึงพระนครแล้ว, ก็ชิงดาหริแตกจะ
 เขากรุงพระนครสร้อยชญาให้จงได้, ก็ให้จัดทแกล้วทหารบ่าววังข้างมา,
 รพตเครื่องสรรพศาสตราวุช สบายอาหารกระสุนดินประสิวไว้พร้อมแล้ว.
 เมื่อพระเจ้าหงส์วอดยให้เตรียมทพหนุนพททหารห้าแสน, ซ่างเครื่องด้ามพ,
 มาหมนหนง, ให้พระมหาอุปราช, พระเจ้าแปร พระเจ้าเซียงใหม่
 เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท.

ครั้นระหว่งอาทิตย์เดือนชานคาหนง, ตุลาคม 932 ปีมะเมีย
 โทศก, เพลาอุสาโยค, สมเด็จพระเจ้าหงส์วอดยก็ชิงเครื่องพชยาวุช
 ตั้งการนัดวุธตีพิชโยคมาคุมโหดราดิแรก, สำหรับชดศยราชวามัน
 ประเทศโดยวารตถเด็ด. ครั้นได้เพลาหมนหนงก็เรียกมังกดาโหวราชบดิน
 คองไชย, ซัพพอพรหมนถายเลี้ยงตั้งขประนงัดพทคองกตองกองกา
 ทนรนาท, สเด็ดซ่างพตยไชยมังกดาเป็นราชพาหนะ, ประคิบเครื่อง
 ศราภรณ์อตั้งการเคตอณพยุหะโยธาทานโดยชบวนช่ายชวหาหนาดง, พด

ดาบดงโตมรดอน, พดเส้โตทวนทองยวบ, พดดาบเซนเป็นชนตรว
 วย, คูด้ด้ายคาไลว, เลือกทงไซยทงฉานวาทวชนกตงกตบตบงททกร
 ไพโรจนไซตนาการพรกชกคพรอมพรังตาด้า, รอนแรมมาโดยสถ
 มารค ซามเมนา เมาะตะมะ เซาทาง เมืองกำแพงเพชรเด็ต มาถึงกรุงพระ
 มหานครสรอยชยานะวณองครเด็ตอัยแรมด้บด้คา. ด้มเด็ตพระเจ้า
 หงด้าวคตงทพบางประหน, พระมหาอุปราชาทงทพกุ่มตอง, พระเจ้าเปร
 ตงทพด้รกก, พระเจ้าเซียงใหม่ตงค้ายค้ายนวดสังคาวาด.

ด้มเด็ตพระนเรศวรเป็นเจ้าครคช้ายว, ทพพระเจ้าหงด้าวคตง
 มา, กชงมาทวนกบททานด้ามกอง, กองหนงยด้บด้องคน, กองหนง
 ด้ด้บด้องคน, กองหนงเจ็ดด้บด้องคน, ซมากชทวนครบมอยกชอก
 ไป. กองหนาช้างกชอกมารบ, ททานกรุงเทพมหานครตแตกฉานเข้าไป
 ด้มเด็ตพระนเรศวรเป็นเจ้า, ชงพระแด้งค้ายกบททานบนค้ายชนไป.
 ช้างกในค้ายชอทวนแทงพดคตคตงมาเป็นหลายครชนมไค, ชงมา
 พระทงกตบเซาพระนคร. ช้างกชเอการชงไครบพุงนไปกราบทงด้ม
 เด็ตพระเจ้าหงด้าวค, พระเจ้าหงด้าวคตครคถามเด็นาคว, พระนเรศวร
 ชอกมาท่าเป็นหย่างททานตงน, เหมือนหนงชเอพมเด็นมาแตกกตอ, พระ
 ราชบคานนเห็นจรรูหรือไม เด็นาคกราบทงว, เห็นพระราชบคาคจะไมรู,
 ถ่ารูแถวเห็นจะไม่ชอกมาท่า. ด้มเด็ตพระเจ้าหงด้าวคตจตครคตงว, พระ
 นเรศวรท่าด้กชอททานนค, ถ่าชอกมาชกตงมาตรวาเราจเด็ยททานมาก
 กจะแตกชอทวไคจิงไค. แถวตงไคจคททานทมมอด้นทคทททุกททุกกช
 ไคไคทมนหนง, ชอไปช้วยค้ายคกไวท่าม, ททานทด้ค้ายนดุมพด. ถ่า
 พระนเรศวรเป็นเจ้าชอกมาคค้าย, ไคกุ่มชอเป็นไคจิงไค, ด้มเด็ตพระ

นเรศวรเป็นเจ้าซึ่งมาพระที่นั่งออกไป, ทหานด้ามกองกบตอมวงพันทนง
 ถือโตมรแดงดาบดงออกไป, ได้รับฟุ้งกันแต่เพดาล้ามโมงจนตีโมง,
 ซาดักแตกเข้าไปหยุดสักครู่หนึ่ง, กذبเขามาสามสี่บออกมายวทพ. จึง
 แต่งบักฉะนาง, แดกของซุ่มไว้, บักหนึ่งตักไวทามู, บักหนึ่งทหานทศ,
 ด่มเต็ดพระนเรศวรเป็นเจ้าซึ่งมาทอนไตซาดักเข้าไป, แดซาดักดองบัก
 หุมพระองค์แดทหานเข้าไว้, ตักไวทามูถือดาบดงเขามาจะกุมเอาพระองค์
 พระองค์กชงแทงด้วยพระแสงทวน, ถูตักไวทามู, ตักไวทามูพันคอง
 พระแสงทวนเป็นแผล, แดตักไวทามูนนตาย. ทหานทศถือโตมรแดง
 หอกใหญ่ตรงเข้ามา, ชงพันด้วยพระแสงสพายแดงตมตง. กัดเต็ด
 กذبเขาพระนคร. ด่มเต็ดพระเจ้าหงส์าวดีให้เขามาตค้ายชาวพระนคร,
 กัดคองครงด้ามครงกมไตแตกฉาน, จึงครควาจวนเท็ดกาดฟ้าฝนนา
 นองหยุดแดว, กัดให้เดกทพลเค็ดจากดบคนไปเมืองหงส์าวดี.

แผ่นดินสมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า

ครนดุดักราช 94) ปีชานต์มรทศลัก, นระนอาทจเคอนแปดแรม
 ดิบสามคำ, พระมหาชมราชาธิราชเจ้าซึ่งพระประชวรหนัก. ครน
 นระนองการเคอนดิบดองแรมสองคำ, ดัดเค็ดดอรรคต, พระชนม์ได้
 เจ็ดสิบหกพรรษา, หยุในราชดัมบคยดิบดองปี. ด่มเต็ดพระนเรศวร
 เป็นเจ้า, พระชนม์ได้สามสิบห้าพรรษา, ชนเล็ดยราชยดัมบค, แต่งการ
 ถวายพระเพลิงด่มเต็ดพระราชาบิดาเค็ดแดว. ด่มเต็ดพระเจ้าหยุทอรรค
 แก่มุขมนตรีแดอามาจว่า, แผ่นดินกรงกมพูชากรุราถน, ยูโคครอง
 ดัมบคจคตมกเป็นต้นดานพาดทุจติ. เหมือนพระยาถแวก, บิคานภพระ

เจ้าพระนครเชียงใหม่, จงยกทัพลงไปพึ่งซึ่งกษัตริย์พระนครด้วยอยุธยา
 ผลิตแผ่นดินใหม่, เสด็จนำพิชิตมาจรรวาศครทั้งปวงจะจลาจลประการใด
 บ้าง, ถ้าพอจะทำได้ก็ให้ท้าวหยาให้เดียด. พระมหาอุปราชากวาทนพระ
 ราชนิศาว่า, ไหวท้าวว่าชนเจ้าพระพุทธรเจ้ารายน. ส้มเตี๊ยะพระเจ้า
 หงส์ว่าคิดครว่า, พระมหาสมราชาไม่เดียดแรงแรงมบุตร, การสงครามไม่พัก
 ให้พระบิดาไซเดียด, ตองห้ามเดียดอก. แต่ซึ่งเจ้าว่าเคราะห์ร้ายหยาเดียด
 กหยาไปเดียด, เขาผาฮัดครนงเดียดเกิด, จะได้นั้นเคราะห์. พระมหา
 อุปราชาดิพงรบตั้งคณน, กถวพระราชาณาพระบิดา, กถวคเตรียม
 รพด, แด่มพระราชกำหนดไปถึงพระเจ้าเชียงใหม่ให้ยกมา. พระเจ้า
 เชียงใหม่แจ้งพระราชกำหนดเดียด, ถยกทัพมากรุงหงส์ว่าค.

ครุศกราช 941 ปีเถาะเอกศก, พระมหาอุปราช, เจ้าเมืองเชียงใหม่
 ยกพลห้าพันหมื่น, ช้างเครื่องเจดรอย, มาล้อมพนมราชามเมืองเมะคมะ,
 มาโดยแม่น้ำแม่กตคร, เข้าทางพระเจดีย์สามองค์. ฝ่ายสมเด็จพระ
 นเรศวรเปนเจ้า, ครนถนระจนอาทจเคอนอายชนหกค, มีพระราช
 คำหรดตั้งให้เกณฑ์หัวเมืองปากไตทพหนงเดียดเดียด, กำหนดพระเวกต์จะ
 ไต่ยกไปเมืองตแวก. ครนระจนเดียดเคอนอายชนสี่พันสองค, จึงมีพระ
 ราชโองการตั้งมุขมนตรีผู้ใหญ่ให้รักษ่าพระนครว่า, ทพพระเจ้าหงส์ว่าค
 แดกไปครน, เปนทพชงจะบารุงชางมารพด, แดจะกตบในนาถ
 มขึ้นเห็นจะไม่ทน. แต่ทว่าจะไว้ใจมิได้, เกตอกว่าจะคตงสงครามยกมา,
 ถายกมากให้รักษ่าเมืองไว้ท้าวเราเคอนหนงให้ได้. ตั้งเดียดพอเพดาเย็น
 มหนงลอบบอกเมืองกาณจนบุรีเขามาว่า, ทพพระมหาอุปราช, พระเจ้า
 เชียงใหม่, ยกมาตั้งกาณจนบุรีทาดพานข้ามหยาเดียด. ส้มเตี๊ยะพระเจ้า

ทยุทธราชบัณฑิต, กิตติพรดา, เวทียบขางมารพดไฉจะยกไปเอา
 เมืองตเวก, บดินทพหงส์วดยกมาอีกเตา, จำจะยกออกไปเดินดุก
 กับมอนเดยก่อน, แดวมพระราชกำหนดออกไป, ให้พระอมรินทตื้อไชย
 เจ้าเมืองราชบุรี, แต่งคนหารอยออกไปตั้งชุมหุ. ถาชาดกขามดพาน
 แดว, ให้ถางดพานเผาเดยไหญงได. ฝ่ายพระมหาอุปราชาดเดยยก
 ทพมาถึงกาญจนบุรี, เห็นเมืองวางเปด่าไมมีคน, ก็เขาพระทยว, ชาว
 พระนครรูความ, เทกวอพยพเขาเมืองส่น, ดเดยประทบแรมนะเมือง
 กาญจนบุรี, ให้เทยวดาตตระเวณจับคนจะถามกิจราชการกมได. ส่วน
 พระยาจิตตองกองหนา, ก็เร่งทำดพานขามพดเดด รุงชนพระมหา
 อุปราชาดเดยยกกรหาทพดองตงมาโดยมารคอก, ถึงคาบพนพนทอน.
 เพดาชายแดวด้ามนาตกา, บงเกิดวายุเวร่าพวาทพดทอนหอบรุด, พง
 ฝนเปนกงจกร, กะทบบมหาเดดตตคร, ซึ่งกนมาบนหงดพระคชาธาร
 นนททบตง. พระมหาอุปราชาทอดพระเนตรเห็นตงน, ตกพระทย
 ให้โหรดำหรบทพทานายถวามพยากรนวา, เหตุณเขาในเทยงราย.
 นชายแดว, เห็นเปนดุกนมิตรทพระองคจะมีไชยไคพระนครด้อยุชยา
 ดมเดดพระมหाराช บคาจะเดอน พระองค ชนจากทเดดตตคร มหาอุปรา-
 ชา, ให้ถวดยราชวไรดอรรยาบดในกรงหงส์วคเปนมคก พระ
 มหาอุปราชาดรดไคพงคตงน, กยงมวางพระทย, จนดเดดชนคาบ
 พงครเดนดพรนบุรี, ให้ตงทพไชยโดยชบว. แดวครดไคองมา
 ดามรอยตาคมาคตงคาบนเอกราชบางกทงว, ทพพระนครจะตงรบหุ
 คาบนไคบง. ส่วนดมเดดพระนเรศวรเปนเจ้า, กับดมเดดพระอนุชา
 ธิราชครดบรึกสาแกมุขมาตยาทงปองว, ดกมหาอุปราชายกมาคตงน,

เราจะรักษาพระองค์อยู่จนการกตางแปดงคหรือ, หรือจะคงมั่นใน
พระนคร. มุขมนตรีกราบบังคมทูลพระกรุณาว่า, ข้าพระพุทธเจ้าซาบหทัย
ว่า, พระมหาอุปราชาทรงพระเดชเดชาภาพสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว
ทรงเสด็จไปช่วยงานพระราชสงครามกรุงหงสาวดี, ที่เมืองรวมเมืองคง
กรุงหงเงาะ แต่ครั้งเมื่อสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี, กับมหาอุปราชาคิด
เป็นการรบดวงให้เสด็จขึ้นไปแต่จะท้าว, ท้าวโยมได้. จนทัพหลวง
กวาดเอาพระมหาเถรคณ้อง, พระยาพระราม, พระยาเกียรติ ชาติโยม
ศรีอภัยพ, ในชนบทประเทศขอบขัณฑสีมา, กรุงหงสาวดีมาข้ามฝั่งแม่-
น้ำสโตง. มหาอุปราชาท่านคนละฝั่งปาก, สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่ง
พระแสงปืนหนัก, ยังข้ามฝั่งมาทอนกลาง, ต้องตั้งระกรรมานาย
กองหนานนตาย. พระมหาอุปราชาท้าวพระยาตั้งมรรณ, ก็ชยาคณพระ
หอก, เกรงพระเดชเดชาภาพเป็นต้องคงแหว. แต่ซึ่งพระมหาอุปราช
ยกมาครองนเป็นการปลาดนก. ด้วยกลัวภัยไปเดือนเจ็ด, ยังไม่ทันบารุง
ช่างมาร พดถึงขนาด, แดเดือนยกมาถึงพระนครเห็นเรือนก. คราว
จะได้ข่าวว่า, สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต, คิดว่าแผ่นดิน
เป็นจลาจล, จึงรีบมาโดยท่านองค. ครั้นจะรีบมในกรุงชาติก็จะ
ได้ใจ, ขอเสด็จทัพหลวงออกตั้งแควงกองทัพเขาประทะพงกาดงดู
กาดกหนกกองทัพหลวงเสด็จออกหักต่อพายหลวง, สมเด็จพระพุทธเจ้า
อยู่หัวทรงส่องพระองค์, ได้ซึ่งฟังข่าวมาจกราบทูตดังนี้, ชอบพระทัย
นัก, แยมพระโองคำหว่า, ซึ่งปรักสาการสงครามกรุง, คือความ
คำหรือเรา. บदनทัพเตรียมพร้อมหุ้ะทั้งบางซวดแหว, ไหยกไปตั้งบ้าน
ไมก, เอาแต่ทัพหลวงเมืองตรังควายตั้งบ้านหัวเมืองเป็นคนหาหมน. ไท

พระยาศรีไฉยวงศ์เป็นแม่กอง, ให้พระยาราชวิธานนท์เป็นยกบัตร,
 ยกไปครั้นหน้าราชสีห์หุ้ยนครคานนท์หนองลำห้วย. พระยาศรีไฉยวงศ์,
 พระยาราชวิธานนท์, กราบถวายบังคมลาออกมาจัดแจงไพร่พล, ยก
 ทิ้งไปโดยพระราชนิชา. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้โหราหาฤกษ์,
 พระโหราธิบดีหลวงโลกทัฬหเทพพยากรณ์, คำนวณพระฤกษ์ถวายว่า,
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้จตุรงค์ไชคัศวรพระฤกษ์พร้อม มัชฌิมเสด็จ,
 ขอเชิญเสด็จจากพระนครระงับอาทจเดือนยชนดับเขคคา, เพชรุ่งแฉฉ
 ดองนาถกาห้บาท. สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ก็ทรงให้สมุหนายก
 กำหนด ทพ หลวง จระตืด โดย ชดมารค, ไปตง ทพ ชย นระพนม โมก,
 สมุหนายกแจกพระราชกำหนดชาทุนระของทุกพระบาท, ฝ่ายททาน
 พดเรือนเตรยมการอนจระตืดพระราชดำเนนนเสด็จ.

ถึงระงับอาทจเดือนยชนดับเขคคา, เพชรุ่งแฉฉดองนาถกาห้
 บาท. ได้สมุหนายกทพชยเวกส์. สมเด็จพระบาทบรมนาถบรมบพิตร
 พระพุทธเจ้าอยู่หัวทรงส่งพระองค์, ชงเครื่องสำหรับพชยสงครามเสด็จ
 กัดเศกชงเรือพระที่นั่งเสด็จมารคชย. สมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้าชงเรือ
 พระที่นั่งไกรสรสมุขพิมาน, อนุอตั้งการรจนาด้วยมหาเสด็จบวรนคร.
 ชนคเครื่องอภิมุขมด้ายพรายพรรณ, บังวรฉนบงแซกเสด็จอนเสด็จบวรพ
 ดยกรรรังกตงกรตจามรมาดศาลดา, คุมเหาดารเสด็จพนตอกชกด้วย
 กรบรชทงฉานทงไชย, แฉฉวางไล่วไฟโรจนด้วยเรือจำนำท้าวพระยา
 ดำนคราชรายเรียงเปนระยะ, โดยเสด็จชบจนพหุระยาคราหน้าหลังทงปอง
 พรอมเสด็จ. พอได้ขุมเวกส์พระโหราธิบดีกตงไชย, ราชครูทอชา
 จารยเม้ามทงฉนทกฉนฉนคประ โคะแฉฉ ฉงชคชยคนคกรกตงกตงฉนฉน

มหรณพท, เคตอเนเรือขบวนพยุหยาตราโดยชลมารค, ถึงประทับ
 ษานาหน้าพลับพลาชัยป่าโมก. เพลาชายแฉ่งส่องนาคกาฬบาท, ดัดเค
 จตทประทับแรมหยุดหน, กำหนดสืบเฮ็ดท้อมด้ามบาท, ทพหดวง
 ดัดเค็ดพระราชดำเนิน.

เมื่อเพลาตีบทม ดัดเค็ดพระพุทธรูปเจ้าหยู่หัวซึ่งพระดื่บนนิมิตว่า,
 นานองท้อมป้ามาฝ่ายปราจีนทศ, ดัดเค็ดดยชลทเทียวไป, พบมหา
 กุมภารตอหน่งใหญ่, ไค้ดัดประขุขรนาการ, ดัดเค็ดพระเจ้าหยู่หัว
 ประหารกุมภารตาย. บนทมคนขนระนศรวคให้โหรทาย. พระโหรราชบค
 ทุนทำนายว่า, ดัดเค็ดกรงนใหญ่หดวงจะไค้รับฟุ้งถึงซึ่งมหาขทก. แต่ทว่า
 พระองค์มิไชย, ดัดเค็ดได้ประหารบัจจามตราดัก. ดัดเค็ดพระดื่บนว่า, เทยว
 ดัดเค็ดกระแฉ่นาฉะนน. ดัดเค็ดพระเจ้าหยู่หัวไค้ซึ่งฟงคพระทยนก. ซึ่งเค็รอง
 ดัดเค็ดหรวราชรณขพร้อมดัดเค็ดเค็ดยงเกยคอยเวกต์. ทอดพระเนตรเห็น
 พระสัจจวิกรมมชาติ, ดัดเค็ดปาดทหารยช่วงมาเทยวดัดเค็ดมเกดยง, มาเค
 ทกคินทศเวยนเปนทกคินทศ, แฉ่งดัดเค็ดผ่านไปอุตรทศ, ซึ่งพระบค
 ชานไปทงพระองค์. ยกพระทกถวยทศนชดโมหาร, อชถานดัดเค็ด
 มชยให้ชนะปรบักต์. พระโหรราชบคให้พระโคมเตรสังขคரியางคคณค
 พร้อมกน. ดัดเค็ดพระเจ้าหยู่หัวซึ่งชางคนเจ้าพระยาไชยานุภาพ, คค
 นามนหน้าทง เปนราชพาหนะ. ดัดเค็ดพระอนุชาธิราชเจ้าซึ่งชางคน
 เจ้าพระยาปราบไตรจักร, คคนามนหน้าทง, เปนราชพาหนะ. พร้อม
 คคชางทาวพระยาเส่นาบคมนตรีมุขทงปวง, ดัดเค็ดพยุหยาตราทพโดย
 แฉ่งดัดเค็ดมารค, ไปเชยทเสวยค้ำบนบานระแฉ่งดัดเค็ด. แฉ่งดัดเค็ด
 ยกไปคตามทอทง. เพลาเทยงพระธาทิจชงกค, รั่มชางพระทงไป

ดั่งหงส์ออกคอบหานอง, คัดนามนหน้าหง, เป็นพระราชาธรรมาธิบดี
 ดั่งมิ่งมิ่งมางเป็นกตางข้าง, เจ้าเมืองมรดวนเป็นความพร้อมดอยแวง
 จิตดุจคบบาท, แดหน้าชาวพระมหาอุปราชานน, ทอนทองสร้อย,
 กัดออกมาเนวางบันจางรงค์มนทกนถัดบ, กระเบงแก้ว, ดาบโต้ดาบดง
 ดั่งดะหารอย. แดมาจาชโรพิเตยงพระมหาอุปราชานน, เป็นกองหน้า,
 ช้างพลายพชเนยงดั่งหงส์ออกคอบดองนง, คัดนามนหน้าหง. ดั่งมิ่ง
 ปรายดั่งเป็นกตางข้าง, ดั่งมิ่งมิ่งเป็นความ, พระมหาอุปราชา
 ให้แดงข้างชนะงามพระราชาธ, มีเดวตณครทงดั่งบหกข้างพรางไว
 แดจิดมิ่งรามนทเชมแซงขประจักษ์, ช้างมาจาชโรพิเตยง. มีช้าง
 ดงกนแซกแซงเป็นชนิด. แดวางบันจางรงค์มนทกนถัดบห้ามเด็น, ทด
 ดาบโต้, แดดาบดง, ดาบดองมอดั่งดะพน, เป็นชนๆ ออกไป,
 แดวาทองพระยารามนเกยกายกองหน้า. แดพดเตนเทายดั่งบหมน
 แดพดมาด้ามพน, แซงดั่งฟากทุ่ง, ทพทดังพระเจ้าเชียงใหม่,
 ช้างพลายชมพุดั่งหงส์ออกคอบนง, คัดนามนหน้าหง. พระยา
 เชียงแก้วหลานเป็นกตางข้าง, แด้นหานใจดั่งเป็นความ, กอบไป
 ดวยชางดงกนแซกแซงพดเตนเทาดั่งบหมน. พระมหาอุปราชาจคทพ
 เป็นดั่งเด่นางคเจดแถวๆ ดะเจดกองเป็นดั่งดั่งบเกากอง. พร้อมพดพด
 ทวยหาน. ไหลนคองไหย้, คองกระเตดรบตามหมวดคอง. ยกจาก
 ค่ายพงครกรงน. ดันนรนาทดวยดั่งพดดั่งเนยงเดยงชางมาพดพด
 เดนดั่งทาดั่งเทอน คุจแฉนพดฐาตดจะถดมดง
 ฝ่ายดั่งมเด็จพระนเรศวรเป็นเจ้า, ชนะเมอเดดตประทบหุ้ระฉายา
 ไม่ประคู้ เริงให้คองค้ำมั้น. ทอดพระเนตรเห็นพม่ารามนตามรายทุ่ง

คอบมากดบไป. จังครัดแกมขมนครวา, พดมาซงกตบไปนนเห็นท
 พระมหากุปราชาให้มาคอยเหตุไปแจ้ง. ติรายเพดาร์งพุงงจะโดยอไชย.
 โห้กองทัพพระยาดร์ไฉนรงค์, พระยาราชวิธานนทเร้งยกไปนเพดาคัดบ-
 เอ็ดทุมไปปะทะหน้าชาดักพงกาดงดู. แดในกองหุดวงก็ให้พร้อมไว้แต่ใน
 เพดายารุง. ทาวพระยานายทพนายกองกักรวดเตรียมโดยพระราช
 กากหนด. ครนอรนุงแสงดร์โยภาส, พระบาทสมเด็จพระบรมบพิตร
 พระพุทธเจ้าใหญ่ทงด้องพระองค์เคดียงเกย, ครัดให้ทาวพระยานาย
 กองทพหุดวง, ยกดงชบวนเบบจเด้นา. พระยาดร์หราชเตโซไชยช
 ้างพดายโจมไตรภพ, ถอพดหม่นหน่งเป็นกองหน้า. พระยาพิไชย
 รนรทชช้างพดายโจมไตรจักร, ถอพดหาพนเป็นนบักขวา. พระยา
 พชตรนรงค์ช้างพดายโจมทพ, ถอพดหาพนเป็นนบักซ้าย. พระยา
 เทพวรชุนช้างพดายจุมโจมยุช, ถอพดหม่นหน่งเป็นเกยกาย. พระยา
 พิไชยสงครามช้างพดายฝ้ายพดแมน, ถอพดหาพนเป็นนบักขวา. พระ-
 รามกาแห่งช้างพดายเด่นพดพาย, ถอพดหาพนเป็นนบักซ้าย. แด
 หนาพระคชาธารออกไปปดายเชอคนน, ชุนโจมจ้ตรงคชช้างพดายกฤษ
 ไชย. ชุนชงเคชช้างพดายไกรดร์, ถอพดเชนทงช้างดะหารอย.
 พระรามานุช้างพดายหัดคณฑพิไชย, ถอพดบกดองชนระช้ายชวช้าง
 ดะหารอย. แดหุดวงพิเศสงครามช้างพดายบุญยง. หุดวงรามพิไชย
 ช้างพดายมงมังกุค, ถอพดคาบโด, คาบดงช้างดะหารอย. พระราช
 วดงต้นช้างพดายแกดมาเมอง, ถอพดชาดำจามหารอย. พระเด่นา
 มุชช้างพดายเพองปราบไตร, ถอพดชาดำยบุนหารอย. ถคณฑทาน
 ทดองพันคู่พระคชช้างพดายด้อมดบหกกน, ถคคาบเชนยด้อมด้องคน, ถค

คายโตดัดบดองคน, ถอดบายดองมอเจดัดบดองคน. หน้าพระคชาธารน
 หอมหม่นพทนายดีพระคชาธารดองคบายดองแดง, ถอดทอนทองทวย
 กำหนดทองกองทพทองเป็นพลแด่นหง. ให้เอาพตายพเขาทองชน
 ระวังดัด, ซอเจ้าพระยาไชยานภาพ, ดั่งหกดอกคบายดองนอ, คตนามน
 หน้าหงมูกคชาธารนเควของมน บกมหาเดวคตคตเป็นพระคชาธาร. เจ้า
 รามคพเป็นกตางข้าง, นายมหานภาพเป็นควาน. แดแวงจตรุงคบาทน
 พระมหามนตรหยาทวงหน้าผายชวา. พระมหาเทพหยาทวงหน้าผายชวาย.
 หดองอินทรเทพหยาทวงหงเบองชวา. หดองพิเรนทรเทพหยาทวงหง
 เบองชวาย. แดพระคชาธารดัดคตพระอนุชาธาธาเจนน, พตายบอเวอง
 ชนระวังดัด, ซอเจ้าพระยาปราบไตรจักร, ดั่งหกดอกคบาย, คตนามน
 หน้าหงมูกคชาธารนเควของมน, บกบวรเดวคตคต. หมนภกคดัดวเป็น
 กตางข้าง, ชนตรีคชเป็นควาน. แดบีกทพทองน, พระยามหาเดนา
 ชข้างพตายมารปฤษฎ, ถอดพทหมนภาพนเป็นบกชวา. พระยาจักรช
 ข้างพตายไฟทกตป, ถอดพทหมนภาพนเป็นบกชวาย. พระยาพระคตง
 ชข้างจกรมหมา, ถอดพทหมนหงเป็นยกบคต. พระราชดั่งควมชข้าง
 พตายดงหารคชดี, ถอดพทภาพนเป็นบกชวา. พระรามรณภพชข้าง
 พตายมจกรพต, ถอดพทภาพนเป็นบกชวาย. พระยาทายนาชข้างพตาย
 ดัดคตพิไชย, ถอดพทหมนหงเป็นกองหง. หดองหทยชข้างพตาย
 ชงภบาศ, ถอดพทภาพนเป็นบกชวา. หดองราชภกคชข้างพตายสารภทร,
 ถอดพทภาพนเป็นบกชวาย. ประคบบควยหมุหมคคชนทวดกนแซกแซง
 ดัดบคาย, คากพงคาโคคตแด่นควนดาร์พยหระคตมหมา. อนทาจพระยา
 เด่นาบคพรายโยธาทวยห่านแด่นพตากรพตพรนทพรอมพรงคต ตาม ขบจน,

เบญจยขแห่งนางกนิกรดีเคิด. พระมหाराชครูพระครูดีวพราหมณะโหรา
 ธิบติ, ถอนเชนส์เคิดพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ทรงดองพระองค์
 ซงมูรธาภิเษก, ถวายอาถรรพ์อาถรรพ์อวยชัย. ส้มเคิดพระพุทธรเจ้าอยู่หัวทรง
 ดองพระองค์กซงเครื่องประดับสำหรับราชกัศตร, ส้มมฤมิสังคราม
 วนนเปนวนอาทจซงพระแสงธนูแฉด, ส้มเคิดชนเกยคอยเรกดี แฉด
 พอพราหมณ์ทาชิตนทวารธระวาเดินไก ชนมหาวิไชยคคไมชมนามเคิด
 แฉด, พอโดยนเคียงบนยงยชแยงคุดเคียง ครกใหจหมนทพเคินาเอา
 มาเวไปฟังราชการ เห็นทพหนาพายมาเปนขอตหมาน, จหมนทพเคินา
 พาเอาชนมหมนในกองหนาเข้ามาแฉด ส้มเคิดพระเจ้าอยู่หัวครกถามวา,
 เหตุใดจึงพายขาดก ชนมหมนกราบบงคมทูนพระกรูนาว่า, ยกชนไปถง
 ทายโคกแฉดชาวเพดาประมาณโมงแฉด, พบกองทพรามนยกมาปะทะค
 กนถงตะตุมบอน ส้มคินกกว่าทกครวจงพาย ส้มเคิดพระเจ้าอยู่หัวครก
 คุดความคตมูชมนตรวา, ทพหนาพายตงนจะคคเปนประการใด เคินาบค
 มูชมนตรกราบทูนวา, ขอเชนส์เคิดทพทดวงตงมหนียกอน, แฉดทพ
 ไปคงรบหนองไว, คอใดทแฉด, จงยกทพทดวงออกทายชหล, เห็นจะ
 ไตชยชานะ ส้มเคิดพระเจ้าอยู่หัวไม่เห็นดวย, คาครดวา, ทพหนา
 แฉดถนมาแฉด, แฉดจะแฉดทพออกไปรบไว, กจะมาปะทะกนเขา, จะ
 พดอยใหแฉดเคียอก ชอบใหเบ็ดตงมาทเคียว, ใหชาดกไดตะเตงใจเคีย
 ชนวนมา, เราจงยกทพใหยชขาดกเห็นจะไตชยชานะโดยง่าย ทาว
 พระยามูชมนตรทงปวงกราบถวายบังคมเห็นโดยพระราชาคาคหร พร้อมกน
 ส้มเคิดพระเจ้าอยู่หัวครกครกใหจหมนทพเคินา, จหมนราชามาจ, เอามา

๕๕
 เรวชนไปประกาดแก่นายทพนายกองพดททานทงปวง, หย้าไหวรวบเดย,
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๕๕
 เรวชนไปประกาดแก่นายทพนายกองพดททานทงปวง, หย้าไหวรวบเดย,
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ถอดนามนพระราชา, ก็ทบทวนดับประกนเป็นอดหม่าน พดพมารามัน
 ก็ไรมยงชญาหน้าไมบั้นไฟระคมพระราชา, ส้มเค็ดพระพุทเจ้าหยัหัว
 ทงดองพระองค์, แดชมาการกตลบมดเป็นหมอกมวไปมิได้เห็นประจกต์
 พระบาทส้มเค็ดพระนเรศวรเปนเจ้า, จึงประกาศแก่เทพดาทงปวง
 ว่า, ไหบังเกิดมาในประยุรมหาเดวคณิศร, จะไห้บำรุงพระบวรพุท
 ศาสตร์นา ในนัจมช้วยไห้สว่างเห็นชาติกเดา พอดกพระโอดตง,
 พระพายกพดควนขนเป็นหมอกมคณนสว่างไป ทอดพระเนตรเห็นชาง
 เดวคณิศรดับดองชาง, มชางดงชางกนยนหยัเป็นอนมาก, แตมิ
 ได้เห็นอุปราชา ครนเหตอปไปทชวาพระหัท, ก็เห็นชางเดวคณิศร
 ชางหนง, ยนหยัระนายาไมชอยมเควองตั้งแดททานหน้าชางมาก ก็เขา
 พระทยถนควา, ชางพระมหาอุปราชา พระเจ้าหยัหัวทงดองพระองค์
 กขบพระราชาตรงเขาไป ททานหน้าชางชาติก, ก็วางบนจางคมนทก
 นกดับตะเบงแกวระดมยง, มิได้คองพระองค์แดพระราชา ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเปนเจ้า, จึงตรกรองเรียกดวยพระสุร์दैยงอนตงควา, พระ
 เจ้าเราจะยนหยัไยในร่มไม้เดา เชนออกมาทายชหัทคดกน, ไห
 เปนเกยรทยส์ไวไนเณนคณิศร, พายหน้าไปไมมีพระเจ้าเณนคณิศร
 ไดยชหัทคเดว พระมหาอุปราชาไดยคองนนเดว, ดะอายพระทย
 มชคตยราชมานะ กบายพระราชาออกมารบ เจ้าพระยาไชยานุภาพเห็น
 ชางชาติก, ก็ไปดวยผลนนามนทนยงदैยท, พดายพทกอไต้ดางแบกรุน
 มา, พระมหาอุปราชาจงพันคดวยพระदैยงองาง ส้มเค็ดพระนเรศวร
 เปนเจ้าเบยงพระมาตารบ, พระदैยงอมได้คองพระองค์ เจ้าพระยา
 ไชยานุภาพดับคดงไต้ดางแบกถนค, พดายพทกอเพดยงเบนไป ส้มเค็ด

พระนเรศวรเป็นเจ้าไตท, จึงพันด้วยพระแสงพดพ่าย, คองพระองค์
 เองขอพระมหาอุปราชาคดอดลงมาจนประจิมุราประเทศ, ชบด
 กับคองข้าง แตนายมหรานุภาพคองพระคชาธาร, ของพระนเรศวร
 เป็นเจนน, คองบन्छาด์กตายชนะเมอด้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ชน
 ข้างคองมหาอุปราชานน เจ้าพระยาปราบไตรจักร, ชึ่งพระคชาธาร
 ด้มเค็ดพระเอกาทลร์ก, กเขาชนข้างคองพดพ่ายพชเนียงข้างมาจจาชะโร
 เจ้าพระยาปราบไตรจักรไคต่าง, พชเนียงเด็ยทเบนไป ด้มเค็ดเอกา
 ทลร์กจวงพันด้วยพระแสงของาว, คองคองมาจจาชะโรชาดคตายกับคอง
 ข้าง หมนภกคด้วรกตางข้างด้มเค็ดพระเอกาทลร์กนน, คองบन्छ
 าด์กตาย.

ชนะเมอด้มเค็ดพระพุททเจ้าหยู่หวทงล้องพระองค์, ทาคชลิ่งกรม
 ไคชยชำนะมหาอุปราชาแตนมาจจาชะโรแถก, บन्छาทาวพระยามุขมนตรี
 นายทพนายคองชวยชวหาหนาทองทงปวง, จงมาทนด้เค็ด, เขารบพุง
 แถงพันชาด์กเป็นด้มาถ แถพวกพดพ่ายรามนทงนน, กแถกกระจก
 กระจายไป, เพราะพระเศชเคชานุภาพ. ด้มเค็ดพระเจ้าหยู่หวทลร์กให้
 นายทพนายคองทงปวง, ยกไปตามจับชาด์ก แถวด้เค็ดคนมาขง
 พดบพดา, พระราชทานชือเจ้าพระยาไชยานุภาพเป็นเจ้าพระยาปราบ
 หงล่าวค บन्छามุขมนตรีนายทพนายคองทงปวง, ชงตามชาด์กนน,
 ไคค้ำพันพม่ามอโดยทงไปไปลิ่งกาณจนบุรี, ลัพเก็ดอนไปแถคะพง
 ตรุนน, ประมาณล้องหมนล่ล่ จบไคเจ้าเมืองมะถน, แตนายทพนาย
 คอง, กับไพร่เป็นอันมาก ไคชางไห้ตั้งหกดอกถ่ามร้อย ช้างพดพ
 พงระวางเพรยวหารอย, มาล้องพันล่ล่มาถวาย ด้มเค็ดพระพุท

ผู้เลี้ยงหย่าง เอากำพิพากษากฎหมาย, มีพระราชดำหริคตั้งให้ตาม
 ตุ๊กชนปรักดำ แต่ทว่าบคนจนวนอนจาคตุ๊กดับนรดีหยู่, ให้เอานายทพ
 นายกองจาเวอนครุไวกอนสำนวน, พันแฉฉงให้สำหริคโทลโดยพระ
 อยการดำ

ครนนวนอนจาคเจอนเจดแรมดำบหาคา, ด่มเดดพระพนรตนา
 แกว, แดพระราชคณษดำบหารูป, เขามาถววยพระพรถามช่าว, ซึ่ง
 ด่มเดดงานราชดำงความไคเกทะทายชหคถกมชยชนะพระมหาอุปราช่า ด่ม
 เดดพระเจ้าหยู่หวกแฉฉงการชงปรวบบัจจามครให้พงทุกประการ ด่ม
 เดดพระพนรตนาจถววยพระพรว่า, พระราชดำมภารมีไชยแฉฉาดักอก,
 เปนไฉนชาราชการทงปรองจงตองราชทนต์เดา ด่มเดดพระพุทชเจ้า
 หยู่หวจตรคบอกวา, นายทพนายกองเหตฉน, หยู่ในชบวนทพโยม,
 มนกดวชาดักมากกว่าโยม, ตะให้แฉโยมดองคนพนองฉาเขาไปใ
 ทามกดางดำ, จนไคเกทะทายชหคถกบมหาอุปราช่ามชยชานะแฉ, จง
 ไคเห็นหนามน นหาความารมของโยม, หาไมแฉนคินจะเปนของชว
 หงดำวดเดยแฉ เพราะเหตุคิงนโยมจึงให้ตั้งโทลพระอยการดำ ด่มเดด
 พระพนรตนาจถววยพระพรว่า, อาตมภาพเพแฉหคตุนชาราชการเหตฉ
 น, จะไมรักไมกดวพระราชดำมภารเจานนหามไค แต่เหตุทงนจะให้
 พระเกยรตยดำพระราชดำมภารเจ้าเปนมหดำจรรย, เหมือนด่มเดดพระ
 ดำรรเพชฉนพุทชเจ้า, เมอพระองคดำเดดเห็นออปรราชตบถงก, คองพระ
 มหาโพชนะเพดาดายนครงนน เทพเจ้ามาแฉพรอมหยทงหมนจกร
 วาด, แดพระยาดดำดวคมารยกพดเด่นามารมาฉจนครงนน ถ้าไคเทพดา
 เจ้าเปนบริวาร, แดมชยแฉพระยามาร, ก็หาดำเปนมหามหดำจรรยนักไม

นพเพนโทหม่อมอินทพรหมทงปวงปดาคหนไปถัน, ยงแคพระองค์
 เดียวขาดสำมาณผจนพระยามาราชราช, กับพดเส่นามารให้ปราชัยพาย
 แพ้ได้ จึงส้มเค็ดพระบรมโลกนาถเจ้าได้ซังพระนามว่า, พระพิชิตมาร
 โมตสรร์พรเพชดาณาน, เปนมหัสจรรยาดาดิเรกทวอนนคโลกธาตุเบอง
 บนควรบเทาดงภวคพรหม, เบองตาดอดอกลงอโธภาคอเวจเปนทลุด ก็
 เหมือนพระราชสมภารเจ้าทงสองพระองค์ทรงน ถาดเค็ดพรอมควยเส่นา
 นิกรโยชาทวยทานมาก, แด่มชยแก่พระมหาอุปราชานน, หาดูเปนมหัส
 จรรยแผ่พระเกยรคยดปรากคไป นานาประเทศ ชาน ไหยนอยทงปวงไม
 พระราชสมภารหยาชงพระปวิตกโทมนถนอยพระทยเดย, อนเหตุคเปน
 น เพื่อเทพเจ้าทงปวงอนรเกล้าพระองค์, จกดำแดงพระเกยรคยด
 คุจอาตมภาพถวายพระพรเท ส้มเค็ดพระเจ้าหยู่หัวตรคได้ซังฟงพระ
 พนรัตนถวายวัดชันากวางขวาง, ออกพระนามส้มเค็ดพระบรมโมตโลก
 ครองน, ระดกลงพระคูนอนยง, กซังพระบคได้มนถตนเคมพระกมด
 ราชทวิทยปราโมช, ยกพระกรประนมเหนือพระอุตมางคดีโรคม, นมถ-
 การออกพระโอถว่า, ดำธดำพระญูเปนเจอาวนควนหนกหนา ส้มเค็ด
 พระพนรัตนเห็นว่า, พระมหากถตรคดาชพระโกธรแถว, จึงถวาย
 พระพรว่า, พระราชาคนทงปวงเห็นว่า, ชาราชการทงปวงซงเปน
 โทถเหต่าน, ผิดหนกหนาหยู่แถว แต่ทว่าได้ทำราชการมาแต่ครง
 ส้มเค็ดพระบรมราชอยกา, แด่มเค็ดพระพุทชเจ้าหดวง, แดทำ
 ราชการมาได้มาตรฐานองฐตพระบาท ของพระราชสมภารเจ้าแต่เคม
 มา, คุจพทชบรรดทลุดมเค็ดบรมครุเหมือนกน ขอพระราชทานโทถคน
 เหต่านไวกรงหนงเถต, จะได้ทำราชการถนองพระเศชพระคูนถบไป

ส้มเด็ดพระเจ้าหยูหวัดครดว่า, พระผู้เป็นเจ้าของแฉว, โยมก็จะให้
 แฉวว่าจะให้ไปตีเอาเมืองตะนาวศรีเมืองทวายแตกก่อน ส้มเด็ดพระ
 พนรัตนถวายพระพรว่า, การซึ่งจะให้ไปตีเมืองนน, ส้มเด็ดพระราช
 ส้มภารเจ้าจะส่งเคราะห์ให้จักสมณะ แฉวส้มเด็ดพระพนรัตน, พระ
 ราชาคณะทงปวงถวายพระพรดาไป ส้มเด็ดพระเจ้าหยูหวัดงไหทว
 พระยาทวเมืองมขมนครพน โทส พระราชกำหนดให้พระยาจกรกอลพต
 หาหมนไปตีเมืองตะนาวศรี, ให้พระยาพระคตงกอลพตหาหมนยกไปตี
 เมืองทวาย พระยาจกร, พระยาพระคตง, นายทพนายกอง, กถวย
 บังคมตายกไปโดยพระราชกำหนด.

ส้มเด็ดพระพุททเจ้าหยูหวัดครดว่า, ซึ่งเราทงทวเมืองฝ้ายเหนือ
 เตี้ยเด็กครอบครวดงมานน, กทาดันทเคยไม ครวงนถกหงง่าวดก
 กอลยกาตงแฉว, ถึงมาครว่าจจะมมากไมเกรง, เราจจะบารุงเมืองทงน, จจะ
 ให้เป็นเกยรตยต์ไวตรวยเทากตปาด้าน จงตงให้พระยาชยบรูนเป็นเจ้า
 พระยารัฐหกรองเมืองพระพิณุโลก, ให้พระผู้เจ้าวราชไปรกด้าเมือง
 สู้โขทย, ให้พระอ่างทงไปรกด้าเมืองพิชย, ให้ทวดงจ่าไปรกด้าเมือง
 ส่วรรคโลก บันดาทวเมืองทงปวง, ก็ให้เจ้าเมืองกรมการแต่งไป
 เรยกรองรวบรวมไพร่พต, ซึ่งแตกฉานชานเช่นหยูบาดงนททุกเมือง
 ฝ้ายเจ้าเมืองมะถวนชาหงง่าวด, ซึ่งส้มเด็ดพระนเรศวรจับได้
 ให้ไปต้อยกตบไปนน, ก็พบนายทพนายกองพม่ามอน, ซึ่งแตกฉาน
 ชานเช่นโดยค่านโดยทงไปรวบรวมกันได้, ก็พากตบไปกรงหงง่าวด,
 เขาเผากรวบทงซึ่งประพรตเหตุ, ซึ่งพระมหาอุปราชาเตี้ยพระชนมชพลบ
 คอชางน, ให้ซึ่งชานทงปรกการ ส้มเด็ดพระเจ้าทงฮวดตงแฉวตงน,

ด้วรวรคต, ส้มเค็ดพระนเรศวรราชบุตรโตกรุงราชคฤกษ์, พระมหากษัตริย์
 อู่ปราชาชกตงมาใต้กะทาคชพยุหะถงแกพราดยกับคชชาง แดงทพกรง
 เทพพระมหานครสร้อยชยายกออกไปตเมืองมะริด, เมืองทวายหยุแฉว,
 อินทมราช ปรบกต ทจะเซารอคตอยช ด้วยกรง พระมหานครสร้อยชยานน,
 คุงหน่งฝุงมคชาติอนจะเซาไปคตอถกคาเคช พระยาดังทราช. ถาม
 ณะน, คุงหน่งโถมชาติสกนบักถาอนเซาไปรอเปดอเพลิง, มเค็ด
 จะพินาดนิบหายตงทุกท. บคนเดาพเคระหคพระเจ้าหงส์อวดเดี่ยพระ
 มหาอู่ปราชาราชบุตร เหมือนหน่งพระกรเบองชวาชาติแฉว. ส้มเค็ด
 พระนเรศวรเปนเจ้า. กับส้มเค็ดพระอนุชาธิราชเดา, ชงพระกริดคา
 เคชานูภาพยงทวชน, คุงพระทนกกรัดถดตอยหยุเห็นออากาศอน
 ปราบจากเมค, ชนะเมอเพดาเทยงแฉงรัดมมแตกถาชนไป, ทเห็น
 กรงหงส์อวดจะพินเงอมพระทก จาเราจะตงไปออนนอมถววยเคระอง
 ราชบรรณาการพงพระเคชเคชานูภาพ, จงจะพินภยอนควราย. แฉน
 ทาวพระยาดาวทงปวงใต้พงราชบชนชากมความยนด, คุงหน่งมทก
 ชาติอนพนจากปากอถรพธ. พระเจ้าเซียงใหม่จงแตงถกถณะพระ
 ราชธาดัน, ใหนทพย, กับแฉนหน่งลือแฉนแฉนทดวงจาทูนพระราช
 ธาดัน คุมเคระองราชบรรณาการมาโดยคานเมืองตาค. พระยา
 กาแพงเพชรกแตงชุนหมน กรมการ คุม ทต ตงมาถงพระ นคร สร้อยชยา
 อคมหาเดนาชบคจงกราบทูนพระบาทส้มเค็ดพระเจ้าหยุทวทงตองพระองค์,
 ด้เค็ดออกณะพระทิงมกคตาพิเศก, พรอมควยหม่มชอุภยธมหมนค
 กวีราชปโรหิตาโหราจารย์, เฉาพระบาทบงกชมาถคธาตงคองควรา
 กร รวยรอบพระรัตนกรเทวบุตร, จงดาหรดตั้งใเบกทคานทุก

เขาเมื่อ พระศรีสุริยราชอำนาจในดงกระษัตริย์ราชสำนักนั้นว่า, พระเจ้า
 เชียงใหม่เป็นอธิราชธิปไตยในมหาประเทศ, ขอโน้มน้อมต่อโรคมถวาย
 วนทนะประนามมาแทบ พระบาท ยุคดลัดเม็ด พระพุทธเจ้าหยูหวิ ทงต้อง
 พระองค์, คอยซาพระบาทแตกอนชดพระราชอาณาผู้เป็นอธิราชธิปไตยใน
 รามันประเทศมิได้, อาดยกพยหะโยชามาท่าจาดจาดแก่กรุงพระมหา
 นครศรีอยุธยาเป็นหลายครั้ง, ให้เคองไตเบองบาทบงกด์มาด, ขอ
 พระองค์จงชงพระการุณภาพ บดินชาพระบาทจะขอพระราชกริดดา
 เดชานุภาพอภิหารบารมปกเกล้าเกล้า, คุจหนิงปริมณฑลพระมหา
 โพิช ถ้าพระองค์จะดัดดยกพยหะโยชาทไปแห่งไต, จะขออาดำโดย
 ดัดเตงานพระราชสงครามกว่าจะดัดนกาตง. ซาพระองค์ไเหนนทพย,
 กับแค้นหนงด้อ, แค้นหดวงจาทุนพระราชดำด้นเชินเคองมงคตราช
 บรรณาการตงมาจเวินทางพระราชไมตรี. ดัดเม็ดพระพุทธเจ้าหยูหวิ
 ไตชงพ้ง, ชงพระโล่มนัด, จมพระราชปัดสนการปราดัยแก่ทูตา
 นูตด้ามัดแฉว, ค้ำหรดตั้งไหพระราชทานเลื้อฉาเงินตราแก่ทูตานูต
 โดยถานานุกรม แฉวแฉวคอบพระราชดำด้นตั้งทูตานูตกลับไป.
 ฉายนทพย, กับแค้นหนงด้อ, แค้นหดวงกตบชนไปเขาเผาพระเจ้าเชียง
 ใหม่ทูนราชกิจดัดด้นทุกประการ. พระเจ้าเชียงใหม่ก็โล่มนัด, คุจหนิง
 ผู้เคินมาตามดัดถรภยากันดวไรกิด, ในเพดาเทยงรอนกระวนกระวายด้วย
 แฉงพานุมวดกตา, แฉมผู้เอานาอนเยนมาโล่ดั่งกายาไหเยนดบาย.
 ชนระนพอมหนงด้อบอกเจ้าเมืองเชียงแฉนมาว่า, ซาเวิน
 เมืองถานชางไปตรวคตระเวินถาน, พบกนเขาฉวาทคำพนกันตาย.
 บดินพระเจ้าถานชางแฉงไหพระยาเมืองหดวง, เมืองแฉน เป็นแมทพ

พลประมาณเจตพณ, ยกชนลงเมืองเชียงแสนได้รบพุ่งกันหลายแคว.
 ขอให้พระเจ้าพนทอคำจาดแจงเอากำตงมาช่วยควาเอา. พระเจ้าเชียงใหม่
 ได้ชามกจตกองทัพไปช่วย, แดงแดงหงส์ดองไปให้กราบทูลพระบาท
 สัมเด็จพระพุทธเจ้าหยู่หัวว่า, กองทัพด้านข้างยกมาตเมืองเชียงแสน,
 ขอให้กองทัพกรุงธนมาช่วย. แดงแดงตั้งให้พระยาหตวงเมืองแก้ว,
 หมั่นโยธาขับไพร่ยัดคนถอยไป. ครนถงกรุงพระมหานครศรีอยุธยา,
 อคมหาเด่นาบดี นำหนังสือบอกเขากราบบังคมทูล. สัมเด็จพระพุทธ
 เจ้าหยู่หัวทงสั่งพระองคครวัดชาบ, จึงดำหริตให้พระยาราชวิธานนท
 ถอพดหาพนส์รพไปดวยเครื่องดำตราวชไทยน้อย, ช้างเครื่องห้าตัว,
 มาส่งรอย. เขาพระรามเดโช, ซึ่งเป็นชาวเมืองเชียงใหม่ขึ้นไป
 ดวย. แดงจงมพระราชดำหริตตั้งพระราชวิธานนทว่า, ถ้า
 ดำหริตราชการแดง, ให้พระรามเดโชช่วยราชการพระเจ้าเชียงใหม่.
 พระยาราชวิธานนทกราบทูลว่าบังคมตา, ยกทัพขึ้นไป
 เมืองเชียงใหม่. ครนถงเขาเผาพระเจ้าเชียงใหม่, ตางแจงราชการ
 โดยควน, แดงยกไปตงนะเมืองเชียงแสน ฝ่ายกองทัพด้านข้าง
 แจงว่า, กองทัพกรุงเทพพระมหานครยกขึ้นไปตงการรบไว้ พระยา
 เด่นากับ พระยาหตวงเมืองแสนเมตพด้านข้างเจรจากความเมืองถน,
 พระยาหตวงเมืองแสนเกรงพระเดชเดชาภาพ, ก็แตกทัพถบไปเมือง.
 พระราชวิธานนท, ก็ให้พระรามเดโชช่วยราชการเมืองเชียงใหม่
 โดยพระราชกำหนด. พระยาราชวิธานนทก็แตกทัพถบมาถงกรุงเทพ
 มหานครกราบทูล ซึ่งได้ไปบนจบกองทัพเมืองด้านข้าง, กับกองทัพ
 เมืองเชียงแสนได้ตงนทุกประการ.

ฝ่ายทัพพระยาจกรกถถึงเมืองนครสวรรค์, ทพพระยาพระคลังถึง
 เมืองทวาย. เจ้าเมืองนครสวรรค์, เจ้าเมืองทวายกับออกหนังสือชวน
 ไปพระเมืองหงสาวดี. ฝ่ายนายทพนายกองรามนักษัตรมาถึงเมืองเมะ
 ตระ. พอเรือออกหนังสือบอกเมืองนครสวรรค์, เมืองมรุต, เมือง
 ทวายไปถึงเมะตระ, ว่ากองทัพไทยยกไปตีเมืองนครสวรรค์, เมือง
 มรุต, เมืองทวาย ชาวเมืองได้รบพุ่งกันเป็นจำนวนมาก แด่ทัพไทย
 ครองหนักหาญชาวเมืองมรุต, เมืองทวาย, เมืองนครสวรรค์รบกลาง
 แปลงมหายศ. บัดนี้ได้แตกถั่วหน้าทหยา แด่กองทัพไทยเข้าล้อม
 เมืองนครสวรรค์ได้เกือบจะ, ล้อมเมืองทวายได้เกือบจะแล้ว. ขอ
 ทัพเร่งลงไปช่วยโดยเร็ว, เมืองนครสวรรค์, เมืองมรุต, เมืองทวายจึง
 จะพ้นเงอมมือข้าศึก. เจ้าเมืองเมะตระบอกขอราชการขึ้นไปกรุง
 หงสาวดี พระเจ้ากรุงหงสาวดีแจ้งดังนั้น ก็แต่งให้ชาห์ดวงตง
 ไปเร่งกองทัพให้รบยกไปช่วยให้ทัน. ฝ่ายพระยาจกรยกมาลงแดน
 เมืองนครสวรรค์ คำนวณรายทางกวาดผู้คนไปได้ไวเป็นอันมาก. แด่
 ยกเข้าล้อมเมืองนครสวรรค์. ชาวเมืองรบพุ่งบองกันเป็นจำนวนมากสืบหา
 วัน. พระยาจกรก็แต่งทหารเข้าปล้นเมืองในเขตต์สืบเขตต์, พอ
 รุ่งเช้าประมาณ โมงเสด็จเข้าเมืองได้. ฝ่ายกองทัพพระยาพระคลังยก
 เข้าตีแดนเมืองทวาย, ชาวทวายยกออกมารบกับแตก, เสียเครื่อง
 ศาสตราวุธมตายเป็นอันมาก. พระยาพระคลังยกเข้าไปพักพิง
 ค่ายริมหน้าฟ้ากัระจนออก เห็นกองทัพของระทานมนแดน ก็ยกตาม
 ไปล้อมเมืองไวหยถึงยี่สิบวัน. ทวายเจ้าเมืองทวายเห็นเหตุอภาง,
 จรกรถั่วเมืองไวไม่ได้. จึงแต่งให้เจตของงุน, กับงุนทก, ออกไปขอ

เป็นราชชอบชนกเสมา ถวายดอกไม้ทองเงิน. ขณะเมื่อพระยาจักร
 ไต่เมืองตระนาวดีรณ, คิดว่ากองทัพเมืองหงสาวดี, เมืองเมะตะมะ
 จะยกทัพเตงมาช่วย. จึงจับได้สดุดูกค้าฝรั่งตาหนง, แยกส่ง
 ต้า, เรือรบ 150 ต้า. ให้หลวงเทพวรชุนเป็นแม่กองเรือรบถือ
 พดหมนหนง, ยกขึ้นไปเมืองทวายโดยทางทะเล. ให้พระยาตรีไฉนรงค์
 คุมไพร่หมนหนง, หารักค้าเมืองตระนาวดี. แด่พระยาจักรยก
 พดตามหมนชนไปเมืองทวายทางบก.

ฝ่ายหลวงเทพวรชุนซึ่งเป็นแม่ทัพเรือรบ, ยกขึ้นมาถึงตำบล
 บ้านการบอแดนเมืองทวาย, พบทัพเรือส้มอุปากอง, ส้มิงพดตะ
 ยกมาแต่เมืองเมะตะมะ, เรือรบเรือรบทุกส่งร้อยต้า, พดประมาณ
 หมนหนง, จะลงไปช่วยเมืองตระนาวดี. ไต่รบกันแต่เพลาเช้าจน
 เที่ยง, พอคณหนักทอครอยงกันหย. ฝ่ายพระยาพระคตงไต่เมือง
 ทวายแแต่, คิดว่าพระยาจักรไต่เมืองตระนาวดี, เมืองมรัตจะไต่หรือม
 ไต่ก็ไต่. จึงแต่งให้พระพิชัยสงคราม, พระรามกำแหง, คุมไพร่ห้า
 พันบั้นเรือรบร้อยต้า, ยกไปช่วยพระยาจักร. ขณะเมื่อพระพิชัย
 สงคราม, พระรามกำแหงยกออกมาปากน้ำเมืองทวายไปแแต่, ก็
 ไต่ยืนเคียงบั้นรบกัน. จึงให้ขุนโจมจตุรงค์กับเรือรบกองหน้าดำมต้า
 ลงไปตี. ขุนโจมจตุรงค์ก็ลงไปถึงหลวงเทพวรชุน, แแต่กตบชน
 มาแจ้งขอราชการทุกประการ. พระพิชัยสงคราม, พระรามกำแหง
 แจ้งคณน, ก็คณนเขาไป. ฝ่ายหลวงเทพวรชุนก็คณนมา,
 วางบั้นกำบั้นไปคองส้มอุปากองตาย. เรือส้มิงพดตะแตกจนตาย
 ทงนายไพร่, กองทัพมอหงนนแตกกระเจดกระจาย. บางท่นเขาตง

รักไบกตบไป, ตายในนาแดงของบันตายเป็นอันมาก. ได้เรือรบ
 เรือรบทุก, บันไทยแดงเครื่องดำตราวูชต่าง ๆ จับได้เป็นประมาณ
 หารอยเลือด ก็แจงดจากกองทัพยกมาช่วยเมืองทวายด้วย. พระพรชัย
 สังคราม, พระรามกำแหง, หดวงเทพอรชุน, ก็พากันเข้าไปนะเมือง
 ทวาย. พอพระยาจักรยกยกมาถึง นายกองทัพเรือทั้งสามคนก็เอา
 มอนขเดย, แดเรือรบบันไทยบันนอยเครื่องดำตราวูชนั้น, เข้าไป
 ให้พระยาจักร, พระยาพระคลัง, แดแจงดจากกองทัพยกมาช่วยเมือง
 ทวาย, บันขามเมณาเมาระตะเดว. พระยาจักร, พระยาพระคลัง
 แจงตงน, ก็แต่งทัพเป็นสองทัพ, ทัพพระยาจักรเดินทางฟากตะวันออก,
 อก, ทัพพระยาพระคลังเดินทางฟากตะวันตก, ไปข่มขู่ทั้งสอง
 ฟากโดยทางทัพมอนจะยกมา.

ฝ่ายทางพระยารามนายกองยกมาใกล้เมืองกตของ, มีใคร
 เหตุว่าเมืองตระนาดร์, เมืองทวายเสียแล้ว, ก็แยกทัพกัน. เจ้าเมือง
 มรดอนเดินทางกตของมาเสียข้างฟากตะวันออก, ทัพเจ้ากตของอุเดิน
 ทางริมชายทะเลฟากตะวันตก, มาตั้งบ้านเรือนบ้านหุ้โนโระ. ทัพไทย
 ซึ่งตั้งขู่ทั้งสองฟากเห็น ทัพมารามยกถาดงมา, ก็ออกโจมตี
 ทัพมอนมทนรุกแตกกระจัดกระจายไป. กองทัพทั้งสองฟากจับได้ช้างพตาย
 รอยเลือด, มาพนเลือด, พมารามน็ดรอยเลือด, เครื่องดำตราวูชเป็นอัน
 มาก. ได้นายทัพนายกองสืบเข็ดคน. พระยาจักร, พระยาพระคลัง
 บอกขอราชกรณาเข้ามา, ให้กราบทูล. สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวทั้งสอง
 พระองค์ก็โปรดพระทัย. ครบให้ตอบออกไป, ให้พระยาดร์ได้นวงคหย์รัง
 เมืองตระนาดร์, ให้เอาเจ้าทวายเจ้าเมืองทวายเข้ามาเฝ้าพระยาจักร,

พระยาพระคลังจตุรพักตรพิมานเมืองเด็คนคร, กุโหลยภักตบมาเถด.

พระยาจักร, พระยาพระคลังจตุรพักตรพิมานเมือง, กบอกลงไปเมือง
ตระนาวดี, ตามพระราชบัญชาทุกประการ. แดงให้ทวยเจ้าเมือง
ทวยหยดงเกา, ให้จตุรพักตรพิมานออกพระปลัด, ผู้หนึ่งให้
เป็นยกบัตรออกดงปลัด, ผู้หนึ่งเป็นทนายชอชอชดนตร, ผู้หนึ่งเป็นทวง
ชอชอชดนตร, ผู้หนึ่งเป็นทคลังชอชอชดนตร, ผู้หนึ่งเป็นทคลังชอชอชดนตร,
ทคลังเจ้าเมือง.

ครนแดงจตุรพักตรพิมานเมือง, แดงจตุรพักตรพิมานเมืองเป็นปรกติ
เด็คนคร, ครนระเคอนทนายชอชอชดนตร, พระยาจักร, พระยาพระคลัง,
กพาเอาทวยเจ้าเมืองกบผู้ชอชอชดนตรไว้ทกคนนเขามาด้วย. ขณะ
นยกกกองทัพเข้ามาโดยชมอชอชดนตรด้วยคำบเขาตั้ง, ชอชอชดนตร
พระนครสรอยชอชดนตรเมืองทวยชอชดนตร, ทนายชอชดนตร, จึงให้เขาปูน
ในเคาไฟรพดทงปวง. มาณดมกนเขาเป็นไวดอกพระเจดยถานตั้ง
ทกดอก, พอหุงอาหารดกเด็คนคร, แดงยกเขามาถงกรุงพระนครสรอยชอชดนตร
เขาเผากวามบงคมทนต์มเคดพระเจ้าหยหว โดยปรพตเคดทงปวง
ดมเคดพระพทชเจ้าหยหวทงดองพระองคชอชดนตร, กมความยนด.
จึงโปรดให้พระจักร, พระยาพระคลัง, นายทพนายกองทงปวงพน
ทอธ แดงมพระราชบรทการกำหนด, ให้ชมนุมทวยพระยามุชมนตร
กัวราชปโรหิตาจารย์, ทกหมุ่ทกกระชวง ครนถงระวงพระราชกำหนด,
ดมเคดพระพทชเจ้าหยหวทงดององคชอชดนตร, ให้เบกแฆกเมืองทวย
จากบชุนนางทกคนเขาเผา แดงตั้งพระราชทานเครองอุปโภคบริโภค

แต่ ครัตพระราชนิโหวาทโปรดให้ทวยจำกับขุนนางหกคนกตบ
ออกไปรกล้าเมืองทวย.

ตุฎกราช 943 บมะเด่งตรัดก, ด่มเตตพระเจ้าหยูหวอครัดวา,
เมืองตะนาว, เมืองมรด, เมืองทวย, เมืองเซียงใหม่, เปนของเรา
แเดว, เหน็ดกหงด้าวดจะหวางดง, จ้าจะยกไปแกแค้นพระยาดเวกให้ไต,
นาดงแหงเทาซาางเทามาแเดวจะยกไป ครนถงนระวนเด้ารเดอนยชน
หาคา, พระบาทด่มเตตพระเจ้าหยูหวอถงสองพระองค์, ครัตไทเทยบ
พดท่งทานตรา, ฉกนดาเครื่องแฉ่นหง, ซางเครื่องแปตรอย, มาพน
รอยห่าสบ. ไทพระราชมาน, ถอพดหาพนเปนกองหนา ครนได้ฎวาร
เรกต์, กยกทพทวงส์เค็ดไปโดยทางสถถมารคตวงค้ายพระพจตร
ออกไป.

ฝ้ายพระยาดเวกแจงชาวดวา, กองทพกรงส์รอยชยายกออกมา,
กไทพระยาแฉ่นทองฟ้าคุมพดหมนหง. ไปตงหยุ่นะเมืองโพชด์ตว
ไทพระยาบวรนายกคุมพดหมนหาพน. ไปตงหยุ่นะเมืองบตบอง. ขณะ
เมอพระยาแฉ่นทองฟ้า, พระยาบวรนายกไปตงหยุ่น, กแตงไทพระ
ยาราชดิงด้ากบพระยามโนไมตร, เมืองบตบอง, คุมพดหาพนไปตง
ซุ่มบาระนามคานนพาด. ฝ้ายทพด่มเตตพระเจ้าหยูหวอกไปซามดانا
โตนต, เซาบาระนามชองแคบ. พระยาราชดิงด้าเห็นกองหนากถาชน
ไปกโจมต. ทพพระราชมานกแตกตงมาถงหาซาางพระทง. ด่มเตต
พระเจ้าหยูหวอถงสองพระองค์ทอดพระเนตรเห็นดงน, กไทแยกทไป
คชนาบชนไป. กองทพเขมรแตกพดตมคายเป็นอนมาก. ด่มเตต
พระนเวถวเป็นเจ้าชงพระพิโรชวา, พระราชมานเปนกองหนาทไถเดย

ทแก่ชาต์กจนประเททพทหวงตงน, ตรดให้ตงโถ่งตงตงชวต. ตมเตต
 เอกาทศรตผู้เป้นพระอนุชาธิราชกราบทูนว่า, พระราชมานูเป้นนายกอง
 ทพหนาพายชาต์กตงมาประเททพทหวงตงน, โถ่งตงตงชวต. แต่ทว่า,
 ใต้โดยสัดเตตงานพระราชสงครามกมมาก. ประหนงชาต์กยงมหญ
 ขอพระราชทาน โถ่งไว, ให้ทการารการแกตจกรทงน. ตมเตตพระ
 นเรศวรเป้นเจากบหนาโดยพระอนุชาธิราชเตว, ตาหรดให้พระราช
 มานูเรงยกเขาตบตบอง, เมืองโพธิ์ตวให้แตกฉานทงตงตบน, ทพ
 ทหวงกยกตาม พระราชมานูยกไปตเมืองบตบอง, แต่เมืองโพธิ์ตว
 แตกฉานทงตงตบน. ใต้ ผู้คนแต่เครื่องธำตราจุมากวายเป็นอน
 มาก. ตมเตตพระเจ้าหยหวกยกพหุหะยาตราทพไปเมืองตเวก. ตรด
 ให้มขมนตรนายทพนายกองทงปวงให้เขาตอมเมือง. แต่งททานเขา
 หกคาย, ชาวเมืองรบพุงบองกนเป้นตมมาถเขามได้. แต่ตอมเมืองหญ
 ตมเตอนเส็ด, โพธิ์ตวในกองทพทหวงชดสนด์เบียงอาหาร. แต่ให้
 ออกตาดหาดเบียงอาหารกมได้. ชาวเป้นทนานตะบาท, ตมเตตพระพุท
 เจ้าหยหวกตรควา, เวายกมากรงนหมายวจะใต้ชาวในทองนา, กหา
 ตมคิตตมคเนไม้. ฝ่ายกรงกมพชารบตเดาฝนกแดง, ชาวคนในทองนา
 กใต้ตตนอย. ประการหนงมได้มทพเรอตาเตยงมาตว, กองทพเราจง
 ชดสนด์เบียงอาหาร, แต่เตยทมใต้เมืองตงนทกต, ถึงกระนทกตพอรจ
 กาดงตงกหนกมอเบามอหญเตว. จำเป้นจำจะถอยทพกตบไปก่อน.
 ครนวงนอการค้าเคอนตชนตบเขตควา, ตมเตตพระเจ้าหยหวกเตกทพ
 กตบยงพระนคร. ตรดให้บารุงชวงมารพตไวยหนวจะยกไปเอากมพช
 ชบตให้จงใต้.

ตัดกราช 941 บมเมยจควาดักเดอนดับตองชางแรม, พระเจ้า
 หงสาวัดดีเตคออกวาราชการแผ่นดิน. จงตริตปรักดำด้วยท้าวพระยามุข
 มนตรทงปวงว่า, ในบมเมยงนเห็นประหนทพพระนเรศวรจะถงหงสา-
 วด, แด่งบหมุ่ไคมานน, ราชการพระนครสร้อยชยาจะเป็นประการใด.
 จำจะแต่งกองทัพ ไปตรวจด้านจะได้ ฟังกิจการ แห่งเมืองไทยให้ ตระหนัก
 ดอย. ท้าวพระยามุขมนตรทงปวงทพร้อมโดยพระราชบริหาร. ส้มเค็ด
 พระเจ้าหงสาวัดกตรคให้พระเจ้าแปรถอพุดหาหมน, ช้างเครื่องต้อง
 รอย, มาหารอย, ยกไปตรวจด้านทาง, แดให้ฟังกตคตัพทดู. ถาแผ่นดิน
 พระนคร สร้อยชยายัง เป็นของ พระนเรศวร หย กหย่าให้ ถ่วงแดนเข้าไป,
 แดทยาเส้นหนงกหย่าใหอนตรายเดย. ครนได้สุภวารเรกต์คอกุคคมเรกต์,
 พระเจ้าแปรถววยบงคณดาขางมารพด ไปตรวจทางตระเวนด้านโดย
 สักตมารค. ครนมาถึงด้านแดนคอคแดน, กแจ่งวาแผ่นดินเป็นของพระ
 นเรศวรเป็นเจ้า. พระเจ้าแปรมไคหฺยในพระราชบณคตพระเจ้าหงสาวัด,
 คัดกาเวบจะเอาความชอบ, กยกถ่วงด้านเขามาตงหยุดาบนสังชดา. เจ้า
 เมืองกาญจนบุรีราชวักตรวจตรวจรเกล้าค้ายคูประตุหอรบไวมนคง, แด
 ถังบอกเขาไปกราบทูน. ส้มเค็ดพระพุททเจ้าหฺยทงต้องพระองค์,
 ชงชวยตงนทกรคควา, จะไปเดินตรุต์เมืองดเวก, ดีสังครามชง
 มวก่อนเดา, จำจะยกออกไปเดินสังครามกบมอนให้สนุกก่อน. แด
 กาทนคให้แทนทพตณกนดาเครื่องเส้นหนง, ช้างเครื่องแปดรอย
 มาพนทรวอย, ให้ทาพรไซตทวารคคไมชมนนามคายนสัมพตตงทพ
 ชยทงพเขาทง. ครนนวนอนาทจเดือนชยชนดับเฮคคา, ไคเพชร
 เรกต์อนคค, ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า, ชงชางพดายโจมจกรพาด.

เป็นพระราชาธิบดีรพด้วยกษัตริย์นครองมน. ส้มเด็ดเอภาทศรชงชาง
 พดายต์วิภูณาด์ เป็นพระราชาธิบดีนครองคชากรณ. ส้มเด็ดยกพยุหะ
 แด่นยากกรทวยทานโดยชบจน. ให้พระยาเคโชโกอพตหาพนเป็นกองหน้า
 ยกไปโดยทางสุพรรณบุรี ครั้นส้มเด็ดถึงเมืองกาญจนบุรีส้มเด็ดประทับแรม
 จึงมพระราชบริหารดาหารดั่งพระมหาเทพ. ให้ถอพตหาพนยกไปตั้ง
 ชุ่มหยุ ททางทพพระเจ้าแปรยกมา. ถาทพชาติกแตกถอยไปกัไทยก
 ออกโจมตี. ซ้าเต็มให้แตกฉานยับเยิน. พระมหาเทพยกไปชุ่มตาม
 รบดั่ง ส้มเด็ดพระพทเจ้าหยหัวทงสองพระองค์, ส้มเด็ดยกพยุหะยาดรา
 ทพจากเมืองกาญจนบุรี. ไปถึงตำบลงชดากให้ตั้งค่ายประชิด. แดว
 ให้ทหารขนไปรอนทพทพวา, ยายมอหนเหตฉานหาเกรงพระเดชเดชา
 นุภาพไม่ทรอ, ตวงแดนเข้ามาโย. บดินพระกาตต์เดดมาจะประหารชีวิต
 เองทงปวง แดวส้มเด็ดพระเจ้าหยหัวทงสองพระองค์แยกทพชบพระ
 คชากร, พรอมด้วยทแกตททานชายชวาหนาทองเขาโจมตีคทาพน.
 พม่ามอหนแตกฉานฉมคายเป็นอนมาก, พระเจ้าแปรเห็นเหตอกาดง
 จะทานมได้กรุดหน, ททานกรงพระมหานครอยู่ชยยกตามไป ฝ่ายทพ
 พระมหาเทพชงไปชุ่มหยุหน, เห็นได้ทกยกออกโจมตีแทงพัน ซ้าตักกตาย
 แดต่าบากเกตฉอนไปโดยชายบ้ำชายคอง จนถึงพระเจ้าดยด้ามองค. จับ
 ได้มอหนแดชางมา, เครื่องสำตราจุมมากวายเป็นอนมาก ส้มเด็ดพระ
 เจ้าหยหัวทงสองพระองค์, กแตกทพกตบพระนคร
 ครนนวนนพรหต์เดอนด้ามชนทกคา, ก็ปุ่นบ่าเห็นตมูชมนตวิ
 นายทพนายกองทงปวงโดยส้มคवन. แดวมพระราชบริหารดั่งพระยานคร
 นายก, พระยาปราจิน, พระวิเล็ดเจ้าเมืองฉเชิงเขา, พระธรรมบรทงดี

ทวดเมือง, ให้พระยานครนายกเป็นแม่กองไทย, ให้คุมพดหมื่นหนึ่งออกไป
ตั้งค่าย, ชุกคุปตูกวางถายดำเตยงไว้ตามท่านบ, รกดำใหม่, หย่าให้
เดี่ยทเกชาตัก. ฝ่ายพระยานครนายกพระยาปราจีน, พระวิเศษเมือง
ฉะเชิงเขา, พระสรบุรีกรายถวยบังคมตา, แดวกไปทำตามพระราช
บัญชาตั้ง.

ฝ่ายพระเจ้าแปรเมื่อแตกหนีมาลงเมืองหงสาวดี, เหตุชางมา
รพดประมาณกึ่งหนึ่ง. พระเจ้าหงสาวดีซึ่งพระพิโรชตรวดา, พระเจ้า
แปรดวงพระราชบริหาร, ให้เดี่ยรพดชางมาตงน, ให้ประหารชวดเตย,
ท้าวพระยามุขอำมาจทงปอง, กรายบังคมทูนชชวดไว. พระเจ้า
หงสาวดีโปรดพระราชทานให้ แด่ถอดเดี่ยจากทถานาตักถ

ตุตถกราช 945 บมะแมเบบจตัก, ต้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้า,
ครนเส็ดการพระราชพิธีอ้ายชแดว, มพระราชบริหารตั้งให้เกนททพ
เตรยมไว, แด่พตถกนตาเครื่องแสดนทง, ชางเครื่องแปดรอย, มา
พนหารอย, กำหนดเดือนอ้ายจระยกไปตกรุงกมพูชาชบด, ให้เกนททพ
เมืองนครราชต์มาหมนทง ยกตตงมาทางสพานทพสพานแสดงไปเอา
เดี่ยมราก, ตไปฟากตะวันออกตงกะพงสวาย. แด่ให้เกนททพเมืองบักดีไค
ตองรอยทาดบตา, ให้พระยาเพชรบุรีเป็นแม่ทัพ, เกนทเรือตาเตยงเมือง
นครสรมราช, เมืองพทตง, เมืองตงชตา, เมืองไชยา, ตองรอยตา,
บทุกชางตาเตยง, ให้ไคตองพนเกวณ, ทงทพเรือแสดพตาเตยงเป็น
คนตองหมน, สัพไปด้วยเครื่องสรวพดำตราวขบ้นไทยน้อยกระสุนดิน
ประสิว, ไปตเอาเมืองบวตักทททง, ให้กองทัพอาดำจาม, แด่กอง
ทพเมืองจันทบุรีคุมเรือรบรอยทาดบตา, พดรบพดแควหมนทงสรวพ

ไปด้วยเครื่องศาสตราวุธขึ้นใหม่ขึ้นยกกระสุนดินประสิว. ให้พระยาราชนาง
 ดันเป็นแม่ทัพไปทางปากน้ำพุทไธมาศ. แดทพบกทพรอหวเมือง
 ทงน, กำหนดเดือนอายุชนหาคา, ไหยกพรอมวทพทหวงัดเค็ด.
 ทาวพระยาพระหวงหวเมือง, กจตแจงทพบกทพรอไว โดยพระราช
 กำหนด. ครนนวนด์กรเดือนอายุชนคาหนง, ส้มเค็ดพระพุทเจ้า
 หยหวดาหรดให้ไปตงพรชมพดต่าบหนงหานครา. กงนวนงการเดือน
 อายุชนหาคา, เพดวรงแเดวตั้งนาตกาหาวท, ส้มเค็ดพระพุทเจ้า
 หยหวทงตั้งพระองค, กชงเครื่องอาภรณ์จตรอดงการประดับสำหรับ
 พชยชเค็ด. ครนไคเพชรเร็กตั้งมกคตอินประเล็ด, พระโหราถนคอง
 ชยชพรหมนถวายตั้งสงช. ส้มเค็ดพระนเรศวรบรมเชตถาธิราชชง
 เจ้าพระยาไชยานุภาพ, เปนพระคชาธาร. ส้มเค็ดเอกาทศรถชงเจ้าพระยา
 ปรายไคระจกร, เปนพระคชาธาร. เจ้าโชนทวารพระตั้งคราชาคเนประนา
 พุทมนต. พระยานนคตไมชมนามโดยดำตร, พรอมคยเด่นามาต
 ยานกรทวยหวนแห่แห่นรกรายโดยชบวน, พยหะยาตราเปนชนต.
 แสงเด็ดคณิตรชมตั้งวาทวชนบงพระสุริยอถงการโกดาหต, สัพท
 ตั้งเนยงแตรตั้งชคองกตองตั้งอถตั้งเค็ดกรชาพดเค็ดโดยตั้งถมารคทางต่าน
 พระจาริต, ประทบรอนแรมไปตามระยะ, กถงต่านค้ายทานบ.

เจ้าพระยานครนายก, พระยาประจัน, พระยาวิเส็ดเมืองฉะเชิงเซา
 พระตั้งบรุษหยรเกล้าคายนางชาอ, กมาเข้าทวนชอราชการแเดจ่านวน
 ชาอเค็ดตั้งทุกประการ. ตั้งดาหรดให้พระตั้งบรุษคุมพดพนหนงหยรเกล้า
 คายนางชาอ. แดงให้เค็งกองออกไปตาดตระเวณพังราชการให้ถงทพ
 หตวง. แดพระยานครนายก, พระยาปราจีนบุรี, พระวิเส็ดกับพด

เจ้าพญายกไปเจ้าขบวนทัพหลวง แด่ทัพหลวงตั้งบนพเนินคทางร่วม
 ทัพจะไปเมืองบัตของแดเมืองเดียมราก. จึงมีพระราชบริหารให้พระราช
 มาญเป็นกองหน้า, คุมพลต้องหมื่นห้าพันยกไปแกตัว, ตีเอาเมือง
 บัตของเมืองโพธิ์ศต. พระราชมาญนายทพนายกองทัพ, กราบ
 ถวายบังคมตา, แด่ยกยกไปตามพระราชกำหนด รุ่งชนวันหนึ่งกองทัพ
 หลวงยกยกพยุหะโยธาตาม.

ฝ่ายพระยาดเวกชนะเมืองเดียนดัดเดียนดัดต้อง แต่งคนให้มา
 ล้อตแนมเอาขอราชการกรุงนครวัดรือชยานน, นำแห่งเท่าช่างเท่ามา
 จะยกทัพยกทัพเรือออกมาตกรุงกมพูชาบด. ก็ให้จัดแจงแต่งการกัน
 พระนครเป็นด้ามาถ. ฝ่ายเมืองราชทางค้าคหอรบทัพรุกหูกพงน, ดอม
 แปลงขนมนคงทุกเมือง. แด่เมืองบัตของนมพดททานรบหมื่นหนึ่ง,
 ให้พระยามโนไมตรีเป็นแม่ทัพ เมืองโพธิ์ศตวณพระยาดวรรคโตก
 เจ้าเมืองเป็นแม่ทัพ, ถอพตต้องหมื่นให้พระสรุ่สุพรมหาราช, ผู้เป็น
 อุนชาถอพตด้าหมื่น, ออกมาตวงรบระเมืองบรบรรน. แด่แต่งคน
 เรือมาไซผลตเปิดยหนักลับชาวราชการระเมืองโพธิ์ศตว, แด่เมืองบัตของ
 มีไชชาติ ทางเรือขนแต่งกองทัพเป็นสองทัพ, ให้พระยาดวงดำริราชคุม
 เรือกู่โหดเงชาวยรอยห้าสิบตา, พดรบพดเงหมื่นหนึ่ง, ดัพไปด้วย
 เครื่องสรรพด้าตราดูชนไทยน้อยกระสุนดินประดี, ดงเรือไปรกด้า
 เมืองบัตก. ให้พระยาพิมุขวงดำคุมเรือกู่โหดเงชาวยรอยห้าสิบตา,
 พดรบพดเงหมื่นหนึ่งดัพไปด้วยเครื่องสรรพด้าตราดู, บินไทยน้อย
 กระสุนดินประดีดงไปรกด้าเมืองจตุครมุขปากกระดิ่ง, ชังกองทัพเรือ
 ชาติก็จะมาทางพุทโฆมาถน, ให้พระยาจันจนตุยกเอาพดเมือง

ต้าโรงทอง เมืองเชิงกระสุน, เมืองกมปอช, เมืองกะโพงโดม, เป็นคน
หาพน, ไปรักต้าปากน้ำเมืองพุทไธมาต์

ฝ่ายพระราชมานูชามदानาโคณฑ, พาโกตต้าบ่นต้าพาดชาย
บ้ระนาม, ทเชมนเคยช้มทพแตกอน, กัจตพตเคินเปนกองกำหนดเป
ทพตอทพตพรอมเด็ด. ส่วนพระราชมานูชชางพตายจุ้โจมทพ, ม
ททานล่ามรอย, ถอหอกทอนเคินหนาชาวง. ครนถบ้ระนามกได้เห
กองทพเชมนแตวถวงเขาไป. ฝ่ายพระยามโนไมตรีชงรักต้าเมือง
บคบอง, แจงวากองทพไทยยกมา, จงปรักฎ้านายทพนายกองทงปวง
ว่า, พระนเรศวรเปนเจ้าด้เคตยกมาครงกอนน, เปนทพคุตรพตกนอย
ประการหนงชาวคณฑองนาเรากได้ย, ชาด้กหาได้เปนกาดงไม้, จงเด็ก
ทพตอยกตบไป. ครนเห็นเปนเทอกเถาไทยหตวงน, วดชาง
มากมาก, แตวถวงยงฉางถายตาเตยงรายทางออกมา. ชงเราจ
รบปะทะหนาดักเหมอนเมอครงกอนนเห็นไม่ได้. จงรักต้าเคเมือง
ใหม่ไวกุดกาดงชาด้กกอน. ถาเห็นหนกเหตอกาดง, จงบอกชอกอง
ทพมาชวย นายทพนายกองทงน, กเห็นชวย, พระยามโนไมตรี
จงให้ตรวจคณฑาทเชน, ตระเตรียมเครองต้าคราคุช้อมแซมชวาก
หนามให้แน่นหนา. แตวท้าพานเวอกชามदानาล่ามส์พานค้อหวเมือง
ทายเมือง กตางเมือง. แตดงคาย ชนบ คน ส์พาน ชาง ตระดอง ค่าย,
ให้ททานรักต้าค้ายๆ ตระหารอย. แตวแต่งให้ขุนส์ร้เคินทคุมททาน
กองตระเวนแตมานงทางคอยเหตุ. ถาชาด้กยกมาให้ยงบนเปนล่าคน.

ฝ่ายทพหนาพระราชมานูชกเคินมา, แตงเปนกองสื้อบ้แม่เขา,
ล่ามหอกเจตหอกเคตมากอน. ยงทางประมาณรอยเด็ดจรงเมืองบคบอง,

พบเขมนกของตระเวนไต่บึงกนจับได้สามคนตั้งไปให้พระราชมานู. พระ
 ราชมานูถามแจ้งความเด็ดเดี่ยว, กตบมือทอเราะ. จงว่าซึ่งพระมโน-
 ไมตรีเจ้าเมืองบตบของคตบเรากบเมือง ไม่ออกมารบเรากตางแปดง
 นนต้าคนวา, มนหัยเดี่ยวหรือ. เห็นจะหารบเราได้สักกนาถกาหนิงไม้.
 อุปมาเหมือนนุ่นแต่ล้าด, ไหนเลยจะทานก่าดงมหาวาทะพยุไทยได้
 วาทะดงนนแต่, ก่าหนตนายทพนายกอง, ให้เขาโจมตีเมืองบตบของ
 ให้ไตแต่เพดาน. ฝ่ายนายทพนายกองพร้อมกนยกเขาคาย ซึ่งตงรบ
 คนส์พานทงทกคายไต. เขมนซึ่งแตกออกจากคายนน, บางวงดงนา
 ซามส์พานเขาประคตเมืองคกน. พระราชมานูเห็นคงนน, กตบททาน
 ได้ไปตามส์พานแทงพนเขมนตมตายในนาบนบกเปนนมาก. ทกเขา
 เมืองไตจุดไฟเผาเมืองซน. ครอบครวชาวเมืองแตกคนวงออกไปจาก
 คายไตบาง. จับไตพระยามโนไมตรีครอบครว, ซางพตายพงยล็บซาง,
 มาหาดบ, บันไทยนอยเคืองส์ตราชวูรเปนนมาก. พอทพทวดวง
 ส์เตดมาถงตงคานนปราช่าทเอก, พระราชมานูกุมเอาคตวพระยามโนไมตรี
 มาถวาย. ส์มเตดพระเจ้าหัยหัวให้ถามพระยามโนไมตรีว่า, พระยา
 ถเวกให้กตงทพมาตงรบหัยคานนไตบาง. พระยามโนไมตรีกราบทูน
 ว่า, พระยาถเวกให้พระยาส์ตพรมมาธิราช, ผู้เปนนุชา, ถอพต
 ส์ตามทมนตงรบหัยนะเมืองบรบูรณคานนหนิง, ให้พระยาส์ตวรคโตก
 เจ้าเมืองโพธิ์ตคต, ถอพตส้องทมน, ตงรบหัยนะเมืองโพธิ์ตคตคานน
 หนิง. ฝ่ายกตงทพไปตงรบหัยทางเรอนน, ให้การเส็ดคตงทงประการ.
 ส์มเตดพระเจ้าหัยหัวจงตรถถามว่า, ถาแต่เมืองโพธิ์ตคต, แต่เมือง
 บรบูรณส้องคานนนแต่ถแต่, เห็นกรงกมพุชาตบค จะเส็ดหรือไม,

พระยามโนไมตรีให้การกราบทูลว่า, ซึ่งเมืองจะเต็มเต็ม, จะกราบ
 ทนกดจะเป็นเขต, สุดแต่พระราชดำริเป็นต้น, แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า,
 ซึ่งกองทัพรบหยุดต้องคำนน, อุปมาเหมือนหน้าดำเพา, กรุงกมพูชา-
 ชาติเป็นท่ายดำเพา, ถ้าหน้าดำเพาของคนแต่พายุใหญ่แตกหักชำรุด
 ยับปางลงแล้ว, แต่ท่ายดำเพาจะรักดำไว้นน, เป็นอันยากนัก. พระ
 บาทสมเด็จพระพุทธเจ้าใหญ่หลวงทรงตั้งพระองค์ซึ่งฟังตงนน, แยมพระโอด
 แดวครัดว่า, พระยาเขมรคนนพุดจาหตุกเหตมให้เอาไวไซ. ครัด
 เทาตงนนแล้ว, กัดังพระยานครนายก, ให้คุมพลด้ามพญารักดำเมือง
 บตบอง, เกิดยกดอมเขมรเกยชาวเกบชาวไนทองนาได้ยงฉางไวเป็น
 ोनมาก. ขณะเมื่อเมืองบตบองแตก, พอคนเร็วมาไซเขมรเมือง
 โพรตต์ควออกมาฟังราชการมาตงบ้านละลอด. พอพบตะระพาดพระยา
 พระเขมรนายหมวดนายกอง, แดไพร่พลกองทัพเมืองบตบองแตกเข้ามา,
 กพากนกดไปเมืองโพรตต์คว, แจงแก่พระยาดวรรคโลกทุกประการ.
 พระยาดวรรคโลกแเจตงนน, กบอกรหนังสือตงควเขมรทงปวงเขาไป
 ยงกรุงกมพูชาชาติ. แดจงปรักดำนายทพนายกองว่า พระยามโนไมตรี
 แต่งกองทัพออกรบทกตา, แดกองซุ่มกองโจรคูกำลังก่อน, ตะให้
 ชาติกเขามาตงเมืองจนแต่ยครอบครวดยบเขน, ชาติกมณาใจกาเรบ
 หนักจนจะเอาเป็นหย่างมิได้. เราจะยกออกไปรบกลางทาง. นายทพ
 นายกองก็เห็นด้วย. พระยาดวรรคโลกก็ให้มอนครอบครวออกเดี่ยวจาก
 เมืองแล้ว. ก็ยกออกไปตงรบดานาดงกบ, เอาหน้าไวหงหมายจะ
 มให้ชาติกออกออาศัยได้. จึงแต่งเป็นกองโจรกกอง ๆ ตะหารอย.

๒๖ ๒๒๕๕. แดงตั้งวาโตทกทา, ๒๗ ๒๒๕๕, ๒๕ ๒๒๕๕. ๒๘ ๒๒๕๕. ๒๙ ๒๒๕๕.
กาดงกไทดาตถอย.

ฝ่ายพระราชมานุครนพระยานครนายกหยู่รกด้าเมืองบตบอง, ก
กราบถวายบังคมตายกเข้าไปเมืองโพธิ์ศตว. กองทพหดวงกตั้งเตตตาม
เขาไป. ทพหนาพระราชมานุยกเขาไปถึงตายนหนองจอก. ฝ่ายเขมน
กองโจรกออกรบกองหน้าตแตก. แต่เขมนรบรายทางเขาไปถึงหก
ค้ำบน. พตเขมนคองดำตราวุธ้วยตายเหลือกาดง, แดงกถอยเขา
ไปหาทพไทย. แดงกองทพพระราชมานุกหนนเอนงกนเขาไป. ฝ่าย
พระยาดัวร์กโดกโตยนเสียงบรบดักกรูหนง, พอเห็นเขมนแตกทพ
ไทยได้คตเข้ามา. พระยาดัวร์กโดกให้คคอง กดองตั้งณยาโบกทง,
ยกททานออกไปรบไ้รบกนกับทพหนาพระราชมานู, จนถงตระกูลมบน
พนเทง. พระราชมานูเห็นคงน, แยกททานเผ่ออกคประดาเขา
ไป. ทพเขมนรบทกดาไม่หย, กแตกฉานตมตายนเจ็บป่วยเป็นอนมาก.
พระยาดัวร์กโดกกชนชางชามนาหนีไปได้. ทพไทยได้ชางพตายพง
ทาดบชาง, มารอยหนง, กับเครื่องดำตราวุธจับได้เขมนเป็นอนมาก.
แดงยกตามไปได้เมืองโพธิ์ศตว, แดงกบออกถงไปถึงทพหดวง. ด่ม
เคตพระนเรศวรเป็นเจากคตพระทย, ดเคตพระราชดาเนนยกเขามาถง
นะเมืองโพธิ์ศตว, ฝ่ายพระราชมานูนายทพนายกองเขามาเฝ้าพระบาท
ยุคต, ถวายชางมาเครื่องดำตราวุธ, แต่เขมนชเตยทงปวง, ด่มเคต
พระพทเจาหยู่หอกมพระราชโองการตั้ง, ให้พระยาปราชญกับพตด้าม
พนคงหย, รดบรวมดเบียงอาหารนะเมืองโพธิ์ศตว. แดงครคปรกดำ
ราชการแก่ด่มเคตพระอนุชาธิราชว่า, เมืองโพธิ์ศตว, เมืองบตบองก

ไต่เตง, แดเมืองบริบูรณ์, พระยาตเวทีกโหนงชายออกคงรบ,
 รพดกมากเห็นจะพร้อมด้ามประการ, ทงอาชากกดา, ทห่านกจะแข
 มอ, เครื่องดำตราวจะพร้อม ถึงกระหนกต, อุปมาเหมือนพระยา
 นาคราช, ถึงเม้นมาตรมเดชานภาพกต, หรือจะอาดมาทานกาดง
 พระยาครุฑไต่ เราจะหักเอาให้ไต่แต่ในพรบตาเดียว. ครตเทาดงหน
 แด, กัดงให้ทพหน้าเรงยกถ่วงเขาไป, หย่าให้พดทห่านคงกน

ครนเพดาคด้ามยามไต่เพชรเวกต์พระจนทชงกรตดองดว่าง, ด่ม
 เดดพระเจ้าหยหวทงดองพระองค์, กชงเครื่องดำหรับพไชยยชเ็ด
 ด์เดดยกพยหะโยธาทพจากเมืองโพธด์คว. ฝ่ายพระยาล้วรคโลกแด
 นายทพนายกองชงแตกมานน, กไปเมืองบริบูรณ์, เขาเฝ้าพระสรด์
 พรรมารราช, กราบทูนประพตเคตทงปวง พระสรด์พรรมารราช
 ไต่แจงดงหน, กตทพระทย, จงแดงกองกระเวนเปนเดื่อป่ามตดเปดยน
 กนออกปไตคคอยคชาดก, ทงให้จุดเฝ้าชาวดนในทองนาเดยเดว,
 บอกรชอราชกรเขาไปนระกรงกมพูชาชบด. ฝ่ายพระยาตเวทีกแจงจว,
 เมืองโพธด์ควเมืองบตบองเดยเกชาดกเดว, กเดยพระทย. จงดง
 พระยาราชนเรลคุมพดหมนหนงยกไปชวยเมืองบริบูรณ์. ฝ่ายด่มเดด
 พระนเรลวเปนเจ้า, ด์เดดพยหะยาดรทพรอนแรมตามดถดมารคมา
 ด้ามคนมาถบป่าทงนาเมืองบริบูรณ์. กองหนापบเขมนกองกระเวนเขา,
 ไต่รบยงกน, เขมนแตกวงเขาเมือง. พระสรด์พรรมารราชแจงดงหน,
 กตรควาดกไทยไต่ทยกเขามา, ครนจะแดงกองทพออกไปรบเกดอกรบ
 มหุทห่านจะเดยใจ. ประการหนงดกกยมนประชุมกชหุ, คอเฝ
 บางออกเดว, เราจจะยกออกตทเดย, ให้เดคววดครวรกด้าหนาท

เรียงเทินไว้ให้มั่นคง, หย้าให้ราดกเขาเทกตกเอาได้. ครกเทกตงน
แฉ้ว, กัมีโคแฉ้วออกรบ.

ฝ่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช, เห็นททเชนมมิโคยกออกมารบ,
พระองค์มโคยงทพ. จึงมีพระราชบริหารกำหนดให้นายทพนายกองเจ้า
ดอมเมืองรบทกเขาให้โคในเพดาน. ฝ่ายนายทพนายกองทงปองกแม่
บันกันเป็นหน้าคานยกด้อมโอบรบรุกเข้าไป. ฝ่ายพระนเรศวรมหาราช
บันไฟออกมาเป็นด้ามาก. กองทพไทยกมกอย, ชนมอดคินเป็นด้นาม
เพดานบงคอรุกเข้าไป. พยเพดานคอบคากบจนกน. ทชคกเขาถอน
ชวากหนามบันคายเขยคายพันคาย, จนถงโคพทเทกกัน. ฝ่ายพระร
ตุพรรมาราชเห็นดกหนักเหลือคางจะรบมหนี. ชนชางพระทงโค
ททานทมนทงกเทกเมืองชอกไป. ทพไทยกเขาเมืองโคโคพนเทก
เชนมจับบวยดมคาย. กองทพเชนมกนทรมาคกนออกหนาท. กองทพ
ไทยจับโคพระยาเด่นามคเจ้าเมืองบรบรบ, พระทอง, ชนมทมน, ไพร
เชนมบันไทยนอย, เครื่องดำตราดูชเป็นอันมาก. โคชางพลายพงไทย
นอยเจกคดมหาชาง, มาดองรอยเดด.

ฝ่ายพระรตุพรรมาราชเทกออกจากคายโค, มิโคยงพดรบคิน
ไปเพดานคางคกนคายนมานพวโร, พบทพพระยาราชนเรดชงพระยา
ดแฉ้วให้ออกมาชวย, กัพากนคอยเขาเมือง, ชนมเฝ้าเจงราชการเก
พระยาดแฉ้วทุกประการ. พระยาดแฉ้วโคชงพงคองนคชงพระโกกรช,
ครคาคโคโคพระรตุพรรมาราชเด่นายทพนายกองแฉ้ว, จึงให้ครวด
ครบอมคายมรุกดำหนาทเรียงเทินทอทรน นอก ชนมแฉ้ว ชวากหนาม.
เชนมไทยชนมได้ม้อมแฉ้วประคูเมือง, หนาทนทงด้อมวาไวบมทคกแก

บอกหนึ่ง. ถัดเชิงเทินเข้ามา, ไวกองหนูกองระด้ามรอยห่างกันตาม
 เด่น. เชิงเทินชนกตางหนไวกองชนดักอง ๆ ระด้ามพัน. ให้พระ
 ด้วดีพรมาราชผู้เป็นอนุชาหุ้ยคานเหนือ, พระราชมานุหุ้ยคานใต้,
 เจ้าพาทะระหะหุ้ยคานตะวันออก, พระยาราชนเรศหุ้ยคานตะวันตก. เชิง
 เทินชนในไวกองไทยดักอง ๆ ด้วห้าพัน, ในชนบดทพทดวง. แล้ว
 แต่งหนังสือให้พระยามนตรีเสนาถือไปเมืองยอนชอกองทพมาช่วย.

ครั้นเพลาอุสาโยค พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว ทรงส่งพระ
 องค์, ด้วดีออกพร้อมด้วยหมื่นขุนมาจราชปโรหิต. นายทพนาย
 กองกรวยบถายบังคมเฝ้าพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว. พระบาทสมเด็จพระ
 พุทธเจ้าอยู่หัว, จึงตั้งให้กุมเอศวพระยาเสนาบดีเจ้าเมืองบริบูรณ์, แด
 พระทดวงขุนหมื่นนายทพนายกองเข้มเข้ามาหน้าพระที่นั่ง. ให้ถาม
 ขอราชการในเมืองดเวก แดพระยาเสนาบดีพระทดวงขุนหมื่นนายทพ
 นายกองทงบวง, ก็ให้การกราบทูลได้ดังทุกประการ. จึงมีพระราช
 โองการให้พระวิเศษเจ้าเมืองนครเข่งเข้าเป็นพระยาวิเศษ, ให้เป็นนายกอง
 ทพคุมพดด้ามพัน, ตั้งหุ้ยเมืองบริบูรณ์ปลุกยงนาง รดบวมด้เบียง
 อาหารไว้ให้เสด. แดด้วดีเด็ดพระราชดำเนินพยุหะยาศราทพ โดยดำดบ
 มารควดด้วองคน, ก็ดุดงกรุงกมพูชาประเทศ. ทพทดวงทงหมื่นไทด
 เมืองทางประมาณเจ็ดดบเด่น. ครัดให้นายทพนายกองตงคายดอม
 ประชิดเมือง. ให้พระราชมานุหุ้ยคานตะวันตก, พระยาดัหราชเดโช
 หุ้ยคานใต้, พระยาทายนาหุ้ยคานตะวันออก, พระยามหาโยธาหุ้ย
 คานเหนือ

ชนะเมอทพทดวงค้ายราชทางเข้ามาถงเมืองโพธด้วอนน, ถง

กษัตริย์ราชวงศ์เวียงจันทน์เจ้าเมืองพุกไซมาดี พระยาจันจันตเมตทพเชน
 ตายในทรมานด้วยกษัตริย์เจ้าเมืองปากกระดัง, ไต่รบกับกองทัพพระยาภิรมย์วงศ์,
 ฝ่ายกองทัพพระยาเพชรบุรีเจ้าเมืองป่าดัก, ไต่รบกับกองทัพเรือ. พระ
 ยางวงศ์เจ้าราชวงศ์กองทัพเชนแตก พดเชนจันจันตตายเป็นอันมาก. พระ
 ยางวงศ์เจ้าราชวงศ์ของไทยตาย. กองทัพไทยไต่เมืองป่าดัก, ต้าเพา
 พระยาจันจันต, กับต้าเพาตักค้ำบหาคา. ต้าบฝรังต้องต้า, เรือรบ
 เรือไทยน้อย, เครื่องต้าตราวชเป็นอันมาก. พระยาเพชร
 บุรียกกรุดตามชนมาดงปากกระดัง, เห็นกองทัพพระยาราชวงศ์กับเชน
 ยิงรบกันอยู่. พระยาเพชรบุรียกถนัดเขาไป. กองทัพเชนทาน
 มิได้แตก, พระยาราชวงศ์, กับพระยาเพชรบุรีต้องทพนพนจัน
 เขา. กยกรบเขามาดีเมืองจันจันต. แล้วยกชนไปบ้นจบกองทัพ
 ทดวงนระเมืองตเวก.

ฝ่ายกองทัพพระยานครราชสีมาซึ่งตเมืองนครเดียมราก. ฟาก
 ทเดต้าบตวงนอก, กยกมาตงคายนนกะพงต้าย, พรอมกันกับกอง
 ทัพเรือ. พระยาเพชรบุรี, พระยาราชวงศ์, พระยานครราชสีมา,
 แลพระยาพระทวดทวงเมืองนายทพนายกองตงบวง, กพากชนเผ่าพระ
 มาตตมเค็ดพระพุทเจ้าหยู่หวนะค้ายเมืองตเวก, กราบทูนซึ่งไต่รบราย
 ทง, แลไต่ต้าเพาต้อบฝรัง, เครื่องต้าตราวช, บันไทยน้อยเค็ดตั้น
 ทุกประการ. พระบาทตมเค็ดพระพุทเจ้าหยู่ทว, กชงพระโต่มนดี.
 จงคหวการทจระเขาทกเมือง, แลตมพระราชโองการต้งนายทพนายกอง
 ค้ายตอมทงบวง, ให้เร่งเค็นค้ายประชิดเขาไปให้ไกลตเมืองเค็นทงแถ
 ตันตบภา ไต่คบบ้อมพูนคันทงตม, มุนตระตองคาน. เขาบันไทย

ทพเรือชนจกกา, ยิงกวาดตามเชิงเทิน. บันดาประตูเมืองนน, ก็ให้
 ดงบอมเอาบนไทยชนยงควย. หนาทไตททานบางหยุ่น, ไทกองทัพ
 เรือกองทพเมืองนครราชส์มายกบจน. เร่งทำการให้พร้อมแต่ใน
 ตำมวัน, ตามโตมแดงตามกำหนดจะคดส์ละเดียบเดียบ. ฝ่ายนายทพ
 นายกองทงปวงกตอพระราชอาณา, กราบถวายบังคมแดง, ก็เร่งทำตาม
 พระราชอาณาทงกตางนคตางคน.

พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวจึงให้แดงเป็นทงต้อวา, หนง
 ต้อผู้เป็นนายกพตากรททานทงปวงทพหน้า, อันเป็นส้วมประวาล์บาท
 มุดการบวรรัตนมาด, ดุจหนงจกรแกวหยู่ในไตเบองบาทสมเด็จพระ
 พุทธเจ้าอยู่หัวนระกรุงเทพทวารวดีรอยุทธยา, อันมพระบรมณาเดชา
 นภาพมาก, ดุจดวงพระทนกรด้องโตกมายงพระเจากรงกมพูชาชบด,
 ชงเป็นไทยในกมพูชาประเทศ. แต่ก่อน ๆ กรงกมพูชาชบดเคยถวาย
 ทรัพส์สุวรรณมาดาเครื่องบรรณาการ, ด้องพระนครกเป็นด้องรรนปลกพเดียว
 กัน. ต่มนพรพราหมณาจารย์อานาประชาราชส์ตรกไตความส้ว, เป็น
 ไฉนพระเจากรงกมพูชาชบดมไตตงหยู่ในสัจจานุสัจ, ก็ดอหังการกตบ
 เป็นบัจจามตร, ให้เคองไตบาทยุคด, เอาไตหิตมาดางคาบททานไทย, จะ
 ให้เหลือหยู่แต่นากบพา, บากบคินคุมคอน. บคินกตเดดพระราชดำเนิน
 มาถึงพระนครแดง, อันจะได้ไชยชำนะมิได้ไชยชำนะนน, พระเจากรงกม
 พูชาชบดหาเขาพระทยไม่หือ. ให้เร่งออกมารวบถวายบังคมพระบาท
 ยุคตถวายเสด็จบวรนคร, เห็นชวตจะย่นยาวไปไต. หรือหมายว่าจะไต
 ไชยชำนะ, ก็ให้เร่งยกพยุหะโยธาออกมาทำสังครามกันคุดไตเป็นชวต.
 ถามออกมาในตำมวัน, พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวจะให้ททาน

เขาพดกแผ่นดินเสียแต่ในพริบตาเดียว.

ครั้นแต่งเสด็จแคว้นให้พระยาเสนาบดีเจ้าเมืองบริบูรณ์, กับพระ
 ยาพระเชมนซึ่งทพเรือจบได้ถือเข้าไป พระยาพระเชมนทงปวงกราย
 ถวายบังคมตาแล้ว, ก็นำหนงถือเข้าไปถวายแก่พระยาตเวก. แล้ว
 หนงซึ่งได้รบทางบกทางเรือได้ตั้งทุกประการ พระยาตเวกได้แจ้งใน
 หนงต่อแต่เพียงกองทัพเรือของเสียดพระยชนก, จึงตรวดว่า, ข้ายเหล่านี้ให้
 ออกไปรบศึก, กตบเป็นพวกกับเจ้ามิตรเป็นทศถือหนงถือเข้ามาออกเตา
 โทสมันถึงตายให้เอามันไปจำไว้ คริตเทาดงนนแล้ว, กัดเคียดเคียด
 พระนคร, เห็นกองทัพไทยเดินค่ายประชิดเข้ามาใกล้ จึงบ่นชาดังให้
 จุกบ่นไห้เหนื่อยยงระดมออกไป, คองพลัดตายเจ็บป่วยมาก, ทำ
 การเข้าไปมิได้ พระยาราชมานู, พระยาดักราชเตโช, พระยาทายนนา,
 พระยามหาโยธาเห็นดงนน, ก็ให้ขุดมุดดินถมขบงคองเดิน เขมน
 ยิงออกมาไม่ถูก, แดวเร่งให้ถมมุดดินเป็นคณขบสูงกวาคายเมือง, เอา
 ขบให้ขบจนจกถองวณสองคณกได้. ฝ่ายพระยาตเวกเห็นดงนน,
 กตงคายนคอบคายนเมืองสูงเป็นคายนบงตาราดัก หลงเซ่งเทนนสูงด้าม
 วาดว่าให้รบกับกกา, แดวไว้ประคุดบแดเป็นขบของเดิน ได้ขบขบให้
 ขบเหนื่อยยงคอบโคกนบโคกตางกตางวณกตางคณ พดเขมนซึ่งรกด้า
 ทนทเซ่งเทนนคองขบเจ็บป่วยคตายเป็นอนมาก ดัมเคียดพระพทช
 เจ้าหยทเห็นการพรวมพจะทกเอาเมืองได้, จึงให้โหรหาเวกส์ได้
 เวกส์นระวณลฤเวเดือนหาขบถองค้ำ, บวออกนลฤเวดลิตบทุ่มหาบาท, จึง
 ค้ำหวัดพระราชกำหนดให้พระราชมานูซึ่งข้างพตายจูโจมทพ คุมททาน
 ตามพันเขาโดยถนนประคุดานครวณคก, ให้พระยาดักราชเตโชซึ่งข้าง

พลายจ้อยมขร, คุมทหานด้ามพันเขาโดยถนนประตูด้านใต้, ให้
 พระยาทนายนาชชางพลายมารประดับ, คุมทหานด้ามพันเขาโดยถนน
 ประตูด้านตะวันออก. ให้พระยามหาโยชชางพลายไฟพทกตป, คุม
 ทหานด้ามพันเขาโดยถนนประตูด้านเหนือ. ช่างนนให้ได้หนาราทีกอก
 เหล็ก, ทหานหมนดองพันให้ได้เกือกหนัง, เตื่อหนึ่งหมวกหนึ่ง ผ้าย
 ค่ายประชิดทงปวงนน, ให้ระคมจุบับไทยเข้าไป กวาดตามเชิงเทิน
 แดประตูแต่ค้ำด้ามยามไปกว่าจะถึงเวกด์, หย่าให้พดเชมนยมาช่วยกัน
 ถนตไต, แต่ทว่าเปนเพดากดางคนจะไม่พรอม, ให้คอยคุดวงพด, แด
 พงเดียงคองกตองแตรดังชเปนด้าคนเวกด์, แดวกให้ยกทหานเขาหก
 ษาเมืองให้ไตจกทุกดาน. ถานูโตมโตจะคคดัดละเดียบเดียบ, นายทพ
 นายกองทงปวงแฉงพระราชกำหนด, กรายถวายบังคมตาแเดวกไป
 เทรยมการตามรบดัง. ครนเพดาด้ามยาม, เจาหนาททงปวงระคม
 บินเขาไปในเมือง, คองเชมนบวยเจบตมตายเปนอนนมาก ผ้ายด้มเดด
 พระพุทชเจาหยหวทงดองพระองค์, กิซงเคืองด้าหรับชคศิษราชรณนช
 ด้มเดดพระนเรศวรเปนเจาชงเจาพระยาไชยานภาพเปนพระคชาธาร
 พรอมควยโยชชานเดด, ดัดเดคมายนชางพระทงนงตรงประตูคุดรทต
 พระยามหาโยช. ไดเพชรเวกด์จงให้ระโคมคองกตองแตรดังช, จุก
 เพดงพดชนเปนด้าคน. พดทหานทงดดานเห็นด้าคน, กิให้ชนพรอมกน,
 พระยามหาโยช, พระยาดัหราชเคไซ, พระยาทายนนา, พระยาราชมานู
 ชชางนาหนาทหานเขาไปจะทำตายประตูเมือง. เจมนชงอาด้าหนาทรม
 ประตูแตรกด้าประตู กยงชนุหนาไมบนไทยนอยออกมทงดดาน พด
 ทหานเจบบวยตมตายกมไดถอย. พระยามหาโยชากชบเขาไปให้เทง

ประตูเป็นจำนวนมาก พอรุ่งขึ้นเป็นวันเสาร์เดือนห้าชนด้ามคา, ฤกษ์กราช
 946 บิวอกฉงก, ประตูกึ่งตง. ทห่านไทยศรุษเข้าเมืองไต, ได้คำพัน
 เซมนตมตายเป็นอนมาก. เซมนกองชนกองกตางทงสองชน, กมิไตรีบ,
 ทงเครื่องดำตราดูชได้ย, หน้กะจคทะจายออกจากเมืองบาง, ไปหา
 ครอบครวบาง. พระราชบุตรนทหน้ไปดวย. จบไตพระยาดเวกกับ
 พระสร้สุพรมาธิราช, แดฅาติประยรวงด้ด้นมกรมไน, ท้าวพระยา
 พระเซมน, ครอบครวพดเมืองเป็นอนมาก. พดทห่านกคุมพระยาดเวก
 พนทนามากวาย.

ด้มเค็ดพระพุทชเจ้าหยู่หิวแย้มพระโกล, แดวมพระราชโองการ
 ครัดถามพระยาดเวกกว่า, ทานเป็นกัศัตยราชดำรงแผ่นดินกรุงกมิ
 พุชาธิบติ, มกรราชเป็นแวนแควนชนทได้มา ฝ่ายกรุงพระมหานคร
 สร้อยชญา, กมิประจันตชนบทเป็นแวนแควน. แดส้องพระนครนทเป็น
 ราชธานีไทย, ถ้าจะใครได้ด้มบติในพระนครสร้อยชญาแด้ได้มามนท
 ใ้กว้างขวาง, เหตุไฉนจึงมียกเป็นพยุหะโยธาไปกะทำสงครามให้ตอง
 ตามทานองชตยราชธนยช, อนเป็นทบทองราชหรัทยกัศยราชราชแด้
 กอน, จึงคอยแด้ว่าดักกรงหงส์ว่าดมาคิตพระนครสร้อยชญาครั้งไต,
 ด้มแด้ยกพดไปพดอยชชแคมตเอาเมืองชนบทประเทส กวาดครวอพยพ
 มาเมืองทุกครง. ทาดักคูกากอนมาดกตบฟองด์กุนบักดำฉะนน, ควณ
 ด้วยราชประเพนแด้หรือประการไต. ครงนทานถึงชงปราชยแแก่เรา
 แด้ว, จระคิตฉนไตแด้ว. ใ้หว่าไปตามด้จตามจิง, จระได้เป็นเยงหย่าง
 กัศยไปพายหน้า.

พระยาดเวกกราชถวายบังคมแด้ทูลว่า, ชงข้าพระองค์เป็นคน

เดียบพระนคร. ครนเพดาชายแคว่ด้องนาติก, ดีเดดกตบยงค้ายหดวง,
 มีพระราชโองการตั้งเสนาบดีมุขมนตรีทงปวงว่า, บุครภรรยาญาติวงศ์
 พระยาดเวก, แด่มักพคพวกครวอพยพ, ซึ่งจับไว้ได้มากน้อยเท่าใด,
 ให้มารวมไว้. ให้นายทพนายกองกองหลังคุมไว้ก่อน, เจ็ดวันกองทัพ
 หดวงจะเลิกไป. ท้าวพระยาทงหลายมีพระราชโองการแคว่, ก็ตรวจ
 ตรวจครวอบครวพระยาดเวก, แดไฟว์พดในเมืองซึ่งได้ไว้นั้น, เปนคน
 อพยพตามหมนเส็ด. แดเว่แแต่งกองหลังให้คุมไปโดยพระราชบัญชา.
 ครนกองทัพซึ่งคุมไปได้เจ็ดวันแคว่.

ครนถงพระนงของครวเคอนหัวแวมหาคา, เพดาดีบเคดทุมหาบาท,
 ส้มเคดพระบาทบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่ทงด้องพระองค์
 ซึ่งเครองอดงการดำรรพากรนบวรวิสุตศีลพะเค็ด. ส้มเคดพระนเรศวร
 บรมบพิตรเปนเจ้า, ซึ่งพงเทพิตดาผูกพระทงด้องพระนปริตดางค. ส้มเคด
 เอกาทศรถซึ่งพงเทพิตดาดี, ผูกพระทงหลังคาอดงกคด้วยเครองอภิม
 ชุมสายพรายพรรณ, บังกรวรบงแชกถอดนตบตีรรพด้วยโยธาทวย
 หาน, แหวดรวระยะกนกงพรอมเสนางคพยหะอดมคุมหิมาคาดาด.
 พระบาทส้มเคดพระพุทธเจ้าใหญ่ทงด้องพระองค์, ดีเคดจากกรุงดี
 ยไ้ชร, นครอินทปัตถุรัตนราชธานี.

ฝ่ายทพพระยานครราชดีมา ก็เลิกทพกตบไปนครเดียมราช, แด
 ทพเรอนนรงหยู่ด้องวงจดังตงไปตามชดมารค, ออกปากนาเมืองพุทไธ
 มาดีต้น. พระบาทส้มเคดพระพุทธเจ้าใหญ่ทงด้องพระองค์, ดีเคด
 รอนแรมมาโดยมรรคาถัดนแดนกมพูชาประเทศ. ทพรายทงนงเด็ก
 โดยดีเคดมาเปนครบวงตงต้น. ดีบดำมวงทพหดวงดีเคดถงกรุงเทพ

พระมหานครศรีอยุธยา. แด่บุตรภรรยาญาติประยูรวงศ์พระยาตเวต,
 แด่ภรรยาพระเชษฐภคินี, ก็ซึ่งพระกรุณาให้จัดแจงบ้านเรือน,
 แด่พระราชทานเครื่องอันมั่งคั่งปวงให้โดยคณา. ครั้นนายทนายกอง
 ทพบกทพเรือลงพระนครพร้อมแล้ว. ส้มเค็ดพระพุทธรูปเจ้าห้วยหว, ก็ซึ่ง
 พระราชทานบำเหน็จรางวัลโดยสมควรแก่ความชอบ. แด่พระยาราชมาน
 นน, ให้เป็นทนายพระยาอัครมหาเสนาธิบดีสมุหพระกลาโหม. พระราช
 ทานพานทอง, เตาหนาทอง, แจกทองชาวยว, กระบี่ฝักทอง, เครื่อง
 อุปโภคบริโภคเป็นอันมากโดยถาพาคิด.

ครั้นของคารเคื่อนหาชนดองคำ, ฤกษ์กราช 948 ปีจอชดง,
 กรมการเมืองกยบรบอกเขามาว่า, พระยาศรีไฉนรงค์, ซึ่งให้ไปรับ
 เมืองตะนาวศรีเป็นกบต โกล่าขับคกราบบังคมทูน, พระบาทสมเด็จพระ
 พระพุทธรูปเจ้าห้วยหวซึ่งพระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา, จึงโปรดให้มตราออก
 ไปหาตัว, พระยาศรีไฉนรงค์. ส้มเค็ดพระเจ้าห้วยหวซึ่งพระพิโรธ,
 จึงให้ส้มเค็ดพระอนุชาธิราชเจ้า, ส้มเค็ดพระราชดำเนินยกทัพออกไป.
 แด่ทสมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้าออกไปทรงนพดลตามหม่น, ช่างเครื่อง
 ด้ามร้อย, มาหาร้อย. ทพบากไค่นเมืองไชยา, เมืองชุมพร, เมือง
 คตองวาน, เมืองกย, เมืองปราน, เมืองเพชรบุรี, หกเมืองเป็นค
 หม่นหาพน, ประชุมทัพคานบวงด์พานเดินทัพทางตั้งช.

ฝ่ายพระยาศรีไฉนรงค์รู้ว่าส้มเค็ดเอกราชฤทธิจักรบรมนาถบรม
 บพิตรพระเจ้าห้วยหว, ส้มเค็ดพระราชดำเนินยกออกมา, ก็เกรงพระเดช
 เสดษานุภาพเป็นอันมาก. จะหนักเห็นจะไม่พ้น, จะแต่งทัพออกรบก็เห็น
 เหลือกำลัง, จนความคึกคักด้วยแคว้นหงวรกด้ามั่นไว้.

ฝ่ายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จถึงเมืองนครราชสีมา, ตั้งให้ตั้งค่าย
 ตอนใต้โดยรอบ. แลทัพหลวงนครโกสุมพิสัยเมืองมหาสารคาม. จึงส่งแต่ง
 หนังสือรบส่งเขาไปว่า, พระยาโคราชเป็นข้าหลวงเดิมตั้งจระเข้มนคง,
 ได้ทำราชการโดยดีตั้งงานพระราชสงคราม, ความชอบหลังมามากมาย
 นก. จึงทรงพระมหากรุณาธิคุณเมืองโคราช. ยังหาได้มอความ
 ชอบไม่ออก. ด้วยเจ้าเป็นด้วยเหตุว่า, เมืองโคราชสู้รบเมืองหน้าด่าน,
 ครั้นจะแต่งให้ผู้นมาช่วยมอพระทัย. จึงให้พระยาสุรสีห์นรงค์ออกมา
 คุยกับพระเนตรพระกรรณ. เนื่องจากความชอบมอพระทัยแก่ใจ, แลมีชาว
 ไปว่า, พระยาโคราชรักการเป็นกบฏ. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงไม่
 เชื้อ, จึงมตราออกมาให้หา, ก้มเข้ไปเผ่า, เนื่องจากจึงมากชน,
 ครัดให้เร้าออกมา, ก้มความเมตตาหนักหทัย. พระยาโคราชผิดแต่ตรง
 เคียดตอก, ให้ออกมาหาเราเกิดจะกราบทูลขอโทษไว้ครั้งหนึ่ง ถ้าจะมา
 กใหม่ในฉนั้น ถ้ามาเห็นว่าจะรบทัพพราไต, ก็ให้แต่งบองกันไว้ให้
 มนคง.

พระยาโคราชแจ้งในหนังสือขงน, จึงคิดว่าเราได้อการตั้ง
 เกินผิดถึงเพียงนแดง, แลขงมหนังสือรบส่งมาตงนเป็นราชอบายตั้ง
 ออกไปก็คงจะตายผิดชอบก็จะหยุดไป, ถึงตายก็ให้ปรากฏชื่อไว้พ่ายหน้า
 พระยาโคราชก็มิได้อออกมา, เพลารุ่งแ่ดวงนาคทาหนึ่ง, สมเด็จพระ
 ทัชรถอี่ตั้งบรมนาคบรมบพิตรพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ตั้งตั้งขงเครื่อง
 อตั้งการประดับตำหรับพิไชยขเด็จ, ตั้งตั้งขงเจ้าพระยาปราบไตรจักร
 เป็นพระราชาขอ, พยอมด้วยท้าวพระยาพลทวยทวนเป็นชนคั่นแน่นไล่
 ได้โคมรมาตคูพันตัก, ทงทอนทงทิวเป็นถ้องแ่แถวไล่อาไฟด้วย

ทศมุนีศรีไตรปิฎกมอญเจ้าพระยาจักรี. แล้วตั้งปโรหิตา
 จารย์ทงหลายให้ประ โคมเศวตสังขตวิมลนครบริพัตรราชในทนต์. ให้
 ฝรั่งแม่นาคเจ้ารงค์คราทยทงสามบอกล่อกันเป็นด่าคน. ฝ่ายนายทัพ
 นายกองไฉนตั้งมั่นไทยเป็นด่าคน. ก็ให้ทหารเขมรไล่พวกกาแพง
 เมือง, จุดพลูพระเนียงเป็นโกธาคธ. เจ้าหน้าทเห็นตงนกกตกลใจ. จะ
 ออกขยับพังกทนเพตงมโตกทงหน้าทเดย์. ฝ่ายทหารราชหลวงเจ้าเมือง
 ไท, พยเพลาตั้งรชนคคุมเอาตงพระยาตระนวดร์พนทมาเขามาถวยยัง
 ค่ายหลวง. ส้มเค็ดพระพุทธรเจ้าทวยหัวให้ตงพระราชอาญาเคยนยกทง
 สามด้นบ. แล้วบอกชอราชกาเรามายังกรุงเทพพระมหานครศรีอยุธยา.
 ส้มเค็ดพระนเรศวรบรมพิตรเป็นเจ้า, ตรัดได้แจ้งว่า, ส้มเค็ด
 พระอนุชาธิราชเจ้าโตเมืองตระนวดร์แล้ว, จับได้พระยาดีได้รังกดง
 นน, กมพระททยปรีดา, จงชงพระมหากรณา, ให้มตรงคอบออกป่ไปว่า, หย่า
 ไทเขามาจะกรุงเดย์, ให้ตระเจเนแล้วคดัดตั้งเดย์บประจานไฉนเมือง
 ตะนวดร์, หย่าใหญ่โตเขาเยงหย่าง. แต่ให้พระยาราชรัตนทเป็น
 เจ้าพระยาตระนวดร์.

สมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้า, ก็กระทำตามพระราชบิณฑด้มเค็ด
 พระเชตถาธิราชทุกประการ. ครนจตแจ้งเมืองตระนวดร์ราบคาบเป็น
 ปรีดาคัดแล้ว, ส้มเค็ดพระเจ้าทวยหัวก็เค็ดพระราชดำเนินกลับมายังกรุง
 เทพพระมหานคร. เมื่อส้มเค็ดพระบรมเชตถาธิราชเจ้ากราบทุนเด็ดตั้ง
 ทุกประการ. ส้มเค็ดพระนเรศวรเป็นเจ้าบรมพิตร, มีพระททยได้มนัด
 ครตสมกรดีคาธิการด้มเค็ดพระอนุชาธิราชเจ้าเป็นอนนมาก.

ครนระวนของครตเดือนด้นดองแรมห้าค่ำ, มีทงด้อบอกพระยา

จันทบุรี, ตั้งตัวตั้งเมืองของ, ซึ่งถือนางเจ้าเมืองเมะตาเตง, ขอ
 อวยงศ์วงศ์มาลงพระยาภาณุจันทร์, ดวยข้าพเจ้ากับพระยาตากเจ้าเมือง
 เมะตะมะ, เกิดมหากะระเหแก่กัน. พระยาตากจะยกมาตเมืองข้าพเจ้า ๆ
 หาทงมได้. จะขอเอาพระเดชเดชาภาพพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้า
 หยุหัว, อนมมณราชกรัฒนการมหมา, ดุจหนงส์มเศตพระเจาเม
 ชาติราชจตุรงคทพย จกรพดอนม พระราชเดชาวรารทช อานาจรอนแผ
 ไปในทวบไทยทงด์, มทวปนอยดองพนเปนบริวารเปนนครเกวณเกด.
 จะขอทงทพยกไปชวยกันเมือง, พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหยุหัว
 ทงดองพระองคไตชงชาบตงน, ซึ่งพระโสมนัส, จงพระราชทานเศอ
 ณาเงินตราแกดตั้งเมืองโดยสมคณ. แดวตรัดให้พระยาดวีไถนรงค
 ติอพดดองพน, สรรพไปดวยเครื่องศาสตราชุกไปนระเมืองเมะตาเตง.
 กกดวพระเดชาภาพ, มิไดคคิดอาคาคตอไป. ขณะเมื่อพระยาดวีไถนรงค
 ไปชวยกันเมืองเมะตาเตงน, เจาพาเสนหวถงแกพราดย, มราชบุตร
 ดององคแตดางมารดา. พนองดององคทายชชงราชสมบตแกกัน.
 ฌนองดุมไต, กตวพชายจะคาเดย, ครนรูดากองทพไทยมาตงหยุนระเมือง
 เมะตาเตง. กพาพคพวกประมาณรอยเศด, หนดงมาหาพระยาดวีไถ
 นรงคระเมืองเมะตาเตง. พระยาดวีไถนรงคกบอถงควเจาพาเสนหว
 มายงกรุงเทพมหานคร. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหยุหัวทงดองพระ
 องค, ซึ่งพระมหากฤษฎภาพแกเจาพาเสนหว. แดวชงพระราชทาน
 เครื่องอุปโภคบริโภคเปนอนมาก, เดยงไวโดยถานาสกต.

ฤกษ์กราช 949 ปีกุนนพตก, ราชบุตรนภพระดีที่เข้าเป็นพระยา
 ตแอก. เมื่อสมเด็จพระพุทธเจ้าหยุหัวเสด็จไปปราบ, ขณะเมื่อชา

ทดลองเขาเมืองดเวกโนเพดากตางคนน, ราชบุตรมาหยูหนาท. ครน
 ทพไทยเขาเมืองไคเดอความกตวกมไคหาบดา, หนออกจากหนาทกบ
 บ่าวดำมดีบคนเขาพาพากนหนไปถงแดนเมืองตางซาง. ครนรวิวกอง
 ทพหตวงดีเค็ดพระราชดำเนนถบไปกรงเทพมหานครรือยชยาเดอ, ก
 พกนถบมาเมืองดเวก, เด่นาบคทเทอชยูน, กบถ่มนระพรหม
 ประชาราดรทงหลาย, จงพรอมกนยกพระราชบุตรทานชนราชาภเ็ดก,
 เปนพระยาดเวกครอบครองแผ่นดินแทนพระบิดาพระยาดเวก ครนไค
 ครอบดีวิราชธัมบคเดอ, กอด้่าหนำรุงธัมระพรหมนาจารย์โดย
 ยุคคชมราชประเพนมาไคเคอนเด็ด. จงตรคปรกด้่ากบเด่นาบคมนตรี
 กอ मुखทงหลายว่า, แต่กอนมาพระบิดาเราไปกะทำเดยหนนามค้อ
 กรงรือยชยาน, ไมเกรงพระเศชเดชานภาพธัมเค็ดพระพุทชเจ้าหยหัวทง
 ด้องพระองค, อนชงอด้รภาพคจพระสุริยเทพบุตรเดอพระจนทอนมรธัม
 ด้วางทวโลกชาค, ความพินาดนบหายจงถงพระองคเดอพระภาคประ
 ยูรวงดีในกรงกัมพูชาชบค. เดอกรงเราจะทำคจบดานนไมควน. จาจะ
 อ่อนนอมเอาพระเศชเดชานภาพพระเจ้ากรงเทพมหานครรือยชยา, เปน
 ทพทพานกความด้ชด์วดีจะไคมีแกเรา. ทานทงปวงจะเห็นประการไค
 เด่นาบคมนตรี मुखทงหลายกราบทู่นว่า, ชงพระองคดาทรคณคณนค ขอ
 พระราชทานให้พระองคแตงคอกไมเงินทงเครื่องราชบรรณาการ, มีพระ
 ราชด้ถน, ไปอ่อนนอมโดยราชประเพน, เมืองชนเมืองออกกรงเทพ
 มหานครเดอ, ความด้รด้วดีพพชน มงคคกจะบงเกิดมไปตราบเท่ากตปา
 ด้ถน, พระยาดเวกไคพงคณนยนคนค. จงให้แตงคอกไมเงินทง
 าคเครื่องราชบรรณาการเปนนมาก, เดอแตงคกนระราชด้ถนให้ออก

ยาวงสาธิต, พระเด่นหามนตรี, หาดวงบวรนายกเป็นทูตานุทูตจากพระ
 ราชดำเนิน, คู่มือเครื่องราชบรรณาการ, ครนถงคานปราจีนบุรี, กรมการ
 กิจกรมทูตานุทูตเข้าไปยังกรุงเทพมหานคร. เลื่อนาบดีนาเอกจจากกิจกรว
 บังคมทูน, พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวดำหริดให้เบื่กทูตเข้ามาเฝ้า
 ณะมุขเดดหน้าพระที่นั่งมงคตภาิเล็ก. ครตพระราชปัดันการดำนคเดว,
 พระสรภกรปราชากอานพระราชดำเนิน, ในดัดณะพระราชดำเนินนนา, ซา
 พระองคคูกรองอินทปตกรรรัตนธานี, ซอถววยบังคมเทบพระบวรบาทบง
 กษมาด, ดัมเดดพระมูจอมมกุตกรงเทพทวารวอดัดรอยชยามหาตตก
 ภาพนพรตนราชธานีบรมมย, อุตมพระราชินเวดัมหาดถาน. ด้วยพระ
 บิตาซาพระองคมิไทรกดำซอบซนทเดมาโดยราชประเวณ, กรทาพาดทุจวิ
 มิไทรจกกาตงคณกาดงทาน, มาก่อนเกิดเป็นปรปัดแกกรงเทพมหา
 นคร อุปมาดงจอมปลวกมาเคยงเขาพระดีเมวราชบรรพต, มิฉะน
 ดงมรคชาติคณอยของฮาดยชุนาการควยพระยาราชดีห, อินมมททช
 ดัดกานูภาพ, กถงแกกาดวินาดจากไอดีริยดีวรยานน, กเพอผล
 กมิไทรทามาแตกอน แดซาพระองคกรองแผนดินเมองดแฉกกรงนจะ
 ไอดีเอายงหยางพระบิตานนหามไดี, จะขอเอาพระเศชเดชานูภาพดัมเดด
 พระเจ้าอยู่หัวทงดองพระองค, ปกเกล้าปกกระหม่อม, ดุจฉตกรแกว
 แหงทาวมหาพรหม, ซนมปริมนทตกวางรวงรมเขนไปทงจกรวาด,
 ซาพระองคซอถววยดีวรนหิรรัตนมาดาบรรณาการ, โดยราชประเพน
 ดับไปตราบเทากดปาดาน, ดัมเดดพระพุทชเจ้าอยู่หัวครตไอดีซงพัง,
 กมพระทยเมตตา แก่พระดีชมราชาพระยาดเวกองคใหม่ปอนนมาดง
 ไอดีคอบพระราชดำเนินไปว่า, ดัมเดดพระเจ้าอยู่หัวจะไอดีฮาคาดจองเวร

แก่ราชบุตรนักพรตที่ชานนคามได้ แต่ซึ่งบิดาท่านเป็นไปจนถึงปราดย
 นน, ก็เพื่อเวรอันเวรแต่อดคิดตามมาให้ผิดเห็นประจักษ์, แต่ให้
 พระยาตเวทวงศ์ใหม่ครอบครองไพร่ฟ้าประชาราษฎร์, โดยยุคคัม,
 ราชประเพณีพระมหากษัตริราชเจ้าแต่ก่อนนั้นเกิด แด่ดวงให้เจ้าพนัก
 งานคอบเครื่องราชบรรณาการ แด่พระราชทานเดื่อผา, แด่เงินตรา
 แก่ทูลานทศโดยสมควน หยุ่สามวันทุกก็กราบถวายบังคมตาไปยังกรุง
 กัมพูชาธิบดี.

ครนเขาเดือนหาบชวดส้มทชด์ก, ส้มเค็ดพระเจ้าหยุ่หวดรดให้
 บารุงข้างมารพดไว้, เดือนบีสองจะยกไปเมืองเมาระตมะเมืองหงส์วาด
 ในเดือนทานมหนงส์บอกพระยาสรไ้สรนรงค์เขามาอา, ซึ่งพระเจ้า
 แปรมุเป็นราชันดคา, เดียทพกดบไปเมืองหงส์วาด, พระเจ้าหงส์วาดเอา
 โทส่ถอดเดี่ยจากถานาดักด, ไพรพดรามนชงไปกับพระเจ้าแปรมน,
 จบได้ได้เด้าคตอกเดี่ย ที่แตกชานชานเซ็นไป, วิทยหงรเนอ
 ความตงนกกถวตาย, กมได้เขาเมือง คมกนเปนพวกเปนเหต้อออก
 หนุ่บ่า, แดงชาทดวงไปจับกตอรบ แด่หวดเมืองทงปวงนนเห็นอา,
 พระเจ้าหงส์วาดถอดพระเจ้าแปรมุเดี่ยกเดี่ยใจ, พากนกระดางกระเดองเปน
 อนมาก, แดกรงหงส์วาดเดี่ยแกมอนกบด ส้มเค็ดพระพทชเจ้าหยุ่หว
 ทงส์องพระองคไ้ชาบตงนน, จงพระราชทานอาบาศทชให้เจ้าพระยา
 จกร, เปนนายทพนายกองยกพดหมนหาพน, ชางเครื่องรอยหนง, มา
 ส่องรอย, ออกไปตงมนปดกยงนางท่าไรนาระเมองเมาระดาเตงไวทา
 ทพทดวง จงศาทรดให้เจ้าพาเด็นหวไปควยเจ้าพระยาจักร แด่เกนท
 ทพเมองทวพหาพน, ไ้ชนไปตงคายนเกาะพววกเมองวงราวชอบผง

ได้ดวงเกินถึงแดนนักห้ามได้ แด้อาตมาภาพพิเคราะห์ตักถัดนระวารี
 มหาปศุ, ก็เห็นจะได้เป็นไทยในรามันประเทศหฺย โฉนนาพระทัยมหา
 บพิตรกบตักถัดนระจงผดกนนัก อนตักถัดนระหฺยงมหาปศุ, ในคํารว่า
 ของอาตคฺจหนงนทานพระบรมโพธิ์ศวเล่ดวยพระชาติเป่นกะเต, อาต
 ดํามากเพียรจะวดนาในมหาตมุทไ้แห่ง มคระนจะมมานระเหมอนนค
 นอย, อนบนแข่งพระยาครุขามมหาครทเตไทย แด่นาพระทัย
 มหาปศุมาออนคฺจอติ์, อนกตบดํจหดอนหดอกน, คํารวของ
 อาตมาภาพนผดเล่ดยเดอ, เอาไว้มได้จาเฝ้าไฟทงนาเด่ด ว่าเดอพระ
 มหาเถรทาดาดูกจะไป พระยาตของอุยมเดอขกมออาราธนาว่า, พระม
 เป่นเจ้าหฺยาเพื่อไปก่อน พระมหาเถรทชุดนงตงเดเกอ พระยาตของอุจ
 ว่า, อนคํารวของเฝเป่นเจ้ากเห็นจะไม่ผดกบใจของโยม แต่บคนโยม
 ยงออบบฉนาคความคิหฺย อปมาคตบรุตฺตงหฺยในกาอนมค, ถา
 พระมเป่นเจ้าชวยเอาเกอมาด้องให้ดว้างเห็นหนทางเดอจะเค่นโดยทาง
 สดวก พระมหาเถรจงว่า, การอนนไซ้กจ้ดมนะ, แต่อาตมาภาพเล่ดยตาย
 พระดัดนา กบเอนคฺจอานาประชาราดฺตรในรามันประเทศทงปวง ก็จ
 ชวทํานํารุงไปตามดคฺบฉนาค แด่ชงมหาปศุควายงออบบฉนาคความ
 คิหฺยนน, จะคิหฺยงไรให้ว่าไปเกิต, จะชวชจแ่งให้, พระยาตของอุ
 ได้ฟังตงนนักใจ, กราบมดคฺการพระมหาเถรเดอว่า โยมประมาณค
 พดเมองหงดํวค, มหฺยมากกเหมอนนอย, ดวยว่าไปเข้าอนนอมคค
 กรุงพระมหานครดวอยุชยาเป่นอนมาก, จะคิหฺยอานไ้กตบใจมาคเ่นน
 ยากนค, พระมหาเถรทวอเดอว่า การแต่เพยงนจะเป่นไรม แม่นจะ
 แ่งให้ชวชจออบบฉนาคเห็นจะยากกกวาชก, พระยาตของอุจว่า ถาพระมเป่น

ให้ไวใจแฉว, เขาปดอมปดนเอาเมืองหงสาวดี, เซนตมเค็ดพระเจ้า
 หงสาวดี, แดกอาดครวอพยพไพร่พลเมืองชาวปดาอาหารมาเมืองตองอู
 ให่ذن. ถงมาครวาทพพระนเรศวรจะยกมาคิตตามถงเมืองตองอูกิต, เมอ
 แดเราคัดเบียงอาหารเดยไตذنแฉวจะเดกทพกตบไปเอง. ถาดักกตบ
 ไปแฉวพระเจ้าหงสาวดีทหุไนเงอมพระทลพระองค์จะ ตทชชาติชนกว่า
 เกาไดรอยเทาพนทว, จะคิตประการไดก็จะดำเหรีด. แฉงอาตมาภาพ
 วาทงน, มหาบพิตรจะเห็นคิตชอบประการไต พระยาตองอูมคความยนิต,
 กราบนมัดการแทบบาทพระมหาเถรแฉวๆ เต่าๆ แฉวว่า, พระผู้เป
 เจาคคน ดงเทพดาเอา แฉนแฉวมา ต้องให้ สว่างเห็นทงกตางวัน แฉกตาง
 คิน, พระคุณนนาทตมไต. พระมหาเถรจิงวามหาบพิตรเวงมี
 ทนงดีอไปเกิด, ถาขคิดนไปพายหน้า, จิงให้ไปบอกอาตมาภาพจะช่วย.
 แฉวพระมหาเถรก็ตาไปอาราม. รุงชนพระยาตองอูแตงทงดีอตามถอย
 ค้าพระมหาเถรว่า, ให้คนถือไปประกาดแกทวเมือง.

ฝ่ายพระยารามนหดเมืองทงปวง, แฉงในทงดีอพระยาตองอู
 ดงน, กิตกใจกตวตางคนตางปรักดำกรมการนายบ้านนายอาเพอว่า,
 คิตการทงนหมายว่าจะตบก็ไม้ตบ, พระยาตองอูรคความذن, จิงมทง
 ดีอมาว่ากตางทงน, เพราะเอนคิเร่าผู้เปประกูตรามน. ครนจะชนณ
 หนาพกรุงพระนครตรีอูรยาทเตยว, ก็เปนระยะทางโกต, จะตองค้ำ
 ไบรานว่า, กวากจจะดีกตั้งาใหม่. คอยพระยาตองอูมกาดงรพดมาก
 แฉวพระเจ้าหงสาวดีททททททททททททททททททททททททททททททททททท
 ชาติ. จ้าเร่าจะหาความชอบจับไทยดงเข้าไปให้ไต, คิตกนดงน,
 กแตงทงดีอชนไปถงพระยาตองอูเปนใจคความว่า, ขาพเจ้าทวเมือง

ทองปวง, ขอน้อมเศียรเกล้าบังคมมาลงใต้เบื้องบาทบงกชพระยาทองอู,
 ด้วยข้าพเจ้าทองปวงเป็นคนไม่หะคืดทุจริตผิดไปนั้น, พวกข้าพเจ้าทองปวง
 ถึงทศลัย. ซึ่งโปรดใหม่ท่งด้อแข็งแรงให้ข้าพเจ้าเห็นผดแต่ชอบนคจ
 เทพตามารับเอาชวคข้าพเจ้า, แต่ชวคไพรพาประชาราต์รณมานน,
 พระคุณไม่มทจะปรียบไต. ข้าพเจ้าจะรอกตามโอวาทเขาเป็นทพวงพานก
 ด้มไป, แดวกตั้งท่งด้อให้, สู้เอกกตบไปยงเมืองตองอู. พระยา
 ตองอูแจ้งในท่งด้อตงน, กมคความขนค, ตงแต่นมมากบารุงชางมา,
 เอาใจไพร่พลในเมือตองอูให้รักใคร่เป็นอันมาก

ฝ่ายพระยาดาวเจาเมืองเมะระตะ, ตั้งแก่ท้าวพระยารามนทองปวง,
 ให้คค่านจบกองทัพไทยให้ไตตั้งเขาไปเมืองตองอูเอาความชอบ. ท้าวพระ
 ยารามนทองปวงก็คอยชองจะจับไทยให้ไต. ครนนะเตอนายชาดเบาตุก,
 เหล่าไทยออกไปเกี่ยวชางนะท่งเมะระตาตั้ง, แต่พวกขุนจบจับทำลนออก
 ไปเกี่ยวชางนะชางป่า, ตั้งมีระนายบ้านจอยยระกบพดกรามนรอยหนึ่ง,
 ดอยคชคชอุยในป่า, ครนเห็นไตทกวงกรเขาจับขุนจบ, แดพวกบ่าวไป
 ไตเกวคน, ไพร่ทำคนหนีไต, กวงไปบอกพดกกองทัพว่า, มีรามัน
 ปรมาณรอยตั้ง, มาจับเขาขุนจบกับไพร่เกวคน, นายทพนายกองแจ้ง
 ตั้งน, ก็ให้จคแจ้งกันไปตามสำรอย ทพพดกรามนไต่รบกันกับไทย
 บัญตายหลายคน ทนทานมิได้กแตกไป. กองทัพไทยได้คจขุนจบกับ
 ไพร่เกวคน, กตบมาแจ้งแก่เจาพระยาจักร, เจาพระยาจักรจงหาต
 พระยาพะไร้เจาเมืองเมะระตาตั้งถามว่า, เหตุผลทงนเป็นประการไต.
 เจาเมืองเมะระตาตั้งไม่รบวามไต. เจาพระยาจักรมพงจะให้เจาพระยา
 พะไร้ ๆ เห็นความจะไม่พันค, ตั้งอุบายว่า, จะขอไปเอามอนเหล่าร้าย

ให้โต, เจ้าพระยาจักรกรมทพเคราะห์, ดำคิดว่าจึงปล่อยให้ไป. พระยา
 พระโหราธิบดีก็คิดว่า, เราจะตามจับบ้างของเราจะมากระไรเอา, ถึงจะ
 แกะไขประการใด, ความอนนเห็นจะไม่จับ, จะนั่งหยุดจะพากันตาย
 เสียสิ้น, จำจะหนีชนไปเมาระตมะ. คิดเห็นพร้อมกันแล้ว, ก็แต่งคน
 เรือเอากลับไปแจ้งแก่พระยาตาก ๆ ก็ให้เรือมากอหริบ. ครั้นเพดาดอง
 ยามพระยาพระโหราธิบดีพาครอบครัวหนีออกจากเมือง, พอรุ่งกตงเรือข้ามไป
 เมืองเมาระตมะเพดาร์งเจ้าเจ้าพระยาจักรกรูว่า, พระยาพระโหราธิบดีเจ้าเมืองเมาระ
 ตาแดงพาครอบครัวหนีไปสิ้น ก็แต่งกองทัพมาตามถึงฝั่งไม้ทนกกตงไป.

ฝ่ายพระยาพระโหราธิบดีแจ้งการแก่พระยาตากเจ้าเมืองเมาระตมะทุกประ
 การ. พระยาตากจึงว่า, ช่งทำการมิได้ไทยมา, เสียทีเดียวครั้งหนึ่งแล้วไปเกิด
 แต่เจ้าเราตักหยูว่า, ท่านหยูณะเมืองเมาระตาแดงหน, อุปมาเหมือนหม่มรัก
 ชาตอนหยูในปากเดือ, ช่งพากันอพยพมาได้สิ้นหน, เรามความยนิ
 ดนก. จึงค่อยคิดอ่านกันไปใหม่, จะเกรงอะไรกับกองทัพไทยเท่านั้น,
 แดงเมืองเมาระตมะแต่งกองทัพโจรกองละธองร้อย, ดำร้อยให้เที่ยว
 เป็นเลือม้า. ถ้าเห็นไทยออกเที่ยวหากิน, แดงเกยวชาวกให้ดอบคาค,
 พอจะจับได้ก็ให้จับคามา. ถ้าเห็นทำไคจึงให้ทำ, ถ้าตามไคหย่าให้ทำ,
 ด้ดแต่หย่าให้เสียการ. กองรามนทงปวงแจ้งกำหนดตงหนแล้ว, ก็ข้าม
 ไปช่มหยูในป่า. ครั้นเห็นไทยออกเที่ยวหากิน, ก็ดอบยงดอบแทง, แต่
 ทำตงนหนอง ๆ นายทพนายกองทงปวง. ก็เอาเหตุไปแจ้งแก่เจ้าพระยา
 จักร ๆ เห็นมอหนักตบเปนกบค, ทำการกำเวบหนกชน, กนออกหนงด้ด
 เขามาให้กราบทูนด้ดด้ดทุกประการ, เต็นาบคกนเอาหนงด้ดบอกเจ้า
 พระยาจักรกราบบงคทูน. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวราชบัชช

พระโกธ, ตรัดดาเจ้าพระยาจักรเป็นผูไทยกเคยทำดักดงครามา, ยัง
 จะไปตีเขาเมืองเหต่านกหาได้คโม. เจ้าเมืองเมาระตาเตงเขาด้วามภกต,
 ขอกองทัพออกไปร้ก้าเมือง, ไพรบ้านพตเมืองกปรกคหุ้ดิน, ฝ่าย
 เมืองเมาระตมะ, เมืองตะเคง, เมืองบวเอน, เมืองพดัม, เมืองชดก,
 เมืองตองอุเดากอชอนนอม, ควนหรือให้เปนได้ถึงเพยงน. ประการหนึ่ง
 เมืองเมาระตาเตงกหุ้ฟากตะวันออก, เหมือนหุ้ในกำมอกยงให้เด็กหน
 ไปได้, ควดยวทำดักดจทารกอมมอ, ครนจะให้คาลัยกเดยตายค
 หอกตาย, ตรัดเตาดงน, กให้มตราคอบคาคโต้ออกไปว่า, เจ้าพระยา
 จกรจะตีเขาเมืองเมาระตมะได้หวมค, ถ้าเห็นได้ฝ่ายเดยแเดวให้คเขา,
 ถ้าเห็นมิได้ให้ร้ก้าค้ายเมาระตาเตงโวใหม่. ทพหดวงด้เคตพระราชค
 เนนกง, จงจะตเมืองเมาระตมะทเดยว. ผลอหนึ่งต้อกกดบไปแจงแก
 เจ้าพระยาจักรทุกประการ.

เจ้าพระยาจักรแจงในทองตราบดงดงน กกดวพระราชอาณา
 เปนอันมาก. แดเร่งรัดให้นายทพนายกองท่าเรือรบเรือโต้เด็ด, แดงก
 ให้ตาดงโวในคตองนา. แดคิตเตงกองทัพไปบองกนให้เกยวชาวด้ก
 กองตหารอยคอยด้กคคเหตวรามนภคทุกวน พวคมอนเห็นกองทัพไทย
 มาก, ตานทานมิได้กหตบห้ลคเข้าไปในบ่า นายทพนายกองให้เร่งเกยว
 ชาวเบา, แดชวหนักในทองนาแขวงเมืองเมาระตาเตง, บวคชนชาวไว้
 ในฉางได้ประมาณดองพันเกวียน.

ด้วพระยาดาวเมืองเมาระตมะ, แดงชวด่านให้มาประจำฟงชว
 ราชการ, หุ้ทางแม่น้ำตะเมา, ทางคองบ, ทางแม่จัน, ทางแม่ก้ศร,
 ให้ ๑๑ กองทัพทองนระกรุงพระมหานครด้วชุษาจะมาหวมมา.

ฝ่ายสมเด็จพระพุทธเจ้าใหญ่หัว, ครนไ้หนงดีดตอบมายงเมือง
 เมธาเดงเดว, กัมพระราชโองการแก้ท้าวพระยาเสนาบดีมนตรีมุขทง
 ปวงให้เตรียมทพร้อมเด็ด, กำหนดทพหดวงจะดีดโดยทางชตมารค
 หนว่นเดวเดอนด้ามชนคานง, ดีดไปชนบคเมืองกาญจนบุรี, ให้
 กองทพทงปวงตวงไปคอยรบดีดให้พร้อม, ท้าวพระยานายทพนายกอง
 กษทงมารพตไปทางเมืองกาญจนบุรีตามพระราชกำหนด.

ครนหนว่นเดวเดอนด้ามชนคานง, เพดารุงแถวดีดองนาตกา,
 ไตมีหาอุคณเรกดี ด่มเด็ดพระพุทเจ้าใหญ่หัวทงดีดองพระองค, กชงเครอง
 อตงการดีรพารทณ วชยยุธดีด. ดีดตงดีดพระทงกนกรคณ
 วิมานมหานาวา, อนรจนาควยกาญจนมนรัตนชชวาททงคุดพนตก,
 อชกควยเรอจ่านาท้าวพระยาด้ามนครราช, ฝ่ายททานพตเรอนเรียงประจำ
 จบดีดากดีดบดีดอนคบคองคองโดยชบวนพยุหะบาตรา, พระโหรราชครู
 ชิบดีดรัชชาจารย์. กตนคองชยให้ชยายเรอพระทงดีดวรทงดีด อนชง
 พระพุทฐปติมากรทองนพคูน, บันจุพระดีดวริกบรมชาติ, ถวายพระ
 นามด่มยาพระชยหนกอน. แถเรอชบวนหนาทงปวงเดินโดยดำดบ,
 เรอพระทงแถเรอแหชชวาททงปวง, เดินโดยดีดดีดคาคาดในทง
 พระมหานทธารประทบรอนแรมท่าเวณกลงเมืองกาญจนบุรี ดีดตง
 พดพตาทประทบ, ด่มเด็ดพระพุทเจ้าใหญ่หัว, ดีดตงแรมพชชงมา
 รพตจคองทพด้ามเวณ แถกองทพหดวงดีดตงครนง, พดกนตา
 เครองแถนหนง, ชางเครองแปดรอย, มาพนทารอย

ครนรุ่งชนดีดในเพดาดบทุม, ด่มเด็ดพระพุทเจ้าหลวงชงพระ
 ดับนว่า, ยงมดีดคาคาดนอยมาคยาเขาพระยาคชดีดวไทยไปดีดประ

เทศคนได้ ในพระอุโบสถ, ส้มเค็ดพระเจ้าหยหัวตรัดเห็นประหลาด.
 ส้มเค็ดความไปจะซึ่งเอาพระยาชัสดำรงมิได้, ด้วยบ้านนเป็นทางทูลัดกัน
 ตาวันก. เทานนกับนทมน, พอดลับเขตทุม. จึงตรัดให้พระโหรา
 ช่ายชวาพยากรณ์, โหราชบดถวพยากรณ์ทนายวา. ส้มเค็ดพระวราช
 ตาเนนมาครงนเพจะไปท่ายชนาการด้วยพระเจ้าหงส์ลาวด. เอาชาน
 พระเจ้าหงส์ลาวดเป็นทคงดงพระยาชัสดำรง. ซึ่งว่าดังคาตาควนอยมาชบ
 คาบเอาพระยาชัสดำรงไปไดนน, ตรายจรมปรบกดเมืองโตเมืองหง, แต่
 ทว่าเปเมือง นอยมาปดอมปดนน ตดคาพระองค์ พระเจ้าหงส์ลาวดดงเดี่ย
 จากเดวดคณครแถวพาไปเมืองตน. ทพหตวงส้มเค็ดจะไดคิตตามไป,
 แต่ทว่าเห็นจรมได้พระเจ้าหงส์ลาวดคินมา. จะชด้นตั้งไดดั่งหนึ่ง, เปน
 เทพดั่งหรบอกเหตุ, ใช้จรรายดั่งหนึ่งดิงไดหามิได้.

ส้มเค็ดพระพทชเจ้าหยหัวตรัดได้ซึ่งพงดงนน, จงซึ่งพระกรุนาตรัด
 วา, ซึ่งทนายครงนโดยถกถันระอุบิน. แต่เราเห็นว่า, พระเจ้าหงส์ลาวด
 เปนไทยในรามันประเทศ, แต่ครงพระบรมราชบิดามา, เปนบักแผ่น
 มนคงดุจเราพระดีเมวราช, ซึ่งผู้ใดจะฮาดเออมทอาอนตรายนนเห็นยง
 มิได้กอน. ถ้าเราจะยกไปแกแคนเมืองเมาะคมะ, แต่หวเมืองรามัน
 ทงปวงซึ่งเปนประทุสรัยหมันเราให้ดำใจ, จึงค้อยคิตราชการค้อไป.

ครัดแถวรุงชนดำนาดิกาทกบวาท, ได้มหาเพชรเร็กต์, ส้มเค็ด
 พระพทชเจ้าหยหัวทงดองพระองค์, ซึ่งเครื่องด้าหรับพิไชยดั่งครามเด็ด.
 ส้มเค็ดพระนเร็ดวรบพิตรเป็นเจ้า, ส้มเค็ดซึ่งเจ้าพระยาปราบไตรจักร
 เปนพระคชาธาร. ส้มเค็ดเอกาทถ์ถกถิดวรบรมนาก, ส้มเค็ดซึ่งเจ้า
 พระยาปราบหมันเป็นพระคชาธาร. ประคบบดด้วยพวยทวยทานแท้เปน

ชนิดแน่น, แด่น้ำร้อนพุพุดหุดพุดตก คาคาดด้วยทงทวดแถวทอน
 ทงหน้าพระศารท, อุดงการควยเคืองอกรุมชุดายพรายพรน,
 กตงกตจามรมาดบังบรมทพากรวออดอง. อุโคดด้วยเตียงโกดาหต
 คองกตองชนะ, น้ำเดือดโดยมารควกแถวเถอนทางทุเรดประทบร้อน
 แรมเจดเวณ, บนตคานพระเจดยดามองค, ดเดือดไปประทบแรมตงคาย
 หตวงคานักแม่กตคร. ฝ่ายชาวดานรามนชงมาประจำคอยชาว
 หยูน เห็นคองทพยกมาอุดอบคในป่าประจกต์แจงวาเปนคองทพ. ก
 รบกตบเอาเนอความไปแจงแกเจาเมืองเมาระคมะ จึงบอกขอราชการ
 ไปเมืองหงสาวดี, แดเมืองคองอ.

ชนะเมืองหงสอบอกเมืองเมาระคมะไปถงนน, พระเจาหงสาวดีชง
 พระประชรหย. จึงตั้งแกเด้นาบคัว, ราชการคองนเรายวยทพดภาพ
 หยู่แฉว, ไทคตกนรเกล้าพระนครไท. แฉวใหบอกไปถงพระยาคองอ
 หตานเรา, ใหเรงยกพตมาชวยการสงคราม. เด้นาบคบอกขอราชการ
 ไปยงเมืองคองอ, แดหัวเมืองทงปวงใหชวยมาชวยองกนเมืองเมาระคมะ
 แดเมืองหงสาวดี, จะเกนทไพร่พลรเกล้าหนาทชงเทนตามทาเนยม.

ฝ่ายพระเจาคองอไรแฉว, จึงใหไปอาราธนาพระมหาเถรเดียม
 เพรียมเขามา, แฉวบอกประพรคเหตุใหพระมหาเถรฟงทุกประการ.
 แฉววาพระญเปนเจาชวยคตใหโยมควย, พระมหาเถรไดฟงแฉวคทวอ
 แฉววา, มหาบพิตรกตวงนเรดวรนทวอ. พระยาคองอจึงวา, พระญ
 เปนเจาชวยบารุงหยู่แฉว โยมหากตวไม พระมหาเถรยมแฉว
 จึงวา, มหาบพิตรหยาวคตกลเคย, ชงทพนเรดวรพนชงยกมาคราน,
 อูปมาเหมอนเทพควนจรในจักรวาล, อุดหนุนชาตามหาบพิตร.

โขกตทวารตถันจะจนพระหยาแดว, หย่าชาเตยจรงเวงยกพด
 ดงไปเมืองหงสาวดี. แดวเตงมาไซถองหงดอไปถงเจาเมืองเม
 ะควา, ไทกวาดควรงการไพพดทอเมือง, ซงชนแกเมือง
 เมะควาเขาไวในเมืองใหม่นคง, แดวไทตงคูใหม่นคง จงชวย
 กันเปนใจรบ, หย่าไทกองทพกรงดรอยุทธยามาได. ถาดักหนก
 แน่นประการใด, ไทบอกมาเราจะยกดงไปชวย. แดวคนเราจะ
 เขาไปเฝ้าพระเจ้าหงสาวดีคตราขการ. มหาบพตรคตมหงดอเขา
 ใจเมืองเมะควาตงนแดว, จงเตงมาเววยดบมา ดามดบมาให้
 ประจำพงชาวหยน. แดวไทมดตเป็ดยนกนเขาชาวมาแจจงเนอง ๆ
 ถาดักไทยกบรามนยงไมคตกนเขา หย่าเพอทาจะเดยการ ถาดักคต
 ตกนเขาเมอใดแดว, ก็ไททาการให้ยเกิด. แดวเมอจะเขาเมือง
 หงสาวดีมาเมืองของอูน, ให้จุดเผาบ้านเรือนดเบยงอาหารให้ด้น,
 กาดงชาดักกจะกอยดง. ถาเห็นยงคตตามมา, ให้เอาของพระเจ้า
 หงสาวดีดงหงดองดง, แดวคนถองหงดอไปถวยหนวงทพไว, แดว
 การกนเมืองใหม่นคง. ถงมาควาจะเดยไปนคหนงแทน, ก็หย่าเดย
 ตายเดย. อปมาเหมือนดอกไมให้ด้นไปคอกหงดองคอกแทน.
 ถาคนรากยงบรบูรนหยาแดว, ก็คจจะมดคอกออกมดลสบไป. พระ
 มหาเถรดงความแก่พระยาตของอทุกประการแดว, ก็ถาไปอาราม.
 พระยาตของอทุกแทนทพหมนหนง, ดรรพไปถวยเครื่องดาตราจ,
 พดเมืองนอกน ไทกวาดคองเขาในเมืองด้น, แดวแทนทไทรกดาหน้า
 ทเชิงเทน. ครนไต้พชยเวกสัดแดว, พระยาตของอทุกยกพดหมนหนง
 ดงมายงเมืองหงสาวดี, คตงกองทัพหยนอกเมือง พระยาตของอ

เขาไปเฝ้าสมเด็จพระเจ้าหงสาวดีในพระราชวัง, พระเจ้าหงสาวดีตรัส
 ปรารถนากษัตริย์ของอยุธยา, ทพเร่ล้วยยกมาครองไทยทดวงนั.
 หาดานเราจงช่วยคิดราชการบ้องกัน, หย้าให้เมืองมอญไปเป็นชเดย
 กรุงพระนครสร้อยขยาได้. พระยาของอยุธยาทูลว่า, พระองค์หย้าชง
 พระวิตกเดย. ข้าพเจ้าขอทำราชการสนองพระคุณท่านกว่าจะสิ้นชวต,
 ทนแต่พระยาของอยุธยาพระเจ้าหงสาวดีออกมาขงกองทัพ. แต่พระยา
 ของอยุธยาเขาไปเฝ้าเยอนพระเจ้าหงสาวดีเอนง ๆ. ชาวหงสาวดีชง
 วกดำหนาทเชิงเทนประศุเขาออกนงกไมรงเกยตชาวตองอ, ใใจให้
 เขาออกทงกตางวนกตางคน.

ฝ่ายพระยาลาวเจ้าเมืองเมาะตะมะ, ครนแจงในหนังสือพระยา
 ตองอตงน, กดำคนว้าง, มิได้รู้ในอบาย. กแต่กผู้ทงส่งไป
 ขบคองเจ้าเมืองกรมการเดร่าตบดินดาเมืองชนแกเมืองเมาะตะมะ, ให้
 ยกกันเขาไปในเมืองเมาะตะมะให้สิ้น. เจ้าเมืองกรมการเดร่าตบดินดา
 ชนแกเมืองเมาะตะมะดำมดบดองหอดเมือง, ทคคเห็นว, เจ้าเมือง
 เมาะตะมะจะส่งกองทัพกรุงไตยกยกกันเขามา, ทเห็นว่าจะส่งกองทัพกรุง
 มิได้กไม่เขามา, ยกครอบครัวอพยพเขามาหนีไปเป็นอนมาก. ฝ่าย
 เจ้าเมืองเมาะตะมะกจตตรวจตวรพตททานบหนีหยนอยประจาร์กดำหนาท,
 บองกันเมืองเป็นดำมาก.

ฝ่ายสมเด็จพระพุทธเจ้าหยู่ทงตั้งของพระองค์, ดัดเดคประทับแรม
 พกขางมารพดนะพระตำหนักตามนแมกต์ตรดำมเจน. ครนระวันศุกร์
 เดือนดำมแรมสองค่ำ, เพดดำมทุมบงเกดชยนมตบดินดา, ให้
 เต้นางคณกรโยชาทวยทานในกองทัพนเรง, เปดงออกชงตั้งพทดำนียง

ก๊กของโกตาหต. ครนเพดาตบเข็ดท่มพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้า
 หยทงทงดองพระองค์, กซงดรรพนดวดกาดงกาภรณวจิตรวิภูติค้ำหรบ
 ขคตยราชรณยชแถว, ด้เคดวราชคานเนชนบนเกยคอยเรกต์ทอดพระเนตร
 เหนซางพระทงทงดอง, ซงปรทบหยุนน, ยกงวงชนปรามาตดู
 งาเบองชวา. แถวรองโกณจนาทงนในพนดเนนแถวตั้งชวเขต, เปน
 ชยนมตรดองประการ, ทงดพทงคานเนงคณกรโยชานาน. ก
 ซงพระโสมนัตปรีดา, พระโหราชบค, กถนคองชย. พวามนปโร
 หิตาจารย์เป้าตั้งชกวยชยมกค. เดียงดพทเกวคองกคองโกตาหต
 ประโคมกกคองนรนาท. ด้มเคดพระบรมเชตถาราชเจาด้เคดชง
 พถายพนมจกร, ดุงห่าดอกล่ามทว, ผูกพระทงดุงวรณปรีดคางค,
 ด้มเคดพระราชอนุชาชงพถายแกวอตุร, ดุงห่าดอกล, ผูกพระทง
 หถงคาทอง, ค้ำหรดให้เคดชนพยุหะโยชาทวยทาน โดยชบวนช่ายชวา
 หน้าทง, ดตบดตอนไปดวยแกวทวนทงคูนตก, อชกมโหดาราดิเรก
 โกตาหตดวยเดียงพดกุงชวชาคิอาชานย, เตนโดยดถตมารควิถ.
 ประทบรอนแรมทกเวน, กถ้เคดคองเมะด่าเตง, เจาพนกงานประโคม
 คองกคองแตรตั้งชกกคองโกตาหต, กถ้เคดเปดองเควองดรรราช
 รนยชบนราชต่นถาคารในค้าย, ทเจาพระยาจกรแถเจาพนกงานตงไว
 ด้าหรบดเคดน. เจาพระยาจกรแถมุขมหาอำมาจกรวราชโหรา
 จารย์. แถนายทพนายคองทงปวงเฝ้าพระบาทยุคดาดคางคางดาวารา
 กรดอมรอบพระรชนกรเทวราช. เจาพระยาจกรกรวบทุนชอราชการเด็ด
 ด้นทุกประการ. กถ้เคดพกพทหย้ล้ามเวนพอหายเมอชดา. แถว
 ค้ำหรดให้โหรหาเรกต์ได้มหาเพชรเรกต์. นระวนพรหัดเคดอนด้ามแรม

ดื่บดองคำ, เพดาร์งแถวห้าบาท, จังมพระราชบริหารสั่งไทเจ้า
 พระยาจักรเป็นแม่ทัพ, ให้พระกาณจนบุรีเป็นยกบัตร, แถท้าว
 พระยาหวิเมืองพดททานฮาด่าดองหมนบนจุเรอบเรอไต้เตรียมไว้, ถึง
 เรีกส์แถว, จะให้ข้ามไปคเอาเมืองเมะตมะ.

ครนนวนพรหส์เดอนด้ามแรมดื่บดองคำ, เพดาร์งด้ามเค็ด
 พระพุทธเจ้าหยู่หวทงดองพระองค์, สักเค็ดขงสรวพดีวราชฮองการยช
 ด้าหรับราชวรنگเค็ด, สักเค็ดขงซ้างพระทงไปย่นหยุมผงนาเมะ
 ตาแดง ครนเพด้าห้าบาทดิมห้าเพชเรีกส์, พระโหราชบดด้วทชา
 จารย, ดนคองชยเป็นส้าคน. เจ้าพระยาจักรนายทพนายกอง,
 กยกพดเรอบเรอไต้, ข้ามไปรบเอาเมืองเมะตมะ พระยาดวงก็
 แถงเรอบเรอไต้ฮอกมารบ, ก็พ่ายแพแถพดททานฮาดองๆ ก็ได้
 ซารุกชนบายบนเอาเมืองเมะตมะนไต้. พระยาดวงแถท้าวพระยา
 มอนกบคทงปวงกพายหนี. แถพดททานฮาดองได้พันแทงมอนกบค
 ทงชายหยงตายเปอนนมาก. ฮนงมอนชงหนีจากเมืองเมะตมะไปชอก
 ซ่อนหยู่ทุกค้าน. แถททานฮาดองไปไต้ค้ำพันแทงตายมาก. ส่วน
 ควพระยาดวงไซชนชางหนประมาณห้าสับเด็น, แถหมนดู้คัจนตาม
 ไต้ควพระยาดวงเอามาถวาย. แถไต้ซ้างมาเคืองสรวพวชในเมือง
 เมะตมะนมาก. พระบาทส่มเค็ดบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหยู่หวทงดอง
 พระองค์, ก็ให้ดงพระราชอาญาแก่พระยาดวง, แถไต้แถชวคเพวระ
 ว่าจะเอามาพิจารณาในกรุงพระนคร พระบาทส่มเค็ดบรมบพิตรพระพุทธ
 เจ้าหยู่หวทงดองพระองค์, กมพระราชโองการครดให้ข้ามชางมาทงปวง
 เค็ด ถึงนวนดู้กรเดอนด้ามแรมดื่บดองคำ, พระบาทส่มเค็ดบรมบพิตร

พระพุทธเจ้าหยูหวงตั้งพระองค์, ก็เกิดด้วยพระชดวามานขามแม่น้ำ
 เมาระดำแดง, ไปตั้งทัพหลวงในเมาระตมะ. ในขณะนั้นสมเด็จพระพุทธเจ้า
 เจ้าหลวงตรัสขงพระโอรสแก่เจ้าพระยาจักร, และตรัสให้จำคงไว้ในเมือง
 เมาระดำแดง แต่ไว้พระยาชนบูรนอกราชการ, แดชนหันทงปวงให้
 หยุรงเมืองเมาระดำแดงด้วยเจ้าพระยาจักร. แดมพระราชกำหนดให้ตั้ง
 สุ่มเอามอนอันชานเซ็น, ให้เข้าหยุในเมืองเมาระดำแดง. ตรัสให้เจ้า
 พระยาสุวรรณโลก, แดพระยาพิชัย, พระยาภาณจนบูร, แดชนหันท
 ทงหลายหยุรงเมืองเมาระตมะ. แดตั้งอุมมอนอันชานเซ็นทงปวง
 เข้าหยุเมืองเมาระตมะ. ถึงวันเสาร์เดือนสามแรมสิบห้าค่ำ, ก็ยกทัพ
 หลวงตั้งเกิดจากเมืองเมาระตมะ, ก็เกิดโดยสถิตมารคองผงน้ำดีโตง.

ฝ่ายพระยาของอหยุในเมืองหงสาวดี, ครนไคยชานว่าทัพหลวง
 ตั้งเกิดไป, พระยาของอูแต่งให้มาประจำชานถึงเมืองเมาระตมะ, ครน
 รุชานว่า, เด็ยเมืองเมาระตมะแเดว, พระยาของอูก็เข้าเมืองหงสาวดี.
 แดให้เผาค่ายเยาเวอนทงปวงเด็ยแเดว, ก็พาพระเจ้าหงสาวดีตรุดหนี
 ไปยังเมืองตองอู. ฝ่ายทัพหลวงไซ, ครนถึงผงดีโตง สุ่มเกิด
 พระพุทธเจ้าหยูหวงตั้งพระองค์, ตรัสใช้พระมหาเทพเป็นนายกองทัพ
 มาตั้งอวย, ให้ยกไปก่อนทัพหลวง. แดวกตรัสใช้พระยาเพชรบูรให้
 ยกชางมาแเดพด้ามพันหนุทพ พระมหาเทพจึงยกทัพหลวงชามดีโตง.
 แดตั้งเกิดถึงเมืองหงสาวดีในวันเสาร์เดือนสามแรมสิบห้าค่ำ, ตั้งทัพหลวง
 ในตำบลถนหลวง. ถึงพระบาทสมเด็จพระบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหยูหวง
 ตั้งพระองค์, ตั้งเกิดเข้าไปนมัสการพระพุทธเจ้าพระเมาระดาวในเมือง
 หงสาวดี. ในขณะนั้นพระบาทสมเด็จพระบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหยูหวงตั้ง

พระองค์, ก็มพระราชโองการตรัดเกล้าท้าวพระยาเด่นาบตมนครมขทง
 หาดยว่า, พระยาตองอูแต่งทูตาทนทตถอราชดำด้นไปถงพระนคร ขอเปน
 พระราชไมตรีดวยเรา, แดให้สัจฉาอาณตอวาจะยกทพทดวงมา, แดจะ
 ษวยกนรบเอาเมืองหงส์าวต, แดเอพระยาตองอูกมิไต่หยทาทพทดวง, แด
 ยกมาปตนเอาเมืองหงส์าวตเอง. อนงครนรว่า, เรายกมายงเมืองหงส์า
 วต, พระยาตองอูกมิไต่แต่งทูตาทนทตมาดำหรับการพระราชไมตรี. แด
 พระยาตองอูหนีไปเมืองตองอูน, เห็นว่าพระยาตองอูมิไต่ครองโดยสัจ
 จานุสัจ, ซงเปนพระราชไมตรีดวยเราอน, คณเราจะยกทพทดวงไปหา
 พระยาตองอูให้ถงเมืองตองอู, ให้รการซงพระยาตองอูจะเปนซง
 ไมตรีดวยเราหรือ ๆ พระยาตองอูมิเปนไมตรีดวยเรา. พระบาทสมเด็จพระ
 บรมบพิตรพระพุทธเจ้าหย่ทงตั้งพระองค์, กตรัดให้พระจันทบุรี, แด
 ชนเพชรภักดี, แดชนหมนทงหาดยหยรงเมืองหงส์าวต แดยกทพทดวง
 ส้เค็ดไปจากเมืองหงส์าวต, ยกไปโดยทางเมืองตองอู. ด้นพระยา
 ตองอูซงไซทูตาทนทตถอราชดำด้นมาถวบบงคมขอเปนพระราชไมตรี,
 แดว่าพระยาตองอูจะยกช่างมารพดมาชวงานพระราชสงคราม, แด
 เมอทพทดวงส้เค็ดเมืองหงส์าวตครงน, พระยาตองอูมิไต่ยกทพ
 มาเองคัจมพระราชดำด้นมานน พระยาตองอูซงไซแต่ท้าวพระยาไต่ยก
 ทพเวทพทพมาถงดาบนตาว แดตั้งท้าวพระยาผู้มานน, ให้ยก
 พดชนเขาทพทดวงโดยส้เค็ดงานพระราชสงคราม. จงพระยาผู้เป
 นายกองน, ก็ให้มาถงพระยาพระรามให้กราบทูนพระกรูณาว่า, จะขอ
 มาถวบบงคม, แดจะยกพดหาพนน, พาเขาทพทดวงโดยส้เค็ดคาม
 กำหนดพระยาตองอูตั้งมานน. พระบาทสมเด็จพระบรมบพิตรพระพุทธเจ้า

ห้วยทวงดงพระองค์, กษัตริย์ราชโองการตรัดแก้ท้าวพระยาเสนาบดี
มพทวงทนายว่า, พระยาตะเคิงให้ตั้งบิดาฉันว่า, จะยกมาเองช่วยการ
พระราชสงคราม, แดงพระยาตะเคิงมีโดยกทัพมาเอง, แดให้แก้
ท้าวพระยาให้ถอยพดมาเขาทพเรากวาน, แดเราจะเอาชาวตะเคิงไปโดย
ตั้งเค้นนคูนคูน, จึงมีพระราชโองการตรัดตั้งแก้พระยาพระราม, ให้
ห้ามชาวตะเคิงมีให้โดยตั้งเค้น, แดให้ตั้งพระราชทานรางวัลไปแก้ชาว
ตะเคิงผู้มานน โดยบนดาดักคิด แดยกให้คนไปยิงทพเรือ.

ตั้งพระยาของอุกรนไปตั้งเมืองของอุตั้งพมาผู้ชอมารัดของ
แสดคนประมาณสองร้อย, ให้ถอยหนังสือมาถวาย, แดพระขามรงค์เพชร
ตั้งมยอดสำหรับพระเจ้าหงส์ดำดขง, ให้มังรัตของถอมมาโดยคตของพระ
ราชไมตรี. จึงพระมหาเทพยกทัพมาไปเป็นทพหน้า ยิงทางประมาณ
ตั้งคนจรงเมืองของอุ, กพบชาวของอุ, ซึ่งพระยาของอุไซให้มานน.
พระมหาเทพก็ไต่พิจารณาว่าทพตานุกต. พระมหาเทพก็ไซชาวมาให้ได้
จับเอาชาวของอุมานน. ไต่คตมังรัตของอุถอยหนังสือพระยาของอุนน,
จึงตั้งตั้งมาถวายถึงทพหลวง. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้า
ห้วยทวงดงพระองค์, ก็ทรงพระราชบัญชาแก้พระมหาเทพว่า, ซึ่ง
พระยาของอุไซมาเป็นราชทูต, แดพระมหาเทพให้จับเอามาเป็นชเถย
นนมชอบ. ก็ตรัดให้ตั้งพระราชอาญาแก้พระมหาเทพแล้ว, ก็ให้ไปตั้ง
มังรัตของนคนเขาไปยิงเมืองของอุ ให้ว่าแก้พระยาของอุว่า, พระบาท
สมเด็จพระพุทธเจ้าห้วยทวงดงพระองค์, ยกทพหลวงตั้งเค้น
มาควาน, ไซจะเอาเมืองหงส์ดำด. แดซึ่งพระยาของอุให้ราชทูตเอา
ตั้งนไปว่า, เชนพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าห้วยทวงดง

พระองค์, ตัดเศกมาเอาเมืองหงสาวดี, แดพระยาของอุจะยกพดมาช่วย
 แดงไช้, พระยาของอุมิได้หุ้ท่าทพทดวง, แดซึ่งปล้นเอาเมืองหงสาวดี
 นน, ไคซางคมาตเท่าไคไช้, ให้แต่งไปถวายโดยคดของพระราชไมตรี
 แดซึ่งพระกรณา จะยกทพทดวงเศกคณไปยงพระนคร.

ครนมางรดของเข้าไปถึงเมืองคองอ, พระยาของอุกไช้มางรด
 ของให้ออกมาเด้า, แดไทกราบทูนพระกรณาว่า, ขอไททพทดวงคตหุ้
 แดไนทเศกคณน. ขอหยาเพอยกเข้าไป, แดพระยาของอุจะแคง
 ราชสำนแเดแควองราชบรรณาการซางมา, ซึ่งไคมาไนเมืองหงสาวดี
 นน, ดั่งชอกมากถวาย. จึงพระยาพระรามกราบทูนพระกรณาว่า, ซึ่ง
 พระยาของอุไหมกราบทูนพระกรณา, เชนทพทดวงคตหุ้, เหตุว่า
 พระยาของอุจะแคงการบองกนเมืองยงไปมดพ. จึงอบายให้ออกมา
 หาม, ประสังคจะแคงการซึ่งจะรบพุนนไคสพ. ขออนเศนเศก
 ทพทดวงเศกคเขาไปหยาไททนให้พระยาของอุคกแคงบานเมืองไคมน.
 พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหนุ้หวทงสองพระองค์, กมพระราช
 โองการตรดให้ส่งมางรดของนคนเขาไปยงเมืองคองอ ให้ว่าแเก
 พระยาของอุว่า, ถ้าพระยาของอุมิได้เศยส้จจะเป็นพระราชไมตรีไช้,
 ให้แต่งท้าวพระยาหุ้ไคออกมา.

ครนให้ส่งมางรดของเข้าไปแเดว, พระยาของอุจะไคแคงท้าวพระ
 ยาหุ้ไคออกมาหามไค, ก็ยกทพทดวงเศกคเขาไปยงเมืองคองอไนวน
 กนทเศอนดชนแปดคาบกนน. ฝ่ายพระยาของอุแคงการกนเมือง, ก
 มิไคแคงให้ออกมาเจรจาคความเมืองโดยคดของพระราชไมตรี รงชนวน
 ชงการเศมเศกพระพุทเจ้าหนุ้หวทงสองพระองค์, กเศเศกไปยงพระ

ตะเนี่ยมผดุงหงส์อกแปदन, พลายหัดบ้ำจตุหงส์อกคืบหาน, พลายมคคอบุหงส์อกแปदन, พลายเนยคมรตการหงส์อกดำน, พลายยมาตองหงส์อกดอง, พลายกตอรายชะวหงส์อกดอง, พลายพจตรหงส์อกคืบหนง, พลายไชยมงคตหงส์อกแปदन, พลายปตอกหงส์อก, พลายราวเรยมนางหงส์อก, พลายราชหงส์อก, พลายชมพุดหงส์อกดอง, พลายนภเปหงส์อกคืบหนง, พลายล์หนาทหงส์อกคืบดอง, พลายศวรรคโดกหงส์อกคืบเขदन, พลายรายผอนหงส์อกคืบเจदन, พลายรายภกปองกยหงส์อกคืบหน, พลายพงคตางหงส์อกคืบเขदन, พลายเขมนรชวหงส์อกดอง, พลายรายภกนเดยหงส์อกคืบ, พลายจกยหงส์อกคืบแปदन, พลายอนันตะโยธาหงส์อกคืบหนง, พลายรายภกกายางหงส์อกดอง, พลายตะบายพระยาแพรงหงส์อก, พลายเขยกรมตไปหงส์อกคืบหน, พงมะพตงหงส์อกคืบ, พงมะระหตอมหงส์อกคืบดำน, พงหงส์อกคืบหาน. แดทงชางโฆตงพวกหนงเอามาถวาย.

ถึงนระวนเดารแรมสี่ดำน, พระบาทมเดคบรมบพิตรพระพุทเจ้าหญ้หวทงดองพระองค์, กตรดใหพตทหานยกเขานกาแพงปตนเขาเมืองคองอ. ชาวเมืองคองอของกนเมืองเปนดำนมาถ, การปตนนกดวงวน, แดพตทหานบวยเจบมาก. พระบาทมเดคบรมบพิตรพระพุทเจ้าหญ้หวทงดองพระองค์, กมพระราชโองการกตรดหามมิใหปตน, กใหคตยพตคนออกมาเขาคาย. จึงกตรดใหแตงไปดัดทุกคายนทอจหวดเมืองคองอ, จนถนแตนเมืองอ้งระ, แดไดด่เบยงเปนนนอยนท.

ชาวแพ่งเป็นทนายตรีสืบตั้งบ้าง, ตามบาทบ้าง. ไพร่พดทงหลายมิได้
 หยุเป็นมอุมตในทพทดวง. แดทนายคายดอมเมืองทงปวงนน, กจ่าย
 ยกออกไปลาดหากินทุกตำบล. อนึ่งไพร่ทดวงทงหลายซัดเบียงตมคาย
 กมากนกก.

ขณะนั้นพระเจ้าเชียงใหม่จะยกขางมารพดไปโดยสัดเค็ดไซ้ เป็น
 เหตุด้วยพระรามเดโชชาวเชียงใหม่, ได้มาเป็นข้าทดวงแต่ชระก่อน.
 แดเมอพระยาตระนาวศรียกทัพขนไปเชียงใหม่ห้ามชาวตานชางนน, พระ
 รามเดโชเขาทัพไปดวยพระยาตระนาวศรี. พระยาตระนาวศรีกแตงพระราม
 เดโชให้มาหยุตั้งคนในแดนเมืองเชียงรายเชียงแสน, เป็นเพ็ดพระเจ้า
 เชียงใหม่นน, ให้มาขนแก่พระเจ้าเชียงใหม่ตามประเพณี. ครนพระราม
 เดโชไปถึงเมืองเชียงรายเชียงแสน, ชาวเมืองทงสองเมืองนนกัดมคดวย
 พระรามเดโช, เขาพระรามเดโชเป็นเจ้าเมือง, กมีได้มาออกแก่พระเจ้า
 เชียงใหม่, สัดทนายพระยาทวงเมืองอนชนแก่พระเจ้าเชียงใหม่ทงปวง,
 กมีได้มอุมตมคดมานดวยพระเจ้าเชียงใหม่, กมีได้มคดมานดวยพระราม
 เดโช. พระรามเดโชได้กาดงรพดมาก, กคคจรรบเขาเมืองเชียงใหม่.
 จึงพระเจ้าเชียงใหม่จะยกพดไปโดยสัดเค็ดมิได้, แดแต่ตั้งพระทูดองอันเป็น
 ราชบุตร, แดทนายพระยาชางมารพดขนไปตามทพทดวงถึงเมืองคองอ.
 ฝ่ายเจ้าเมืองแสนหวดงแก่กาดพราดย, หาญจะครองเมืองมิได้,
 จึงเส่นาบคแตงเครื่องราชบรรณาการ, ไปทูนเกล้าทูนกระหม่อมถวายสัดม-
 เคดพระพุททเจ้าหยุทวนระเมืองคองอ, กราบทูนขอเจ้าฟ้าแสนหวดงได้
 มาเป็นข้าเฝ้า, ขณะครดไซ้พระยาตรีไถยนรงค์ไปช่วยกนเมืองเมาระตาเตง
 นน, กนไปเป็นเจ้าเมืองแสนหว. ในขณะนทพทดวงคงหยุระเมืองคองอ

ด้งด้มเคอชแด้, แด้งไปดาดทุคค้ำบไซ, มิดัดเบยงอนจะเดยงไฟรพด
 ทงปวง. ในทพหดวงน, ชาวแพงเปนทนานดะตาดง, อนงกจอนเทด้กาด
 ฟาฝน. พระพุทชเจ้าหญ่หวัทงล้องพระองค, กยกทพหดวงจกเมือง
 คองอ, มาโดยทงครอกหมอ. ครนทพหดวงด้เคดกตบคบเค, ด้ม-
 เคดพระพุทชเจ้าหดวงอนเชนล้มเคดเอกาทลธอด้วบรมนากบรมบพิตร
 พระพุทชเจ้าหญ่หวั, มายงพดบพดชย, กัมพระราชโองการตาทหัดวย
 กนฉา, แผนคณเมืองเซยงใหม่เปนจาดจดเพอพระรามเดไซ, แดพระยา
 นาน, พระยาฝาง, แดท้าวพระยาชาวไทยนอยทงปวงอนชนแกพระเจ้า
 เซยงใหม่นน, ชวนกนคตราช, แดจรวบพระเจ้าเซยงใหม่ตงน. ด้มเคด
 พระพุทชเจ้าหดวง, กอนเชนล้มเคดเอกาทลธอด้วบรมนากบรมบพิตร
 พระพุทชเจ้าหญ่หวั, ด้เคดไปเซยงใหม่รงบท้าวพระยาทงปวง, ชงคตราช
 แกพระเจ้าเซยงใหม่นน. แดครดให้ทพพระยากำแพงเพชร, ทพพระยา
 ทายนา, ทพพระยาพชบุรี, ทพพระยานครด้วรวค ทพพระยาชยนาท
 ไปโดยล้เคด. แดทพพระทุดอง, ทพพระยาแด้นหดวง, ทพพระยานคร
 เปนทพหน้า, แดวดาทหัดให้เจ้าฟ้าแด้นทว้ไปโดยล้เคดควย. ก่าเคด
 ราชการแด้, จงจระดงชนไปยงเมืองแด้นทว้ จงพระบาทล้มเคดเอกา
 ทลธอด้วบรมนากบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหญ่หวั, กยกทพหดวงด้เคด
 ไปโดยทงเซยงใหม่. ด้มเคดพระพุทชเจ้าหดวงก้เคดมาโดยทงล้คอง,
 มายงเมาระดาดง. ด้วนชาหดวงอนแด้งไวให้ล้องล้มมอนทงปวงนน,
 ก้ล้องล้มมอนอนกะจคพดคพรายทงปวง, ให้เขาหญ่ทกมิดานาในเมือง
 เมาระดาดง. แดเมืองเมาระคมะนนไคมาก. จงครดให้พระยาทละหญ่รง

เมืองเมะธาเตง, แดเมืองเมะระคะนหนด้วยกทพทวงด้เค็ดมายังกรุง
เทพพระมหานคร.

พระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถอดวร บรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้า
หุ่หือ, กัดเค็ดถึงค้ำบนท่าหวดไนวน้องการเค็ดเค็ดแรมแปดคำ, แด
แรมทบหือในค้ำบนท่าหวดหนัดบ่หวอน. จึงมีพระราชโองการตรัด
ตั้งแก่เจ้าพระยาดีทราชเดโชชยอภยพรยพาหุ, ให้แต่งชาหวดงไปหา
พระยาหวดงเมืองน่าน, พระยาฝาง, พระรามเดโช, พระยาพดด้กซ้าย,
พระยาดำค, พระยาแพร์, พระยาดอ, พระยาชเวียง, พระยาเซียงของ,
พระยาพายว, พระยาพายก, พระยาเมืองของพระชวา, แดหวเมืองไหญ่
นอยทงปวงทุกเมือง. แดแต่งชาหวดงไปหือประจำทุกเมือง จึง
พระเจ้าเซียงใหม่กแต่งเครื่องบรรณาการ, ใหนักทพยเอามาถวาย. แด
ใกราบทูนพระกรรนาว่า, ทพหวดงด้เค็ดมาน, พระเจ้าเซียงใหม่ชนม
ทหนักหนา. เห็นวากจกวงทงปวงกจะดำเหริคบริบูรณ์ด้วยเดชพระ
ราชสมภาร. แดว่าพระเจ้าเซียงใหม่ยกทพไปเซียงรายไซ้, พระยา
ฝางทำเพโทบายว่า, จะยกมาช่วยพระเจ้าเซียงใหม่, แดกวาดเอาไพร่
พดตุกคามาชายในแดนเมืองเซียงใหม่ทงปวงไปยงเมืองฝาง. จึง
พระเจ้าเซียงใหม่จะหือรบเอาเมืองเซียงรายมิได้, แดกดบคนมาเมือง,
ขอเซินด้เค็ดทพหวดงไปเอาเมืองฝาง. จึงพระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถ
อดวรบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าหือหือ, กัมพระราชโองการตรัดตั้ง
แก่นทพยผู้มากرابทูนพระกรรนา, ให้ไปทูนแก่พระเจ้าเซียงใหม่
ว่า, ชงพระกรรนาตรัดให้ชาหวดงชไปหาพระยาฝาง, แดทวดพระยา
ทงปวงแเดวจะคอยทาพวงชานนก่อน. ถ้าเห็นว่าพระยาฝางมิได้

ความภักดี, จึงยกทัพหลวงเสด็จไปเมืองฝาง.

ครั้นหนทพยรบพระราชโองการได้เกล้าได้กระหม่อมไปทูลแก่พระเจ้าเชียงใหม่ ๆ ก็ให้หมื่นทองอุแฒนายดีหนาทมากราบทูลพระกรุณาเจ้าว่า, ในเมืองเชียงใหม่ชาวแพงนั้, ซึ่งพระกรุณาจะเสด็จเที่ยวทำฟ้าง้าว, ซึ่งชาวหลวงไปหาท้าวพระยาทางปวงนั้, เห็นจะกาดชานาน, แด่พดทงปวงชาติด้เบียง. ขอเชิญเสด็จไปเอาเมืองฝางได้ยงแด่, เพราะเมืองนั้เป็นแดนศัตรูไทยหลวงนั้. ครั้นหมื่นทองอุ, นายดีหนาทมาถทพหลวงแด่, ในเวลานั้, พระยาฝางให้หมื่นหลวงซ้ายนำเอาเครื่องบรรณาการมาถวาย. ส่วนพระยานานให้แดนเด็กซ้ายนำเครื่องบรรณาการมาถวาย, แด่มาถพรหมกน. จึงหมื่นหลวงซ้าย, แด่แดนเด็กซ้ายกราบทูลพระกรุณาว่า, พระยาฝาง, แด่พระยานานแต่งคอกไม้เงินทองจะมาถวายบังคมในภายหลัง. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, กั้มีพระราชโองการตรัดตั้งแก่หมื่นทองอุแฒนายดีหนาท, ให้ไปทูลแก่พระเจ้าเชียงใหม่โดยเนอศัด, ซึ่งพระยาฝางแด่พระยานานให้กราบทูลพระกรุณานน. เมื่อทพหลวงเสด็จแรมทพหยุดในตำบลนทาหวดคนนชาวแพงนั้. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, กั้มีพระราชโองการตรัดถามพระยาแดนหลวงว่า, ไพร่พดชาติด้เบียงตงนจะผอนยกทพหลวงไปตงแห่งใด. จึงพระยาแดนหลวงกราบทูลพระกรุณาว่าขอเชิญเสด็จยกทพหลวงไปตงตำบลเมืองเกน, เพราะทนนไถดทาเรือ, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, กั้มีพระราชโองการตรัดใช้วิสุทธเสนา, แด่ขุนราชสัจจัน, ให้ไปทูล

พระเจ้าเชียงใหม่, ทพทดวงไปตั้งคาบนเมืองเถน.

จนพรหัดบดเดือนหกขนา, ส้มเค็ดเอกาทศรถอด้วบรมนาถ
 บรมพิตรพระพุทธเจ้าหยูทว, กียกพตพยุหะจากท่าหวดไปตั้งในคาบน
 เมืองเถน. จังพระยาฝางก็ให้แต่งเครื่องดอกไมเงินทอง, แดเครื่อง
 บรรณาการมาถวาย. จังพระยาหวดวงเมืองน่าน ก็ให้พระยาไชยสงคราม
 กัดอกไมเงินทอง, แดเครื่องบรรณาการมาถวาย. พระรามเตโช
 ก็ให้พระยาสาต, แดแค้นวทยามาจกอกอกไมเงินทองแดเครื่อง
 บรรณาการมาถวาย. จังพระเจ้าเชียงใหม่ก็ให้หมันหวดวงกุมกามา
 กราบทูนพระกรูว่า, พระเจ้าเชียงใหม่ไชยฉางกองจ่า, แดหมันหวดวง
 กุมกามาไปเมืองเขมราช, แดโกดเมืองฝางไป พระยาฝางก็กุมเอาคว
 ฉางกองจ่า, แดหมันหวดวงกุมกามา, หมันพองฝางเก่าจ่าไว้ อนึ่ง
 พระเจ้าเชียงใหม่เมอคงทพหยูหะเมืองเขยงราช, แดไชยระดอแค้นทาชาง
 แค้นขวางไหเอาชางชนไป, พระยาฝางก็ให้จับเอาผู้มชอทงนคาเศย.
 แดยงแค้นระดอผู้เศยไหเกาะไว้. แดบคณด้วยเศยพระราชดำภาร, พระ
 ยาฝางให้ปล้อยฉางกองจ่า, แดหมันหวดวงกุมกามา, แดระดอมาด้วย
 หมันพองฝาง, ถึงเมืองเชียงใหม่แฉว. พระบาทสมเด็จพระเจ้าเอกาทศรถ
 อด้วบรมนาถบรมพิตรพระพุทธเจ้าหยูทว, กรมพระราชโองการตรัดตั้ง
 แก่หมันหวดวงกุมกามา, ให้ทูนพระเจ้าเชียงใหม่, พระยาฝาง, แดพระ
 ยาหวดวงเมืองน่าน, แดพระยารามเตโช, แดงดอกไมเงินทองมาถวาย
 แฉว. ศอจะตงมาถวายบังคมค่อพายหตง. พระบาทสมเด็จพระเจ้าเอกา
 ทศรถอด้วบรมนาถบรมพิตรพระพุทธเจ้าหยูทว, กรมพระราชโองการ
 ตรัดไชยทรงภาราแฉนฉว, กอพระราชดำฉนไปเมืองเขมราช, จัง

พระยาทตวงเมืองน่าน แดท้าวพระยาเด่นหมื่นชาวมืองน่าน, กิ่งมา
 ถวายบังคม, แดพระยาทตวงเมืองน่านถวายข้างพตาดงหักดอกไม้เด็ด,
 ถวายข้างพตาดงหัก, ถวายมาดยัดบมา, แดเครื่องบรรณาการมาก,
 อนึ่ง ท้าวพระยาเด่นหมื่นอนมาดด้วยพระยาทตวงเมืองน่านน, ถวายมา
 แดเครื่องบรรณาการมาก, อนดบพนพระยาฝาง, แดท้าวพระยาเด่น
 หมื่นชาวมืองฝาง, กิ่งมาถวายบังคม, พระยาฝางก็ถวายข้างพตาด
 ด้อมทองข้างหนึ่ง, ดั่งหักดอกไม้เด็ด, ข้างพตาดงหัก, ถวายมา
 ด้อมด้อมมา, แดเครื่องบรรณาการมาก, อนึ่ง ท้าวพระยาเด่นหมื่น
 อนมาดด้วยพระยาฝางน, ก็ถวายมาแดเครื่องบรรณาการมาก, หยุ
 ด้อมจนพระรามเดโช, แดท้าวพระยาเด่นหมื่นชาวมืองเชียงแสนแด
 เชียงรายก็มาถวายบังคม, พระรามเดโชถวายข้างพตาดงพตาด
 ด้อมทองข้างหนึ่งหักดอกไม้เด็ด, ข้างพตาดมรปอกนากหนึ่ง, ถวาย
 มาแดเครื่องบรรณาการมาก, อนึ่ง ท้าวพระยาเด่นหมื่นอนมาดด้วย
 พระรามเดโชน, ถวายเครื่องบรรณาการมาก, พระยาพตาดกชาย
 นองพระยาทตวงเมืองน่าน, กิ่งมาถวายบังคม, แดถวายข้างพตาด
 บุนเรองรททข้างหนึ่ง, ดั่งหักดอกไม้เด็ด, ถวายมาแดเครื่องบรรณาการ
 มาก, พระยาแพร์, พระยาตอ, พระยาชเวียง, พระยาเซียงของ,
 พระยาพายว, พระยาพายก, พระยาเมืองยอง, แดท้าวพระยาทตวงเมือง
 ไทยนอยทงปอง, ก็มาถวายบังคม, แดถวายข้างมาเครื่องบรรณาการ
 มาก, แดท้าวพระยาเด่นหมื่นทงปองน, ก็เอาข้างมาพตาดง
 ทพหยุดอมพระราชทานแดบริวารการหยุ.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภิสัยบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้า

ทยทอดกรมพระราชโองการครัดไซ้หมันอนทรกดำให้ชนไปทูลแก่พระเจ้า
 เชียงใหม่ว่า, ท้าวพระยาทางป่องมาถวายนงคัม, แต่ได้รับราชการหุ้ใน
 ทพทดวงแก้ว. พระเจ้าเชียงใหม่ยกย่นดากย่นดหนกหนา, เพราะท้าว
 พระยาทางนงกาดงรพดมงคองก. ถ้าแต่ชงพระกรนามได้เด็ดไประงับ
 ไซ้, เห็นพระเจ้าเชียงใหม่จะย่นแก่ท้าวท้าวพระยาทางนมโคแต่,
 คอยเตชพระราชดำมภารได้เด็ดไป, จึงแผนคินเมืองเชียงใหม่โคจาดาด,
 คองหุ้แก่พระเจ้าเชียงใหม่. อนง เมอทพทดวงด้เด็ดหุ้เมืองเถนน,
 พดททานดอมวงเป็นอนนอยนง เพราะชวดแพง. แดรพดทงปวงชาน
 เซนตงมายงหุ้ในทพทดวง ประมาณ ล้ามรอยเด็ด. อนง ชางมาก
 นอยนง. ฝ่ายท้าวพระยาตวงทงปวงนงไซ้, กยอมมกาดงชางมา
 รพดมงคองทุกเมือง. แดท้าวพระยาทางป่องมาราบคานทน, คอยเตชา
 อานุกาพพระราชดำมภาร, จึงพระเจ้าเชียงใหม่ให้พระยาพายวนาเอาชาง
 พดายนงชางทง, ดุงเจ็ดดอกเด็ด, ดงมาคอยหมันอนทรกดำ, เอา
 มาถวายนงคานนเมืองเถน. แดพระเจ้าเชียงใหม่ก็แต่งเครื่องบรร-
 นากการ, ให้แ่่นหมันถอดงมาถวายนงคอง. ฝ่ายพระบาท
 ดมเด็ดเอกาทงรถอด้วบรมนากบรพบิตรพระพุทเจ้าหุ้หุ้, ดเด็ดไป
 ระงบท้าวพระยาทางทลายในเมืองเชียงใหม่นงราบคานแต่, กครัดให้ดง
 เจ้าฟ้าแ่่นหุ้ไปโดยทางเชียงใหม่ไปยังเมืองแ่่นหุ้. แดพระราช
 ทานครัดให้ชางมา, แดเครื่องกระยาประสาทไปแก่เจ้าฟ้าแ่่นทวนนมาก.
 หุ้มาพระมหาเทวพระเจ้าเชียงใหม่ ถึงแกชพคกถย พระเจ้าเชียงใหม่
 ใหม่ก็ให้แ่่นทงด้อยคณดงมาถวายนงพระกรนา, ขอพระทงดองชนไป
 รอยแต่งการดำพระมหาเทว. แดแต่งชยทประมูนองพระทงดองดงมาถวายนง

บังคมหฺยเฝ้าจำนำพระบาทในทพหดวง. ในเมืองเชียงใหม่มีนเรงเกิด
 ทพหฺยชวอแพงนค. พระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระบรมนาถบรมบพิตร
 พระพุทธเจ้าใหญ่หัว. มีพระราชโองการตรัดไซ้หดวงเทพเด่นาบคดร์ลุม
 พระกตาโหม, ลงมายังกรุงพระมหานครศรีอยุธยา. เขาตาเตียง
 ชาวชนไปยังทพหดวง แต่พระราชทานให้ขึ้นไปแก่พระเจ้าเชียงใหม่,
 จึงได้เตียงไฟรพดประชาวดครทงปวงในเมืองเชียงใหม่. ส่วนพระ
 พรหมลุ่มนทชาหดวงผู้ไปรงฝางน, เกิดเหตุการณ์ชาวเมืองฝางคดราย,
 กอดบทรายแก่พระพรหมลุ่มนท. จึงมีชาวองมากกราบทูนพระกรรนา,
 พระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หัว, ก
 มีพระราชโองการตรัดไซ้พระยานคร, แต่พระรามเตไซ้ขึ้นไปหฺยรงเมือง
 ฝาง. ครนทาวพระยาหัวเมืองไทยน้อยทงปวงลงมาถวายบังคมเด็ดเดด,
 ถึงเคอนดบเอดพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระบรมนาถบรมบพิตรพระ-
 พุทธเจ้าใหญ่หัว, กมีพระราชโองการตรัดไซ้หมนนทบาตลงมากราบทูน
 พระกรรนาแก่สมเด็จพระพุทธเจ้าหดวง, ให้หมนนทบาตแดงการชง
 สเดดไปรงบทาวพระยาทงปวงราวคายนน, ถวายแก่พระพุทธเจ้าหดวง.
 ในขณะนั้น ลุ่มเดดพระพุทธเจ้าหดวง สเดดคนมาแต่การ พระราชสงคราม,
 กมีเดดเดดเขาในกรุงพระมหานคร. แต่ตงทพหดวงสเดดหฺยเดดพรน
 บุร. ครนหมนนทบาตลงเมืองสุพรรณบุรีทพหดวงสเดดหฺยน, หมน
 นทบาตก็เอาภจจานุภจทงปวงมากกราบทูน พระกรรนาแดงถวายแก่สม-
 เดดพระพุทธเจ้าหดวงกมีพระราชโองการตรัดตั้งแก่หมนนทบาต, ให้
 ขึ้นไปกราบทูนพระกรรนาพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระบรมนาถบรม
 บพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หัว, ขอเสนเดดเดดขึ้นไปยังเมืองเชียงใหม่. ให้เขา

ท้าวพระยาทางปองไปให้สมัครมานด้วยพระเจ้าเชียงใหม่.

ครั้นหมื่นนทชาติขึ้นไปถึงทพหลวง, กราบทูลพระกรุณาโดยสมัคร
 เกิดพระพุทธรูปเจ้าหลวงมีพระราชโองการตรัดนั้น. พระบาทสมเด็จพระ
 ทศรถอัสวรมนนาถบรมบพิตรพระพุทธรูปเจ้าห้วยหัว. ก็มีพระราชโองการ
 ตรัดให้เจ้าหลวงขึ้นไปหาพระรามเดโชในเมืองฝาง, ว่าทพหลวงได้ไป
 ยิงเมืองเชียงใหม่, แต่ให้พระรามเดโชลงมาถวายบังคมในเมืองเชียงใหม่.
 จึงตรัดให้เจ้าหลวงขึ้นไปทูลแก่พระเจ้าเชียงใหม่ว่า ทพหลวงจะตั้ง
 ขึ้นไปตั้งในเมืองลำพูน. แต่ให้พระเจ้าเชียงใหม่ออกมารับตั้งในเมือง
 ลำพูน. จะเอาท้าวพระยาหัวเมืองไทยน้อยทงปองมอบแก่พระเจ้าเชียงใหม่,
 ให้สมัครมานด้วยกัน. ขณะนั้นพระเจ้าเชียงใหม่ก็แต่งพระยาเด่นหมื่น,
 ให้ออกมาปลุกพระดาหนกรบทพหลวง. แดงกแต่งทตาหนกทพระเจ้า
 เชียงใหม่จะตั้งตั้งออกมาห้วยเองน.

ถึงวันอาทิตย์เดือนธันวาคม, พระบาทสมเด็จพระ
 อัสวรมนนาถบรมบพิตรพระพุทธรูปเจ้าห้วยหัว, ก็ยกทพหลวงตั้งจาก
 เมืองฝาง. แดงพระยาหลวงเมืองน่าน. พระยาเด่นหลวงพิชัย. พระ
 ยาฝาง, แดงท้าวพระยาหัวเมืองไทยน้อยทงปอง, แดงพระชัยที่ปลุกพระ
 เจ้าเชียงใหม่ ก็ไปโดยสมัคร. จึงยกทพหลวงเขาไปตั้งเมืองลำพูน.
 ในขณะนั้นราชมารพดมายท้าวพระยาตางทงปองนั้น, ต่อมทพหลวงห้วย
 เปนแน่นหนา. พระเจ้าเชียงใหม่รู้ว่าท้าวพระยาทงปองพร้อมมูลใน
 ทพหลวง, แดงวังมารพดมากน. บันดาพระเจ้าเชียงใหม่จะออกมา
 รับทพหลวงไซ้, ก็คิดตั้งยเกรงขาม, แดงมิได้ออกมารับตั้งตั้งในเมือง
 ลำพูน.

ส่วนพระรามเดโช, ครนมพระราชกำหนดชนไปหา กยกลงมา
 จากเมืองฝาง, จะมายังทพหลวงในเมืองลำพูน, ก็เอาช่างมารวดเคน
 โกลเมืองเชียงใหม่มา พระเจ้าเชียงใหม่ก็แต่งทัพม้าไทยใหญ่ออกไปชும்
 ไล่ซึ่งทางทพธรรมเดโชจะยกมานั้น. ครนเขามัดชาวมาไทยใหญ่ยกยก
 เขาคทพธรรมเดโช ๆ มีทนรุดอกแตกฉาน. พระรามเดโชจะมายัง
 ทพหลวงมิได้ก็คืนไปเมืองฝาง. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว
 นาทบรมพิศพระพุทธรูปเจ้าหยูหัว, ก็ตรัสรู้ การซึ่งพระเจ้าเชียงใหม่คิด
 ตั้งตั้ง, แดมีไคลงมายังทพหลวงนั้น, จึงมีพระบรมราชโองการตรัสให้
 ท้าวพระยาพระหองเมืองนครมณฑลทงหลายพปากดำ, ซึ่งซึ่งพระกรุณา
 ให้เรายกพลมารวมกัน, เพราะเหตุว่าซึ่งพระเมตตาแก่พระเจ้าเชียงใหม่
 เพื่อจะให้ระงับท้าวพระยาพระหองเมืองทงปวง, อันกระดางกระเดื่อง, เป็น
 บั้จจามิตรแก่พระเจ้าเชียงใหม่, ให้ปรกติราบคาบ. ท้าวพระยาทง
 ปวงก็มาพร้อมกันระเมืองเกินนั้น. ฝ่ายพระเจ้าเชียงใหม่ก็มิไคลงมา,
 แด้ให้แต่แต่ท้าวพระยาดาวคุ่มเครื่องบรรณาการลงมา. เรื่องความ
 ทงนี้ ก็ชาบลงไปถึงฝ่ายพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว. ผู้ซึ่งพระคุณ
 ชนมอนมหาประเล็ด คำหรีดเห็นว่า เมืองเชียงใหม่ยังมีปรกติ, จึง
 ให้เราขนมาระงับเสียให้จงได้. พระเจ้าเชียงใหม่มิไคลงมาดบแด่ทพ
 มาชும்ไคทพธรรมเดโชอันลงมาตามกำหนดอีกเถา. แดซึ่งพระเจ้า
 เชียงใหม่ทำดงนยงจะเห็นประการใด. มุขมนตรีทงปวงปรักดำไว้,
 เดิมแต่เดิมเชียงใหม่เป็นจตุจตุ, พระเจ้าเชียงใหม่หาทพมิได้, จึง
 ให้ไปกราบทูลเบองบาทบุคคล ขอเอาพระเดชเดชาานุภาพปกเกล้าปก
 ภิระหม่อม. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว, ซึ่งพระมหากุณาแก่

พระเจ้าเชียงใหม่, จะให้คงอยู่ในเดวคณิศ. จึงเริ่มพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวองค์เดิมมา ในสมัยไชยเชษฐาธิราชด้วยกรรมคุณที่พระองค์ได้ลงมาทางท้าวต. ครั้นให้ชาตองไปหาท้าวพระยาต่างอันกระด้างกระเดื่องต่อพระเจ้าเชียงใหม่. เศษพระเดชานุภาพ. ท้าวพระยาต่างทงปวงมีอาตมครัดแรงหยด ก็พากันมากราบถวายบังคม. แฝงทูลต่อของขลุ่ยพระบาทในทพทวงนมเมืองเกิน. พระเจ้าเชียงใหม่ก็หาไม่. ต่อมได้เชื้อพระเดชเดชานุภาพ. มีแต่ความกตัญญูพระยาต่างปวงมากต่อพระราชาธิบดีชอก. สืบแต่พระพุทธรูปเจ้าอยู่หัว. ก็มิได้ซึ่งพระโขนงคองพระทัย. ต่อมซึ่งองค์เจ้าเดชพระราชาดำเนินกลับขึ้นมาถึงเมืองลำพูน. กำหนดให้พระเจ้าเชียงใหม่มาแฝงทูลต่อของขลุ่ยพระบาทพร้อมกันกับท้าวพระยาทั้งหลาย. เพื่อจะพระราชทานพระราโชวาท. ให้พระยาต่างมีคตมานอชนน้อมต่อพระเจ้าเชียงใหม่. พระเจ้าเชียงใหม่ก็มิได้ชอกมา. กลับแต่งทัพม้าไทยใหญ่มาชุมนุมที่พระรามเดโช. อันจะลงมาแฝงทูลต่อของขลุ่ยพระบาท. จนพระรามเดโชมีมิด. ต้องกลับคืนไปเมืองฝาง. แต่พระเจ้าเชียงใหม่ไม่หวั่นหวั่นมิได้เชื้อพระเดชเดชานุภาพแล้ว. ซึ่งจะตั้งทัพไปปรกคองกันเหนือชอก. ยืนไพร่พลในกองทัพหลวง. แต่ไพร่ท้าวพระยาต่างทงปวงก็ขัดคองคตเบี่ยงอาหารนก. ขอเชินต์แต่พระราชาดำเนินทัพหลวงตั้งคตกลับไปยังกรุงพระมหานครจกคอง. เอาค่าพิพากษากราบทูลพระกรุณา. จึงมีพระราชโองการตรัสว่า. พระเจ้าเชียงใหม่เป็นคนหลงหยดแล้ว. แต่จะเดยเดย. เหมือนไม่อนุถุพระเจ้าเชียงใหม่. ประการหนึ่งก็จะเสียพระเกียรติยศสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง. ผู้ซึ่งพระคุณอันมหาประเสริฐไป. ทั้งพระองค์ซึ่งพระโกรชคิ

โหดเราได้. ขอพระราชทาน มัดคัมภีร์เข้าไว้จากดาวขี้แจงให้
พระเจ้าเชียงใหม่ออกมาให้จงได้. แต่ให้มาค้าหรือค้ำมาขึ้นไปหา
พระรามเดโชลงมาดัดมาคนเดียวจงจะควน.

ฝ่ายเสนาขุนตะของชุดพระบาททวารวดีบังคมเห็นโดยพระราช
ดำหริทุกประการ. ดั้นเด็ดพระพุทธรูปเจ้าหยู่หัว, กตรอกให้หม่นอนทรกดำ,
กับพระชัยทปะไอรด์พระเจ้าเชียงใหม่, เข้าไปยังเมืองเชียงใหม่. แต่
ให้หม่นเพชรไพร่หัวหม่นค้ำหรือค้ำมาขึ้น, ไปหาพระรามเดโช
เมืองฝาง. ครั้นหม่นอนทรกดำขาดวง. กับพระชัยทปะไปตั้งพระเจ้า
เชียงใหม่จึงทูลว่า, ดั้นเด็ดพระเจ้าหยู่หัวซึ่งพระเมตตา, อุดาห์ซึ่งดั้นเด็ด
พระราชดำเนนยกทัพหลวงขึ้นมาถึงเมืองด้าพูกำหนดให้ลงไปเฝ้า. ซึ่ง
พระกรุณาจะให้ท้าวพระยาดาวทองปวงดั้นค้ำมาขึ้นมอบให้, เหตุไฉนพระ
องค์จึงมิได้ลงไปเฝ้า, แด่ดัดบดแต่งทัพมาค้ำทัพพระรามเดโช, อันที่จะ
ลงไปเฝ้าขุนตะของชุดพระบาททวารวดี, พระองค์ทาดังนควนหยู่แล้ว
หรือ. บัดนี้พระเจ้าหยู่หัวขาดเคือง, ให้เสนาพรหมมาจับรัดด้า ๆ
ว่าให้เสน็ดเด็ดยกทัพหลวงยกดั้นกรุงพระมหานคร. แต่ทว่าดั้นเด็ด
พระพุทธรูปเจ้าหยู่หัว, ซึ่งพระอภัยทรงพระองค์ว่า, ถาทัพหลวงดั้นเด็ดยก
เห็นว่าเมืองเชียงใหม่จะคงหยุ่นได้. เดี่ยวตายที่ดั้นเด็ดพระเจ้าหยู่หัว
ทรมานพระองค์เดดมา, จึงให้ข้าพเจ้ามาทูลพระองค์, หย่าให้พวก
เกรงขามท้าวพระยาดาวทองปวงเดย, เป็นภาระธุระดั้นเด็ดพระพุทธรูปเจ้า
หยู่หัวจะระงับการกดให้ดังบจงได้. พระชัยทปะทูลขี้แจงพระเคชเดชา-
นุกภาพท้าวพระยาดาวเกรงขามให้ฟังทุกประการ. พระเจ้าเชียงใหม่
โตแฉงคังน่น มคความย่นตงก.

ครั้นเพลารุ่งเช้าพระเจ้าเชียงใหม่, ยกช้างมารพดโดยล้มควน
 ตงมายังเมืองลำพูน, เขาเผ่ากราบถวายบังคมล้มเศียรเกล้าพระพุทธรูปเจ้าหยู่หุด
 ทูขอโทษทมิได้ลงมาเฝ้า, แด่ขอทวายพระรามเดโชทุกประการ.
 ล้มเศียรเกล้าพระพุทธรูปครัดได้ซึ่งพังพระเจ้าเชียงใหม่กราบทูล, แยม
 พระโอรสแถมมีพระราชโองการตรัสว่า, ซึ่งพระเจ้าเชียงใหม่มีไต่มาตาม
 กำหนดนั้น, เพราะท่านมีไต่เชอพระบรมมณเฑียรภาพล้มเศียรเกล้าพระพุทธรูป
 เจ้าหลวงผู้ซึ่งกรัดดาภิหารอันประเสริฐ. ครัดแทนนแด, ก็ให้หา
 ท้าวพระยาตางทงปวงเข้ามาเฝ้า. จึงมีพระราชบริหารตรัดแก่พระยานาน,
 พระยาฝาง, แด่ท้าวพระยาแค้นหลวงทงปวงว่า, เมืองเชียงใหม่เป็น
 กัดครัดสืบมาแต่โบราณราชประเพณี. พระเจ้าเชียงใหม่เฝ้า, ก็เป็นเชอ
 กัดครัดสืบสืบวงศ์มาหลายชั่วแเด. แด่ซึ่งท่านทงปวงคบคิดกันเป็น
 ปรบกัดชาติกจะรบเอาเมืองเชียงใหม่, ถึงมาตรว่าจะได้ล้มเศียรเกล้าใน
 เชียงใหม่นั้นก็, ความทรยศอนนก็จะปรากฏชูงพาดนตุมบังควน.
 ล้มเศียรเกล้าพระพุทธรูปเจ้าหยู่หุดซึ่งพระมหากษัตริย์ภาพท่านทงปวง, แด
 พระเจ้าเชียงใหม่, จึงตรัดให้เรอผู้ล่าหมาหลวงจะให้ท่านทงปวง
 ล่ามคครัดสุนทรภาพสัตว์สัตว์จิดจกาดก่อน. ท้าวพระยาตางทงหลาย
 จะว่าประการใด. ท้าวพระยาแค้นหลวงทงปวงกราบถวายบังคมพร้อมกัน,
 แด่กราบทูลว่า, พระเจ้าหยู่หุดโปรดประการใดจะกระทำตามทุกประการ.
 พระเจ้าเชียงใหม่กราบทูลพระกรณว่า, ท้าวพระยาตางปวงปรานประยอม
 แด, ข้าพระองค์มิได้มอาคคจองแเวแแก่ท้าวพระยาตางหลาย. จะถวาย
 สัจปิตมานไค, ล้มเศียรเกล้าพระพุทธรูปเจ้าหยู่หุดครัดได้ซึ่งพังดังนกดพระทัย.
 คงดเคนนพระเจ้าเชียงใหม่, กบท้าวพระยาแค้นหลวงแค้นหมนทงปวง.

เชียงใหม่, แดพระยาเตกซ้าย, แदनันตะกะยอด้นน, ดงมาโดยด้เด็ด.
พระบาทด้มเด็ดเอกาทด้รถฉิดวบรมนาคบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหุ้หว,
กด้เด็ดดงมาด้มเด็ดพระพุทชเจ้าหุดวงในเมืองด้พรวนบุรี. ด้มเด็ด
พระพุทชเจ้าหุดวง, กิมพระราชหุ้ทยปรัตภรมยหนกหนา. แดวก
ด้นด้นพระเดชเดชานภาพพระราชด้มภาว, พระบาทด้มเด็ดเอกาทด้รถ
ฉิดวบรมนาคบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหุ้หว, ด้เด็ดไประงบทาอพระยา
ทงปวงให้ราบคาบหน.

ตุลักราช 952 ปี่ชานโทด้ก, ในเมืองดแวกนไน, เมือพระบาท
ด้มเด็ดบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหุ้หวทงด้องพระองค, ยกทพหุดวงด้เด็ด
ไปปราบราชด้ตรในเมืองดแวก, แดเทเอากรวอพยทงปวงด้เด็ดมาด้ง
กรุงพระมหานครแเดว. หุ้ค้อมาพายหุดงจตุกพระยาดแวกชิ่งหนไป
หุ้ชนะเมืองตานชางน, กคนมายงเมืองดแวก, ประมุขไพร่พดทงปวง
ได้เป้นพระยาดแวก. แดแแต่งคอกไมเงนทองแเดแควองบรมนากวราย
ทุกบมไตชาติ. ครนพระยาดแวกนนพวราย, หามุ้จะปกครองแผ่นดิน
เมืองดแวกนนมไต. จังด้มนะพราหมนาจารย์, แดทาวพระยามนตรีมุ้ช
ทงปวง, แดแต่งคอกไมเงนทองแเดแควองบรมนากว, มาถวายบังคม
พระบาทด้มเด็ดบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหุ้หวทงด้องพระองค, ขอพระด้ร
ด้พรวนมาธิราชมุ้ของพระยาดแวกกอนน, ไปครองแผ่นดินเมืองดแวก
พระบาทด้มเด็ดบรมบพิตรพระพุทชเจ้าหุ้หวทงด้องพระองค, กชิ่งพระ
ภควาพระราชทานแควองราชูปโภคด้หรับพระมหากด้ตร, ให้เอาพระ
ด้พรวนมาธิราชไปเป้นพระยาดแวก. แดตรัดให้เจ้าพระยาดวรวคไต
พระยาพนัชวรา, แดพดทหานด้มพนเองพระด้รด้พรวนมาธิราชไปด้งถึง

เมืองแวกโดยทางเรือ, ในปีชานโทสถนั้น.

ศักราช 953 ปีเถาะตรีตศก, พระศรีสุพรรณมาราช, ผู้เป็นพระยา
 แวก, ให้พระยากตาใหม่ผู้บุตรเขย, มากกราบทูลพระกรุณาพระบาท
 สมเด็จพระบรมพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หลวงพระองค์องค์, พระยาอชน
 หนักไปหยุดด้วยช่องปากในตำบลแสนดีโคงน, ประมุขช่องปากทงปวง
 ได้มากแล้ว, ว่าจะยกไปรบพระยาแวก. พระบาทสมเด็จพระบรมพิตร
 พระพุทธเจ้าใหญ่หลวงพระองค์, ก็มีพระราชโองการตรัดให้แต่งทัพ
 สมเด็จพระเจ้าตากทอง, พระมหาสมรราชา, แดช่างเครื่องห้าดบ, มา
 ร้อยหนึ่ง, พดหมนหนึ่ง, แดทัพพระยาสมมารชบค, พระยาดวงรงค์โลก,
 พระยากำแพงเพชร, พระยาสุโขทัย, พระยาพันชารา, ยกไปโดยทาง
 โขรีสัตว์. แดมีพระราชกำหนดไปให้พระยาแวกยกทัพออกมาจับ
 ด้วยสมเด็จพระเจ้าตากทอง. แดให้ยกไปตีทัพพระยาอชนในตำบล
 แสนดีโคงน. ครนคทัพพระยาอชนแตกฉานแล้ว, สมเด็จพระเจ้า
 ตากทอง, ก็ยกทัพกลับมาโดยทางพระนครหลวง, มากถวายบังคมพระบาท
 สมเด็จพระบรมพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หลวงพระองค์.

เมื่อทัพหลวงได้ตีหยุดในเมืองเพชรบุรีในปีเถาะนั้น, พระบาท
 สมเด็จพระเอกาทศรถอัสวบรมนาถบรมพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หลวง, ได้เสด็จ
 ไปประพาสโดยทางชลมารค, ได้เสด็จด้วยพระชลวิมานอันอลงการอลงกต
 วิชา, ดุหมหิมาดาตาดด้วยบริวารแสนดังการประทับรั้วพลัด, ได้เสด็จ
 ถึงเมืองพระพิณโลกคงคำหนักในตำบลวัดจันทน์ ฝ่ายพระคชาธารอว
 สนิชพรราชพาหนะ, แดช่างคนมาคทงปวงนั้นซึ่งพระกรุณาตรัดให้ไป
 โดยทางสถิตมารครบทัพหลวงในเมืองพระพิณโลก, พระบาทสมเด็จพระ

เอกราชวัดถัดอวบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หัว, กัดเด็ดไป
นมัสการพระชินราช, ในวัดพระศรีรัตนมหาธาตุในเมืองพระพิศณุโลกนั้น,
แล้วกัดเด็ดไปประพาดในวัดเมืองพระพิศณุโลกนั้นทุกตำบล.

ในขณะนั้นกรมการเมืองพระพิศณุโลกกราบทูลพระกรุณาว่า, เดื่อ
รายนถ, ย่อมมาทำผู้คนถึงในเมืองพระพิศณุโลก. ชงพระกรุณาตรัด
ให้ชาวดวงไปดอมเดื่อรายทุกตำบล. วันหนึ่งชาวดวงไปดอมเดื่อมา
ถาย แดชงพระกรุณาตรัดให้แต่งเป็นคอกตั้งประมาณสิบดอก. แด
เอาเดื่อปด้อยไว้ในคอกนั้น, พระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถัดอวบรมนาถ
บรมบพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หัว, กัดเด็ดด้วยชางพระทอง แดเด็ดออกไป
ยชางพระทองแทบคอกชงเดื่อนั้น. แดจะให้ทหารชาวดวงเข้าพุ่งแทง
ไซ. เดื่อนนใหญ่กาดังดามาก, ก็โคดข้ามคอกออกมาได้โดยหน้าพระทอง
ชงพระกรุณาเด็ดวางชางพระทองตามเดื่อนั้นไป, แดตรัดให้ชาวดวง
เข้าดอมแทงเอาได้ในกวางเปดง, แดชาวดวงจะได้บวยเจ็บหามิได้.

พระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถัดอวบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้า
ใหญ่หัว, ดัดเด็ดไปเมืองพระพิศณุโลกคราวนั้น, แดเด็ดประพาดดง
เป็นหลายครั้ง. จงพระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถัดอวบรมนาถบรมบพิตร
พระพุทธเจ้าใหญ่หัว, กัมพระราชโองการตรัดให้ทองนพคุณเครื่องราชูปโภค,
ด้าหรับเป็นทองประพาด, จึงดัดเด็ดไปบีดพระพุทธปติมากรพระชินราช,
ดวยพระทศบรมน. ก็แต่งการดอง, แดให้เดื่อนมรดพบูชาดักการ
แกพระพุทธเจ้านนเจดวนเจดคนเป็นมโหดารหนักหนา. จึงดัดเด็ดพระ
พุทธเจ้าหลวงตรัดไซให้ชาวดวงชงไปกราบทูลพระกรุณา, เดื่อนดัดเด็ด
พระบาทสมเด็จพระเอกาทศรถัดอวบรมนาถบรมบพิตรพระพุทธเจ้าใหญ่หัว,

ณ, จึงได้เกิดจากตำบลโตนดหลวง, ได้เกิดโดยส่งถนอมมาทางเข้ามา
ยังเมืองเพชรบุรี.

ครั้นปีมะโรงจัตวา, เดือนสิบสอง, พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวทรงตั้งพระองค์, กรมพระราชวังองคมนตรีให้ดำรง
มารพดทรงปวงไฉน, จะยกทัพหลวงตั้งไปเอาเมืองคงอยู่ ซึ่งมี
ข่าวมาว่า, พระยาอภัยมาเอาเมืองนายแต่ได้เมืองแต่, แดพระยา
อภัยจะยกไปเอาเมืองแต่หัวแถว. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว
ทรงตั้งพระองค์, กรมพระราชวังองคมนตรี, เมืองแต่หัวแถว,
ได้เป็นข้าขอบขัณฑสีมา. ฝ่ายกรมพระนครสวรรค์วรพินิต, แดซึ่ง
พระยาอภัยมาเอาเมืองนาย, แดเมืองแต่หัวแถว, ครั้นเราจะยกทัพ
หลวงไปเอาเมืองอภัย จึงมีพระราชกำหนดเกล้าพระยาอภัยมานครราชสีมา
เสนาบดีกรมมหาดไทย. ให้ตรวจเครื่องสรรพาวุธข้างมารพดทรงปวง
ไฉน, แดจะยกทัพหลวงตั้งไปเอาเมืองอภัย.

ครั้นถึงมาคมาต์พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว
ทรงตั้งพระองค์, กรมพระราชวังองคมนตรีให้แต่งพระคานก ในตำบล
ป่าโมก. ครั้นได้เกิดด้วยพระชดอมา โดยทางชลมารคได้เกิดเข้า
พิภพ, ในพระคานกป่าโมกนั้น. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว
ทรงตั้งพระองค์, กรมพระราชวังองคมนตรี, ได้เกิดกบฏพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, โมก,
ได้เกิด โดยชลมารคชนเขยิบไชยภูมิในตำบลเอกราช, ให้ชนแดนถาน
พันไม้นามโดยการพระราชพิภพไชยสงครามได้, ได้เกิดออกทัพ
ชัยในตำบลพระคานก. พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว ทรงตั้งพระองค์,
ได้เกิดโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. ได้เกิดพระพุทธ

เจ้าทองด้วงเค็ดขงข้างคนส์วโรยภักดิ์, เป็นพระยาศาธาร. ส้มเค็ดเอกร
 ทงรลืออัสวบรมนาถบรมพิตรพระพุทเจ้าใหญ่หัว, ขงข้างพระมหาดัก-
 คานภาพ, เป็นพระยาศาธาร. พระบาทส้มเค็ดบรมพิตรพระพุทเจ้าใหญ่
 หัวทงอองพระองค กัดเค็ดพะพะบาทราดวยพระยาศาธารทงอองอนประคัม
 ดวยเค็ดองคเชนทราดงการารณ, อนพจครดวยกามจนมนรัตนชชวด
 แดมโหดารดวยเค็ดองอกรุม, เค็ดวดครกตงกลดขุมด้ายพรวยพรวน,
 พิศตรพพิชรัตนพนจามรวรอนโองาถเค็ดรคางดวยทาวพระยาดามนค-
 ราชาด่นาบคมนตรีพริยโยชาททาน, หน้ห้อมดอมเป็นบริพาร, ดุชชก
 พนดกดวยพอกพดคเชนทรมชบวนมหาคชดาร ด้นชพด่มทโยชาทงทดาชดู
 พรวนราย. ดวยเค็ดองอัสวพรยชเกรวกรายยายกัน, หน้โดยชนคชวย
 ชวหาหนาดง, แดพดชางเค็ดองแปดรอย, พดมาพนทกรอย, พดโยช
 ททานด่นหนง.

พระบาทส้มเค็ดบรมพิตรพระพุทเจ้าใหญ่หัวทงอองพระองค, ก
 สดเค็ดพะพะบาทราโดยลัดดมารคไปโดยทางเมืองกาแพงเพชร, ชนไม่ยง
 เมืองเชียงใหม่. แดพระเจ้าเชียงใหม่ไปรบพระรามเดโชในเมืองเชียง
 ด่น. จงคตทพทดวงแทบเมืองเชียงใหม่, หยทพระเจ้าเชียงใหม่. แด
 แดงชวทดวงไทเขาไปหาพระรามเดโช, แดเชนพระเจ้าเชียงใหม่คนมา.
 ครนพระเจ้าเชียงใหม่มาถงทพทดวง, แดพระเจ้าเชียงใหม่กัดเค็ดมา
 เค็ดรพระบาทส้มเค็ดบรมพิตรพระพุทเจ้าใหญ่หัวทงอองพระองค. แด
 ฤดาชชางมา, แดเค็ดองบรมนาถารเค็ด, กตงคาหนกหยแทบทพทดวง
 ใหม่นอกมหน, พระเจ้าเชียงใหม่ก่อนเชนพระบาทส้มเค็ดบรมพิตร
 พระพุทเจ้าใหญ่หัวทงอองพระองค, กัดเค็ดเขาไปหน้การพระพุทชดิ่งค

ในเมืองเชียงใหม่. แดทพหุดวงคงหยู่ในเมืองเชียงใหม่เดือนหนึ่ง,
จึงยกทพหุดวงด้เด็ดจากเมืองเชียงใหม่, ไปโดยทางองวะ. พระเจ้า
เชียงใหม่แดตุพระเจ้าเชียงใหม่ทั้งสามคนไปโดยด้เด็ดทพหุดวง.

ด้มเด็ดพระพุทเจ้าหุดวง, ก๊กกพพะโยธาทัพด้เด็ดไปโดย
ทางเมืองหางหุดวง. พระบาทด้มเด็ดเอกาทด้รวลอีด้วรบรมนาถบรมบพิตร
พระพุทเจ้าหุด, ก๊กกพหุดวงด้เด็ดไปโดยทางเมืองฝาง, แดด้เด็ด
ถึงเมืองฝางในวันพรหัดบคเดือนหาแรมด้บเอ็ดคา. ฝ่ายด้มเด็ดพระ-
พุทเจ้าหุดวงด้เด็ดถึงเมืองหางหุดวง, แดตงทพหุดวงหย้ค้ำบนทงแกว.
แรมทพในค้ำบนนน. ด้ฉนพระยาก้าแพงเพชร, แดพระหุดเมืองขุนหมน
ทงหลายญเปนทพหนา, ก๊กกขางมารพดไปถึงแม่น้ำโขง.

ในชนระนด้มเด็ดพระพุทเจ้าหุดวงชงพระประชวรหนก, กครวตไซ
ซาหุดวงให้ไปกราบทุนพระกรุนาถึงเมืองฝาง. พระบาทด้มเด็ดเอกา
ทด้รวลอีด้วรบรมนาถบรมบพิตรพระพุทเจ้าหุด กด้เด็ดจากเมืองฝาง
มายังด้มเด็ดพระพุทเจ้าหุดวงในเมืองหางหุดวง. แดด้เด็ดไปถึงใน
ฉนแฉวเดชนทกชนทกค้ำบมระด้งเบบจด้ก. รังชนฉนจนทเดชนทกชน
แปคค้ำเพลาช้ายแฉวด้องบาท, ด้มเด็ดพระพุทเจ้าหุดวงด้เด็ดด้วรคค.
ด้มเด็ดพระพุทเจ้าหุดวงพระชนด้บมะโรงด้ก. เมื่อไรวาชด้มคคณ,
ด้กวาช 904 ปีชานจคจด้ก. ในชานนพระชนมไต้ 35 พรรด้,
ด้เด็ดหยู่ในราชด้มบค 13 พรรด้. เมชด้เด็ดด้วรคคในเมืองหางหุดวง,
พระชนมไต้ห้าด้บพรรด้.